

Ročník 2005

Sbírka instrukcí a sdělení

MINISTERSTVA SPRAVEDLNOSTI ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 2

Rozeslána dne 00. prosince

Cena 00 Kč

OBSAH:

11. Pokyn obecné povahy ze dne 26. ledna 2005, poř. č. 1/2005 nejvyššího státního zástupce, kterým se upravuje postup státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství v oblasti právního styku s cizinou v trestních věcech
12. Pokyn obecné povahy ze dne 7. října 2005, poř. č. 2/2005 nejvyššího státního zástupce, jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/1998 ze dne 29. ledna 1998, kterým se upravuje postup státních zastupitelství při přezkoumávání trestních věcí na základě podnětů ke stížnostem pro porušení zákona a při přezkoumávání trestních věcí z vlastní iniciativy státního zastupitelství, ve znění pokynu obecné povahy poř. č. 10/2001 ze dne 13. prosince 2001, a pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/2001 ze dne 13. prosince 2001, kterým se upravuje postup státních zastupitelství v řízení o dovolání v trestních věcech, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 4/2003 ze dne 28. července 2003
13. Pokyn obecné povahy ze dne 4. listopadu 2005, poř. č. 3/2005 nejvyššího státního zástupce, jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2005 ze dne 26. ledna 2005, kterým se upravuje postup státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství v oblasti právního styku s cizinou v trestních věcech
14. Pokyn obecné povahy ze dne 25. listopadu 2005, poř. č. 4/2005 nejvyššího státního zástupce, jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 7/2004 ze dne 25. října 2004, jímž se vydává kancelářský řád státního zastupitelství, ve znění pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 10/2004 a 12/2004, a pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 14/2003 ze dne 30. prosince 2003, jímž se upravuje postup státních zastupitelství při zavádění, vedení a využívání Centrální evidence stíhaných osob (Centrální evidence) a pro přístup ostatních orgánů činných v trestním řízení do Centrální evidence, ve znění pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2004, 3/2004 a 13/2004

11**Pokyn****obecné povahy**

ze dne 26. ledna 2005, poř. č. 1/2005

nejvyššího státního zástupce,**kterým se upravuje postup státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství
v oblasti právního styku s cizinou v trestních věcech**

Podle § 12 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, stanovím:

ČÁST PRVNÍ**Společná ustanovení**

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Čl. 1

Účel úpravy

(1) Státní zástupci se v právním styku s cizinou v trestních věcech řídí mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, a právním řádem České republiky, zejména ustanoveními hlavy dvacáté páté trestního řádu. Podrobnější pravidla postupu státních zástupců při právním styku s cizinou dále stanoví tento pokyn.

(2) Přílohy č. 1 až 12 tohoto pokynu obecné povahy slouží jako doporučující výklad či metodická pomůcka k provádění jednotlivých ustanovení pokynu.

Čl. 2

Vymezení pojmů

(1) Právním stykem s cizinou v trestních věcech se podle tohoto pokynu rozumí:

- a) vydávací řízení a průvoz pro účely trestního řízení v cizině,
- b) předávací řízení na základě evropského zatýkacího rozkazu a průvoz pro účely trestního řízení v jiném členském státě,
- c) poskytování právní pomoci cizozemským orgánům v trestních věcech, zejména prováděním procesních úkonů a doručování, a dožádání právní pomoci u cizozemských orgánů v trestních věcech, zejména prováděním procesních úkonů a doručování,
- d) převzetí trestního řízení z ciziny a předání trestního řízení do ciziny,
- e) řízení o uznání rozhodnutí cizozemského soudu v trestních věcech na území České republiky a o výkonu rozhodnutí cizozemského soudu,
- f) styk s cizozemskými konzulárními úřady akreditovanými pro Českou republiku v trestních věcech týkajících se cizích státních občanů.

(2) Mezinárodní smlouvou se rozumí mezinárodní dohoda uzavřená mezi státy písemnou formou, řídící se mezinárodním právem, sepsaná v jediné nebo ve dvou či více souvisejících listinách, ať je její název jakýkoliv.

(3) Nedílnou součástí mezinárodních smluv jsou výhrady a prohlášení smluvních stran. Výhrada je jednostranné, jakkoliv formulované nebo označené prohlášení, učiněné smluvním státem při podpisu, ratifikaci, přijetí nebo schválení smlouvy nebo při přístupu k ní, jímž tento stát zamýšlí vyloučit nebo změnit právní účinek určitých ustanovení smlouvy při jejich použití vůči tomuto státu. Prohlášení je jednostranné, jakkoliv formulované nebo označené sdělení učiněné smluvním státem, jímž tento stát upřesňuje aplikaci určitých ustanovení smlouvy při jejich použití vůči tomuto státu.

(4) Mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána, se rozumí vyhlášená mezinárodní smlouva, k jejíž ratifikaci dal Parlament souhlas a již je Česká republika vázána.

(5) Mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána (dále jen mezinárodní smlouva), je součástí právního řádu. Stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, státní zástupce použije přímo proveditelná ustanovení takovéto mezinárodní smlouvy.

Oddíl 2

Způsob styku s cizinou

Čl. 3

Styk prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství

(1) Nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak, uskutečňuje se styk státních zástupců s cizozemskými justičními orgány v cizině prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství.

(2) Žádost adresovanou příslušnému cizozemskému orgánu v cizině, nestanoví-li dále tento pokyn jinak, zašle státní zástupce v trojím vyhotovení mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství spolu s předkládací zprávou na zvláštním listu. K nim připojí všechny přílohy a překlad. Nejvyšší státní zastupitelství zařídí odeslání této žádosti cizozemskému orgánu a samo sleduje a v přiměřených lhůtách urguje její vyřízení, je-li toho zapotřebí, a odpověď dožádaného orgánu zašle státnímu zástupci.

(3) Nejvyšší státní zastupitelství uskutečňuje styk s orgány cizích států přímo, umožňuje-li to mezinárodní smlouva nebo oboustranně uplatňovaná praxe ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem, jinak uskutečňuje tento styk prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí, cizozemských zastupitelských úřadů v České republice a zastupitelských úřadů České republiky v cizině.

Čl. 4

Přímý styk s cizozemskými justičními orgány

(1) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, mohou se státní zástupci s cizozemskými justičními orgány stýkat přímo. Písemnosti se adresují a zasílají poštou přímo příslušným justičním orgánům v cizině a stejným způsobem je doručována odpověď. Ustanovení mezinárodních smluv o přímém styku justičních orgánů lze aplikovat pouze na ty druhy spolupráce, jichž se týkají. Seznam států, se kterými lze na základě mezinárodní smlouvy uplatňovat přímý právní styk ohledně dožadání, je uveden v příloze č. 4 tohoto pokynu. Seznam států, se kterými lze na základě mezinárodní smlouvy uplatňovat přímý právní styk ohledně předávání trestního řízení, je uveden v příloze č. 6 tohoto pokynu.

(2) Pokud je státnímu zástupci přímo doručena písemnost cizozemského justičního orgánu, k jejímuž vyřízení není příslušný, postoupí ji bezodkladně příslušnému orgánu a zároveň o postoupení informuje cizozemský justiční orgán s označením a adresou orgánu, kterému byla písemnost postoupena.

(3) Pokud je státnímu zástupci doručena písemnost od justičního orgánu cizího státu přímo, ačkoli přímý styk mezi justičními orgány přípustný není, informuje o tom státní zástupce bezodkladně mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství, a pokud je to možné, učiní předběžné kroky k vyřízení podání. Konečné vyřízení však může být provedeno a předepsaným způsobem oznámeno dožadující straně až po obdržení písemnosti předepsaným způsobem.

(4) Přímý styk justičních orgánů nelze zaměňovat s možností přímého doručování písemností poštou adresátům na území cizího státu (čl. 5).

(5) Adresáře obcí a příslušných justičních orgánů Spolkové republiky Německo a Maďarské republiky jsou k dispozici v elektronické podobě na extranetových stránkách Ministerstva spravedlnosti v rubrice „Ke stažení“.

Oddíl 3

Doručování

Čl. 5

Doručování do ciziny

(1) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, může státní zástupce písemnosti adresátům na území cizího státu doručovat přímo poštou podle předpisů platných pro poštovní styk. Seznam států, do kterých lze na základě mezinárodní smlouvy zasílat občanům písemnosti přímo poštou je uveden v příloze č. 5 tohoto pokynu.

(2) Není-li přímé doručování do ciziny mezinárodní smlouvou výslovně umožněno, lze se s adresáty v cizině stýkat pouze prostřednictvím cizozemských justičních orgánů (články 3 a 4). Přímé doručení je v takovém případě vyloučeno pro rozpor s mezinárodním právem, bylo by porušením suverenity cizího státu a způsobovalo by rovněž právní vady doručení.

Čl. 6

Doručování osobám požívajícím imunit

(1) Je-li třeba doručit písemnost osobě požívající v České republice výsad a imunit podle mezinárodního práva nebo je-li třeba písemnost doručit v místě, které je podle mezinárodního práva nedotknutelné (zejména budovy a místnosti diplomatických a konzulárních misí a obydlí osob požívající v České republice výsad a imunit podle mezinárodního práva), zašle státní zástupce písemnost Diplomatičkému protokolu Ministerstva zahraničních věcí, Loretánské náměstí 5, 118 00 Praha 1, s předkládací zprávou a žádostí o doručení na zvláštním listu.

(2) Má-li státní zástupce pochybnosti, zda je postup podle odstavce 1 nezbytný, vyžádá si stanovisko Diplomatičkého protokolu Ministerstva zahraničních věcí.

Čl. 7

Úprava písemností určených pro cizinu

(1) Písemnosti státního zastupitelství zasílané do ciziny musí být po formální i jazykové stránce bezvadné, v textu nelze používat zkratky, i když jsou ve vnitrostátním styku obvyklé.

(2) Písemnosti musí být opatřeny čitelným otiskem kulatého úředního razítka státního zastupitelství, datem a vlastnoručním podpisem státního zástupce, jehož jméno, příjmení a funkce budou pod podpisem vypsány strojopisem.

(3) Je-li třeba úředně přeložit písemnost do cizího jazyka, překlad musí splňovat náležitosti tlumočnického úkonu podle § 14 vyhlášky č. 37/1967 Sb.

(4) Ve styku s cizinou je třeba zvažovat vhodnost používání tiskopisů určených pro vnitrostátní styk. Do ciziny nelze zasílat tiskopisy obsahující upozornění na možnost předvedení, uložení povinnosti předložit občanský průkaz, pohrůzku pokoutou apod.

(5) Je-li mezinárodní smlouvou stanoveno užívání vícejazyčných tiskopisů, jsou státní zastupitelství povinna tyto tiskopisy užívat. Tiskopisy určené pro styk na základě určité mezinárodní smlouvy však nelze používat k jiným účelům (tj. ke styku na základě jiné mezinárodní smlouvy či na bezsmluvním základě).

Čl. 8

Ověřené kopie určené pro cizinu

(1) Při ověřování kopií určených pro cizinu se postupuje podle § 4 odst. 4 a 5 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 7/2004 ze dne 25. října 2004, jímž se vydává kancelářský řád státního zastupitelství, ve znění pozdějších pokynů obecné povahy.

(2) Je-li pořizován úřední překlad (čl. 7 odst. 3) ověřené kopie písemnosti, přeloží tlumočnicki i ověřovací doložku.

Čl. 9

Legalizace listin určených pro cizinu

(1) V případě právního styku s cizím státem, který Česká republika neuskutečňuje na základě uzavřené mezinárodní

smlouvy, je třeba zpravidla nechat ověřit pravost podpisu státního zástupce a razítka státního zastupitelství (tzv. legalizace). V případě pochybností, zda je třeba ve vztahu k určitému státu provést legalizaci listin, státní zástupce požádá o stanovisko mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

(2) Pokud má být písemnost zaslána do cizího státu, který je vázán Úmluvou o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin ze dne 5. října 1961 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 45/1999 Sb.), státní zástupce zašle písemnost i s překladem mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství, který zajistí legalizaci na Ministerstvu spravedlnosti. Seznam států vázaných výše uvedenou smlouvou je uveden v příloze č. 7 tohoto pokynu.

(3) Pokud má být písemnost zaslána do cizího státu, který není vázán úmluvou uvedenou v odstavci 2, státní zástupce zašle písemnost bez překladu k legalizaci na mezinárodní odbor Ministerstva spravedlnosti a konzulární odbor Ministerstva zahraničních věcí. Po získání legalizačních razítek nechá písemnost přeložit do cizího jazyka, včetně legalizačních razítek, a zašle takto legalizovanou a přeloženou písemnost mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství, který zajistí další legalizaci u velvyslanectví cizího státu, kterému má být písemnost zaslána.

Čl. 10

Zasílání písemností obsahujících utajované skutečnosti do ciziny

(1) Je-li třeba do ciziny zaslat písemnosti obsahující informace podléhající jakémukoli stupni utajení, je třeba dodržovat zvláštní postup doručování těchto písemností do ciziny stanovený mezinárodní smlouvou. Seznam států, se kterými Česká republika uskutečňuje styk na základě uzavřené smlouvy o předávání utajovaných informací, je uveden v příloze č. 8 tohoto pokynu.

(2) Pokud je třeba zaslat písemnosti obsahující informace podléhající jakémukoli stupni utajení do cizího státu, se kterým Česká republika neuskutečňuje styk na základě mezinárodní smlouvy týkající se předávání utajovaných informací, je třeba tyto informace předávat cizímu státu vždy prostřednictvím Národního bezpečnostního úřadu.

Oddíl 4

Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady

Čl. 11

Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady akreditovanými pro Českou republiku se sídlem v České republice

Písemnosti adresované cizozemskému zastupitelskému úřadu akreditovanému pro Českou republiku, který má sídlo v České republice, státní zástupci adresují a zasílají poštou přímo konzulárnímu úřadu či konzulárnímu oddělení diplomatické mise cizího státu v České republice a stejným způsobem je doručována odpověď.

Čl. 12

Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady akreditovanými pro Českou republiku se sídlem v cizině

(1) Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady akreditovanými pro Českou republiku, které mají sídlo mimo území České republiky, se realizuje prostřednictvím podatelny Ministerstva zahraničních věcí České republiky tak, že je zastupitelskému úřadu České republiky ve státě, v němž sídlí cizozemský zastupitelský úřad akreditovaný pro Českou republiku, adresována žádost (čl. 13) na zvláštním listu, v němž státní zástupce žádá tento zastupitelský úřad České republiky o předání předmětné zásilky uvedenému cizozemskému zastupitelskému úřadu akreditovanému pro Českou republiku. Vzor žádosti je uveden v příloze č. 9 tohoto pokynu.

(2) Adresy zastupitelských úřadů cizích států akreditovaných pro Českou republiku jsou uvedeny v příloze č. 7 Instrukce Ministerstva spravedlnosti č. j. 56/2004-MO-J ze dne 30. dubna 2004, kterou se upravuje postup justičních orgánů ve styku s cizinou ve věcech občanskoprávních a obchodněprávních. Dále je lze zjistit na internetových stránkách Ministerstva zahraničních věcí (<http://www.mzv.cz/>), anebo dotazem u konzulárního odboru Ministerstva zahraničních věcí.

Čl. 13

Styk se zastupitelskými úřady České republiky v cizině

Zastupitelským úřadům České republiky v cizině státní zástupci zasílají písemnosti prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí na adresu: „Ministerstvo zahraničních věcí, podatelna pro ZÚ (uveďte se město, v němž zastupitelský úřad sídlí), Loretánské náměstí 5, 118 00 Praha 1.“ Ve výjimečných případech, zejména nesnese-li věc odkladu, lze zastupitelskému úřadu České republiky v cizině zaslat písemnost přímo poštou podle předpisů platných pro poštovní styk.

Oddíl 5

Zvláštní ustanovení o osobách omezených na osobní svobodě ve vztahu k cizině

Čl. 14

Omezení osobní svobody cizince v České republice

(1) Zadržený cizinec musí být poučen o právu na spojení se zastupitelským úřadem státu, jehož je občanem (čl. 36 odst. 1 písm. b) Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 12. února 1969, vyhlášené pod č. 32/1969 Sb.). Splnění této povinnosti státní zástupce vždy ověří podle spisového materiálu, který je mu policejním orgánem předložen, a zjistí-li, že se zadrženému cizinci tohoto poučení nedostalo, učiní neprodleně opatření k nápravě.

(2) Pokud tak stanoví příslušná dvoustranná konzulární úmluva, je státní zástupce povinen o omezení osobní svobody cizince informovat konzulární úřad státu, jehož je občanem, jestliže tak již předtím neučinil policejní orgán. Státní zástupce v takovém případě omezení osobní svobody cizince příslušnému konzulárnímu úřadu pouze oznámí, stejnopis či kopii protokolu o zadržení mu nezasílá. Konzulárnímu úřadu písemně oznámí omezení osobní svobody cizince spolu s uvedením jména a adresy obhájce. Pokud hrozí zmeškání lhůty pro informování konzulárnímu úřadu, oznámí omezení osobní svobody cizince konzulárnímu úřadu rovněž faxem. Seznam konzulárních úmluv obsahuje příloha č. 1 tohoto pokynu. Se zastupitelskými úřady se státní zástupce stýká způsobem upraveným v čl. 11 až 13. Pokud je dvoustrannou konzulární úmluvou stanovena povinnost přijímajícího státu informovat konzulární úřad vysílajícího státu o omezení osobní svobody jeho občana v přijímajícím státu, jde o právo státu vysílajícího, a proto na povinnost státního zástupce informovat konzulární úřad nemá vliv vyjádření zadrženého, zda si přeje či nepřeje, aby byl konzulární úřad informován. Mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství státní zástupce informaci o omezení osobní svobody cizince nezasílá, pokud pro to není zvláštní důvod.

(3) Není-li povinnost přijímajícího státu informovat konzulární úřad vysílajícího státu o omezení osobní svobody jeho občana v přijímajícím státu stanovena dvoustrannou konzulární úmluvou, postupuje se podle Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích ze dne 12. února 1969, podle které musí být konzulární úřad státu, jehož je zadržený státním občanem, informován o omezení osobní svobody pouze tehdy, pokud o to zadržený výslovně požádá (čl. 36 odst. 1 písm. b) cit. úmluvy).

Čl. 15

Omezení osobní svobody občana České republiky v cizině

(1) Informace o tom, že došlo k omezení osobní svobody občana České republiky v cizině lze zjistit dotazem u konzulárního oddělení zastupitelského úřadu České republiky akreditovaného pro příslušný stát v případě, že příslušná dvoustranná konzulární úmluva stanoví, že o omezení osobní svobody takové osoby musí být informováno konzulární oddělení zastupitelského úřadu České republiky akreditovaného pro takový stát. V ostatních státech jsou konzulární oddělení zastupitelských úřadů České republiky informována pouze v případě, že o to občan České republiky požádal. Státní zástupce může v takovém případě zjistit, zda občan České republiky vykonává trest odnětí svobody nebo vazbu v cizím státě dotazem přímo u konzulárního odboru Ministerstva zahraničních věcí.

(2) Zjistit místo omezení osobní svobody (pobytu) osoby v cizině lze rovněž dotazem adresovaným Policejnímu prezidiu České republiky, odboru mezinárodní policejní spolupráce, oddělení Interpol, avšak pouze pro účely trestního stíhání či výkonu pravomocného rozsudku.

Oddíl 6

Informace o mezinárodních smlouvách a o právním řádu cizích států

Čl. 16

(1) Informaci, zda je Česká republika či cizí stát smluvní stranou dvoustranné či mnohostranné mezinárodní smlouvy, a informace o výhradách a prohlášeních k mnohostranným mezinárodním smlouvám, autoritativně sděluje mezinárodně právní odbor Ministerstva zahraničních věcí. Mnohostranné mezinárodní smlouvy je nezbytné aplikovat vždy ve smyslu výhrad a prohlášení jednotlivých států. Informace o smluvní úpravě vztahů České republiky a cizích států v právním styku s cizinou v trestních věcech zabezpečí pro nižší státní zastupitelství na jejich žádost mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

(2) Orientačně lze údaje uvedené v odstavci 1 zjistit na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti (<http://portal.justice.cz/> > Ministerstvo spravedlnosti > Mezinárodní vztahy). Pokud jde o mnohostranné mezinárodní smlouvy uzavřené v rámci Rady Evropy (dále jen „úmluvy Rady Evropy“), lze údaje uvedené v odstavci 1 orientačně zjistit na internetových stránkách Rady Evropy (<http://conventions.coe.int/> – pouze v angličtině a ve francouzštině); čísla ETS, podle kterých lze na internetových stránkách Rady Evropy vyhledávat, jsou uvedena jednak v seznamu všech úmluv Rady Evropy na internetových stránkách Rady Evropy, jednak v případě nejdůležitějších úmluv Rady Evropy pro vzájemnou právní pomoc ve věcech trestních v příloze č. 3 tohoto pokynu. Údaje na stránkách Rady Evropy jsou pravidelně aktualizovány.

(3) Informace o právním řádu cizích států, které jsou nezbytné pro postup nižších státních zastupitelství v právním styku s cizinou v trestních věcech, zabezpečí na jejich žádost mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

Oddíl 7

Zvláštní ustanovení o komunikaci v rámci Evropské unie

Čl. 17

(1) Je-li třeba požádat některý z orgánů Evropských společenství nebo Evropské unie o souhlas s trestním stíháním osoby požívající výsad a imunit podle mezinárodního práva, zašle státní zástupce takovou žádost příslušnému orgánu Evropských společenství nebo Evropské unie prostřednictvím Stálého zastoupení České republiky při Evropských společenstvích v Bruselu (dále jen „Stálé zastoupení v Bruselu“). Písemností určené Stálému zastoupení v Bruselu státní zástupce zašle prostřednictvím podatelny Ministerstva zahraničních věcí tak, že jako adresu uvede: „Ministerstvo zahraničních věcí, podatelna pro Stálé zastoupení v Bruselu, Loretánské náměstí 5, 118 00 Praha 1“. Kopii této žádosti vždy zašle na vědomí mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

(2) Podání určená orgánům Evropských společenství a Evropské unie státní zástupce neopatřuje překladem do cizího jazyka, neboť český jazyk je úředním jazykem Evropské unie.

Čl. 18

Evropská soudní síť v trestních věcech

(1) Pro neformální styk s orgány dožádaných členských států (např. předjednání žádostí atp.) lze využít kontaktních osob Evropské soudní sítě v trestních věcech,¹⁾ které byly ustanoveny v České republice.

(2) Kontaktní osoby Evropské soudní sítě v trestních věcech, které byly ustanoveny z řad státních zástupců, sděluje generálnímu sekretariátu této sítě za soustavu státního zastupitelství Nejvyšší státního zastupitelství, a to po vyjádření vedoucího státního zástupce státního zastupitelství, u kterého je státní zástupce činný. Nejvyšší státního zastupitelství generálnímu sekretariátu této sítě rovněž sděluje za soustavu státních zastupitelství jakékoli změny týkající se kontaktních osob této sítě.

Čl. 19

Atlas Evropské soudní sítě v trestních věcech

K vyhledávání adres příslušných justičních orgánů členských států lze použít i Atlas Evropské soudní sítě v trestních věcech dostupný na internetových stránkách (http://ejn.fishbones.pt/rje/atlas_advanced.aspx).

Evropská jednotka pro soudní spolupráci (Eurojust)

Čl. 20

Postavení národního člena České republiky v Eurojust

(1) Evropská jednotka pro soudní spolupráci (Eurojust)²⁾ je orgán Evropské unie založený Rozhodnutím Rady ze dne 28. února 2002 (2002/187/JVV), jehož účelem je napomáhat vyřizování právní pomoci zejména v případech závažné organizované trestné činnosti.

(2) Národním členem České republiky v Eurojust (dále jen národní člen) je státní zástupce činný u Nejvyššího státního zastupitelství, zařazený do mezinárodního odboru.

(3) Úkolem národního člena je napomáhat v rámci Eurojust vyřizování složitých případů vzájemné spolupráce ve věcech trestních, zejména v případech trestné činnosti spáchané na území dvou a více členských států Evropské unie. Národní člen v rámci Eurojust napomáhá dobré mezinárodní spolupráci ve věcech trestních a hájí v Eurojust zájmy České republiky v této oblasti.

¹⁾ V praxi se vyskytuje i název „Evropská justiční síť“, který je vzhledem k charakteru spolupráce v rámci této sítě mnohem přiléhavější, avšak úřední překlad Společné akce zakládající tuto síť uveřejněný v Úředním věstníku EU používá názvu „Evropská soudní síť“ - viz Společná akce ze dne 29. června 1998 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o vytvoření Evropské soudní sítě (98/428/SVV); Text byl publikován v Úředním věstníku Evropské unie pod č. L 191, 7. 7. 1998.

²⁾ V praxi se vyskytuje i název „Evropská jednotka pro justiční spolupráci“, který je vzhledem k charakteru spolupráce v rámci této sítě mnohem přiléhavější, avšak úřední překlad Rozhodnutí zakládajícího tuto jednotku uveřejněný v Úředním věstníku EU používá názvu „Evropská jednotka pro soudní spolupráci“ - viz Rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti (2002/187/JHA) - Úř. věst. č. L 63, 6. 3. 2002, str. 1.

Čl. 21

Styk státních zástupců s národním členem

Státní zástupci se s národním členem mohou stýkat přímo. Adresa národního člena je uvedena v příloze č. 11 tohoto pokynu. Vhodnost zapojení Eurojust do vyřizování žádosti o právní pomoc mohou státní zástupci konzultovat rovněž s mezinárodním odborem Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 22

Styk mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství s národním členem

(1) Registraci trestní věci v Eurojust navrhuje národní člen. Národní člen vždy informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství o všech případech právní pomoci ve věcech trestních, které byly zaregistrovány v souvislosti s Českou republikou u Eurojust. Pokud národní člen neobdržel žádost o právní pomoc ve věcech trestních prostřednictvím mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství, kopii takové žádosti vždy zašle tomuto odboru.

(2) Mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství vyhledává případy právní pomoci vhodné pro projednání v rámci Eurojust a neprodleně o nich informuje národního člena.

Čl. 23

Uzavření dohody o vzniku společného vyšetřovacího týmu národním členem

Jako státní zástupce mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství je národní člen oprávněn uzavřít dohodu o vzniku společného vyšetřovacího týmu (čl. 83), a to po konzultaci s dozorovým státním zástupcem a příslušným policejním útvarům, jehož příslušníci mají být členy tohoto týmu. O podnětu k uzavření dohody o vzniku společného vyšetřovacího týmu vždy informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

ČÁST DRUHÁ**Vydávací řízení**

Oddíl 1

Společné ustanovení

Čl. 24

Postup státních zástupců při vyžádání obviněného z ciziny a vydání osoby do ciziny vyplývá z příslušné mezinárodní smlouvy a je upraven v § 383 až 402 tr. ř.

Oddíl 2

Postup při vyžádání obviněného z ciziny

Čl. 25

(1) Zdržuje-li se obviněný v cizině a je-li třeba ho vyžádat za účelem trestního stíhání, které se proti němu koná v České republice, podá státní zástupce soudu příslušnému k projednání věci návrh na vydání zatýkacího rozkazu podle § 384 odst. 1 tr. ř. Současně navrhne, aby předseda senátu požádal Ministerstvo spravedlnosti o další opatření.

(2) Nesnese-li věc odkladu, navrhne státní zástupce zároveň s podáním návrhu na vydání zatýkacího rozkazu, aby předseda senátu požádal Ministerstvo spravedlnosti o zařazení předběžné vazby obviněného podle § 386 odst. 1 tr. ř.

(3) Návrh státního zástupce na vydání zatýkacího rozkazu obsahuje náležitosti uvedené v § 384 odst. 2 a 4 tr. ř., dále údaj o známém místě pobytu obviněného v cizině a uvedení dosaďadního procesního postupu orgánů činných v tomto trestním řízení, jakož i odůvodnění potřeby vyžádat obviněného z ciziny.

(4) Stejnopis návrhu na vydání zatýkacího rozkazu zašle státní zástupce k informaci mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

(5) O rozhodnutí soudu o návrhu na vydání zatýkacího rozkazu informuje státní zástupce mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství zasláním jeho kopie.

Čl. 26

Zásada speciality

Obviněný může být stíhán pouze pro trestné činy, pro které byl vydán, s výjimkou případů uvedených v § 389 odst. 1 tr. ř. Hodlá-li ho státní zástupce stíhat pro další trestné činy, musí k tomu vyžádat dodatečný souhlas cizího státu. Pro jeho postup platí přiměřeně čl. 24. Pokud z mezinárodní smlouvy nevyplývá něco jiného, státní zástupce vždy podá soudu návrh na vydání zatýkacího rozkazu podle § 384 odst. 2 tr. ř., který bude obsahovat popis skutků, pro které je žádán souhlas cizího státu s jejich stíháním.

Čl. 27

Pokud vydání do České republiky nebylo povoleno anebo pokud jiný stát nedal souhlas se stíháním pro další trestné či-

ny, může státní zástupce postupovat v dané věci předáním trestního řízení do státu, který vydání nepovolil či nedal souhlas se stíháním pro další trestné činy (čl. 92 až 102), anebo ponechat věc ve vyhlášení či pokračování mezinárodního pátrání pro případ, že by osoba území státu, který její vydání do České republiky nepovolil, opustila.

Čl. 28

Dočasné převzetí vydávané osoby

Pokud bylo vydání dožadným státem povoleno, avšak jeho realizace byla odložena, může státní zástupce podat soudu návrh na podání žádosti o dočasné předání osoby, jejíž vydání bylo povoleno, do České republiky (§ 390 tr. ř.).

Oddíl 3

Postup při vydání do ciziny

Čl. 29

Předběžné šetření

(1) Předběžné šetření podle § 394 tr. ř. provádí státní zástupce krajského státního zastupitelství (dále jen "příslušný státní zástupce"):

- a) v jehož obvodu se vyžádaná osoba zdržuje nebo v jehož obvodu byla zadržena, a to z vlastního podnětu, nebo
- b) kterému zaslalo Ministerstvo spravedlnosti nebo Nejvyšší státní zastupitelství žádost cizího státu o vydání.

(2) V případě, že příslušný státní zástupce provádí předběžné šetření z vlastního podnětu nebo k žádosti cizího státu o vydání, kterou mu zaslalo Ministerstvo spravedlnosti, informuje o započetí předběžného šetření mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. V informaci uvede především známé údaje k osobě, o jejíž vydání jde, skutkové okolnosti a právní hodnocení činu, pro který má být vydána a stát, jehož justiční orgán vydal zatýkací rozkaz. Zároveň informuje o případném zadržení osoby, o jejíž vydání jde (§ 395 tr. ř.).

(3) Příslušný státní zástupce při předběžném šetření podle § 394 tr. ř. zkoumá zejména, zda vydání osoby do cizího státu nebrání skutečnosti uvedené v § 393 odst. 1 tr. ř.

(4) Otázka, zda osoba, o jejíž vydání jde, je občanem České republiky nebo zda jí byl udělen v České republice azyl, se posuzuje podle práva České republiky.³⁾ Je-li toho třeba, vyžádá si státní zástupce, který provádí předběžné šetření, k otázce státního občanství, udělení azylu a postavení uprchlíka stanovisko příslušného orgánu cizinecké policie nebo jiného příslušného státního orgánu. Za občana České republiky se

³⁾ Zákon ČNR č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbyívání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

považuje i osoba, která je občanem České republiky a současně občanem jiného státu.

(5) Dospěje-li příslušný státní zástupce k závěru, že žádost cizího státu o vydání nebo spisový materiál, který je její přílohou, neposkytují dostatečný podklad pro podání návrhu soudu na rozhodnutí o přípustnosti vydání nebo předání věci Ministerstvu spravedlnosti k postupu ve zkráceném vydávacím řízení, požádá Ministerstvo spravedlnosti (pokud mezinárodní smlouva neumožňuje přímý právní styk), aby zabezpečilo ve státě, který o vydání osoby žádá, dodatkové informace.

(6) Jestliže nastala skutečnost uvedená v § 394 odst. 5 tr. ř., příslušný státní zástupce vrátí Ministerstvu spravedlnosti žádost cizího státu o vydání s tím, aby byla vrácena orgánu státu, který o vydání požádal. V samostatném přípisu státní zástupce uvede, na základě kterého důvodu uvedeného v § 394 odst. 5 písm. a) až f) tr. ř. tuto žádost o vydání vrací.

(7) Po skončení předběžného šetření sdělí příslušný státní zástupce, který je prováděl, jeho výsledky mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství. Tuto informaci lze podat zasláním stejnopisu návrhu, který příslušný státní zástupce podává soudu podle § 397 odst. 1 tr. ř., nebo stejnopisu přípisu adresovaného Ministerstvu spravedlnosti, kterým vrací žádost cizího státu o vydání.

Čl. 30

Omezení osobní svobody v průběhu předběžného šetření

(1) Shledá-li příslušný státní zástupce důvod vazby podle § 396 odst. 1 tr. ř., zadrží osobu, o jejíž vydání jde, nebo dá k jejímu zadržení příkaz policejnímu orgánu (§ 395 odst. 1 tr. ř.).

(2) Pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, příslušný státní zástupce oznámí zadržení vyžádané osoby v příslušné lhůtě konzulárnímu oddělení zastupitelského úřadu státu, jehož je osoba, o jejíž vydání jde, občanem, jestliže tak již neučinil policejní orgán (čl. 14) nebo pokud sám takovou osobu zadržel.

(3) Nejpozději do 48 hodin od zadržení odevzdá příslušný státní zástupce osobu, která má být vydána, příslušnému krajskému soudu a navrhne vzetí takové osoby do předběžné vazby (§ 396 odst. 1 tr. ř.). Neshledá-li státní zástupce důvod k tomuto postupu, nařídí propuštění takové osoby ze zadržení na svobodu.

(4) Návrh příslušného státního zástupce na vzetí do předběžné vazby (§ 396 odst. 1 tr. ř.) obsahuje zejména:

- a) označení krajského státního zastupitelství, které návrh podává, a krajského soudu, ke kterému je návrh podáván,
- b) všechny údaje týkající se identity zadržené osoby,
- c) odkaz na důvod k zadržení, tj. na zatýkácí rozkaz cizího státu,
- d) skutečnosti, které odůvodňují obavu z útěku vyžádané osoby.

K tomuto návrhu připojí rovněž žádost cizího státu o vzetí takové osoby do vydávací vazby a zatýkácí rozkaz příslušného orgánu cizího státu, pokud mu byly doručeny, dále protokol o provedeném výslechu zadržené osoby, jakož i jiný spisový materiál, který dosud opatřil.

(5) Pokud by po propuštění z předběžné vazby do podání návrhu příslušným státním zástupcem na přípustnost vydání

podle § 397 odst. 1 tr. ř. nastaly okolnosti, které by odůvodňovaly opětovné vzetí předávané osoby do předběžné vazby, příslušný státní zástupce dá pokyn k obnovení pátrání a zadržení osoby na území České republiky Policejnímu prezidiu, Úřadu služby kriminální policie a vyšetřování, odboru obecné kriminality.

(6) O podání návrhu soudu na vzetí do předběžné vazby, o rozhodnutí soudu o tomto návrhu, o propuštění a event. opětovném vzetí do předběžné vazby, informuje příslušný státní zástupce mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství zasláním stejnopisu návrhu a rozhodnutí soudu o tomto návrhu.

Čl. 31

Návrh na rozhodnutí o přípustnosti vydání

(1) Po skončení předběžného šetření podá příslušný státní zástupce krajskému soudu návrh na rozhodnutí o přípustnosti vydání podle § 397 odst. 1 tr. ř.

(2) V návrhu příslušný státní zástupce uvede veškeré známé údaje k osobě, o jejíž vydání jde, shrne výsledky předběžného šetření a k návrhu přiloží žádost cizího státu o vydání této osoby a další spisový materiál, který obdržel od dožadujícího státu a který shromáždil v průběhu předběžného šetření.

(3) Má-li příslušný státní zástupce po provedeném předběžném šetření za to, že jsou tu podmínky pro vydání takové osoby, navrhne soudu, aby bylo rozhodnuto, že vydání je přípustné. Má-li příslušný státní zástupce za to, že je možno vydat takovou osobu pouze s výhradou nebo její vydání cizímu státu uskutečnit až po pravomocném skončení trestního řízení, které se proti ní v České republice pro jiný trestný čin vede, či po vykonání trestu, který byl takové osobě uložen za jiný trestný čin, než pro který je žádáno o vydání, navrhne soudu, pokud příslušná mezinárodní smlouva takový postup umožňuje, aby bylo rozhodnuto, že vydání je přípustné s výhradou nebo že je přípustné, ale vydání vyžádané osoby bude uskutečněno po pravomocném skončení trestního stíhání nebo po vykonání trestu. Má-li příslušný státní zástupce za to, že tu podmínky pro vydání osoby nejsou, navrhne soudu, aby bylo rozhodnuto, že vydání není přípustné.

(4) O rozhodnutí soudu o návrhu státního zástupce na rozhodnutí o přípustnosti vydání, informuje státní zástupce mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Informaci lze podat i zasláním kopie rozhodnutí soudu o přípustnosti vydání.

Čl. 32

Zkrácené vydávací řízení

(1) Již v průběhu zadržení (§ 395 odst. 2 tr. ř.) příslušný státní zástupce dbá na to, aby policejní orgán v průběhu výslechu osobu, o jejíž vydání jde, poučil o možnosti zkráceného vydávacího řízení a o významu souhlasu, který by případně taková osoba dala ke svému vydání, jakož i o důsledcích, které jsou s takovým prohlášením spojeny, o tom, že své prohlášení musí učinit před soudem, a že souhlas s vydáním nelze vzít zpět (§ 398 odst. 3 tr. ř.). Sdělí-li tato osoba, že prohlášení hodlá učinit, provede příslušný státní zástupce nezbytná opatření k tomu, aby soud mohl prohlášení přijmout.

(2) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, uvedla v průběhu předběžného šetření, že učiní prohlášení o svém souhlasu s vydáním do cizího státu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu za čin, který je uveden v zatýkacím rozkazu a později v žádosti o vydání, předloží příslušný státní zástupce věc soudu, aby mohla takové prohlášení učinit. Soudu předloží rovněž potřebný spisový materiál, zejména protokol o výsledku osoby, v němž svůj záměr vyjádřila. Poté, co zadržena osoba před soudem prohlásila, že souhlasí se svým vydáním do státu, který o její vydání požádal, příslušný státní zástupce předloží věc Ministerstvu spravedlnosti s návrhem, aby ministr spravedlnosti povolil vydání. K návrhu připojí shromážděný spisový materiál. Jsou-li dány podmínky uvedené v čl. 35 nebo 36 tohoto Pokynu, státní zástupce současně navrhuje odložení vydání (§ 400 odst. 1 tr. ř.) nebo dočasné předání (§ 400 odst. 2 tr. ř.). V návrhu na dočasné předání uvede rovněž datum, k němuž musí být tato osoba nejpozději vrácena na území České republiky. Pokud příslušný státní zástupce dočasné předání neshledá vhodným, ministru spravedlnosti podá návrh na zamítnutí dočasného předání této osoby do vyžadujícího státu.

(3) Předkládá-li příslušný státní zástupce věc soudu k tomu, aby osoba, o jejíž vydání jde, učinila prohlášení o souhlasu se svým vydáním, zároveň podá soudu návrh na vzetí takové osoby do vydávací vazby (§ 398 odst. 5 ve spojení s § 397 odst. 3 tr. ř.).

(4) Státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství o postupu podle § 398 odst. 1 a 2 tr. ř.

Čl. 33

Účast obhájce v řízení o vydání

Osoba, o jejíž vydání jde, musí mít v řízení o vydání do ciziny obhájce (§ 394 odst. 3 ve spojení s § 36 odst. 4 tr. ř.), a to již v průběhu předběžného šetření, nejpozději však před započtím výsledku podle § 395 odst. 2 tr. ř. Státní zástupce dbá o to, aby policejní orgán včas vyrozuměl obhájce o době a místě konání výsledku.

Čl. 34

Přezkoumání trestní jurisdikce České republiky

Pokud soud rozhodl, že vydání není přípustné z důvodů uvedených v § 393 odst. 1 písm. a), b), g), h) nebo i) tr. ř., a Ministerstvem spravedlnosti byl spis vrácen soudu s tím, že věc nebyla podle § 397 odst. 5 tr. ř. předložena Nejvyššímu soudu, věcně a místně příslušný státní zástupce postupuje podle § 2 odst. 3 tr. ř. a podle § 17, § 18, § 19, § 20 a § 20a tr. zák.

Čl. 35

Odklad vydání

Jestliže je přítomnost osoby, o jejíž vydání jde, nezbytná v České republice pro účely trestního stíhání anebo výkonu trestu odnětí svobody v souvislosti s jiným trestným činem,

než který je předmětem žádosti o její vydání do cizího státu, příslušný státní zástupce se ve svém návrhu na vyslovení přípustnosti vydání (§ 397 odst. 1 tr. ř.), vyjádří ke vhodnosti odložení vydání rozhodnutím ministra spravedlnosti (§ 400 odst. 1 tr. ř.).

Čl. 36

Dočasné předání

Jestliže je přítomnost osoby, o jejíž vydání jde, nezbytná v České republice pro účely trestního stíhání anebo výkonu trestu odnětí svobody v souvislosti s jiným trestným činem, než který je předmětem žádosti o její vydání do cizího státu, a jestliže dožadující stát požádá o dočasné předání osoby, o jejíž vydání jde, příslušný státní zástupce se ve svém návrhu na vyslovení přípustnosti vydání (§ 397 odst. 1 tr. ř.), vyjádří k žádosti o dočasné předání této osoby do dožadujícího státu za účelem provedení nezbytných procesních úkonů trestního řízení (§ 400 odst. 2 tr. ř.). V návrhu uvede datum, k němuž musí být vyžádaná osoba nejpozději vrácena na území České republiky.

Čl. 37

Rozšíření vydání na jiný trestný čin

(1) K žádosti cizího státu o udělení souhlasu k trestnímu stíhání či k výkonu trestu pro jiný trestný čin, než pro který bylo vydání tomuto státu povoleno, nebo o udělení souhlasu s vydáním osoby, která byla tomuto státu vydána, do třetího státu, musí státní zástupce provést předběžné šetření podle čl. 29 a podat soudu návrh na udělení souhlasu podle § 402 odst. 1 tr. ř. Pro náležitosti tohoto návrhu platí čl. 31 odst. 2 obdobně. Pro postup státních zástupců v řízení konaném k žádosti cizího státu o rozšíření vydání na jiný trestný čin podle § 402 tr. ř. se použije přiměřeně rovněž čl. 34.

(2) Pokud k žádosti cizího státu podle odstavce 1 nebyl přiložen protokol nebo úřední záznam s vyjádřením vydané osoby k obsahu této žádosti, státní zástupce, který provádí předběžné šetření, požádá o poskytnutí takového protokolu nebo záznamu. Pokud byla osoba vydána podle Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. 12. 1957 (sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 549/1992 Sb.), vyjádření vydané osoby k obsahu žádosti přiloženo být musí (čl. 14 odst. 1 písm. a) cit. úmluvy).

Čl. 38

Souběh žádostí o vydání

Pokud o vydání osoby žádá současně více cizích států (§ 401 tr. ř.), musí být posouzena přípustnost vydání na základě každé z žádostí samostatně. Příslušný státní zástupce může soudu navrhnout, že vydání je přípustné do více než jednoho státu. Rozhodnutí o tom, do kterého státu bude vydání povoleno, přísluší ministru spravedlnosti.

Oddíl 4

Průvoz pro účely trestního řízení v cizině

Čl. 39

(1) Pro postup státních zástupců v řízení konaném k žádosti podané podle mezinárodní smlouvy cizím státem o průvoz osoby územím České republiky pro účely trestního řízení v cizině podle § 423 tr. ř. se užijí přiměřeně čl. 29 až 38.

(2) Nezbytná šetření provede mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství a poté podá návrh Nejvyššímu soudu o rozhodnutí o přípustnosti průvozu k žádosti cizího státu.

(3) Pokud na území České republiky dojde k neplánovanému přistání a České republice nebyla doručena žádost cizího státu o povolení průvozu, státní zástupce mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství navrhne Nejvyššímu soudu vzeti této osoby do vazby až na 96 hod. (§ 423 odst. 3 tr. ř.).

ČÁST TŘETÍ

Předávací řízení na základě evropského zatýkacího rozkazu a vydávání podle Schengenské prováděcí úmluvy

Oddíl 1

Obecná ustanovení týkající se aplikace evropského zatýkacího rozkazu

Čl. 40

(1) Postup státních zástupců při vyžádání obviněného z členského státu Evropské unie (dále jen členského státu) a předání osoby do členského státu je upraven v § 403 až 421 tr. ř. Aplikace těchto ustanovení musí být v souladu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv, kterými je vázána (čl. 10 Ústavy ČR a § 375 odst. 1 tr. ř.).

(2) Do doby než bude mezi Českou republikou a jiným členským státem aplikována právní úprava evropského zatýkacího rozkazu je třeba na vydávací řízení rovněž aplikovat články 59, 61 - 63, 65 a 66 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích podepsané dne 19. června 1990 v Schengenu (dále jen „Schengenská prováděcí úmluva“⁴⁾, která doplňuje mimo jiné i Evropskou úmluvu o vydávání z r. 1957 (vyhlášena pod č. 549/1992 Sb.). Tyto články Schengenské prováděcí úmluvy je třeba aplikovat rovněž na vydávací řízení ve vztahu k Norskému království a Republice Island.

Rozsah aplikace evropského zatýkacího rozkazu

Čl. 41

(1) Vzájemné předávání osob na základě evropského zatýkacího rozkazu mezi Českou republikou a jiným členským stá-

tem lze realizovat výlučně pro trestné činy spáchané po 1. 11. 2004. Na trestné činy spáchané před tímto datem se použije ustanovení oddílu druhého hlavy dvacáté páté trestního řádu o vydávání a příslušných mezinárodních smluv o vydávání.

(2) Nejvyšší státní zastupitelství informuje nižší stupně státního zastupitelství o zahájení a rozsahu aplikace evropského zatýkacího rozkazu vůči jednotlivým členským státům.

(3) Vyžádání osob na základě evropského zatýkacího rozkazu je možné pouze z metropolitních území členských států. Ve vztahu k územím, za jejichž zahraniční vztahy jednotlivé členské státy odpovídají (zámořská a závislá území), se nadále uplatňují příslušné mezinárodní smlouvy o vydávání, případně se postupuje bez smluvního základu podle ustanovení právního řádu České republiky.

Čl. 42

Zvláštní ustanovení týkající se Rakouska

(1) Až do 31. prosince 2008 Rakouská republika nebude předávat rakouské občany na základě evropského zatýkacího rozkazu bez jejich vlastního souhlasu.

(2) Od 1. ledna 2009 bude Rakouská republika předávat rakouské občany na základě evropského zatýkacího rozkazu, s výjimkou případů, kdy je žádáno o předání rakouského občana:

- a) k výkonu trestu,
- b) pro trestné činy podléhající jurisdikci rakouských orgánů,
- c) pro trestné činy spáchané mimo území vyžadujícího členského státu.

(3) Dokud nebude vůči Rakouské republice aplikován evropský zatýkací rozkaz, základní normativní úprava je obsažena ve Smlouvě mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o dodatku k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 a o usnadnění jejího plnění z 27. června 1994 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 2/1996 Sb.) a v Schengenské prováděcí úmluvě.

(4) Překlad písemností se v těchto případech nepožizuje.

Oddíl 2

Postup při předání z jiného členského státu do České republiky

Čl. 43

(1) Zdržuje-li se obviněný v členském státě a je-li třeba ho vyžádat za účelem trestního stíhání, které se proti němu koná v České republice, podá státní zástupce soudu příslušnému k projednání věci návrh na vydání příkazu k zatčení podle § 69 tr. ř. nebo zatýkacího rozkazu podle § 384 tr. ř. a na jejich základě evropského zatýkacího rozkazu. Není-li místo pobytu

⁴⁾ Text Schengenské prováděcí úmluvy byl v Úředním věstníku Evropské unie publikován pod číslem L 239, 22. 9. 2000, znění v češtině je uveřejněno pod číslem Úřední věstník, Zvláštní vydání 2004, Kap. 19, sv. 02 (L 239, 22.9.2000, s. 19), text v češtině lze rovněž najít na internetové adrese: http://europa.eu.int/eur-lex/cs/dd/docs/2000/42000A0922_02_-CS.doc

obviněného v cizině známo, zejména není-li s určitostí známo, zda se obviněný zdržuje na území některého z členských států, je vhodné navrhnout vydání mezinárodního zatýkacího rozkazu podle § 384 tr. ř. jako podkladu k vydání evropského zatýkacího rozkazu, aby tak bylo možno vyhlásit pátrání po obviněném i mimo území členských států.

(2) Návrh státního zástupce obsahuje zejména skutečnosti uvedené v § 405 odst. 2 a 4 tr. ř., dále údaj o známém místě

pobytu obviněného v cizině, popis dosavadního procesního postupu orgánů činných v tomto trestním řízení, jakož i odůvodnění potřeby vyžádat obviněného z ciziny.

(3) Stejnopis návrhu na vydání evropského zatýkacího rozkazu zašle státní zástupce pro informaci mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

(4) O rozhodnutí soudu o návrhu na vydání evropského zatýkacího rozkazu informuje státní zástupce mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství zasláním jeho kopie.

Čl. 44

Zásada speciality

(1) Obviněný může být stíhán pouze pro trestné činy, pro které byl jiným členským státem předán, až na výjimky uvedené v § 406 odst. 1 tr. ř. Hodlá-li státní zástupce obviněného stíhat pro další trestné činy, podá soudu návrh na podání žádosti jinému členskému státu o souhlas s trestním stíháním pro jiné trestné činy, než pro které byl obviněný předán (§ 406 odst. 3 tr. ř.).

(2) Pokud je žádáno předání vyžádané osoby, která byla do České republiky vydána ze třetího státu a nemůže být dále předána bez souhlasu tohoto třetího státu, příslušný státní zástupce ihned informuje o této skutečnosti Ministerstvo spravedlnosti a požádá je o provedení nezbytných úkonů k zajištění souhlasu třetího státu s předáním (§ 421 odst. 2 tr. ř.). K této žádosti připojí evropský zatýkací rozkaz, pokud mu již byl doručen, a veškeré spisové materiály, které do té doby shromáždil.

Čl. 45

Pokud předání do České republiky nebylo povoleno anebo pokud jiný členský stát nedal souhlas se stíháním pro další trestné činy, může státní zástupce postupovat v dané věci předáním trestního řízení do jiného členského státu, který předání nepovolil či nedal souhlas se stíháním pro další trestné činy (čl. 92 až 102), anebo ponechat věc ve vyhlášení či pokračování mezinárodního pátrání pro případ, že by osoba území jiného členského státu, který její předání do České republiky nepovolil, opustila.

Čl. 46

Výslech a dočasné převzetí osoby před předáním z jiného členského státu

(1) Pokud dosud nebylo rozhodnuto o předání anebo bylo předání jiným členským státem povoleno, avšak jeho realizace byla odložena, může státní zástupce podat soudu návrh:

- a) na výslech předávané osoby v předávajícím státě, anebo
- b) na podání žádosti o dočasné převzetí osoby, na kterou byl vydán evropský zatýkací rozkaz, na území České republiky pro účely trestního stíhání (§ 407 tr. ř.).

(2) Je-li třeba při výslechu předávané osoby zajistit účast třetích osob (např. obhájce, policejního orgánu, státního zástupce), státní zástupce v případě uvedeném v odstavci 1 písm.

a) takovou skutečnost uvede. V návrhu uvedeném v odstavci 1 písm. b) státní zástupce uvede důvody, pro které je žádáno o dočasné převzetí osoby.

Oddíl 3

Postup při předání z České republiky do jiného členského státu

Čl. 47

Předběžné šetření

(1) Předběžné šetření podle § 409 tr. ř. provádí k tomu příslušný státní zástupce, jímž je pro účely tohoto řízení státní zástupce krajského státního zastupitelství:

- a) v jehož obvodu se vyžádaná osoba zdržuje nebo v jehož obvodu byla zadržena, a to z vlastního podnětu, nebo
- b) kterému justiční orgán jiného členského státu, Ministerstvo spravedlnosti, Nejvyšší státní zastupitelství nebo Policejní prezidium zaslaly evropský zatýkací rozkaz.

(2) V případě, že příslušný státní zástupce provádí předběžné šetření z vlastního podnětu nebo na základě evropského zatýkacího rozkazu, který mu přímo zaslal justiční orgán jiného členského státu, který jej vydal nebo který mu zaslalo Ministerstvo spravedlnosti nebo Policejní prezidium, informuje o započatí předběžného šetření mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. V informaci uvede především známé údaje k osobě, o jejíž předání se žádá, skutkové okolnosti a právní hodnocení činu, pro nějž se žádá o předání, a stát, který o předání žádá. Zároveň informuje o zadržení osoby, o jejíž předání jde (§ 410 tr. ř. ve spojení s 395 tr. ř.).

(3) Příslušný státní zástupce při předběžném šetření podle § 409 tr. ř. zkoumá zejména, zda předání osoby do cizího státu nebrání skutečnosti uvedené v § 409 odst. 3 nebo § 411 odst. 6 tr. ř. V případě pochybností, zda skutek uvedený v evropském zatýkacím rozkazu spadá pod některou z kategorií jednání uvedených v § 412 odst. 2 tr. ř., konzultuje věc s mezinárodním odborem Nejvyššího státního zastupitelství.

(4) Otázka, zda osoba, o jejíž předání jde, je občanem České republiky, se posuzuje podle práva České republiky.⁵⁾ Je-li toho třeba, vyžádá si státní zástupce, který provádí předběžné

⁵⁾ Zákon č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

šetření, k této otázce stanovisko příslušného orgánu. Za občana České republiky se považuje i osoba, která je občanem České republiky a současně občanem jiného státu.

(5) Dospěje-li příslušný státní zástupce k závěru, že evropský zatýkácí rozkaz vydaný justičním orgánem jiného členského státu, neposkytuje dostatečný podklad pro podání návrhu soudu na předání osoby, vyžádá si přímo od příslušného justičního orgánu jiného členského státu dodatkové informace, zejména rozhodnutí, na jehož základě byl evropský zatýkácí rozkaz vydán. O zajištění dodatkových informací od vyžadujícího státu může státní zástupce též požádat Policejní prezidium nebo mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Pro doručení dodatkové informace může státní zástupce stanovit přiměřenou lhůtu.

(6) Jestliže nastala skutečnost uvedená v § 409 odst. 3 tr. ř., příslušný státní zástupce vrátí justičnímu orgánu jiného členského státu evropský zatýkácí rozkaz. V samostatném přípisu státní zástupce uvede, na základě kterého důvodu uvedeného v § 409 odst. 3 tr. ř. evropský zatýkácí rozkaz vrací.

(7) Po skončení předběžného šetření sdělí příslušný státní zástupce, který je prováděl, jeho výsledky mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství. Tuto informaci lze podat zasláním stejnopisu návrhu, který podává soudu podle § 411 tr. ř. nebo stejnopisu přípisu adresovaného justičnímu orgánu jiného členského státu, kterým vrací evropský zatýkácí rozkaz.

Čl. 48

Omezení osobní svobody v průběhu předběžného šetření

(1) Shledá-li příslušný státní zástupce (čl. 47 odst. 1) důvod vazby podle § 396 odst. 1 tr. ř., zadrží osobu, o jejíž předání jde, nebo dá k jejímu zadržení příkaz policejnímu orgánu (§ 410 tr. ř. ve spojení s § 395 odst. 1 tr. ř.).

(2) Pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, příslušný státní zástupce oznámí zadržení vyžádané osoby v příslušné lhůtě konzulárnímu oddělení zastupitelského úřadu státu, jehož je osoba, o jejíž předání jde, občanem, jestliže tak již neučinil policejní orgán (čl. 14) nebo pokud takovou osobu zadržel sám.

(3) Nejpozději do 48 hodin od zadržení odevzdá příslušný státní zástupce osobu, která má být předána, příslušnému krajskému soudu a navrhne vzetí takové osoby do předběžné vazby (§ 410 tr. ř. ve spojení s § 396 odst. 1 tr. ř.). Neshledá-li státní zástupce důvod k tomuto postupu, nařídí propuštění takové osoby ze zadržení na svobodu.

(4) Návrh příslušného státního zástupce na vzetí do předběžné vazby (§ 410 tr. ř. ve spojení s § 396 odst. 1 tr. ř.) obsahuje zejména:

- a) označení krajského státního zastupitelství, které návrh podává, a krajského soudu, ke kterému je návrh podáván,
- b) všechny údaje týkající se identity zadržené osoby,
- c) odkaz na důvod k zadržení, tj. na evropský zatýkácí rozkaz jiného členského státu,
- d) skutečnosti, které odůvodňují obavu z útěku vyžádané osoby.

K tomuto návrhu státní zástupce připojí rovněž evropský zatýkácí rozkaz příslušného orgánu jiného členského státu,

pokud mu byl doručen, dále protokol o provedeném výslechu zadržené osoby, jakož i jiný spisový materiál, který dosud opatřil.

(5) O zahájení předběžného šetření a event. vzetí vyžádané osoby do předběžné vazby státní zástupce ihned informuje buď přímo, nebo prostřednictvím Policejního prezidia ČR, odboru mezinárodní policejní spolupráce, oddělení SIRENE, orgán, který v jiném členském státě vydal evropský zatýkácí rozkaz, a vyzve jej, aby mu nejpozději do 40 dnů doručil originál evropského zatýkácího rozkazu s překladem do češtiny, kromě evropských zatýkácího rozkazů ze Slovenské republiky a Rakouské republiky, kde se překlad nepožaduje. Pokud vyžádaná osoba při výslechu před soudem za přítomnosti obhájce do protokolu uvedla, že souhlasí s předáním do dožadujícího státu, státní zástupce informuje orgán, který v jiném členském státě vydal evropský zatýkácí rozkaz, stejným způsobem rovněž o této skutečnosti.

(6) Pokud by po propuštění z předběžné vazby do podání návrhu příslušným státním zástupcem na předání podle § 411 odst. 1 tr. ř. nastaly okolnosti, které by odůvodňovaly opětovné vzetí předávané osoby do předběžné vazby, příslušný státní zástupce dá pokyn k obnovení pátrání a zadržení osoby na území České republiky Policejnímu prezidiu, Úřadu služby kriminální policie a vyšetřování, odboru obecné kriminality.

(7) O podání návrhu soudu na vzetí do předběžné vazby, o rozhodnutí soudu o tomto návrhu, o propuštění a event. opětovném vzetí do předběžné vazby, informuje příslušný státní zástupce mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství zasláním stejnopisu návrhu a rozhodnutí soudu o tomto návrhu.

Čl. 49

Návrh na rozhodnutí o předání

(1) Po skončení předběžného šetření podá příslušný státní zástupce (čl. 47 odst. 1) krajskému soudu návrh na rozhodnutí o předání podle § 411 odst. 1 tr. ř. Pokud tomu nebrání závažné okolnosti, státní zástupce podá tento návrh tak, aby bylo možno dodržet lhůtu stanovené v § 411 odst. 11 a 12 tr. ř. Případné nedodržení těchto lhůt ve svém návrhu odůvodní.

(2) V návrhu uvede veškeré známé údaje k osobě, o jejíž předání jde, shrne výsledky předběžného šetření a k návrhu přiloží evropský zatýkácí rozkaz, případně i další materiály, které obdržel od dožadujícího jiného členského státu a které shromáždil v průběhu předběžného šetření.

(3) Má-li příslušný státní zástupce po provedeném předběžném šetření za to, že jsou tu podmínky pro předání takové osoby, navrhne soudu, aby bylo rozhodnuto o předání. Má-li příslušný státní zástupce za to, že je možno předat takovou osobu pouze s výhradou (zejména podle § 411 odst. 7, 8 a 10 tr. ř.) nebo její předání cizímu státu uskutečnit až po pravomocném skončení trestního stíhání, které se proti ní v České republice pro jiný trestný čin vede (§ 411 odst. 9 tr. ř.), či po vykonání trestu za jiný trestný čin, než pro který je žádáno o předání, navrhne soudu, aby bylo rozhodnuto o předání s výhradou nebo o tom, že předání vyžádané osoby bude uskutečněno po pravomocném skončení trestního stíhání nebo po vykonání trestu. Má-li příslušný státní zástupce za to, že tu

podmínky pro předání osoby nejsou, navrhne soud, aby bylo rozhodnuto, že vyžádaná osoba předána nebude.

(4) Rozhodne-li krajský soud o návrhu státního zástupce, přezkoumá příslušný státní zástupce toto rozhodnutí, přičemž vezme v úvahu i další skutečnosti zjištěné soudem po podání návrhu. Dospěje-li k závěru, že veškeré zjištěné skutečnosti ve svém souhrnu neodůvodňují rozhodnutí soudu, podá stížnost, kterou v případě potřeby spojí se stížností proti rozhodnutí soudu o propuštění předávané osoby z předávací vazby.

(5) O rozhodnutí soudu informuje příslušný státní zástupce mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Informaci lze podat i předložením kopie rozhodnutí soudu o předání či nepředání vyžádané osoby.

Čl. 50

Zkrácené předávací řízení

(1) Již v průběhu zadržení (§ 410 ve spojení s § 395 odst. 2 tr. ř.) příslušný státní zástupce dbá na to, aby policejní orgán v průběhu výslechu osobu, o jejíž předání jde, poučil:

a) o možnosti zkráceného předávacího řízení, a

b) o možnosti vzdát se práva na uplatnění zásady speciality podle § 406 odst. 1 tr. ř.

Dále dbá o to, aby tato osoba byla poučena o významu těchto souhlasů, které by případně dala, jakož i o důsledcích, které jsou s takovými prohlášeními spojeny, o tom, že své prohlášení musí učinit před soudem, a o tom, že souhlas s předáním či vzdáním se práva speciality nelze vzít zpět (§ 413 odst. 2 tr. ř.). Sdělí-li tato osoba, že prohlášení hodlá učinit, provede příslušný státní zástupce nezbytná opatření k tomu, aby soud mohl prohlášení přijmout.

(2) Jestliže osoba, o jejíž předání jde, uvedla v průběhu předběžného šetření, že učiní prohlášení o svém souhlasu s předáním do cizího státu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu za čin, který je uveden v evropském zatýkacím rozkazu, předloží příslušný státní zástupce věc soudu, aby mohla takové prohlášení učinit. Soudu předloží rovněž potřebný spisový materiál, zejména protokol o výslechu osoby, v němž svůj záměr vyjádřila. Poté, co osoba před soudem prohlásila, že souhlasí se svým předáním do jiného členského státu, postupuje bez průtahů podle čl. 48 odst. 5. Jakmile je mu doručen originál evropského zatýkacího rozkazu, navrhne její předání, případně navrhne předání s výhradou (zejména podle § 411 odst. 7, 8 a 10 tr. ř.) nebo navrhne, aby se její předání cizímu státu uskutečnilo až po pravomocném skončení trestního řízení (§ 411 odst. 9 tr. ř.), které se proti ní v České republice pro jiný trestný čin vede, či po vykonání trestu za jiný trestný čin, než pro který je žádáno o předání, anebo navrhne zamítnutí jejího předání z důvodů uvedených v § 411 odst. 6 písm. c), d) nebo e) tr. ř.

(3) Předkládá-li příslušný státní zástupce věc soudu proto, aby osoba, o jejíž předání jde, učinila prohlášení o souhlasu se svým předáním, zároveň podá soudu návrh na vzetí takové osoby do předávací vazby (§ 411 odst. 4 tr. ř.).

Čl. 51

Účast obhájce v řízení o předání

Osoba, o jejíž předání jde, musí mít v řízení o předání do ciziny obhájce (§ 36 odst. 4 písm. c) tr. ř. per analogiam), a to již v předběžném šetření, nejpozději však před započítáním výslechu podle § 409 odst. 2 tr. ř. Státní zástupce dbá o to, aby policejní orgán včas vyrozuměl obhájce o době a místě konání výslechu.

Čl. 52

Nedodržení lhůt

O nedodržení lhůt pro rozhodnutí o předání na základě evropského zatýkacího rozkazu (§ 411 odst. 11 a 12 tr. ř.), jakož i o jeho důvodech, státní zástupce informuje národního člena České republiky v Eurojust a mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 53

Odklad předání

Jestliže je přítomnost osoby, o jejíž předání jde, nezbytná v České republice pro účely trestního stíhání anebo výkonu trestu odnětí svobody v souvislosti s jiným trestným činem, než který je předmětem evropského zatýkacího rozkazu vydaného jiným členským státem, příslušný státní zástupce ve svém návrhu na předání (§ 411 odst. 1 tr. ř.), může navrhnout odložení předání (§ 411 odst. 9 tr. ř.).

Čl. 54

Dočasné předání

Jestliže je přítomnost osoby, o jejíž předání jde, nezbytná v České republice pro účely trestního stíhání anebo výkonu trestu odnětí svobody v souvislosti s jiným trestným činem, než který je předmětem evropského zatýkacího rozkazu vydaného jiným členským státem za účelem trestního stíhání, za podmínky, že tento jiný členský stát požádá o dočasné předání osoby, o jejíž předání jde, a pokud takový postup příslušný státní zástupce shledá vhodným, navrhne dočasné předání této osoby do vyžadujícího státu za účelem provedení nezbytných procesních úkonů trestního řízení (§ 414 tr. ř.). V návrhu uvede datum, k němuž musí být vyžádaná osoba nejpozději vrácena na území České republiky. Pokud příslušný státní zástupce dočasné předání neshledá vhodným, sdělí své stanovisko vyžadujícímu státu s uvedením důvodů.

Čl. 55

Rozšíření předání na jiný trestný čin

(1) K žádosti jiného členského státu o udělení souhlasu k trestnímu stíhání či k výkonu trestu pro jiný trestný čin, než pro který byla vyžádaná osoba předána (§ 418 odst. 1 písm. a) tr. ř.), nebo o udělení souhlasu s předáním nebo vydáním osoby, která byla tomuto státu předána, do třetího státu či jiného členského státu (§ 418 odst. 1 písm. b) a c) tr. ř.), musí státní zástupce provést předběžné šetření podle čl. 47 a podat soudu

návrh na udělení souhlasu podle § 418 odst. 1 tr. ř. Pro náležitosti tohoto návrhu platí čl. 49 odst. 2 obdobně. Pro postup státních zástupců v řízení konaném k žádosti jiného členského státu o rozšíření předání na jiný trestný čin podle § 418 tr. ř. se užije přiměřeně rovněž čl. 52.

(2) Pokud k žádosti jiného členského státu podle odstavce 1 nebyl přiložen protokol nebo úřední záznam s vyjádřením vyžádané osoby k obsahu této žádosti, může státní zástupce, který provádí předběžné šetření, požádat o poskytnutí takového protokolu nebo záznamu. Tento protokol nebo úřední záznam státní zástupce vyžádá vždy, pokud vyžádanou osobou je občan České republiky nebo osoba s trvalým pobytem v České republice.

Čl. 56

Souběh dvou a více evropských zatýkacích rozkazů

Pokud o předání osoby žádá současně více jiných členských států (§ 419 tr. ř.), musí být posouzeno předání na základě každého evropského zatýkacího rozkazu samostatně. Příslušný státní zástupce na základě zvážení všech okolností případu, zejména na základě kritérií uvedených v § 419 odst. 1 tr. ř., soudu navrhne, do kterého členského státu má být vyžádaná osoba předána. Předání na základě dalších evropských zatýkacích rozkazů navrhne zamítnout. Jiný členský stát, kterému byla vyžádaná osoba předána, pak může žádat Českou republiku o souhlas s předáním do dalšího členského státu (§ 418 tr. ř.).

Čl. 57

Souběh evropského zatýkacího rozkazu a žádosti o vydání

Pokud o předání osoby žádá současně jeden či více členských států a zároveň je žádáno o vydání do jednoho či více cizích států (§ 420 tr. ř.), musí být posouzeno předání a přípustnost vydání samostatně.

Oddíl 4

Průvoz pro účely předání

Čl. 58

(1) K úkonům státního zastupitelství v řízení konaném k žádosti podané jiným členským státem o průvoz osoby územím České republiky pro účely trestního řízení v cizině podle § 422 tr. ř. v souvislosti s předávacím řízením, je výlučně příslušné Nejvyšší státní zastupitelství.

(2) Pokud na území České republiky dojde k neplánovanému přistání a České republice nebyla doručena žádost jiného členského státu o povolení průvozu, státní zástupce mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství navrhne Nejvyššímu soudu vzetí této osoby do vazby až na 96 hod. (§ 422 odst. 3 tr. ř.).

ČÁST ČTVRTÁ

Dožádání

Oddíl 1

Společné ustanovení

Čl. 59

(1) Postup státních zástupců při dožádání cizozemských orgánů o poskytnutí právní pomoci pro trestní řízení vedené v České republice a při poskytování právní pomoci cizozemským orgánům pro trestní řízení vedené v cizině vyplývá z příslušné mezinárodní smlouvy a je upraven v § 425 až § 446 tr. ř.

(2) Právní pomoc zahrnuje zejména:

- a) vydání a odnětí věci (§ 78, § 79 tr. ř.), jakož i její vrácení (§ 80 tr. ř.),
- b) zajištění peněžních prostředků na účtu u banky, u spořitelního nebo úvěrního družstva nebo jiných subjektů, které vedou účet pro jiného, blokaci peněžních prostředků penzijního připojištění se státním příspěvkem, blokaci čerpání finančního úvěru a blokaci finančního pronájmu, jakož i zajištění zaknihovaných cenných papírů (§ 79a, § 79b, § 79c tr. ř.), zajištění nároku poškozeného (§ 47 tr. ř.), zajištění výkonu trestu propadnutí majetku (§ 347 tr. ř.),
- c) domovní a osobní prohlídku a prohlídku jiných prostor a pozemku (§ 82, § 83a, § 83b tr. ř.),
- d) zadržení a otevření zásilek (§ 86, § 87 tr. ř.), záměnu zásilky (§ 87a tr. ř.) a sledování zásilky (§ 87b tr. ř.),
- e) odposlech a záznam telekomunikačního provozu a zjišťování údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu (§ 88, § 88a tr. ř.),
- f) výslech obviněného (§ 91 tr. ř.), svědka (§ 101, § 102 tr. ř.) a poškozeného (§ 43 tr. ř.), jakož i dalších osob, jejichž výpověď má význam pro trestní řízení, např. výslech znalce (§ 108 tr. ř.) nebo vyjádření zúčastněné osoby (§ 42 tr. ř.),
- g) konfrontaci (§ 104a tr. ř.), rekognici (§ 104b tr. ř.), vyšetřovací pokus (§ 104c tr. ř.), rekonstrukci (§ 104d tr. ř.), prověrku na místě (§ 104e tr. ř.),
- h) opatření znaleckého posudku a odborného vyjádření (§ 105 tr. ř.) včetně vyšetření duševního stavu (§ 116 a § 118 tr. ř.),
- i) opatření věcných a listinných důkazů jinými postupy než shora uvedenými, např. opatření zprávy bankovní instituce k bankovnímu účtu (§ 112, § 8 odst. 2 tr. ř.),
- j) ohledání (§ 113 tr. ř.), včetně prohlídky těla a jiných podobných úkonů (§ 114 tr. ř.) a prohlídky a pitvy mrtvol a její exhumace (§ 115 tr. ř.),
- k) použití operativně pátracích prostředků, tj. předstíraného převodu (§ 158c tr. ř.), sledování osob a věcí (§ 158d tr. ř.) a použití agenta (§ 158e tr. ř.),
- l) doručování rozhodnutí, předvolání a jiných písemností důležitých pro trestní řízení.

Oddíl 2

Postup při dožádání o poskytnutí právní pomoci v cizině

Čl. 60

Žádost o právní pomoc ve stadiu prověřování

Státní zástupce může dožádat právní pomoc u cizozemských orgánů i před zahájením trestního stíhání v České republice (tzn. ve stadiu prověřování, po zahájení úkonů trestního řízení k objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, postupem podle § 158 odst. 3 tr. ř.), pokud to příslušná mezinárodní smlouva nevyklučuje. Použitelnost takto opatřených důkazů v pozdějším trestním stíhání se posoudí podle trestního řádu České republiky (zejména § 158 odst. 8, § 158b odst. 3, § 160 odst. 4, § 164 odst. 1, 2 a 4, § 169 odst. 1 a § 211 a § 212 tr. ř.), proto lze v této fázi řízení doporučit spíše cestu mezinárodní policejní spolupráce.

Čl. 61

Žádost o právní pomoc

(1) Dospěje-li státní zástupce, který vykonává dozor v přípravném řízení nebo sám přípravné řízení koná, k závěru, že pro toto trestní řízení je nezbytné provést procesní úkon v cizím státě a že byly vyčerpány všechny ostatní možnosti pro objasnění věci, vypracuje žádost o právní pomoc.

(2) Žádost o právní pomoc, jejíž vzor je uveden v příloze č. 9 tohoto pokynu, státní zástupce adresuje orgánu příslušnému k provedení dožádaných procesních úkonů a uvede v ní náležitosti stanovené příslušnou mezinárodní smlouvou, jakož i odkaz na tuto smlouvu. Nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak, uvede se v žádosti zejména:

- a) odvolání na dosavadní styk příslušných orgánů České republiky a cizího státu při poskytování právní pomoci,
- b) označení státního zastupitelství, které vykonává dozor nad zachováváním zákonitosti v přípravném řízení nebo přípravné řízení koná, včetně jeho telefonního a faxového čísla, event. i s uvedením jeho e-mailové adresy, a jeho spisová značka pod kterou řízení vede,
- c) stručné vyličení skutkového stavu, uvedení právní kvalifikace podle trestního zákona, včetně citace dotčených ustanovení trestního zákona či jiných právních předpisů,
- d) osobní data obviněného, bylo-li již zahájeno trestní stíhání, případně uvedení jeho obhájce,
- e) podrobné a úplné vymezení úkonů, o jejichž provedení se žádá, jakož i skutečnosti, které mají být dožádanými úkony objasněny, a odůvodnění nezbytnosti provedení takových úkonů na území cizího státu pro trestní řízení vedené v České republice,
- f) údaje, které mohou provedení dožádaných úkonů usnadnit (osobní data svědků, okolnosti, které mohou přispět k identifikaci nebo vypátrání osob a věcí, poukaz na trestní stíhání vedené orgánem cizího státu v této věci nebo v jiné související věci apod.),
- g) další skutečnosti rozhodné pro trestní řízení vedené v České republice a které souvisí s dožádáním v dané trestní věci,

h) citace ustanovení trestního řádu, která opravňují státního zástupce k vyžádání bankovních informací nebo rozhodnutí o zajišťovacích opatřeních, případně k podání žádosti k soudu o vydání takového rozhodnutí, není-li k této žádosti připojeno takové rozhodnutí státního zástupce nebo soudu podle trestního řádu.

(3) Je-li poskytnutí právní pomoci zvláště naléhavé, zejména proto, že obviněný se nachází ve vazbě, je-li žádáno zajištění věci nebo majetku, je vedeno trestní řízení proti mladistvému nebo na poskytnutí právní pomoci zásadně závisí další průběh trestního řízení, popřípadě obvinění dalších osob, uvede tyto skutečnosti státní zástupce vždy ve své žádosti a požádá rovněž o její urychlené vyřízení. Žádost viditelně označí v souladu se zásadami spisové služby⁶⁾ slovem **PILNÉ**.

(4) Žádá-li státní zástupce právní pomoc pro trestní řízení před zahájením trestního stíhání, uvede tuto skutečnost ve své žádosti spolu s označením osoby, vůči níž směřuje podezření, nebo s poukazem na to, že poskytnutí právní pomoci má vést ke zjištění pachatele.

(5) K žádosti se připojí spisový materiál a fotografická nebo jiná dokumentace, které jsou nezbytné pro provedení dožádaných úkonů, písemnosti, které mají být doručeny, věci důležité pro trestní řízení, apod.

(6) Pro vyhotovení žádosti o právní pomoc a jejích případných příloh, překladu a event. legalizace se užijí přiměřeně čl. 7 až 9.

(7) Pokud státní zástupce žádá o provedení procesních úkonů v cizím státě, který uplatňuje anglosaský způsob řízení a se kterým Česká republika neuskutečňuje styk na základě mezinárodní smlouvy, žádost o právní pomoc, jejíž vzor je uveden v příloze č. 9 tohoto pokynu, obsahuje kromě náležitostí uvedených v odstavci 2 rovněž:

- a) stručný popis pravomocí státního zastupitelství v trestním řízení s pravomocí žádat o právní pomoc v přípravném řízení,
- b) podrobný popis skutku v chronologickém pořádku,
- c) citaci příslušných ustanovení trestního zákona o promlčení,
- d) kdo je z tohoto trestného činu obviněn a zda se obviněný nachází na našem území či nikoli, bylo-li již zahájeno trestní stíhání, případně uvedení jeho obhájce; pokud trestní stíhání dosud zahájeno nebylo uvedení skutečností ve smyslu odstavce 4.

(8) Stejnopis žádosti o právní pomoc se vždy založí do trestního spisu.

Čl. 62

Překlady

(1) Žádost o právní pomoc a spisový materiál k ní přiložený musí být opatřeny překladem do cizího jazyka v souladu s požadavky vyplývajícími z příslušné mezinárodní smlouvy.

⁶⁾ Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 7/2004, jímž se vydává kancelářský řád státního zastupitelství (kancelářský řád).

(2) Neplatí-li ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, vychází se při pořízení překladu z požadavků vyplývajících z dosavadního vzájemného styku příslušných orgánů při předávání trestních věcí. V takovém případě se provede překlad písemností do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků cizího státu, popřípadě do jiného jazyka v dožádaném státě užívaného nebo do některého ze světových jazyků. Při výběru jazyka, do něhož mají být písemnosti přeloženy, se bere v úvahu, kterého jazyka se v cizím státě nejčastěji užívá. V pochybnostech si nižší státní zastupitelství vyžádá stanovisko mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

(3) Není-li tímto článkem stanoveno jinak, státní zástupce postupuje podle čl. 7 odst. 4.

Čl. 63

Žádost o právní pomoc zpracovanou ve trojím vyhotovení zašle nižší státní zastupitelství i s přílohami a překlady mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství s požadavkem předat ji příslušnému orgánu cizího státu. Jedno vyhotovení žádosti je vždy zařazeno do spisu Nejvyššího státního zastupitelství. Pokud mají být procesní úkony prováděny několika věcně či místně příslušnými orgány cizího státu, lze zpravidla doporučit předložení jednoho vyhotovení žádosti i s přílohami pro každý jednotlivý tento orgán. V pochybnostech o počtu vyhotovení žádosti si nižší státní zastupitelství vyžádá stanovisko mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 64

Postup Nejvyššího státního zastupitelství po doručení žádosti státního zástupce

(1) Nejvyšší státní zastupitelství žádost a její přílohy prozkoumá z hlediska požadavků vyplývajících z příslušné mezinárodní smlouvy, a neplatí-li ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, z hlediska oboustranně dodržovaných podmínek dosavadního styku mezi příslušnými orgány při poskytování právní pomoci.

(2) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že je třeba z hledisek uvedených v odstavci 1 žádost o právní pomoc nebo její přílohy doplnit nebo opravit, vrátí ji, popřípadě s jejími přílohami, se žádostí o doplnění nebo opravu nižšímu státnímu zastupitelství, které žádost předložilo. Pokud je to možné a pro urychlení postupu vhodné, provede Nejvyšší státní zastupitelství vhodné způsobem doplnění nebo opravu žádosti samo.

(3) Má-li Nejvyšší státní zastupitelství jiné připomínky k obsahu a formě žádosti o právní pomoc nebo jejích příloh, postupuje přiměřeně podle odstavce 2.

(4) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že žádost státního zástupce sice splňuje požadavky podle odstavce 1, ale současně vztahy mezi Českou republikou a cizím státem nebo vnitřní poměry cizího státu dožádání o právní pomoc neumožňují, žádost státnímu zástupci vrátí. Považuje-li to za nezbytné, vyžádá si za tím účelem informaci od Ministerstva zahraničních věcí.

(5) Stanovisko Nejvyššího státního zastupitelství podle odstavců 1 až 4 je pro příslušného státního zástupce závazné

a konečné do doby, než budou podmínky podle odstavců 1 až 3 splněny nebo než odpadnou překážky podle odstavce 4.

(6) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že jsou splněny požadavky podle odstavce 1, vyhotoví předkládací zprávu a zašle ji spolu se žádostí státního zástupce a jejími přílohami příslušnému orgánu cizího státu. Pro obsahové a formální náležitosti předkládací zprávy, pořizování překladu, jakož i pro způsob jejího předání orgánu cizího státu platí přiměřeně čl. 7 až 9. V případech hodných zvláštního zřetele požádá Nejvyšší státní zastupitelství orgán cizího státu o potvrzení, že žádost o právní pomoc byla doručena, a o sdělení, kdy lze očekávat její vyřízení. O odeslání žádosti do ciziny Nejvyšší státní zastupitelství informuje nižší státní zastupitelství.

(7) V naléhavých případech může Nejvyšší státní zastupitelství zaslat žádost o právní pomoc s předkládací zprávou příslušnému orgánu cizího státu faxem. Originál žádosti o právní pomoc s přílohami a s předkládací zprávou zašle ihned poté příslušnému orgánu cizího státu poštou.

(8) Nejvyšší státní zastupitelství průběžně sleduje vyřízení žádosti o právní pomoc a v případech, kdy je to s ohledem na průběh trestního řízení vedeného v České republice nutné a s ohledem na charakter existujících vztahů s orgány cizího státu možné a účelné, požádá v přiměřené době po odeslání žádosti o právní pomoc příslušný orgán cizího státu o sdělení, kdy lze vyřízení žádosti očekávat, případně jaké překážky vyřízení brání. V případech, kdy je to vhodné, požádá o spolupráci zastupitelský úřad České republiky v cizím státě.

Čl. 65

(1) Poté, co Nejvyšší státní zastupitelství obdrží od dožádaného orgánu cizího státu spisový materiál k vyřízení žádosti o právní pomoc a popřípadě věci důležité pro trestní řízení vedené v České republice, předá je neprodleně nižšímu státnímu zastupitelství, které o právní pomoc požádalo.

(2) Pokud bylo poskytnutí právní pomoci orgánem cizího státu odmítnuto nebo nebylo žádosti o právní pomoc vyhověno z jiných důvodů, sdělí neprodleně Nejvyšší státní zastupitelství tyto skutečnosti spolu se svým stanoviskem nižšímu státnímu zastupitelství. Zašle mu rovněž spisový materiál, který v této souvislosti od orgánu cizího státu obdrželo, a vrátí mu spisový materiál k dožádání o právní pomoc v cizině.

(3) V souvislosti s postupem podle odstavců 1 a 2 Nejvyšší státní zastupitelství rovněž nižšímu státnímu zastupitelství sdělí, že provedlo doplnění nebo opravy jeho žádosti o právní pomoc nebo odstranilo její nedostatky (čl. 64 odst. 2, 3).

(4) Obdrží-li příslušné nižší státní zastupitelství spisový materiál k vyřízení své žádosti, která byla orgánu cizího státu zaslána Nejvyšším státním zastupitelstvím přímo, sdělí tuto skutečnost mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství a uvede, zda byla právní pomoc poskytnuta v požadovaném rozsahu.

Čl. 66

Použití procesních předpisů České republiky při úkonech v cizině

(1) Pokud mezinárodní smlouva nestanoví jinak, orgán cizího státu provádí zásadně procesní úkony k žádosti o právní pomoc podle práva svého státu. Pokud je pro trestní řízení vedené v České republice třeba, aby byl dožádaný úkon proveden v cizině též v souladu s požadavky trestního řádu, uvede příslušné státní zastupitelství tento požadavek s odůvodněním nezbytnosti takového postupu pro trestní řízení vedené v České republice, ve své žádosti o právní pomoc.

(2) Žádá-li státní zástupce, aby výslech obviněného, svědka nebo poškozeného byl proveden po poučení podle příslušných ustanovení trestního řádu České republiky, uvede v žádosti, aby byla vyslychaná osoba poučena rovněž podle příslušných ustanovení o poučení podle trestního řádu České republiky, pokud to není v rozporu s právním řádem dožadovaného státu. V žádosti uvede nebo k ní připojí citaci příslušných ustanovení, podle kterých má být dotčená osoba poučena, s výjimkou upozornění na možnost předvedení, uložení povinnosti předložit občanský průkaz, pohružku pokutou apod. Citaci ustanovení, podle kterých má být dotčená osoba poučena, je třeba předložit ve stejném počtu vyhotovení jako žádost o právní pomoc.

Čl. 67

Přítomnost zástupce orgánů České republiky a dalších osob při úkonech v cizině

(1) Vyžadují-li to složitost trestního řízení vedeného v České republice nebo složitost úkonu, o jehož provedení v cizím státě se žádá, a jeho význam pro trestní řízení vedené v České republice, požádá příslušné státní zastupitelství ve své žádosti o právní pomoc orgán cizího státu o souhlas s přítomností příslušného státního zástupce, policejního orgánu, popřípadě jiné oprávněné osoby, zejména obhájce obviněného, při úkonech právní pomoci v dožadovaném státě. Dále v žádosti příslušné státní zastupitelství požádá, aby udělení souhlasu bylo sděleno spolu s uvedením data a místa konání dožadovaného úkonu dožadujícímu státnímu zastupitelství, popřípadě mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství, v dostatečném časovém předstihu, zpravidla nejméně jeden měsíc před provedením plánovaného úkonu. Má-li dožadující státní zastupitelství další zvláštní požadavek na datum konání úkonu, například z důvodu nezbytnosti, aby si osoby, jichž se provedení úkonu týká, mohly opatřit vízum ke vstupu do dožadovaného státu, uvede tuto skutečnost rovněž ve své žádosti o právní pomoc.

(2) Nejvyšší státní zastupitelství takový požadavek nižšího státního zastupitelství přezkoumá, a shledá-li ho v souladu s příslušnou mezinárodní smlouvou, nebo neplatí-li ve vztazích mezi Českou republikou a cizím státem mezinárodní smlouva, v souladu s podmínkami vyplývajícími z dosavadního styku mezi příslušnými orgány při poskytování právní pomoci, sdělí tento požadavek rovněž ve své předkládací zprávě příslušnému orgánu cizího státu. Nejvyšší státní zastupitelství zároveň požádá, aby v případě, že účast shora uvedených osob u dožadovaného úkonu nebude povolena, byla tato skutečnost příslušným orgánem cizího státu výslovně potvrzena. Pokud Nejvyšší státní zastupitelství shledá, že tento požadavek nižšího státního zastupitelství není v souladu s příslušnou meziná-

rodní smlouvou, nebo neplatí-li ve vztazích mezi Českou republikou a cizím státem mezinárodní smlouva, nebo že není v souladu s podmínkami vyplývajícími z dosavadního styku mezi příslušnými orgány při poskytování právní pomoci, vrátí žádost o právní pomoc, popřípadě s připojenými přílohami, nižšímu státnímu zastupitelství se svým stanoviskem a současně je požádá, aby takový požadavek ze žádosti o právní pomoc vypustilo. Pokud Nejvyšší státní zastupitelství neshledá tento požadavek v žádosti o právní pomoc dostatečně odůvodněným, vrátí tuto žádost popřípadě s připojenými přílohami, nižšímu státnímu zastupitelství a současně je požádá, aby požadavek řádně odůvodnilo.

(3) Poté, co Nejvyšší státní zastupitelství obdrží od dožadovaného orgánu cizího státu povolení k přítomnosti úředních a dalších oprávněných osob z České republiky při úkonech právní pomoci v tomto státě a zprávu o datu a místě konání dožadovaných procesních úkonů, vyrozumí neprodleně nižší státní zastupitelství, které o povolení žádalo. Toto státní zastupitelství rovněž vyrozumí, jestliže takové povolení bylo odmítnuto a předá mu originál nebo ověřenou kopii takového sdělení orgánu cizího státu k založení do trestního spisu.

(4) Státní zástupce dožadujícího státního zastupitelství zajistí, aby policejní orgán i obhájce byli neprodleně informováni o době a místě úkonu, který má být na základě jeho dožadání proveden v cizině.

(5) Státní zástupce, policejní orgán a další oprávněné osoby se účastní provádění dožadovaných úkonů v cizině jako pozorovatelé a poradci orgánů dožadovaného státu, které poskytují právní pomoc. Nemohou zasahovat do prováděného úkonu, ale v případě potřeby požádají orgán cizího státu, který právní pomoc poskytuje, o zaměření takového úkonu ke známým či nově zjištěným skutečnostem, o položení dalších otázek vyslychané osobě, o provedení doplňujících skutkových zjištění obstaráním dalšího spisového materiálu, apod.

(6) Pokud státní zástupce, policejní orgán nebo další oprávněná osoba, kteří se účastní provádění dožadovaných úkonů v cizině, neovládají jazyk, v němž se dožadovaný úkon v cizím státě provádí, zabezpečí si sami ve své kompetenci, aby byli při takové účasti na dožadovaných úkonech doprovázeni tlumočnickem.

(7) Jsou-li dožadované orgány cizího státu ochotny příslušnému státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu ihned předat protokoly o dožadovaných úkonech, jakož i další písemnosti a věci důležité pro trestní řízení vedené v České republice, státní zástupce nebo policejní orgán je převezme. O této skutečnosti nižší státní zastupitelství vyrozumí mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 68

Doručování v cizině

(1) Je-li předmětem žádosti o právní pomoc v cizině doručení rozhodnutí či jiné písemnosti, vedle dodržení obecných zásad stanovených pro doručování v cizině (čl. 5) státní zástupce zváží, zda pro účely trestního řízení vedeného v České republice postačí forma a způsob doručení, jak ho provede dožadovaný orgán podle příslušné mezinárodní smlouvy, popřípadě práva cizího státu. Pokud dospěje k zá-

věru, že s ohledem na povahu doručovaného rozhodnutí nebo písemnosti a právní důsledky s doručením spojené, je třeba požádat o doručení rozhodnutí podle požadavků trestního řádu (doručení do vlastních rukou a vyloučení uložení doručované zásilky u poštovního úřadu, protokolární předání rozhodnutí nebo jiné písemnosti adresátu a zjištění jeho stanoviska k obsahu doručovaného rozhodnutí nebo jiné písemnosti, apod.), a je-li takový požadavek v souladu s příslušnou mezinárodní smlouvou, vyjádří ho s odůvodněným nezbytností dožádaného postupu v žádosti o právní pomoc.

(2) Doručované rozhodnutí nebo jiná písemnost musí být opatřeny překladem obdobně jako žádost o právní pomoc. Pokud příslušná mezinárodní smlouva nevyžaduje, aby doručovaná písemnost byla opatřena překladem, ale stanoví, že adresát může převzetí takové písemnosti neopatřené překladem do jeho mateřského jazyka odmítnout, státní zástupce, který o právní pomoc žádá, tuto možnost zváží a podle významu doručení pro další řízení rozhodne o opatření překladu.

(3) Občanům České republiky, kteří se zdržují v cizině, se rozhodnutí a jiné písemnosti státního zastupitelství, jakož i dalších orgánů činných v přípravném řízení doručují prostřednictvím příslušného zastupitelského úřadu České republiky v cizím státě pouze tehdy, jestliže to umožňuje mezinárodní smlouva, nebo vnitrostátní právo státu, ve kterém zastupitelský úřad České republiky působí.

(4) Předvolání osob k úkonům do České republiky, popřípadě jiné písemnosti, o jejichž doručení v cizině se žádá, nesmějí obsahovat pohrůžku sankcí za nedostavení se k úkonu, včetně předvedení.

(5) Pokud státní zástupce žádá justiční orgán cizího státu o doručení rozhodnutí, proti kterému je přípustný opravný prostředek (čl. 5 odst. 2), v žádosti, jejíž vzor je uveden v příloze č. 9 tohoto pokynu, uvede rovněž, aby dotčená osoba byla poučena o tom, že opravný prostředek je možné podat pouze u orgánu, který rozhodnutí vydal, a to osobně či poštou.

(6) Není-li v tomto článku stanoveno jinak, postupuje se podle článků 5 až 9.

Čl. 69

Přímý styk nižších státních zastupitelství s orgány cizího státu

(1) Pokud z mezinárodní smlouvy vyplývá, že žádosti o právní pomoc podávají příslušným orgánům cizího státu přímo nižší státní zastupitelství, užijí se pro jejich postup přiměřeně čl. 60 až 68.

(2) Pokud státnímu zástupci ani po využití databáze Atlas (čl. 19) nebo jiných informačních zdrojů není známo, který justiční orgán je v dožádaném cizím státě příslušný k vyřízení žádosti o právní pomoc, tuto žádost zašle ústřednímu justičnímu orgánu dožádaného státu. Adresy ústředních justičních orgánů jsou uvedeny v příloze č. 12 tohoto pokynu.

(3) Zasilá-li státní zástupce žádost o právní pomoc přímo justičnímu orgánu jiného státu podle odstavce 1 a 2, kopii této žádosti vždy zašle pro informaci mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

Oddíl 3

Postup při poskytování právní pomoci cizozemským orgánům

Čl. 70

Při poskytování právní pomoci cizozemským orgánům je povinností státních zástupců zajistit, aby:

- a) dožádané procesní úkony byly provedeny přesně, úplně a rychle,
- b) protokoly a jiné dokumenty předávané jako vyřízení žádosti o právní pomoc měly bezvadnou vnější úpravu a formální náležitosti, zejména byly opatřeny kulatým úředním razítkem, sešity, očíslovány a zapsány do připojeného spisového přehledu,
- c) protokoly a jiné dokumenty byly předloženy cizozemským orgánům v požadovaném počtu vyhotovení.

Čl. 71

Postup Nejvyššího státního zastupitelství

(1) Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství žádost cizozemského orgánu o právní pomoc pro trestní řízení vedené v cizině, přezkoumá ji z hlediska jejího souladu s příslušnou mezinárodní smlouvou, a neplatí-li mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, z hlediska oboustranně dodržovaných podmínek dosavadního styku mezi příslušnými orgány při poskytování právní pomoci a z hlediska právního řádu České republiky.

(2) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že poskytnutí právní pomoci orgány České republiky musí být odmítnuto, vyhotoví své stanovisko s odůvodněním odmítnutí, zejména s odvoláním na příslušné ustanovení mezinárodní smlouvy a poukazem na procesní předpisy České republiky, a zašle je orgánu cizího státu, který žádost o právní pomoc podal, a vrátí mu popřípadě přiložený spisový materiál.

(3) Pokud Nejvyšší státní zastupitelství dospěje k závěru, že doručená žádost cizozemského orgánu neobsahuje dostatečné informace podstatné pro vyřízení dožádání o provedení procesních úkonů na území České republiky, požádá dožadující cizozemský orgán o doplnění žádosti. Pokud to je pro vyřízení dožádání vhodné, může k doplnění žádosti stanovit přiměřenou lhůtu.

(4) Zjistí-li Nejvyšší státní zastupitelství, že státní zastupitelství popřípadě jiné orgány přípravného řízení trestního nejsou k poskytnutí právní pomoci k žádosti cizozemského orgánu příslušné, předá takovou žádost jinému příslušnému orgánu v České republice. Má-li být taková žádost o právní pomoc k vyřízení předána soudu, učiní tak Nejvyšší státní zastupitelství prostřednictvím mezinárodního odboru Ministerstva spravedlnosti. V neodkladných případech tuto žádost zašle soudu přímo, přičemž kopii této žádosti zašle Ministerstvu spravedlnosti, které současně vyrozumí o svém postupu.

(5) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že nejsou dány důvody k odmítnutí právní pomoci podle odstavce 2 a že pro poskytnutí právní pomoci je příslušné státní zastupitelství, předá žádost cizozemského orgánu příslušnému nižší-

mu státnímu zastupitelství k provedení dožádaných úkonů. Pokud je to ze zvláštních důvodů nutné nebo vhodné, předá Nejvyšší státní zastupitelství tuto žádost k provedení dožádaných úkonů rovněž i příslušnému policejnímu orgánu.

(6) Pokud Nejvyšší státní zastupitelství shledá, že v České republice je více nižších státních zastupitelství příslušných k vyřízení jednotlivých částí žádosti, určí příslušnost jednoho z nich k vykonání všech nebo některých úkonů právní pomoci (§ 431 odst. 3 tr. ř.).

(7) Žádost cizozemského orgánu o provedení procesních úkonů na území České republiky je možné přijmout rovněž i faxem s tím, že je nezbytné od dožadujícího cizozemského orgánu vyžádat dodatečné zaslání i písemného vyhotovení žádosti.

(8) Nejvyšší státní zastupitelství sleduje vyřizování žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc příslušným nižším státním zastupitelstvím tak, aby byly splněny závazky, které vyplývají pro Českou republiku z příslušné mezinárodní smlouvy, a neplatí-li ve vztazích mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, z oboustranně dodržovaných podmínek poskytování právní pomoci. Za tím účelem vyžaduje od nižšího státního zastupitelství, jemuž žádost o právní pomoc předalo, podání informace o stavu vyřizování žádosti o právní pomoc, pokud žádosti o právní pomoc nebylo vyhověno v přiměřené době.

Čl. 72

(1) Poté, co příslušný státní zástupce provede dožádané úkony, předá veškerý shromážděný spisový materiál, jakož i věci důležité pro trestní řízení, které na základě žádosti cizozemského orgánu shromáždil, mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství spolu s předkládací zprávou. Pokud žádosti nebylo vyhověno v celém rozsahu, státní zástupce uvede v předkládací zprávě důvody.

(2) Poté, co Nejvyšší státní zastupitelství od nižšího státního zastupitelství obdrží vyřízení žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc, přezkoumá je z hlediska splnění podmínek příslušné mezinárodní smlouvy, popřípadě z hlediska oboustranně dodržovaných podmínek poskytování právní pomoci, jakož i z hledisek uvedených v čl. 70.

(3) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc bylo na území České republiky řádně vyhověno, zašle spisový materiál a věci důležité pro trestní řízení v cizině cizozemskému orgánu, od něhož žádost o právní pomoc obdrželo.

(4) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že je třeba právní pomoc doplnit, např. provedením dalších procesních úkonů nebo doplněním úkonů již provedených, vrátí žádost cizozemského orgánu příslušnému nižšímu státnímu zastupitelství se žádostí o její doplnění. Pro další postup platí přiměřeně odstavce 1 až 3.

(5) Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství od nižšího státního zastupitelství, kterému byla žádost o právní pomoc předána, zprávu, že žádosti nelze z vážných důvodů vyhovět, např. proto, že svědek zemřel nebo se zdržuje na neznámém místě, nebo proto, že spisový materiál, o jehož předání se žádá, je třeba pro trestní řízení probíhající v České republice, anebo proto, že věcný nebo listinný důkaz nebyl nalezen nebo byl zničen,

vyrozmí o takové překážce poskytnutí právní pomoci orgánem cizího státu, který mu žádost o právní pomoc předal.

(6) Je-li to vhodné nebo pro urychlení postupu či z jiného důvodu nutné, mohou být písemnosti k vyřízení žádosti o právní pomoc, jakož i věci důležité pro trestní řízení vedené v cizině předány orgánu cizího státu přímo nižším státním zastupitelstvím nebo policejním orgánem, kterého státní zástupce pověřil provedením dožádaných úkonů. Pokud Nejvyšší státní zastupitelství samo takový požadavek nižšímu státnímu zastupitelství nebo policejnímu orgánu nepředalo, vyrozmí nižší státní zastupitelství Nejvyšší státní zastupitelství o tomto svém úmyslu, popřípadě o takovém dodatečném požadavku orgánu cizího státu, který obdrželo přímo. Nejvyšší státní zastupitelství přezkoumá splnění podmínek uvedených v odstavci 2 a své stanovisko k takovému postupu neprodleně sdělí nižšímu státnímu zastupitelství, případně též policejnímu orgánu.

Čl. 73

Použití procesních předpisů cizího státu při úkonech v České republice

(1) Při poskytování právní pomoci postupují příslušní státní zástupci podle procesních předpisů České republiky. Přitom jsou povinni vždy zajistit i právo obviněného na obhajobu, zejména jsou-li dány důvody nutné obhajoby (§ 36 tr. ř.).

(2) Byla-li podána žádost o provedení úkonu též podle požadavků procesního práva cizího státu, Nejvyšší státní zastupitelství ji přezkoumá z hlediska podmínek příslušné mezinárodní smlouvy, a z hlediska právního řádu České republiky.

(3) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že takové žádosti lze vyhovět, sdělí toto stanovisko příslušnému nižšímu státnímu zastupitelství, jež takový požadavek cizozemského orgánu při poskytování právní pomoci uskuteční nebo takto postupuje, pokud vyřizuje žádost o právní pomoc samo.

(4) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že takovému požadavku cizozemského orgánu nelze vyhovět, sdělí to neprodleně cizozemskému orgánu a vyžádá si jeho stanovisko k dalšímu postupu orgánů České republiky. Po doručení tohoto stanoviska popřípadě učiní další opatření k poskytnutí právní pomoci.

Čl. 74

Přítomnost zástupce cizího státu při úkonech v České republice

(1) Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství spolu se žádostí orgánů cizího státu o právní pomoc rovněž požadavek, aby se úřední či jiné oprávněné osoby tohoto státu mohly účastnit provádění dožádaných procesních úkonů v České republice, přezkoumá tento požadavek z hlediska podmínek příslušné mezinárodní smlouvy, popřípadě z hlediska právního řádu České republiky.

(2) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že nic nebrání takové účasti uvedených osob cizího státu, dá dožadujícímu orgánu cizího státu souhlas (§ 432 odst. 2 tr. ř.) s jeho účastí na dožádaných procesních úkonech v České republice

s poučením podle § 432 odst. 1 a 4 tr. ř. Zároveň Nejvyšší státní zastupitelství požádá příslušné nižší státní zastupitelství, kterému žádost o právní pomoc předává, o organizačně technické zabezpečení přítomnosti těchto osob při dožádaných úkonech. Termín a místo provedení dožádaných úkonů sdělí cizozemskému orgánu, který takovou žádost předložil, nebo osobám, které se mají provedení úkonu v České republice účastnit, Nejvyšší státní zastupitelství nebo příslušné státní zastupitelství anebo příslušný policejní orgán.

(3) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že takové žádosti nelze vyhovět, sdělí své stanovisko s odůvodněním cizozemskému orgánu, který žádost předložil, a požádá ho o stanovisko, zda mají být dožádané úkony na území České republiky provedeny bez přítomnosti úředních osob cizího státu. Poté, co obdrží toto stanovisko, popřípadě učiní další opatření k poskytnutí právní pomoci.

(4) Na základě žádosti osob, které se účastnily provedení dožádaných procesních úkonů v České republice, je možné jim předat kopii protokolů o dožádaných úkonech, jakož i další písemnosti a věci důležité pro trestní řízení vedené v cizině. O této skutečnosti nižší státní zastupitelství vyrozumí mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 75

Doručování písemností

(1) Žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc doručením jeho písemnosti vyhoví příslušné státní zastupitelství v souladu s požadavky příslušné mezinárodní smlouvy. Pokud ve vztazích mezi Českou republikou a cizím státem neplatí mezinárodní smlouva, příslušné státní zastupitelství postupuje podle § 433 tr. ř., přičemž jde-li o doručení procesních rozhodnutí, předvolání k jednání orgánu trestního řízení cizího státu anebo jiné písemnosti srovnatelné závažnosti, předá státní zastupitelství písemnost adresátu protokolárně. V protokolu se uvede, kdy, kde a komu byla písemnost předána a popřípadě jaké je stanovisko příjemce k obsahu písemnosti nebo k opravnému prostředku. Protokol musí splňovat formální a obsahové požadavky kladené na písemnosti předávané do ciziny.

(2) Protokol o doručení písemnosti a jiné doručné doklady se předávají mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství. Pokud z důvodu urychlení postupu nebo vhodnosti hodlá nižší státní zastupitelství předat tyto materiály přímo cizozemskému orgánu, který o právní pomoc žádal, postupuje přiměřeně podle čl. 74 odst. 4.

Čl. 76

Přímý styk nižších státních zastupitelství s orgány cizího státu Pokud z mezinárodní smlouvy vyplývá, že žádosti o právní pomoc podávají příslušné orgány cizího státu přímo nižším státním zastupitelstvím, užijí se pro jejich postup přiměřeně články 70 až 75.

Oddíl 4

Zvláštní druhy dožádání

Čl. 77

Přeshraniční pronásledování

O podání žádosti o předběžné zadržení osoby za účelem předání podle § 435 odst. 3 tr. ř. příslušný státního zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Informaci je možné podat zasláním kopie žádosti.

Čl. 78

Přeshraniční sledování

O povolení, jakož i o zamítnutí žádosti cizího státu o povolení přeshraničního sledování příslušný státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Informaci je možné podat zasláním kopie vydaného povolení k přeshraničnímu sledování či kopie přípisu, jímž byla žádost o povolení přeshraničního sledování zamítnuta.

Čl. 79

Skryté vyšetřování

(1) Státní zastupitelství, kterému byla doručena žádost příslušného orgánu cizího státu o povolení skrytého vyšetřování nebo předstíraného převodu podle § 437 odst. 1 tr. ř., postoupí tuto žádost bezodkladně k vyřízení Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze. Uvedené státní zastupitelství pak postupuje podle § 437 odst. 2 tr. ř., případně podle § 158e odst. 7 tr. ř. V případě potřeby mu poskytne Vrchní státní zastupitelství v Olomouci součinnost.

(2) Pokud dojde ve stejné trestní věci k povolení použití agentů jednak podle § 437 odst. 2 tr. ř. a jednak podle § 158e odst. 4 tr. ř., plní úkoly podle § 158e odst. 7 tr. ř. vrchní státní zastupitelství místně příslušné podle § 18a odst. 2 vyhlášky č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Návrh na vydání povolení k předstíranému převodu anebo podnět k podání návrhu na povolení činnosti policisty cizího státu jako agenta ve smyslu § 437 odst. 2 tr. ř. v trestní věci vedené v České republice, předkládá Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze státní zastupitelství, které ve věci vykonává dozor, spolu se spisovými materiály potřebnými k vydání uvedeného rozhodnutí.

(4) Bylo-li skryté vyšetřování povoleno, příslušný státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze po jeho skončení zašle mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství kopii rozhodnutí o jeho povolení. Kopii rozhodnutí zašle i v případě, že žádost o povolení skrytého vyšetřování byla pravomocně zamítnuta. Stejně postupuje i v případě předstíraného převodu.

Čl. 80

Dočasné předání do ciziny za účelem provádění procesních úkonů

(1) Jestliže byla státnímu zástupci doručena žádost jiného státu o dočasné předání osoby nacházející se ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky do cizího státu pro účely dokazování (§ 438 tr. ř.), provede šetření směřující k prověření podmínek uvedených v § 438 odst. 2 tr. ř. Po provedeném šetření předloží ministru spravedlnosti návrh na dočasné předání této osoby do dožadujícího státu. V návrhu uvede rovněž datum, k němuž musí být tato osoba nejpozději vrácena na území České republiky. Pokud příslušný státní zástupce dočasně předání neshledá vhodným, ministru spravedlnosti podá návrh na zamítnutí dočasně předání této osoby do dožadujícího státu.

(2) Je-li třeba osobu nacházející se ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky dočasně předat do ciziny za účelem účasti při provádění úkonu právní pomoci (§ 439 tr. ř.), státní zástupce nejprve prověří podmínky uvedené v § 438 odst. 2 tr. ř. Jsou-li tyto podmínky pro dočasné předání splněny, státní zástupce v žádosti o právní pomoc uvede kromě obecných náležitostí uvedených v čl. 61 rovněž to, že výše uvedená osoba s dočasným předáním souhlasí a proč je přítomnost dané osoby u úkonu, který má být proveden v dožádaném státě, nezbytná. Po projednání konkrétních podmínek provedení úkonu právní pomoci s příslušným orgánem dožádaného státu, státní zástupce podá ministru spravedlnosti návrh na dočasné předání osoby do dožádaného státu. V návrhu uvede rovněž datum, k němuž musí být tato osoba nejpozději vrácena na území České republiky.

Čl. 81

Dočasné převzetí osoby z ciziny k provedení procesních úkonů

(1) Je-li v přípravném řízení na území České republiky potřeba účasti jiné osoby než obviněného pro účely dokazování a tato osoba je v cizím státě ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, státní zástupce požádá mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství o zajištění dočasně převzetí této osoby na území České republiky (§ 440 odst. 1 tr. ř.).

(2) Státní zástupce vypracuje žádost o právní pomoc, která kromě obecných náležitostí uvedených v čl. 61 bude obsahovat údaje o tom, k jakým úkonům je v České republice přítomnost takové osoby potřebná a označení dne nebo období, na které je potřebná přítomnost takové osoby zabezpečit.

(3) Je-li do České republiky na základě dožádání o provedení úkonu trestního řízení předávána osoba, která má být na základě vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, nebo na základě výhrady cizího státu, držena ve vazbě, podá státní zástupce, v jehož obvodu má být proveden úkon, který je předmětem dožádání, příslušnému soudu návrh na vzetí takové osoby do vazby (§ 440 odst. 2 tr. ř.).

(4) Jakmile byly úkony trestního řízení, pro které byla osoba do České republiky dočasně předána, provedeny, státní zástupce podá o tom informaci mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství, který o této skutečnosti informuje příslušný orgán dožádaného státu a sjedná dobu a místo vrácení dočasně předané osoby zpět do dožádaného státu, pokud nebyl termín vrácení osoby a místo a způsob její-

ho předání zpět orgánům dožádaného státu sjednán již v době jejího dočasně předání na území České republiky, a ke změně těchto skutečností dodatečně nedošlo.

(5) Poté, co Nejvyšší státní zastupitelství obdrží od orgánu cizího státu zprávu o době a místě vrácení dočasně předané osoby, vyrozumí o tom státního zástupce.

(6) Státní zastupitelství, jehož státní zástupce podal žádost o dočasné předání osoby na území České republiky k provedení úkonů trestního řízení, zajistí dodání dočasně předané osoby na místo a v době stanovené pro vrácení dočasně předané osoby orgánům dožádaného státu. Státní zástupce tohoto státního zastupitelství doručí dočasně předané osobě usnesení o propuštění z vazby (§ 440 odst. 3 tr. ř.). Policejním orgánům doprovázejícím tuto osobu předá usnesení o propuštění této osoby z vazby a příkaz k jejímu propuštění z vazby. Orgánům cizího státu předá usnesení o propuštění z vazby.

(7) O předání dočasně předané osoby sepíše státní zástupce protokol, v němž uvede zejména:

- a) jméno a příjmení, datum narození, zaměstnání, státní příslušnost této osoby, číslo jejího pasu, popřípadě jiného osobního dokladu, jímž je ověřena její totožnost, a kým a kdy byl pas nebo tento jiný doklad vydán,
- b) údaj o tom, kdy, kde a kterému orgánu cizího státu byla tato osoba předána,
- c) údaje o osobních věcech této osoby a jiných věcech a písemnostech, které jsou spolu s ní předávány,
- d) údaje o zdravotním stavu osoby, je-li to nutné k zaznamenání jejího zhoršeného zdravotního stavu.

(8) O předání dočasně předané osoby orgánům cizího státu státní zástupce vyrozumí mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství a předá mu protokol sepsaný podle odstavce 7.

(9) Ustanovení odstavců 1 až 8 se užívají přiměřeně na postup při předání osoby z cizího státu k účasti na úkonu právní pomoci prováděného na území České republiky na žádost orgánů cizího státu (§ 440 odst. 4 tr. ř.).

Čl. 82

Zajišťování věcí a majetku

(1) Zajišťování věcí a majetku lze podle § 441 tr. ř. provádět jak za podmínek stanovených v mezinárodní smlouvě, tak na základě záruky vzájemnosti. Pokud Česká republika neuskutečňuje s dožadujícím státem styk na základě mezinárodní smlouvy upravující zajišťování věcí a majetku, může o zajištění věci a majetku rozhodnout příslušný státní zástupce pouze na základě písemného ujištění dožadujícího státu o vzájemnosti při zajišťování věcí a majetku.

(2) O zajištění věci nebo majetku představujících výnos z trestné činnosti anebo to, co bylo za tento výnos získáno, na základě žádosti cizozemského orgánu nebo o nevyhovění této žádosti, příslušný státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Informaci je možné podat zasláním kopie rozhodnutí o zajištění věci nebo majetku anebo kopie přípisu dožadujícímu orgánu obsahujícího důvody nevyhovění.

(3) Státní zástupce v žádosti o zajištění věci a majetku uvede kromě obecných náležitostí uvedených v čl. 61 zejména to,

jakým způsobem spolu souvisí trestná činnost, která je předmětem trestního řízení, a daná věc či majetek.

Čl. 83

Společný vyšetřovací tým

(1) Státní zástupce v žádosti o uzavření dohody o vzniku společného vyšetřovacího týmu uvede kromě obecných náležitostí uvedených v čl. 61 zejména skutečnosti uvedené v § 442 odst. 2 tr. ř., a z jakých důvodů shledává vznik tohoto týmu za potřebný pro další průběh trestního řízení.

(2) Jakmile Nejvyšší státní zastupitelství uzavře dohodu o vzniku společného vyšetřovacího týmu, kopii této dohody ihned zašle státnímu zástupci, který o tuto právní pomoc žádá.

(3) K žádosti dožadujícího státu Nejvyšší státní zastupitelství uzavře dohodu o vzniku společného vyšetřovacího týmu teprve po konzultacích s policejním orgánem, který má být za Českou republiku součástí tohoto týmu, a státním zástupcem, který bude za Českou republiku vykonávat dozor nad úkony trestního řízení prováděnými tímto týmem na území České republiky.

Čl. 84

Výslech prostřednictvím videotelefonu a telefonu

(1) Pokud příslušný státní zástupce nemá k dispozici technické vybavení k provedení výslechu prostřednictvím videotelefonu, může se obrátit na mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství se žádostí o technickou pomoc. Pokud provedení výslechu není možno zajistit ani s pomocí Nejvyššího státního zastupitelství, obrátí se státní zástupce předepsaným způsobem (čl. 3 a 4) se žádostí o zapůjčení nezbytného technického vybavení na dožadující orgán.

(2) O průběhu výslechu prostřednictvím videotelefonu nebo telefonu podle § 444 tr. ř. pořídí státní zástupce protokol, jehož vyhotovení vypracované v souladu s čl. 7 zašle předepsaným způsobem (čl. 3 a 4) dožadujícímu orgánu. Současně státní zástupce pořídí z výslechu pomocí videotelefonu videozáznam a z výslechu pomocí telefonu magnetofonový záznam, který přiloží k protokolu zasílanému dožadujícímu orgánu. Pokud je souhlas vyslychané osoby podmínkou provedení výslechu (§ 444 odst. 1, 2 tr. ř.), dotáže se státní zástupce osoby po zahájení protokolace, avšak ještě před započítím videozáznamu či magnetofonového záznamu, na její stanovisko; pokud osoba s výslechem souhlasí, požádá státní zástupce osobu o opětovné vyjádření souhlasu po započítí videozáznamu či magnetofonového záznamu. Po započítí videozáznamu či magnetofonového záznamu a zahájení protokolace státní zástupce označí žádost, na jejímž základě je výslech prováděn, a uvede popis skutku, pro který se trestní řízení v dožadujícím státě vede, a ověří totožnost vyslychané osoby a provede její poučení podle § 444 odst. 4 tr. ř.

(3) Pokud státní zástupce výslech přeruší (§ 444 odst. 5 tr. ř.), uvede důvod přerušení do protokolu.

(4) Případné použití opatření ve smyslu § 444 odst. 6 tr. ř. nebo poskytnutí ochrany vyslychané osobě ve smyslu § 444 odst. 7 tr. ř. uvede státní zástupce do protokolu.

(5) V žádosti o zajištění výslechu prostřednictvím videotelefonu nebo telefonu (§ 445 tr. ř.) státní zástupce kromě obecných náležitostí uvedených v čl. 61 uvede, z jakého důvodu je vhodné provést výslech osoby pomocí videotelefonu nebo telefonu.

(6) Pokud státní zástupce žádost zaslal prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství (čl. 3), vyrozumí následně mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství o tom, zda výslech proběhl.

(7) Není-li právní styk České republiky s dožadujícím státem uskutečňován na základě mezinárodní smlouvy umožňující výslech osoby nacházející se na území České republiky cizozemským orgánem prostřednictvím videotelefonu, je možné zajistit účast zástupců cizího státu při úkonu v České republice (čl. 74) tak, že státní zástupce nebo jím pověřený policejní orgán vyslechne osobu sám a zástupce cizího státu prostřednictvím videotelefonu tento úkon pouze sleduje. Na položení doplňujících otázek zástupcem cizího státu se použije § 432 odst. 4 tr. ř.

Čl. 85

Zvláštní ustanovení o dožádání mezi členskými státy Schengenské prováděcí úmluvy

Ode dne přistoupení k Evropské unii (1. května 2004) jsou pro Českou republiku závazná a použitelná ustanovení Schengenské prováděcí úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech (viz její čl. 48 až 53).

ČÁST PÁTÁ

Převzetí a předání trestní věci

Oddíl 1

Společné ustanovení

Čl. 86

Postup státních zástupců při přebírání trestní věci z ciziny a předávání trestní věci do ciziny vyplývá z příslušné mezinárodní smlouvy o předávání trestního řízení a je upraven v § 447 a 448 tr. ř.

Oddíl 2

Postup při převzetí trestní věci z ciziny

Čl. 87

(1) Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství žádost příslušného orgánu cizího státu, aby orgány České republiky převzaly trestní řízení vedené proti občanu České republiky, který na území tohoto státu spáchal soudně trestný čin, přezkoumá žádost a připojený spisový materiál z hlediska splnění podmínek stanovených příslušnou mezinárodní smlouvou a právním řádem České republiky.

(2) Obdrží-li takovou žádost přímo nižší státní zastupitelství a přitom mezinárodní smlouva neumožňuje přímý právní

styk v oblasti předávání trestního řízení, předá ji se spisovým materiálem k ní připojeným neprodleně mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství, který dále postupuje, jako by mu žádost byla doručena orgánem cizího státu.

(3) Na základě přezkoumání podle odstavce 1 Nejvyšší státní zastupitelství rozhodne o žádosti cizího státu o převzetí trestního řízení podle § 447 tr. ř.

(4) Dospěje-li k závěru, že pro převzetí trestního řízení jsou splněny podmínky stanovené příslušnou mezinárodní smlouvou a právním řádem České republiky, rozhodne, že trestní řízení se přebírá, a dá bezodkladně podnět k trestnímu řízení podle trestního řádu nižšímu věcně a místně příslušnému státnímu zastupitelství. Současně mu s tímto podnětem předá veškerý spisový materiál, který od orgánu cizího státu obdrželo, a vyzoomí dožadující orgán cizího státu o svém rozhodnutí.

(5) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že pro převzetí trestního řízení nejsou splněny podmínky příslušné mezinárodní smlouvy a právního řádu České republiky, rozhodne, že se trestní řízení nepřebírá. Toto své rozhodnutí spolu s jeho odůvodněním sdělí neprodleně orgánu cizího státu, který o převzetí trestního řízení požádal.

(6) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že předložená žádost a k ní připojený spisový materiál neposkytují dostatek podkladů pro rozhodnutí o převzetí trestního řízení, požádá orgán cizího státu, který žádost předložil, o jejich doplnění. Obdobně Nejvyšší státní zastupitelství postupuje, jestliže mu jsou známy okolnosti, které by mohly ovlivnit vzetí žádosti o převzetí trestního řízení orgánem cizího státu zpět, nebo jestliže se v době mezi podáním žádosti orgánem cizího státu o převzetí trestního řízení a rozhodnutím o ní podstatně změnily rozhodné skutečnosti a tato změna by mohla vést k vzetí žádosti o převzetí trestního řízení orgánem cizího státu zpět. Pokud je to nezbytné pro rozhodnutí o převzetí trestního řízení, požádá Nejvyšší státní zastupitelství o součinnost příslušné státní orgány České republiky.

Čl. 88

Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství žádost orgánu cizího státu o převzetí trestního řízení vedeného proti občanu jiného státu, osobě bez státní příslušnosti nebo neznámému pachateli, postupuje přiměřeně podle čl. 87, je-li dána trestní jurisdikce České republiky.

Čl. 89

(1) Nejvyšší státní zastupitelství sleduje postup nižšího státního zastupitelství v převzatém trestním řízení tak, aby ve vztahu k orgánu cizího státu, který o převzetí požádal, mohlo splnit povinnost tento orgán informovat o opatřeních a rozhodnutích, která orgány přípravného řízení v převzatém trestním řízení učinily, jestliže tato povinnost vyplývá z příslušné mezinárodní smlouvy.

(2) Za tím účelem vyžaduje od příslušného nižšího státního zastupitelství informace o stavu přípravného řízení a o opatřeních a rozhodnutích, která v něm byla učiněna.

(3) Bylo-li v převzaté trestní věci meritorně a pravomocně rozhodnuto orgánem činným v trestním řízení, předá nižší stát-

ní zastupitelství mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství spolu se svou informací opis nebo ověřenou kopií takového rozhodnutí s doložkou právní moci.

(4) Nejvyšší státní zastupitelství podá orgánu cizího státu, který o převzetí trestní věci požádal, zprávu o pravomocném meritorním rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení, a pokud tak mezinárodní smlouva stanoví, předá mu opis nebo ověřenou kopii tohoto rozhodnutí.

Čl. 90

Přímý styk nižších státních zastupitelství s orgány cizího státu

(1) Pokud z mezinárodní smlouvy vyplývá, že žádosti o převzetí trestního řízení podávají příslušné orgány cizího státu přímo nižším státním zastupitelstvím, která rozhodují o takových žádostech orgánů cizího státu, užijí se pro postup nižších státních zastupitelství přiměřeně články 87 až 89.

(2) K rozhodnutí o převzetí trestního řízení z ciziny je v případech uvedených v odstavci 1 příslušné státní zastupitelství, které by bylo příslušné k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení (§ 447 odst. 2 tr. ř.). Obdrží-li žádost cizozemského orgánu státního zastupitelství, které není k rozhodování příslušné, předá ji neprodleně státnímu zastupitelství příslušnému a informuje o tom orgán cizího státu, který mu žádost zaslal.

Čl. 91

Zvláštní ustanovení týkající se rozhodnutí justičních orgánů členských států Schengenské prováděcí úmluvy v trestním řízení

Ode dne přistoupení k Evropské unii (1. května 2004) jsou pro Českou republiku závazná a použitelná ustanovení Schengenské prováděcí úmluvy týkající se zásady ne bis in idem (viz její čl. 54 až 58).

Oddíl 3

Postup při předávání trestní věci do ciziny

Čl. 92

(1) Neplatí-li mezi Českou republikou a cizím státem mezinárodní smlouva upravující předávání trestního řízení, může být trestní věc předána orgánu cizího státu, jde-li o čin, který je soudně trestný podle práva obou států, a nebrání-li tomu jinak právní řád České republiky, povaha činu a okolnosti řízení, jakož i jiné vážné důvody.

(2) Má-li dojít k předání trestní věci do cizího státu uplatňujícího anglosaský způsob řízení, příslušný státní zástupce před podáním žádosti tuto věc vždy konzultuje s mezinárodním odborem Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 93

(1) Je-li vedeno trestní řízení ve věci uvedené v § 448 odst. 1 tr. ř., zváží státní zástupce, který vykonává dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení nebo sám přípravné řízení koná, zda toto řízení má být i nadále vedeno na území

České republiky, nebo zda má být požádán příslušný orgán cizího státu o převzetí trestní věci.

(2) Přitom bere v úvahu zejména:

- a) zda jsou splněny obecné podmínky pro předání trestní věci do ciziny, jak vyplývají z právního řádu České republiky a příslušné mezinárodní smlouvy,
- b) zda byly na území České republiky shromážděny veškeré dostupné důkazy,
- c) konkrétní skutkové okolnosti trestní věci a zda z nich nevyplývá obecný zájem na potrestání obviněného v České republice, či naopak, zda z nich vyplývá obecný zájem na potrestání obviněného v jeho domovském nebo jiném cizím státě,
- d) osobní poměry obviněného a zda by předání trestní věci pro něho neznamenovalo hrozbu trestu, který je v rozporu s principy lidskosti a který je v hrubém nepoměru s trestem, který by ho mohl postihnout podle práva České republiky,
- e) zda lze předpokládat, že v cizím státě bude obviněnému zaručeno právo na spravedlivý proces,
- f) zda obviněný již trvale opustil území České republiky, či jaká je očekávaná délka jeho pobytu na území České republiky,
- g) zda je spoluobviněným občan České republiky nebo její obyvateľ bez státní příslušnosti, který zde má trvalé bydliště, nebo občan jiného státu, který zde má trvalé bydliště, a zda by rozdělení věci bylo účelné a nezpůsobilo by důkazní nouzi,
- h) zda všichni důležití svědci a poškození, jakož i všechny důležité důkazní prostředky, se nacházejí na území České republiky či zda by předání trestní věci nezpůsobilo průtahy v řízení,
- i) zda nebude předáním trestní věci zcela vzata poškozenému možnost domoci se svých práv,
- j) zda je pro tentýž čin již vedeno trestní řízení příslušným orgánem cizího státu.

(3) V případě nezbytnosti požádá příslušný státní zástupce o stanovisko ke svému dalšímu postupu mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Za tím účelem mu předloží informaci, v níž uvede svůj záměr a specifikuje otázku, ohledně níž se stanovisko žádá. K informaci připojí nezbytný spisový materiál.

(4) Státní zástupce, který obdrží návrh policejního orgánu na předání trestní věci do ciziny s trestním spisem obsahujícím protokol o výpovědi svědka, jehož totožnost je utajena ve smyslu § 55 odst. 2 tr. ř., požádá mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství o zjištění, zda a v jakém rozsahu stát, do kterého má být trestní věc předána, může zajistit ochranu takového svědka. Nejvyšší státní zastupitelství opatří vyjádření příslušného orgánu cizího státu, kam má být trestní věc předána, a toto předá příslušnému státnímu zástupci k dalšímu postupu dle čl. 94.

Čl. 94

Žádost o převzetí trestní věci

(1) Dospěje-li příslušný státní zástupce k závěru, že je třeba požádat orgán cizího státu o převzetí trestní věci, vypracuje žádost o převzetí trestní věci.

(2) Žádost adresuje orgánu cizího státu příslušnému ke konání trestního řízení zpravidla podle známého místa bydliště obviněného anebo podle místa spáchání skutku. Uvede v ní náležitosti stanovené příslušnou mezinárodní smlouvou, jakož i odkaz na tuto smlouvu. Pokud neplatí ve vztazích mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, uvede se v žádosti o převzetí trestní věci:

- a) odkaz na dosavadní styk příslušných orgánů České republiky a cizího státu při předávání trestního řízení,
- b) označení státního zastupitelství, jehož státní zástupce vykonával dozor v přípravném řízení nebo toto řízení sám vedl a jeho spisové značky, jakož i označení orgánu policie, který byl v přípravném řízení činný, a jeho spisové značky, pod kterou se řízení vede,
- c) osobní data obviněného nebo podezřelého, je-li znám, včetně známého místa jeho pobytu v cizím státě,
- d) vylíčení skutkového stavu a uvedení právní kvalifikace skutku podle trestního zákona, včetně citace dotčených ustanovení trestního zákona či jiných právních předpisů (např. z oblasti dopravy, bezpečnosti práce apod.),
- e) seznam nejdůležitějších důkazních prostředků shromážděných v trestním řízení a na jejich základě učiněných skutkových zjištění,
- f) pokud připojený spis obsahuje spisové materiály, které není možné podle trestního řádu použít jako důkaz před trestním soudem v České republice, ale slouží pouze k informaci, výslovné upozornění na tuto skutečnost,
- g) konstatování, že trestní stíhání trestného činu není promlčeno, a odkaz na příslušné ustanovení trestního zákona, jakož i konstatování, že trestnímu stíhání nebrání žádná jiná zákonná překážka, včetně citace ustanovení trestního zákona týkajících se promlčení trestního stíhání,
- h) odkaz na přílohy připojené k žádosti o převzetí trestního stíhání.

(3) K žádosti se připojí:

- a) ověřená kopie trestního spisu, je-li to v konkrétní věci nezbytné nebo vyplývá-li to z příslušné mezinárodní smlouvy, jinak pouze ověřená kopie spisového materiálu týkajícího se nejdůležitějších skutkových a právních zjištění; originál spisu se připojí pouze v nezbytně nutných případech,
- b) věci důležité pro trestní řízení,
- c) usnesení o přerušení trestního stíhání podle § 173 odst. 1 tr. ř.,
- d) návrh poškozeného na zahájení trestního stíhání obviněného, jestliže jde o trestný čin, který se podle práva dožadovaného státu stíhá jen na návrh poškozeného, přičemž takový návrh může být učiněn v samostatném podání poškozeného nebo v protokolu o jeho výslechu,
- e) návrh poškozeného, aby příslušný cizozemský orgán uložil obviněnému povinnost nahradit mu způsobenou škodu, uvedený v samostatném podání poškozeného nebo v protokolu o jeho výslechu; z návrhu musí být patrný skutečnosti uvedené v § 43 odst. 3 poslední věta tr. ř.

(4) Žádost o převzetí trestní věci musí odpovídat požadavkům uvedeným v čl. 7. Veškeré písemnosti připojené k žádosti musejí být sešity, očíslovány a zapsány do připojeného spisového přehledu.

Čl. 95

Překlady

(1) Žádost o převzetí trestní věci a spisový materiál k ní přiložený musí být opatřeny překladem do cizího jazyka v souladu s požadavky vyplývajícími z příslušné mezinárodní smlouvy.

(2) Neplatí-li ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, vychází se při pořízení překladu z požadavků vyplývajících z dosavadního vzájemného styku příslušných orgánů při předávání trestních věcí. V takovém případě se provede překlad písemností do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků cizího státu, popřípadě do jiného jazyka v dožádaném státě užívaného, nebo do některého ze světových jazyků. Při výběru jazyka, do něhož mají být písemnosti přeloženy, se bere v úvahu, kterého jazyka se v cizím státě nejčastěji užívá. V pochybnostech si nižší státní zastupitelství vyžádá stanovisko mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

(3) Není-li tímto článkem stanoveno jinak, státní zástupce postupuje podle čl. 7 odst. 4.

Čl. 96

Žádost o převzetí trestní věci ve trojím vyhotovení s přílohami a překlady zašle nižší státní zastupitelství mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství s požadavkem předat ji příslušnému orgánu cizího státu. Jedno vyhotovení je vždy zařazeno do spisu Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 97

(1) Nejvyšší státní zastupitelství žádost příslušného státního zastupitelství o převzetí trestní věci orgánem cizího státu a přiložený spisový materiál přezkoumá z hlediska splnění podmínek stanovených právním řádem České republiky, mezinárodní smlouvou a popřípadě z hlediska podmínek vyplývajících z dosavadního vzájemného styku příslušných orgánů České republiky a cizího státu při předávání trestních věcí.

(2) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství na základě tohoto přezkoumání k závěru, že tyto podmínky splněny nejsou, trestní věc do ciziny nepředá. Žádost a připojený spisový materiál vrátí příslušnému státnímu zastupitelství a sdělí mu důvody svého postupu.

(3) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že zde sice takové podmínky jsou, ale současné vztahy mezi Českou republikou a cizím státem nebo vnitřní poměry cizího státu předání trestní věci neumožňují, postupuje obdobně jako v odstavci 2. Považuje-li to za nezbytné, vyžádá si za tím účelem informaci od Ministerstva zahraničních věcí.

(4) Stanovisko Nejvyššího státního zastupitelství podle odstavců 2 a 3 je pro příslušného státního zástupce závazné a konečné do doby, než budou podmínky podle odstavce 1 splněny a než odpadnou překážky podle odstavce 3.

(5) Poté, co obdrží příslušný státní zástupce negativní stanovisko Nejvyššího státního zastupitelství k žádosti o převzetí trestního řízení a předložený spisový materiál, zabezpečí pokračování v trestním řízení na území České republiky.

Čl. 98

(1) Zjistí-li Nejvyšší státní zastupitelství, že trestní věc lze do ciziny předat, ale že žádost o převzetí trestní věci nebo připojený spisový materiál je třeba doplnit nebo opravit, vrátí žádost a spisový materiál příslušnému státnímu zástupci s požadavkem na doplnění nebo opravu. Příslušný státní zástupce doplnění nebo opravu provede a žádost se spisovým materiálem předloží mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

(2) Pokud je to možné a pro urychlení postupu vhodné, provede Nejvyšší státní zastupitelství vhodným způsobem doplnění nebo opravu žádosti o převzetí trestní věci samo.

Čl. 99

Návrh na převzetí trestní věci

(1) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že jsou zde splněny podmínky ve smyslu čl. 97 odst. 1 a nejsou zde skutečnosti uvedené v čl. 97 odst. 3, podá příslušnému orgánu cizího státu návrh na převzetí trestní věci.

(2) Návrh zašle orgánu cizího státu, který je podle příslušné mezinárodní smlouvy, nebo neplatí-li ve vztazích mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, na základě dosavadního vzájemného styku při předávání trestních věcí, orgánem příslušným pro styk s Nejvyšším státním zastupitelstvím.

(3) Návrh obsahuje:

- a) odvolání se na příslušné ustanovení mezinárodní smlouvy upravující styk orgánů obou států ve věcech předávání trestních věcí, popřípadě poukaz na dosavadní vzájemný styk příslušných orgánů v těchto věcech,
- b) odkaz na žádost příslušného nižšího státního zastupitelství,
- c) poukaz na doplnění nebo opravy v žádosti nižšího státního zastupitelství o převzetí trestní věci, které provedlo Nejvyšší státní zastupitelství,
- d) žádost, aby příslušný orgán cizího státu sdělil mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství stanovisko k návrhu na převzetí trestní věci a podal zprávu o konečném rozhodnutí orgánů cizího státu v převzaté trestní věci, jakož i předal vyhotovení tohoto rozhodnutí, a to vždy s poukazem na příslušné ustanovení mezinárodní smlouvy, popřípadě s poukazem na dosavadní vzájemný styk příslušných orgánů.

(4) K návrhu se připojí žádost nižšího státního zastupitelství o převzetí trestní věci orgánem cizího státu a k ní přiložený spisový materiál. Rovněž se připojí spisový materiál, který popřípadě shromáždilo Nejvyšší státní zastupitelství.

(5) Návrh Nejvyššího státního zastupitelství musí obdobně splňovat podmínky stanovené v čl. 7. Tento návrh, není-li přímo sepsán v cizím jazyce, musí být opatřen překladem do cizího jazyka (čl. 7 odst. 3).

(6) Jsou-li k žádosti příslušného nižšího státního zastupitelství připojeny i věci důležité pro trestní řízení (čl. 94 odst. 3 písm. b)), připojí je Nejvyšší státní zastupitelství k předkládací zprávě a zašle je spolu s ní poštou příslušnému orgánu cizího státu. Pokud tak nelze učinit, zařídí Nejvyšší státní zastupitelství předání těchto věcí jiným vhodným způsobem.

Čl. 100

Důsledky převzetí trestní věci

(1) Předá-li Nejvyšší státní zastupitelství příslušnému orgánu cizího státu žádost nižšího státního zastupitelství o převzetí trestní věci, vyrozumí o svém postupu toto nižší státní zastupitelství. Současně ho vyrozumí o svém případném opatření podle čl. 98 odst. 2.

(2) Obdrží-li nižší státní zastupitelství takovou zprávu, nečiní ani ono, ani policejní orgán v trestním řízení, o jehož převzetí požádalo, žádná další opatření, s výjimkou těch, která by nemohla být provedena v budoucnu. Důsledky podání žádosti o převzetí trestní věci stanoví příslušná mezinárodní smlouva.

(3) Neplatí-li ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, aplikuje se ustanovení § 448 odst. 1 tr. ř.

Čl. 101

(1) Nejvyšší státní zastupitelství informuje příslušné nižší státní zastupitelství o stanovisku příslušného orgánu cizího státu k jeho žádosti o převzetí trestní věci, a je-li to nutné nebo vhodné, též o opatřeních tohoto orgánu učiněných na základě takové žádosti, jakmile takovou zprávu obdrží. Neobdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství v přiměřené době zprávu o stanovisku příslušného orgánu cizího státu k žádosti o převzetí trestní věci, ačkoli povinnost k podání takové zprávy pro orgán cizího státu vyplývá z příslušné mezinárodní smlouvy, vyžádá takovou zprávu orgánu cizího státu obdobnou cestou, jakou žádost o převzetí trestní věci do ciziny předložilo.

(2) Poté, co Nejvyšší státní zastupitelství obdrželo zprávu o konečném rozhodnutí příslušného orgánu cizího státu v převzaté trestní věci, informuje o tomto rozhodnutí nižší státní zastupitelství, které žádost podalo, a rovněž mu předá vyhotovení konečného rozhodnutí orgánu cizího státu, jestliže je obdrželo. Neobdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství v přiměřené době vyhotovení takového rozhodnutí cizího státu v převzaté trestní věci, ačkoli povinnost předat toto rozhodnutí vyplývá pro orgán cizího státu z příslušné mezinárodní smlouvy, vyžádá takové rozhodnutí orgánu cizího státu obdobnou cestou, jakou žádost o převzetí trestní věci do ciziny předložilo.

(3) Jakmile nižší státní zastupitelství obdrží od Nejvyššího státního zastupitelství zprávu o konečném rozhodnutí v trestní věci v cizině, státní zástupce přezkoumá, zda jsou dány zákonné podmínky pro zastavení trestního stíhání.

Čl. 102

Přímý styk nižších státních zastupitelství s orgány cizího státu

Pokud z mezinárodní smlouvy vyplývá, že návrhy na převzetí trestní věci podávají příslušným orgánům cizího státu přímo nižší státní zastupitelství, užijí se pro jejich postup přiměřeně čl. 92 až 101.

Oddíl 4

Postup při přebírání a předávání trestní věci obviněného nacházejícího se ve vazbě

Čl. 103

Postup při přebírání obviněného z ciziny

(1) Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství od orgánu cizího státu se žádostí o převzetí trestní věci rovněž nabídku na převzetí obviněného, který se na území tohoto státu nachází ve vazbě, rozhodne podle § 447 odst. 1 tr. ř. (čl. 87 odst. 4) o převzetí trestní věci a rovněž přezkoumá možnost převzetí obviněného ve vazbě.

(2) Rozhodne-li, že se trestní věc přebírá a dospěje-li k závěru, že je také možno obviněného ve vazbě převzít na území České republiky, vyrozumí o svém rozhodnutí a stanovisku k nabídce na převzetí obviněného dožadující orgán cizího státu. Současně potvrdí místo a dobu převzetí obviněného, bylo-li to dožadujícím orgánem navrženo, nebo samo místo a dobu s dožadujícím orgánem dohodne.

(3) Nejvyšší státní zastupitelství současně s podáním podnětu věcně a místně příslušnému nižšímu státnímu zastupitelství k trestnímu stíhání vyrozumí toto státní zastupitelství o předání obviněného ve vazbě orgánům České republiky.

(4) Zároveň požádá krajské státní zastupitelství příslušné podle čl. 105, aby na stanoveném místě a ve stanovené době převzalo od orgánů cizího státu obviněného a předalo ho orgánům Policie České republiky k dodání věcně a místně příslušnému státnímu zástupci.

(5) O převzetí obviněného na území České republiky sepíše státní zástupce krajského státního zastupitelství protokol, v němž se uvede zejména:

- a) jméno a příjmení, datum narození, zaměstnání, státní příslušnost a známé bydliště obviněného v cizím státě a v České republice, číslo jeho pasu, popřípadě jiného osobního dokladu, jímž je ověřena totožnost obviněného, a kým a kdy byl pas nebo tento jiný doklad vydán,
- b) údaje o zdravotním stavu obviněného,
- c) údaje o případné nezbytnosti zvýšené ostrahy obviněného při převozu,
- d) údaje o osobních věcech obviněného a jiných věcech a písemnostech, které jsou spolu s ním předávány,
- e) údaj o tom, kdy a kterým orgánem cizího státu byl obviněný propuštěn z vazby,
- f) údaj o tom, kdy a kterým orgánem cizího státu byl obviněný předán orgánům České republiky.

(6) O převzetí obviněného na území České republiky a jeho předání orgánům Policie České republiky vyrozumí krajské státní zastupitelství neprodleně věcně a místně příslušné státní zastupitelství a předá mu protokol sepsaný podle odstavce 5. Současně vyrozumí o převzetí obviněného i mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství, jemuž zašle stejnopis protokolu sepsaného podle odstavce 5 na vědomí.

Čl. 104

Postup při předávání obviněného do ciziny

(1) Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství od nižšího státního zastupitelství spolu s žádostí o převzetí trestní věci orgánem cizího státu informaci, že je možné předat na území cizího státu obviněného, který se nachází ve vazbě, přezkoumá takovou žádost podle čl. 97 a možnost předání obviněného ve vazbě.

(2) Dospěje-li k závěru, že lze trestní stíhání i obviněného do ciziny předat, současně s návrhem podle čl. 99 učiní orgánu cizího státu nabídku na převzetí takové osoby. Zároveň navrhe místo a dobu jejího předání.

(3) Nižšímu státnímu zastupitelství podá zprávu podle čl. 100 odst. 1 a současně je vyzoomí, že učinilo orgánu cizího státu nabídku na předání obviněného ve vazbě.

(4) Poté, co Nejvyšší státní zastupitelství obdrží od orgánu cizího státu zprávu, že se trestní věc přebírá a že se rovněž přijímá nabídka na převzetí obviněného ve vazbě, vyzoomí o tom věcně a místně příslušné státní zastupitelství a krajské státní zastupitelství příslušné podle čl. 105.

(5) Věcně a místně příslušné státní zastupitelství zajistí přemístění obviněného do vazební věznice, která se nachází v obvodu působnosti krajského státního zastupitelství příslušného podle čl. 105 nejbližše jeho sídla. Současně vyhotoví a předá tomuto krajskému státnímu zastupitelství usnesení o propuštění obviněného z vazby s datem odpovídajícím stanovené době předání obviněného orgánům cizího státu.

(6) Krajské státní zastupitelství zajistí dodání obviněného z vazební věznice v obvodu své působnosti na místo a v době stanovené pro předání obviněného orgánům cizího státu.

(7) Státní zástupce krajského státního zastupitelství doručí obviněnému usnesení věcně a místně příslušného státního zastupitelství o propuštění z vazby. Policejním orgánům doprovázejícím obviněného předá usnesení o propuštění obviněného z vazby a příkaz k jeho propuštění z vazby. Orgánům cizího státu předá usnesení o propuštění z vazby.

(8) O předání obviněného sepíše státní zástupce krajského státního zastupitelství protokol, v němž uvede skutečnosti obdobně jako v čl. 103 odst. 5.

(9) O předání obviněného orgánům cizího státu vyzoomí krajské státní zastupitelství neprodleně věcně a místně příslušné státní zastupitelství a předá mu protokol sepsaný podle odstavce 8. Současně vyzoomí o předání obviněného i mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství, jemuž zašle stejnopis protokolu sepsaného podle odstavce 8 na vědomí.

Čl. 105

Příslušnost krajských státních zastupitelství

(1) Krajskými státními zastupitelstvími příslušnými pro provádění úkonů podle čl. 103 a 104 jsou:

- a) Krajské státní zastupitelství v Brně pro obviněné předávané do Slovenské republiky,
- b) Krajské státní zastupitelství v Hradci Králové pro obviněné stíhané v obvodech působnosti Městského státního zastupitelství v Praze, Krajského státního zastupitelství v Praze, Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích, Krajského státního zastupitelství v Plzni, Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem

a Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové a předávané do Polské republiky,

c) Krajské státní zastupitelství v Ostravě pro obviněné stíhané v obvodech působnosti Krajského státního zastupitelství v Brně a Krajského státního zastupitelství v Ostravě a předávané do Polské republiky,

d) v ostatních případech Krajské státní zastupitelství v Praze.

(2) Pokud z mezinárodní smlouvy vyplývá, že žádost o převzetí trestní věci podávají orgány cizího státu přímo nižším státním zastupitelstvím nebo že žádosti o převzetí trestní věci činí úkony Nejvyššího státního zastupitelství v souvislosti s nabídkou na převzetí a předání obviněného ve vazbě příslušná krajská státní zastupitelství uvedená v odstavci 1.

ČÁST ŠESTÁ

Uznávání a výkon cizozemských rozhodnutí

Čl. 106

Postup státních zástupců při uznávání a výkonu cizozemských rozhodnutí vyplývá z příslušné mezinárodní smlouvy a je upraven v § 449 až 460 tr. ř.

Postup při uznávání a výkonu cizozemských rozhodnutí

Čl. 107

Uznání cizozemských rozhodnutí

(1) K návrhu na uznání cizozemského rozhodnutí na území České republiky státní zástupce krajského státního zastupitelství, které vyzooměl krajský soud o konání veřejného zasedání o uznání cizozemského rozhodnutí, podá písemné vyjádření, ve kterém zhodnotí splnění podmínek pro uznání cizozemského rozhodnutí.

(2) Vyjádření podle odstavce 1 a stejně tak kopii rozsudku soudu o uznání cizozemského rozhodnutí státní zástupce zasílá na vědomí mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 108

Vykonávací řízení

Státní zástupce, který se účastnil veřejného zasedání (§ 455 odst. 2 tr. ř.), informuje o jeho výsledku mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Informaci je možné podat zasláním kopie rozhodnutí soudu.

Čl. 109

Zvláštní ustanovení týkající se předávání výkonů trestních rozsudků podle Schengenské prováděcí úmluvy

Ode dne přistoupení k Evropské unii (1. května 2004) jsou pro Českou republiku závazná a použitelná ustanovení Schengenské prováděcí úmluvy týkající se předávání výkonu trestních rozsudků (viz její čl. 67 - 69).

ČÁST SEDMÁ**Změna pokynu obecné povahy poř. č. 7/2001**

Čl. 110

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 7/2001 ze dne 13. prosince 2001, jímž se upravují podrobnosti vyhotovování obžalob, návrhů na potrestání, ostatních návrhů soudu, jiných rozhodnutí a opatření v trestních věcech státními zástupci, se mění takto:

Vzory č. 117 až č. 121 uvedené v příloze k tomuto pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce, se zrušují.

ČÁST OSMÁ**Závěrečná ustanovení**

Čl. 111

Zrušovací usnesení

Zrušují se

1. Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1994 ze dne 23. února 1994, kterým se upravuje postup státního zastupitelství při právním styku s cizinou v trestních věcech a trestním stíhání cizinců.

2. Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 4/1995 ze dne 27. června 1995, jímž se mění a doplňuje pokyn obecné povahy poř. č. 3/1994, kterým se upravuje postup státních zástupců při právním styku s cizinou v trestních věcech a trestním stíhání cizinců.

3. Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 5/1997 ze dne 19. prosince 1997, jímž se mění pokyn obecné povahy poř. č. 3/1994, kterým se upravuje postup státních zástupců při právním styku s cizinou v trestních věcech a trestním stíhání cizinců, ve znění pokynu obecné povahy poř. č. 4/1995.

4. Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 5/2000 ze dne 10. dubna 2000, kterým se mění a doplňuje pokyn obecné povahy poř. č. 3/1994, kterým se upravuje postup státních zástupců při právním styku s cizinou v trestních věcech a trestním stíhání cizinců, ve znění pokynů obecné povahy poř. č. 4/1995 a 5/1997.

5. Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2001 ze dne 25. května 2001, jímž se mění pokyn obecné povahy poř. č. 3/1994, kterým se upravuje postup státních zástupců při právním styku s cizinou v trestních věcech a trestním stíhání cizinců, ve znění pokynů obecné povahy poř. č. 4/1995, 5/1997 a 5/2000.

6. Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 12/2001 ze dne 13. prosince 2001, jímž se mění pokyn obecné povahy poř. č. 3/1994, kterým se upravuje postup státních zástupců při právním styku s cizinou v trestních věcech a trestním stíhání cizinců, ve znění pokynů obecné povahy poř. č. 4/1995, 5/1997, 5/2000 a 1/2001.

Čl. 112

Účinnost

Tento pokyn obecné povahy nabývá účinnosti dnem 1. března 2005.

nejvyšší státní zástupkyně:
Mgr. Marie **Benešová**, v. r.

Obsah pokynu obecné povahy

		str.
ČÁST PRVNÍ	Společná ustanovení	18
Oddíl 1	Obecná ustanovení	
Čl. 1	Účel úpravy	18
Čl. 2	Vymezení pojmů	18
Oddíl 2	Způsob styku s cizinou	
Čl. 3	Styk prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství	18
Čl. 4	Přímý styk s cizozemskými justičními orgány	19
Oddíl 3	Doručování	
Čl. 5	Doručování do ciziny	19
Čl. 6	Doručování osobám požívajícím imunit	19
Čl. 7	Úprava písemností určených pro cizinu	19
Čl. 8	Ověřené kopie určené pro cizinu	19
Čl. 9	Legalizace listin určených pro cizinu	19
Čl. 10	Zasílání písemností obsahujících utajované skutečnosti do ciziny	20
Oddíl 4	Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady	
Čl. 11	Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady akreditovanými pro Českou republiku se sídlem v České republice	20
Čl. 12	Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady akreditovanými pro Českou republiku se sídlem v cizině	20
Čl. 13	Styk se zastupitelskými úřady České republiky v cizině	20
Oddíl 5	Zvláštní ustanovení o osobách omezených na osobní svobodě	
Čl. 14	Omezení osobní svobody cizince v České republice	20
Čl. 15	Omezení osobní svobody občana České republiky v cizině	21
Oddíl 6	Informace o mezinárodních smlouvách a o právním řádu cizích států	
Čl. 16		21
Oddíl 7	Zvláštní ustanovení o komunikaci v rámci Evropské unie	
Čl. 17		21
Čl. 18	Evropská soudní síť v trestních věcech	22
Čl. 19	Atlas Evropské soudní sítě v trestních věcech	
	Evropská jednotka pro soudní spolupráci (Eurojust)	22
Čl. 20	Postavení národního člena České republiky v Eurojust	22
Čl. 21	Styk státních zástupců s národním členem	22
Čl. 22	Styk mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství s národním členem	22
Čl. 23	Uzavření dohody o vzniku společného vyšetřovacího týmu národním členem	22
ČÁST DRUHÁ	Vydávací řízení	22
Oddíl 1	Společné ustanovení	
Čl. 24		23
Oddíl 2	Postup při vyžádání obviněného z ciziny	
Čl. 25		23
Čl. 26	Zásada speciality	23
Čl. 27		23
Čl. 28	Dočasné převzetí vydávané osoby	23
Oddíl 3	Postup při vydání do ciziny	
Čl. 29	Předběžné šetření	23
Čl. 30	Omezení osobní svobody v průběhu předběžného šetření	24
Čl. 31	Návrh na rozhodnutí o přípustnosti vydání	24
Čl. 32	Zkrácené vydávací řízení	24
Čl. 33	Účast obhájce v řízení o vydání	25
Čl. 34	Přezkoumání trestní jurisdikce České republiky	25
Čl. 35	Odklad vydání	25
Čl. 36	Dočasné předání	25
Čl. 37	Rozšíření vydání na jiný trestný čin	25
Čl. 38	Souběh žádostí o vydání	25
Oddíl 4	Průvoz pro účely trestního řízení v cizině	
Čl. 39		26

		str.
ČÁST TŘETÍ	Předávací řízení na základě evropského zatýkacího rozkazu a vydávání podle Schengenské prováděcí úmluvy	26
Oddíl 1	Obecná ustanovení týkající se aplikace evropského zatýkacího rozkazu	
Čl. 40	Rozsah aplikace evropského zatýkacího rozkazu	26
Čl. 41		26
Čl. 42	Zvláštní ustanovení týkající se Rakouska	26
Oddíl 2	Postup při předání z jiného členského státu do České republiky	
Čl. 43		26
Čl. 44	Zásada speciality	27
Čl. 45		27
Čl. 46	Výslech a dočasné převzetí osoby před předáním z jiného členského státu	27
Oddíl 3	Postup při předání z České republiky do jiného členského státu	
Čl. 47	Předběžné šetření	27
Čl. 48	Omezení osobní svobody v průběhu předběžného šetření	28
Čl. 49	Návrh na rozhodnutí o předání	28
Čl. 50	Zkrácené předávací řízení	29
Čl. 51	Účast obhájce v řízení o předání	29
Čl. 52	Nedodržení lhůt	29
Čl. 53	Odklad předání	29
Čl. 54	Dočasné předání	29
Čl. 55	Rozšíření předání na jiný trestný čin	29
Čl. 56	Souběh dvou a více evropských zatýkacích rozkazů	30
Čl. 57	Souběh evropského zatýkacího rozkazu a žádosti o vydání	30
Oddíl 4	Průvoz pro účely předání	
Čl. 58		30
ČÁST ČTVRTÁ	Dožádání	30
Oddíl 1	Společné ustanovení	
Čl. 59		30
Oddíl 2	Postup při dožádání o poskytnutí právní pomoci v cizině	
Čl. 60	Žádost o právní pomoc ve stadiu prověřování	30
Čl. 61	Žádost o právní pomoc	31
Čl. 62	Překlady	31
Čl. 63		32
Čl. 64	Postup Nejvyššího státního zastupitelství po doručení žádosti státního zástupce	32
Čl. 65		32
Čl. 66	Použití procesních předpisů České republiky při úkonech v cizině	32
Čl. 67	Přítomnost zástupce orgánů České republiky a dalších osob při úkonech v cizině	33
Čl. 68	Doručování v cizině	33
Čl. 69	Přímý styk nižších státních zastupitelství s orgány cizího státu	34
Oddíl 3	Postup při poskytování právní pomoci cizozemským orgánům	
Čl. 70		34
Čl. 71	Postup Nejvyššího státního zastupitelství	34
Čl. 72		35
Čl. 73	Použití procesních předpisů cizího státu při úkonech v České republice	35
Čl. 74	Přítomnost zástupce cizího státu při úkonech v České republice	35
Čl. 75	Doručování písemností	36
Čl. 76	Přímý styk nižších státních zastupitelství s orgány cizího státu	36
Oddíl 4	Zvláštní druhy dožádání	
Čl. 77	Přeshraniční pronásledování	36
Čl. 78	Přeshraniční sledování	36
Čl. 79	Skryté vyšetřování	36
Čl. 80	Dočasné předání do ciziny za účelem provádění procesních úkonů	36
Čl. 81	Dočasné převzetí osoby z ciziny k provedení procesních úkonů	37
Čl. 82	Zajišťování věcí a majetku	37
Čl. 83	Společný vyšetřovací tým	38
Čl. 84	Výslech prostřednictvím videotelefonu a telefonu	38

		str.
Čl. 85	Zvláštní ustanovení o dožádání	38
ČÁST PÁTÁ	Převzetí a předání trestní věci	38
Oddíl 1	Společné ustanovení	
Čl. 86		38
Oddíl 2	Postup při převzetí trestní věci z ciziny	
Čl. 87		38
Čl. 88		39
Čl. 89		39
Čl. 90	Přímý styk nižších státních zastupitelství s orgány cizího státu	39
Čl. 91	Zvláštní ustanovení týkající se rozhodnutí justičních orgánů členských států Schengenské prováděcí úmluvy v trestním řízení	39
Oddíl 3	Postup při předávání trestní věci do ciziny	
Čl. 92		39
Čl. 93		39
Čl. 94	Žádost o převzetí trestní věci	40
Čl. 95	Překlady	41
Čl. 96		41
Čl. 97		41
Čl. 98		41
Čl. 99	Návrh na převzetí trestní věci	41
Čl. 100	Důsledky převzetí trestní věci	42
Čl. 101		42
Čl. 102	Přímý styk nižších státních zastupitelství s orgány cizího státu	42
Oddíl 4		
Čl. 103	Postup při přebírání obviněného z ciziny	42
Čl. 104	Postup při předávání obviněného do ciziny	42
Čl. 105	Příslušnost krajských státních zastupitelství	43
ČÁST ŠESTÁ	Uznávání a výkon cizozemských rozhodnutí	43
Čl. 106	Postup při uznávání a výkonu cizozemských rozhodnutí	43
Čl. 107	Uznání cizozemských rozhodnutí	43
Čl. 108	Vykonávací řízení	43
Čl. 109	Zvláštní ustanovení týkající se předávání výkonů trestních rozsudků podle Schengenské prováděcí úmluvy	43
ČÁST SEDMÁ	Změna pokynu obecné povahy poř. č. 7/2001	44
Čl. 110		44
ČÁST OSMÁ	Závěrečná ustanovení	44
Čl. 111	Zrušovací usnesení	44
Čl. 112	Účinnost	44

Přílohy č. 1 až 12

	str.
Příloha č. 1 - Seznam mezinárodních smluv o diplomatických a konzulárních stycích, kterými je Česká republika vázána	49
Příloha č. 2 - Seznam mezinárodních smluv, kterými je v oblasti právního styku s cizinou Česká republika vázána	50
Příloha č. 3 - Přehledy ratifikací některých mezinárodních smluv, kterými je v oblasti právního styku s cizinou Česká republika vázána	53
Příloha č. 4 - Seznam států, se kterými lze na základě mezinárodní smlouvy uplatňovat přímý právní styk ohledně dožadání	72
Příloha č. 5 - Seznam států, do kterých lze na základě mezinárodní smlouvy zasílat občanům písemnosti přímo poštou	73
Příloha č. 6 - Seznam států, se kterými lze na základě mezinárodní smlouvy uplatňovat přímý právní styk ohledně předávání trestního řízení	74
Příloha č. 7 - Seznam států, do kterých lze na základě mezinárodní smlouvy zasílat listiny se zjednodušenou legalizací	75
Příloha č. 8 - Seznam mezinárodních smluv, kterými je vázána Česká republika a které se týkají předávání utajovaných informací	76
Příloha č. 9 - Vzory podání	77
Příloha č. 10 - Úřední jazyky vybraných států	129
Příloha č. 11 - Adresy vybraných orgánů, jejichž činnost se týká právního styku s cizinou	130
Příloha č. 12 - Adresy ústředních justičních orgánů evropských států pro přípravné řízení trestní	132

Příloha č. 1

Seznam mezinárodních smluv o diplomatických a konzulárních stycích, kterými je Česká republika vázána

Vícestranné mezinárodní smlouvy

- Vídeňská úmluva o diplomatických stycích ze dne 18. dubna 1961 (č. 157/1964 Sb.)
- Vídeňská úmluva o konzulárních stycích ze dne 24. dubna 1963 (č. 32/1969 Sb.)

Dvoustranné konzulární smlouvy

- Albánská republika (ze dne 16. 1. 1959, č. 96/1960 Sb.)
- Alžírská demokratická a lidová republika (ze dne 3. 7. 1985, č. 48/1987 Sb.)
- Belgické království (ze dne 15. 6. 1976, č. 41/1979 Sb.)
- Běloruská republika (ze dne 27. 4. 1972, č. 143/1973 Sb.)
- Bosna a Hercegovina (ze dne 10. 12. 1981, č. 42/1983 Sb.)
- Bulharská republika (ze dne 16. 3. 1972, č. 63/1974 Sb.)
- Čínská lidová republika (ze dne 5. 9. 1988, č. 97/1989 Sb.)
- Etiopická federativní demokratická republika (ze dne 13. 9. 1981, č. 119/1982 Sb.)
- Francouzská republika (ze dne 22. 1. 1969, č. 79/1971 Sb.)
- Gruzie (ze dne 27. 4. 1972, č. 143/1973 Sb.)
- Chorvatská republika (ze dne 10. 12. 1981, č. 42/1983 Sb.)
- Indická republika (ze dne 4. 12. 1974, č. 8/1980 Sb.)
- Irácká republika (ze dne 16. 8. 1985, č. 81/1987 Sb.)
- Italská republika (ze dne 19. 10. 1975, č. 42/1979 Sb.)
- Jemenská republika (ze dne 23. 3. 1984, č. 43/1986 Sb.)
- Korejská lidově demokratická republika (ze dne 11. 9. 1988, č. 96/1989 Sb.)
- Kubánská republika (ze dne 7. 4. 1973, č. 14/1975 Sb.)
- Kyperská republika (ze dne 12. 5. 1976, č. 74/1979 Sb.)
- Kyrgyzská republika (ze dne 27. 4. 1972, č. 143/1973 Sb.)
- Laoská lidově demokratická republika (ze dne 15. 3. 1985, č. 46/1987 Sb.)
- Maďarská republika (ze dne 17. 5. 1973, č. 50/1974 Sb.)
- Moldavská republika (ze dne 27. 4. 1972, č. 143/1973 Sb.)
- Mongolsko (ze dne 3. 6. 1976, č. 47/1977 Sb.)
- Polská republika (ze dne 9. 6. 1972, č. 83/1973 Sb.)
- Přečodový islámský stát Afghánistán (ze dne 22. 4. 1981, č. 33/1983 Sb.)
- Rakouská republika (ze dne 14. 3. 1979, č. 22/1981 Sb.)
- Republika Makedonie (FYROM) - (ze dne 10. 12. 1981, č. 42/1983 Sb.)
- Republika Slovinsko (ze dne 10. 12. 1981, č. 42/1983 Sb.)
- Rumunsko (ze dne 9. 12. 1972, č. 64/1974 Sb.)
- Ruská federace (ze dne 27. 4. 1972, č. 143/1973 Sb.)
- Řecká republika (ze dne 22. 10. 1980, č. 18/1982 Sb.)
- Slovenská republika (Ujednání mezi MZV ČR a MZV SR o spolupráci v oblasti konzulárních služeb, Bratislava ze dne 4. 2. 1993)
- Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (ze dne 3. 4. 1975, č. 135/1976 Sb.)
- Spojené státy americké (ze dne 9. 7. 1973, č. 28/1988 Sb.)
- Srbsko a Černá Hora (ze dne 10. 12. 1981, č. 42/1983 Sb.)
- Syrská arabská republika (ze dne 23. 5. 1979, č. 101/1982 Sb.)
- Španělské království (ze dne 16. 11. 1970, č. 28/1971 Sb.)
- Tádžická republika (ze dne 27. 4. 1972, č. 143/1973 Sb.)
- Tuniská republika (ze dne 12. 4. 1979, č. 44/1981 Sb.)
- Turecká republika (ze dne 15. 11. 1977, č. 33/1980 Sb.)
- Ukrajina (ze dne 27. 4. 1972, č. 143/1973 Sb.)
- Vietnamská socialistická republika (ze dne 14. 2. 1980, č. 15/1981 Sb.)

Příloha č. 2

**Seznam mezinárodních smluv,
kterými je v oblasti právního styku s cizinou****Vícestranné mezinárodní smlouvy**

Smlouvy Spojených národů:

- **Mezinárodní úmluva, aby byl potlačen obchod s děvčaty** ze dne 4. května 1910, č. 26/1913 Zákoníku řííšského pro království a země v radě řííšské zastoupená, Částka XII. - Vydána a rozeslána dne 20. února 1913, ve znění Vyhlášky ministra zahraničních věcí ze dne 8. února 1922 o přístupu Československé republiky k mezinárodní úmluvě ze dne 4. května 1910, aby byl potlačen obchod s děvčaty (č. 160/1922 Sb.)
- **Mezinárodní úmluva o potírání obchodu s ženami a dětmi** ze dne 30. září 1921 (č. 123/1924 Sb.)
- **Mezinárodní úmluva o potírání obchodu zletilými ženami** ze dne 11. října 1933 (č. 32/1936 Sb.)
(Česká republika ratifikovala rovněž Úmluvu OSN o potlačování obchodu s lidmi a využívání jiných k prostituci ze dne 21. 3. 1950, která nahrazuje shora uvedené mezinárodní smlouvy. Tuto úmluvu však Česká republika nikdy nepublikovala ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv. Přestože je tedy Česká republika touto smlouvou v mezinárodních vztazích vázána, podle čl. 10 Ústavy ČR tato úmluva není součástí našeho právního řádu. V následujícím období se plánuje její vypovězení.)
- **Úmluva o otroctví** ze dne 25. 9. 1926 (č. 165/1930 Sb.)
- **Úmluva o potírání penězokazectví** ze dne 20. dubna 1929 (č. 15/1932 Sb.)

Smlouvy Organizace spojených národů:

- **Úmluva Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami** ze dne 20. prosince 1988 (462/1991 Sb.)
- **Úmluva o zabránění a trestání zločinu genocidia** ze dne 8. prosince 1948 (č. 32/1955 Sb.)
- **Úmluva o nepromlčitelnosti válečných zločinů a zločinů proti lidskosti** ze dne 26. listopadu 1968 (č. 53/1974 Sb.)
- **Mezinárodní úmluva o potlačení a trestání zločinu apartheidu** ze dne 30. listopadu 1973 (č. 116/1976 Sb.)
- **Úmluva proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání** ze dne 10. prosince 1984 (č. 143/1988 Sb.)
- **Úmluva o trestných a některých jiných činech spáchaných na palubě letadla** ze dne 14. září 1963, podepsaná v Tokiu (č. 102/1984 Sb.)
- **Úmluva o potlačení protiprávního zmocnění se letadel** ze dne 16. prosince 1970, podepsaná v Haagu (č. 96/1974 Sb.)
- **Úmluva o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví** ze dne 23. září 1971, podepsaná v Montrealu (č. 16/1974 Sb.)
- **Úmluva o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců** ze dne 14. prosince 1973 (č. 131/1978 Sb.)
- **Mezinárodní úmluva proti braní rukojmí** ze dne 17. prosince 1979 (č. 36/1988 Sb.)
- **Mezinárodní úmluva o potlačování teroristických bombových útoků**, která byla otevřena k podpisu dne 15. prosince 1997 (č. 80/2001 Sb. m. s.)

Smlouvy Rady Evropy:

- **Evropská úmluva o vydávání** ze dne 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., změny: č. 29/1997 Sb., č. 30/1997 Sb.)
- **Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání** ze dne 15. října 1975 (č. 29/1997 Sb.)
- **Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání** ze dne 17. března 1978 (č. 30/1997 Sb.)
- **Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních** ze dne 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb., změna: č. 31/1997 Sb.)
- **Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních** ze dne 17. března 1978 (č. 31/1997 Sb.)
- **Evropská úmluva o předávání trestního řízení** ze dne 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb., změna: č. 147/1993 Sb.)
- **Úmluva o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu** ze dne 8. listopadu 1990 (č. 33/1997 Sb.)
- **Trestněprávní úmluva o korupci** ze dne 27. ledna 1999 (č. 69/2002 Sb. m. s.)
- **Evropská úmluva o potlačování terorismu** ze dne 27. ledna 1977 (č. 552/1992 Sb.)

- **Evropská úmluva o odškodňování obětí násilných trestných činů** ze dne 24. listopadu 1983 Sb. (č. 141/2000 Sb. m. s.)
- **Úmluva o finančních operacích prováděných důvěrně obeznamenými osobami** ze dne 20. dubna 1989 (č. 142/2000 Sb. m. s.) s **Protokolem** k této úmluvě ze dne 11. září 1989 (č. 143/2000 Sb. m. s.)
- **Evropská úmluva o kontrole nabývání a držení střelných zbraní jednotlivými osobami** ze dne 28. června 1978 (č. 46/2002 Sb. m. s.)
- **Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o poskytování informací o cizím právu** ze dne 15. března 1978 (č. 221/1998 Sb.)
- **Evropská úmluva o odškodňování obětí násilných trestných činů ze dne 24. listopadu 1983** (č. 141/2000 Sb. m. s.)
- **Úmluva o předávání odsouzených osob** ze dne 21. března 1983 (č. 553/1992 Sb.)
- **Dodatkový protokol k Úmluvě o předávání odsouzených osob** ze dne 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s.)
- **Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli** ze dne 30. listopadu 1964 (č. 75/2002 Sb. m. s.)

Ostatní vícestranné smlouvy:

- **Úmluva OECD o boji proti podplácení zahraničních veřejných činitelů v mezinárodních podnikatelských transakcích ze dne 17. prosince 1997 Sb.** (č. 25/2000 Sb. m. s.) - k této úmluvě je přiložen přehled států, které se staly stranami této úmluvy s uvedením doby ratifikace (event. přístupu) a vstupu v platnost.
- **Úmluva o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany** (č. 123/1980 Sb.)

Dvoustranné mezinárodní smlouvy

- **Albánská republika** - Smlouva mezi Československou republikou a Albánskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních (č. 97/1960 Sb.)
- **Alžírská demokratická lidová republika** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních (č. 17/1984 Sb.)
- **Belgické království** - Úmluva o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních, uzavřená mezi republikou Československou a královstvím Belgickým (č. 79/1928 Sb.)
- **Bulharská republika** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních (č. 3/1978 Sb.)
- **Dánské království** - Úmluva mezi republikou Československou a Dánskem o vzájemném vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních (č. 34/1932 Sb.)
- **Francouzská republika** - Úmluva mezi Československem a Francií o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních (č. 11/1931 Sb.)
- **Italská republika** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Italskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních (č. 508/1990 Sb.)
- **Jemenská republika** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Jemenskou lidovou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních (č. 76/1990 Sb.)
- **Kanada** - Smlouva mezi Českou republikou a Kanadou o vzájemné pomoci ve věcech trestních (č. 129/2000 Sb. m. s.)
- **Korejská lidově demokratická republika** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Korejskou lidově demokratickou republikou o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních (č. 93/1989 Sb.)
- **Kubánská republika** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních (vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 23. června 1981, č. 80/1981 Sb.)
- **Kyperská republika** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Kyperskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních (vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 19. května 1983, č. 96/1983 Sb.)
- **Lucemburské velkovévodství** - Úmluva o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních mezi republikou Československou a velkovévodstvím Lucemburským (č. 104/1936 Sb.)
- **Maďarská republika** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních (č. 63/1990 Sb.)
- **Monacké knížectví** - Úmluva mezi Československem a knížectvím Monackým o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních (č. 222/1936 Sb.)
- **Mongolsko** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou o poskytování právní pomoci a o právních vztazích v občanských, rodinných a trestních věcech (č. 106/1978 Sb.)
- **Nizozemské království** - Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Nizozemským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních (č. 65/1932 Sb.)
- **Polská republika** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních (č. 42/1989 Sb.)
- **Portugalská republika** - Úmluva mezi republikou Československou a republikou Portugalskou o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních (č. 73/1931 Sb.)

- **Přechodový islámský stát Afghánistán** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních (č. 44/1983 Sb.)
- **Rakouská republika** -
 - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o právní pomoci ve věcech trestních (č. 90/1985 Sb.)
 - Smlouva mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Rakouskou republikou o vzájemném výkonu soudních rozhodnutí ve věcech trestních (č. 113/1992 Sb.)
 - Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o dodatku k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 a o usnadnění jejího uplatnění (č. 2/1996 Sb.)
 - Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o dodatku k Evropské úmluvě o právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a o usnadnění jejího uplatnění (č. 3/1996 Sb.)
- **Rumunsko** - Smlouva mezi Československou republikou a Rumunskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních (č. 31/1959 Sb., změna: č. 1/1996 Sb.)
- **Ruská federace** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních (č. 95/1983 Sb.) - tato smlouva v současné době platí rovněž pro **Bělorusko, Gruzii, Kyrgyzstán a Moldavsko**.
- **Řecká republika** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních (č. 102/1983 Sb.)
- **Slovenská republika** - Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech (č. 209/1993 Sb.)
- **Slovinská republika** -
 - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních (č. 207/1964 Sb.)
 - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemném předávání odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody (č. 473/1990 Sb.)
 - Tyto smlouvy platí rovněž pro **Srbsko a Černou Horu, Chorvatsko, Makedonii a Bosnu a Hercegovinu**.
- **Spolková republika Německo** -
 - Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vydávání ze dne 13. prosince 1957 a usnadnění jejího používání (č. 67/2002 Sb. m. s.)
 - Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání (č. 68/2002 Sb. m. s.)
- **Syrská arabská republika** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Syrskou arabskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních (č. 8/1986 Sb.)
- **Španělské království** - Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Španělským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních (č. 20/1931 Sb.)
- **Thajské království** - Dohoda mezi Českou republikou a Thajským královstvím o předávání pachatelů a o spolupráci při výkonu trestních rozsudků ze dne 26. dubna 2000 (č. 107/2002 Sb. m. s.)
- **Tuniská republika** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, o uznání a výkonu justičních rozhodnutí a o vydávání, s Dodatkovým protokolem (č. 40/1981 Sb.)
- **Turecká republika** - Smlouva mezi Československem a Tureckem o vydávání zločinců a o právní pomoci ve věcech trestních (č. 76/1933 Sb.)
- **Spojené království Velké Británie a Severního Irsku** - Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irsku o vzájemném vydávání zločinců ze dne 11. listopadu 1925 (č. 211/1926 Sb.) - Tato smlouva byla ve vztahu k Velké Británii fakticky nahrazena Evropskou úmluvou o vydávání z r. 1957. Nadále je však možné ji aplikovat na tyto státy: Austrálie, Indie, Kanada, Keňa, Nový Zéland, Svazijsko a Uganda (č. 22/1928 Sb., č. 73/1928 Sb., č. 56/1929 Sb., č. 166/1932 Sb., č. 212/1934 Sb., č. 25/1935 Sb. a dále výměnou nót ze dne 14. 1. 1965, 12. 6. 1965 a 8. 10. 1970.)
- **Spojené státy americké** -
 - Smlouva mezi republikou Československou a Spojenými Státy Severoamerickými o vzájemném vydávání zločinců (č. 48/1926 Sb., změna: č. 185/1935 Sb.)
 - Smlouva mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (č. 40/2000 Sb. m. s.)
- **Republika Uzbekistán** - Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Uzbekistán o právní pomoci a právních vztazích v občanských a trestních věcech ze dne 18. ledna 2002, č. 133/2003 Sb.
- **Vietnamská socialistická republika** - Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních (vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 27. dubna 1984, č. 98/1984 Sb.)

Příloha č. 3

**Přehledy ratifikací některých mezinárodních smluv,
kterými je v oblasti právního styku s cizinou**

Tato příloha obsahuje přehledy ratifikací níže uvedených smluv, které jsou při právním styku s cizinou nejčastěji používány:

- **Evropská úmluva o vydávání** ze dne 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., změny: č. 29/1997 Sb., č. 30/1997 Sb.)
- **Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání** ze dne 15. října 1975 (č. 29/1997 Sb.)
- **Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání** ze dne 17. března 1978 (č. 30/1997 Sb.)
- **Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních** ze dne 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb., změna: č. 31/1997 Sb.)
- **Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních** ze dne 17. března 1978 (č. 31/1997 Sb.)
- **Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních** ze dne 8. listopadu 2001 (jeho ratifikace Českou republikou se předpokládá v r. 2005.)
- **Úmluva o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu** ze dne 8. listopadu 1990 (č. 33/1997 Sb.)
- **Trestněprávní úmluva o korupci** ze dne 27. ledna 1999 (č. 69/2002 Sb. m. s.)
- **Úmluva Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami** ze dne 20. prosince 1988 (č. 462/1991 Sb.)
- **Evropská úmluva o předávání trestního řízení** ze dne 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb., změna: č. 147/1993 Sb.)
- **Úmluva o předávání odsouzených osob** ze dne 21. března 1983 (č. 553/1992 Sb.)
- **Dodatkový protokol k Úmluvě o předávání odsouzených osob** ze dne 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s.)
- **Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli** ze dne 30. listopadu 1964 (č. 75/2002 Sb. m. s.)

Příloha č. 3a

**Evropská úmluva o vydávání
ze dne 13. 12. 1957**

Členské státy:	datum podpisu	datum ratifikace	datum vstupu v platnost
Albánie	19.5.1998	19.5.1998	17.8.1998
Andora	11.5.2000	13.10.2000	11.1.2001
Arménie	11.5.2001	25.1.2002	25.4.2002
Ázerbájdžán	7.11.2001	28.6.2002	26.9.2002
Belgie	13.12.1957	29.8.1997	27.11.1997
Bosna a Hercegovina	30.4.2004		
Bulharsko	30.9.1993	17.6.1994	15.9.1994
Česká republika**	13.2.1992	15.4.1992	1.1.1993
Dánsko	13.12.1957	13.9.1962	12.12.1962
Estonsko	4.11.1993	28.4.1997	27.7.1997
Finsko		12.5.1971*	10.8.1971
Francie	13.12.1957	10.2.1986	11.5.1986
Gruzie	22.3.2000	15.6.2001	13.9.2001
Chorvatsko		25.1.1995*	25.4.1995
Irsko	2.5.1966	2.5.1966	31.7.1966
Island	27.9.1982	20.6.1984	18.9.1984
Itálie	13.12.1957	6.8.1963	4.11.1963
Kypr	18.9.1970	22.1.1971	22.4.1971
Lichtenštejnsko		28.10.1969*	26.1.1970
Litva	9.11.1994	20.6.1995	18.9.1995
Lotyšsko	30.10.1996	2.5.1997	31.7.1997
Lucembursko	13.12.1957	18.11.1976	16.2.1977
Maďarsko	19.11.1991	13.7.1993	11.10.1993
bývalá jugoslávská republika Makedonie	28.7.1999	28.7.1999	26.10.1999
Malta	19.3.1996	19.3.1996	17.6.1996
Moldavsko	2.5.1996	2.10.1997	31.12.1997
Německo	13.12.1957	2.10.1976	1.1.1977
Nizozemí	21.1.1965	14.2.1969	15.5.1969
Norsko	13.12.1957	19.1.1960	18.4.1960
Polsko	19.2.1993	15.6.1993	13.9.1993
Portugalsko	27.4.1977	25.1.1990	25.4.1990
Rakousko	13.12.1957	21.5.1969	19.8.1969
Rumunsko	30.6.1995	10.9.1997	9.12.1997
Rusko	7.11.1996	10.12.1999	9.3.2000
Řecko	13.12.1957	29.5.1961	27.8.1961
San Marino	29.9.2000		
Slovensko**	13.2.1992	15.4.1992	1.1.1993
Slovinsko	31.3.1994	16.2.1995	17.5.1995
Srbsko a Černá Hora		30.9.2002*	29.12.2002
Španělsko	24.7.1979	7.5.1982	5.8.1982
Švédsko	13.12.1957	22.1.1959	18.4.1960
Švýcarsko	29.11.1965	20.12.1966	20.3.1967
Turecko	13.12.1957	7.1.1960	18.4.1960
Ukrajina	29.5.1997	11.3.1998	9.6.1998
Velká Británie	21.12.1990	13.2.1991	14.5.1991
Nečlenské státy			
Izrael		27.9.1967*	26.12.1967
Jihoafrická republika		12.2.2003*	13.5.2003

* přistoupení, ** přistoupeno sukcesí

Stav ratifikací ke dni 1. 1. 2005

Příloha č. 3b

**Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání
ze dne 15. 10. 1975**

Členské státy:	datum podpisu	datum ratifikace	datum vstupu v platnost
Albánie	19.5.1998	19.5.1998	17.8.1998
Andora	11.5.2000	13.10.2000	11.1.2001
Arménie	8.11.2001	18.12.2003	17.3.2004
Azerbájdžán	7.11.2001	28.6.2002	26.9.2002
Belgie	18.11.1997	18.11.1997	16.2.1998
Bosna a Hercegovina	30.4.2004		
Bulharsko	30.9.1993	17.6.1994	15.9.1994
Česká republika	18.12.1995	19.11.1996	17.2.1997
Dánsko	27.9.1976	13.9.1978	20.8.1979
Estonsko	3.5.1996	28.4.1997	27.7.1997
Finsko			
Francie			
Gruzie	22.3.2000	15.6.2001	13.9.2001
Chorvatsko		25.1.1995*	25.4.1995
Irsko			
Island	27.9.1982	20.6.1984	18.9.1984
Itálie			
Kypr	1.9.1978	22.5.1979	20.8.1979
Lichtenštejnsko	17.11.2003	4.2.2004	4.5.2004
Litva	9.11.1994	20.6.1995	18.9.1995
Lotyšsko	30.10.1996	2.5.1997	31.7.1997
Lucembursko	15.10.1975	12.9.2001	11.12.2001
Maďarsko	19.11.1991	13.7.1993	11.10.1993
Republika Makedonie (FYROM)	28.7.1999	28.7.1999	26.10.1999
Malta	20.11.2000	20.11.2000	18.2.2001
Moldavsko	26.6.1998	27.6.2001	25.9.2001
Německo			
Nizozemí	13.7.1979	12.1.1982	12.4.1982
Norsko	11.12.1986	11.12.1986	11.3.1987
Polsko	19.2.1993	15.6.1993	13.9.1993
Portugalsko	27.4.1977	25.1.1990	25.4.1990
Rakousko			
Rumunsko	30.6.1995	10.9.1997	9.12.1997
Rusko	7.11.1996	10.12.1999	9.3.2000
Řecko	18.6.1980		
San Marino			
Slovensko	14.2.1996	23.9.1996	22.12.1996
Slovinsko	31.3.1994	16.2.1995	17.5.1995
Srbsko a Černá Hora			
Španělsko	10.6.1983	11.3.1985	9.6.1985
Švédsko	29.10.1975	2.2.1976	20.8.1979
Švýcarsko	17.11.1981	11.3.1985	9.6.1985
Turecko			
Ukrajina	29.5.1997	11.3.1998	9.6.1998
Velká Británie			
Nečlenské státy			
Izrael			
Jihoafrická republika		12.2.2003*	13.5.2003

* přistoupení

Stav ratifikací ke dni 1. 1. 2005

Příloha č. 3c

**Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání
ze dne 17. 3. 1978**

Členské státy:	datum podpisu	datum ratifikace	datum vstupu v platnost
Albánie	19.5.1998	19.5.1998	17.8.1998
Andora			
Arménie	8.11.2001	18.12.2003	17.3.2004
Ázerbájdžán	7.11.2001	28.6.2002	26.9.2002
Belgie	18.11.1997	18.11.1997	16.2.1998
Bosna a Hercegovina	30.4.2004		
Bulharsko	30.9.1993	17.6.1994	15.9.1994
Česká republika	18.12.1995	19.11.1996	17.2.1997
Dánsko	25.10.1982	7.3.1983	5.6.1983
Estonsko	3.5.1996	28.4.1997	27.7.1997
Finsko		30.1.1985*	30.4.1985
Francie			
Gruzie	22.3.2000	15.6.2001	13.9.2001
Chorvatsko		25.1.1995*	25.4.1995
Irsko			
Island	27.9.1982	20.6.1984	18.9.1984
Itálie	23.4.1980	23.1.1985	23.4.1985
Kypr	21.6.1983	13.4.1984	12.7.1984
Lichtenštejnsko			
Litva	9.11.1994	20.6.1995	18.9.1995
Lotyšsko	30.10.1996	2.5.1997	31.7.1997
Lucembursko			
Maďarsko	19.11.1991	13.7.1993	11.10.1993
Republika Makedonie (FYROM)	28.7.1999	28.7.1999	26.10.1999
Malta	20.11.2000	20.11.2000	18.2.2001
Moldavsko	26.6.1998	27.6.2001	25.9.2001
Německo	8.11.1985	8.3.1991	6.6.1991
Nizozemí	13.7.1979	12.1.1982	12.6.1983
Norsko	11.12.1986	11.12.1986	11.3.1987
Polsko	19.2.1993	15.6.1993	13.9.1993
Portugalsko	27.4.1978	25.1.1990	25.4.1990
Rakousko	17.3.1978	2.5.1983	31.7.1983
Rumunsko	30.6.1995	10.9.1997	9.12.1997
Rusko	7.11.1996	10.12.1999	9.3.2000
Řecko	18.6.1980		
San Marino			
Slovensko	14.2.1996	23.9.1996	22.12.1996
Slovinsko	31.3.1994	16.2.1995	17.5.1995
Srbsko a Černá Hora			
Španělsko	10.6.1983	11.3.1985	9.6.1985
Švédsko	6.4.1979	13.6.1979	5.6.1983
Švýcarsko	17.11.1981	11.3.1985	9.6.1985
Turecko	16.7.1987	10.7.1992	8.10.1992
Ukrajina	29.5.1997	11.3.1998	9.6.1998
Velká Británie	9.11.1992	8.3.1994	6.6.1994
Nečlenské státy			
Izrael			
Jihoafrická republika		12.2.2003*	13.5.2003

* přistoupení

Stav ratifikací ke dni 1. 1. 2005

Příloha č. 3d

**Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních
ze dne 20. 4. 1959**

Členské státy:	datum podpisu	datum ratifikace	datum vstupu v platnost
Albánie	19.5.1998	4.4.2000	3.7.2000
Andora	15.6.2004		
Arménie	11.5.2001	25.1.2002	25.4.2002
Ázerbájdžán	7.11.2001		
Belgie	20.4.1959	13.8.1975	11.11.1975
Bosna a Hercegovina	30.4.2004		
Bulharsko	30.9.1993	17.6.1994	15.9.1994
Česká republika**	13.2.1992	15.4.1992	1.1.1993
Dánsko	20.4.1959	13.9.1962	12.12.1962
Estonsko	4.11.1993	28.4.1997	27.7.1997
Finsko		29.1.1981*	29.4.1981
Francie	28.4.1961	23.5.1967	21.8.1967
Gruzie	27.4.1999	13.10.1999	11.1.2000
Chorvatsko	7.5.1999	7.5.1999	5.8.1999
Irsko	15.10.1996	28.11.1996	26.2.1997
Island	27.9.1982	20.6.1984	18.9.1984
Itálie	20.4.1959	23.8.1961	12.6.1962
Kypr	27.3.1996	24.2.2000	24.5.2000
Lichtenštejnsko		28.10.1969*	26.1.1970
Litva	9.11.1994	17.4.1997	16.7.1997
Lotyšsko	30.10.1996	2.6.1997	31.8.1997
Lucembursko	20.4.1959	18.11.1976	16.2.1977
Maďarsko	19.11.1991	13.7.1993	11.10.1993
Republika Makedonie (FYROM)	28.7.1999	28.7.1999	26.10.1999
Malta	6.9.1993	3.3.1994	1.6.1994
Moldavsko	2.5.1996	4.2.1998	5.5.1998
Německo	20.4.1959	2.10.1976	1.1.1977
Nizozemí	21.1.1965	14.2.1969	15.5.1969
Norsko	21.4.1961	14.3.1962	12.6.1962
Polsko	9.5.1994	19.3.1996	17.6.1996
Portugalsko	10.5.1979	27.9.1994	26.12.1994
Rakousko	20.4.1959	2.10.1968	31.12.1968
Rumunsko	30.6.1995	17.3.1999	15.6.1999
Rusko	7.11.1996	10.12.1999	9.3.2000
Řecko	20.4.1959	23.2.1962	12.6.1962
San Marino	29.9.2000		
Slovensko**	13.2.1992	15.4.1992	1.1.1993
Slovinsko	26.2.1999	19.7.2001	17.10.2001
Srbsko a Černá Hora		30.9.2002*	29.12.2002
Španělsko	24.7.1979	18.8.1982	16.11.1982
Švédsko	20.4.1959	1.2.1968	1.5.1968
Švýcarsko	29.11.1965	20.12.1966	20.3.1967
Turecko	23.10.1959	24.6.1969	22.9.1969
Ukrajina	29.5.1997	11.3.1998	9.6.1998
Velká Británie	21.6.1991	29.8.1991	27.11.1991
Nečlenské státy			
Izrael		27.9.1967*	26.12.1967

* přistoupení, ** přistoupeno sukcesí

Stav ratifikací ke dni 1. 1. 2005

Příloha č. 3e

**Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních
ze dne 17. 3. 1978**

Členské státy:	datum podpisu	datum ratifikace	datum vstupu v platnost
Albánie	19.5.1998	4.4.2000	3.7.2000
Andora			
Arménie	8.11.2001	23.3.2004	21.6.2004
Ázerbájdžán	7.11.2001		
Belgie	11.7.1978	28.2.2002	29.5.2002
Bosna a Hercegovina			
Bulharsko	30.9.1993	17.6.1994	15.9.1994
Česká republika	18.12.1995	19.11.1996	17.2.1997
Dánsko	25.10.1982	7.3.1983	5.6.1983
Estonsko	3.5.1996	28.4.1997	27.7.1997
Finsko		30.1.1985*	30.4.1985
Francie	28.3.1990	1.2.1991	2.5.1991
Gruzie	7.11.2001		
Chorvatsko	15.9.1999	15.9.1999	14.12.1999
Irsko	28.11.1996	28.11.1996	26.2.1997
Island	27.9.1982	20.6.1984	18.9.1984
Itálie	30.10.1980	26.11.1985	24.2.1986
Kypr	27.3.1996	24.2.2000	24.5.2000
Lichtenštejsko			
Litva	9.11.1994	17.4.1997	16.7.1997
Lotyšsko	30.10.1996	2.6.1997	31.8.1997
Lucembursko	9.12.1994	2.10.2000	31.12.2000
Maďarsko	19.11.1991	13.7.1993	11.10.1993
Republika Makedonie (FYROM)	28.7.1999	28.7.1999	26.10.1999
Malta	20.11.2000		
Moldavsko	26.6.1998	27.6.2001	25.9.2001
Německo	8.11.1985	8.3.1991	6.6.1991
Nizozemí	13.7.1979	12.1.1982	12.4.1982
Norsko	11.12.1986	11.12.1986	11.3.1987
Polsko	9.5.1994	19.3.1996	17.6.1996
Portugalsko	12.8.1980	27.1.1995	27.4.1995
Rakousko	17.3.1978	2.5.1983	31.7.1983
Rumunsko	15.2.1996	17.3.1999	15.6.1999
Rusko	7.11.1996	10.12.1999	9.3.2000
Řecko	18.6.1980	24.7.1981	12.4.1982
San Marino			
Slovensko	14.2.1996	23.9.1996	22.12.1996
Slovinsko	4.3.1999	19.7.2001	17.10.2001
Srbsko a Černá Hora			
Španělsko	12.4.1985	13.6.1991	11.9.1991
Švédsko	6.4.1979	13.6.1979	12.4.1982
Švýcarsko	17.11.1981		
Turecko	4.2.1986	29.3.1990	27.6.1990
Ukrajina	29.5.1997	11.3.1998	9.6.1998
Velká Británie	21.6.1991	29.8.1991	27.11.1991
Nečlenské státy			
Izrael		27.9.1967*	26.12.1967

* přistoupení

Stav ratifikací ke dni 1. 1. 2005

Příloha č. 3f

**Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních
ze dne 8. 11. 2001**

Členské státy:	datum podpisu	datum ratifikace	datum vstupu v platnost
Albánie	13.11.2001	20.6.2002	1.2.2004
Andora			
Arménie			
Ázerbájdžán			
Belgie	8.11.2001		
Bosna a Hercegovina			
Bulharsko	8.11.2001	11.5.2004	1.9.2004
Česká republika	18.12.2003		
Dánsko	8.11.2001	15.1.2003	1.2.2004
Estonsko	26.11.2002	9.9.2004	1.1.2005
Finsko	9.10.2003		
Francie	8.11.2001		
Gruzie			
Chorvatsko	9.6.2004		
Irsko	8.11.2001		
Island	8.11.2001		
Itálie			
Kypr	8.11.2001		
Lichtenštejnsko			
Litva	9.10.2003	6.4.2004	1.8.2004
Lotyšsko	24.9.2003	30.3.2004	1.7.2004
Lucembursko			
Maďarsko	15.1.2003		
Republika Makedonie (FYROM)	8.11.2001		
Malta	18.9.2002		
Moldavsko	26.6.1998		
Německo	8.11.2001		
Nizozemí	8.11.2001		
Norsko	8.11.2001		
Polsko	11.9.2002	9.10.2003	1.2.2004
Portugalsko	8.11.2001		
Rakousko			
Rumunsko	8.11.2001	29.11.2004	1.3.2005
Rusko			
Řecko	8.11.2001		
San Marino			
Slovensko	12.5.2004		
Slovinsko			
Srbsko a Černá Hora			
Španělsko			
Švédsko	8.11.2001		
Švýcarsko	15.2.2002	4.10.2004	1.2.2005
Turecko			
Ukrajina	8.11.2001		
Velká Británie	8.11.2001		
Nečlenské státy			
Izrael			

Stav ratifikací ke dni 1. 1. 2005

Příloha č. 3g

**Úmluva o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu
ze dne 8. 11. 1990**

Členské státy:	datum podpisu	datum ratifikace	datum vstupu v platnost
Albánie	4.4.2000	31.10.2001	1.2.2002
Andora	7.5.1999	28.7.1999	1.11.1999
Arménie	11.5.2001	24.11.2003	1.3.2004
Ázerbájdžán	7.11.2001	4.7.2003	1.3.2004
Belgie	8.11.1990	28.1.1998	1.5.1998
Bosna a Hercegovina	30.3.2004	30.3.2004	1.7.2004
Bulharsko	28.9.1992	2.6.1993	1.10.1993
Česká republika	18.12.1995	19.11.1996	1.3.1997
Dánsko	8.11.1990	19.11.1996	1.3.1997
Estonsko	25.6.1999	10.5.2000	1.9.2000
Finsko	25.9.1991	9.3.1994	1.7.1994
Francie	5.7.1991	8.10.1996	1.2.1997
Gruzie	30.4.2002	13.5.2004	1.9.2004
Chorvatsko	6.11.1996	11.10.1997	1.2.1998
Irsko	15.10.1996	28.11.1996	1.3.1997
Island	8.11.1990	21.10.1997	1.2.1998
Itálie	8.11.1990	20.1.1994	1.5.1994
Kypr	8.11.1990	15.11.1996	1.3.1997
Lichtenštejnsko	29.6.1995	9.11.2000	1.3.2001
Litva	3.6.1994	20.6.1995	1.10.1995
Lotyšsko	11.3.1998	1.12.1998	1.4.1999
Lucembursko	28.9.1992	12.9.2001	1.1.2002
Maďarsko	6.11.1997	2.3.2000	1.7.2000
Republika Makedonie (FYROM)	14.12.1999	19.5.2000	1.9.2000
Malta	5.11.1998	19.11.1999	1.3.2000
Moldavsko	6.5.1997	30.5.2002	1.9.2002
Monako		10.5.2002*	1.9.2002
Německo	8.11.1990	16.9.1998	1.1.1999
Nizozemí	8.11.1990	10.5.1993	1.9.1993
Norsko	8.11.1990	16.11.1994	1.3.1995
Polsko	5.11.1998	20.12.2000	1.4.2001
Portugalsko	8.11.1990	19.10.1998	1.2.1999
Rakousko	10.7.1991	7.7.1997	1.11.1997
Rumunsko	18.3.1997	6.8.2002	1.12.2002
Rusko	7.5.1999	2.8.2001	1.12.2001
Řecko	28.9.1992	22.6.1999	1.10.1999
San Marino	16.11.1995	12.10.2000	1.2.2001
Slovensko	8.9.1999	7.5.2001	1.9.2001
Slovinsko	23.11.1993	23.4.1998	1.8.1998
Srbsko a Černá Hora	9.10.2003	9.10.2003	1.2.2004
Španělsko	8.11.1990	6.8.1998	1.12.1998
Švédsko	8.11.1990	15.7.1996	1.11.1996
Švýcarsko	23.8.1991	11.5.1993	1.9.1993
Turecko	27.9.2001	6.10.2004	1.2.2005
Ukrajina	29.5.1997	26.1.1998	1.5.1998
Velká Británie	8.11.1990	28.9.1992	1.9.1993
Nečlenské státy			
Austrálie	28.9.1992	31.7.1997	1.11.1997

* přistoupení

Stav ratifikací ke dni 1. 1. 2005

Příloha č. 3h

**Trestněprávní úmluva o korupci
ze dne 27. 1. 1999**

Členské státy:	datum podpisu	datum ratifikace	datum vstupu v platnost
Albánie	27.1.1999	19.7.2001	1.7.2002
Andora	8.11.2001		
Arménie	15.5.2003		
Ázerbájdžán	21.5.2003	11.2.2004	1.6.2004
Belgie	20.4.1999	23.3.2004	1.7.2004
Bosna a Hercegovina	1.3.2000	30.1.2002	1.7.2002
Bulharsko	27.1.1999	7.11.2001	1.7.2002
Česká republika	15.10.1999	8.9.2000	1.7.2002
Dánsko	27.1.1999	2.8.2000	1.7.2002
Estonsko	8.6.2000	6.12.2001	1.7.2002
Finsko	27.1.1999	3.10.2002	1.2.2003
Francie	9.9.1999		
Gruzie	27.1.1999		
Chorvatsko	15.9.1999	8.11.2000	1.7.2002
Irsko	7.5.1999	3.10.2003	1.2.2004
Island	27.1.1999	11.2.2004	1.6.2004
Itálie	27.1.1999		
Kypr	27.1.1999	17.1.2001	1.7.2002
Lichtenštejnsko			
Litva	27.1.1999	8.3.2002	1.7.2002
Lotyšsko	27.1.1999	9.2.2001	1.7.2002
Lucembursko	27.1.1999		
Maďarsko	26.4.1999	22.11.2000	1.7.2002
Republika Makedonie (FYROM)	28.7.1999	28.7.1999	1.7.2002
Malta	20.11.2000	15.5.2003	1.9.2003
Moldavsko	24.6.1999	14.1.2004	1.5.2004
Německo	27.1.1999	16.9.1998	1.1.1999
Nizozemí	29.6.2000	11.4.2002	1.8.2002
Norsko	27.1.1999	2.3.2004	1.7.2004
Polsko	27.1.1999	11.12.2002	1.4.2003
Portugalsko	30.4.1999	7.5.2002	1.9.2002
Rakousko	13.10.2000		
Rumunsko	27.1.1999	11.7.2002	1.11.2002
Rusko	27.1.1999		
Řecko	27.1.1999	22.6.1999	1.10.1999
San Marino	15.5.2003		
Slovensko	27.1.1999	9.6.2000	1.7.2002
Slovinsko	7.5.1999	12.5.2000	1.7.2002
Srbsko a Černá Hora		18.12.2002	1.4.2003
Španělsko			
Švédsko	27.1.1999	25.6.2004	1.10.2004
Švýcarsko	26.2.2001		
Turecko	27.9.2001	29.3.2004	1.7.2004
Ukrajina	27.1.1999		
Velká Británie	27.1.1999	9.12.2003	1.4.2004
Nečlenské státy			
Bělorusko	23.1.2001		
Mexiko	15.5.2002		
USA	10.10.2000		

Stav ratifikací ke dni 1. 1. 2005

Příloha č. 3i

**Úmluva OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami
ze dne 20. 12. 1988**

Členské státy:	datum podpisu	datum ratifikace
Afghánistán	20.12.1988	14.2.1992
Albánie		27.6.2001
Alžírsko	20.12.1988	9.5.1995
Andorra		23.7.1999
Antigua a Barbuda		5.4.1993
Argentina	20.12.1988	28.6.1993
Arménie		13.9.1993
Austrálie	14.2.1989	16.11.1992
Ázerbájdžán		22.9.1993
Bahamy	20.12.1988	30.1.1989
Bahrain	28.9.1989	7.2.1990
Bangladéš	14.4.1989	11.10.1990
Barbados		15.10.1992
Belgie	22.5.1989	25.10.1995
Belize		24.7.1996
Bělorusko	27.2.1989	15.10.1990
Benin		23.5.1997
Bhután		27.8.1990
Bolívie	20.12.1988	20.8.1990
Bosna a Hercegovina		1.9.1993
Botswana		13.8.1996
Brazílie	20.12.1988	17.7.1991
Brunei Darussalam	26.10.1989	12.11.1993
Bulharsko	19.5.1989	24.9.1992
Burkina Faso		2.6.1992
Burundi		18.2.1993
Cape Verde		8.5.1995
Čad		9.6.1995
Česká republika		30.12.1993
Čína	20.12.1988	25.10.1989
Dánsko	20.12.1988	19.12.1991
Demokratická republika Kongo	20.12.1988	
Djibuti		22.2.2001
Dominika		30.6.1993
Dominikánská republika		21.9.1993
Equador	21.6.1989	23.3.1990
Egypt	20.12.1988	15.3.1991
Eritrea		30.1.2002
Estonsko		12.7.2000
Etiopie		11.10.1994
Evropské společenství	8.6.1989	31.12.1990
Fidži		25.3.1993
Filipíny	20.12.1988	7.6.1996
Finsko	8.2.1989	15.2.1994
Francie	13.2.1989	31.12.1990
Gabon	20.12.1989	
Gambie		23.4.1996
Ghana	20.12.1988	10.4.1990
Grenada		10.12.1990
Gruzie		8.1.1998
Guatemala	20.12.1988	28.2.1991

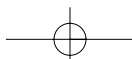
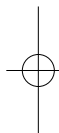
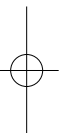
Guinea		27.12.1990
Guinea-Bissau		27.10.1995
Guyana		19.3.1993
Haití		18.9.1995
Honduras	20.12.1988	11.12.1991
Chorvatsko		26.7.1993
Chile	20.12.1988	13.3.1990
Indie		27.3.1990
Indonésie	27.3.1989	23.2.1999
Irák		22.7.1998
Írán	20.12.1988	7.12.1992
Irsko	14.12.1989	3.9.1996
Island		2.9.1997
Itálie	20.12.1988	31.12.1990
Izrael	20.12.1988	20.3.2002
Jamaika	2.10.1989	29.12.1995
Japonsko	19.12.1989	12.6.1992
Jemen	20.12.1988	25.3.1996
Jihoafrická republika		14.12.1998
Jordánsko	20.12.1988	16.4.1990
Kamerun	27.2.1989	28.10.1991
Kanada	20.12.1988	5.7.1990
Katar		4.5.1990
Kazachstán		29.4.1997
Kenya		19.10.1992
Kolumbie	20.12.1988	10.6.1994
Komorské ostrovy		1.3.2000
Korea		28.12.1998
Kostarika	25.4.1989	8.2.1991
Kuba	7.4.1989	12.6.1996
Kuwait	2.10.1989	3.11.2000
Kypr	20.12.1988	25.5.1990
Kyrgystán		7.10.1994
Laos		1.10.2004
Lesotho		28.3.1995
Libanon		11.3.1996
Libye		22.7.1996
Litva		8.6.1998
Lotyšsko		24.2.1994
Lucembursko	26.9.1989	29.4.1992
Madagaskar		12.3.1991
Maďarsko	22.8.1989	15.11.1996
Republika Makedonie		
(FYROM)		13.10.1993
Malajsie	20.12.1988	11.5.1993
Malawi		12.10.1995
Maledivy	5.12.1989	7.9.2000
Mali		31.10.1995
Malta		28.2.1996
Maroko	28.12.1988	28.10.1992
Mauretánie	20.12.1988	1.7.1993
Mauritius	20.12.1988	6.3.2001
Mexiko	16.2.1989	11.4.1990
Mikronésie		6.7.2004
Moldavsko		15.2.1995
Monako	24.2.1989	23.4.1991
Mongolsko		25.6.2004
Mosambik		8.6.1998
Myanmar		11.6.1991

Nepal		24.7.1991
Německo	19.1.1989	30.11.1993
Niger		10.11.1992
Nigérie	1.3.1989	1.11.1989
Nikaragua	20.12.1988	4.5.1990
Nizozemí	18.1.1989	8.9.1993
Norsko	20.12.1988	14.11.1994
Nový Zéland	18.12.1989	16.12.1998
Oman		15.3.1991
Pakistán	20.12.1989	25.10.1991
Panama	20.12.1988	13.1.1994
Paraguay	20.12.1988	23.8.1990
Peru	20.12.1988	16.1.1992
Pobřeží Slonoviny	20.12.1988	25.11.1991
Polsko	6.3.1989	26.5.1994
Portugalsko	13.12.1989	3.12.1991
Rakousko	25.9.1989	11.7.1997
Rumunsko		21.1.1993
Rusko	19.1.1989	17.12.1990
Rwanda		13.5.2002
Řecko	23.2.1989	28.1.1992
Salvador		21.5.1993
San Marino		10.10.2000
Sao Tome a Principe		20.6.1996
Saudská Arábie		9.1.1992
Senegal	20.12.1988	27.11.1989
Sejšelky		27.2.1992
Sierra Leone	9.6.1989	6.6.1994
Singapur		23.10.1997
Slovensko		28.5.1993
Slovinsko		6.7.1992
Spojené arabské emiráty		12.4.1990
Srbsko a Černá Hora		12.3.2001
Sri Lanka		6.6.1991
Středoafriická republika		15.10.2001
Sudán	30.1.1989	19.11.1993
Surinam	20.12.1988	28.10.1992
Svatá Lucie		21.8.1995
Svaté moře	20.12.1988	
Svatý Kitts a Nevis		19.4.1995
Svatý Vincent a Grenadiny		17.5.1994
Svazijsko		3.10.1995
Sýrie		3.9.1991
Španělsko	20.12.1988	13.8.1990
Švédsko	20.12.1988	22.7.1991
Švýcarsko	16.11.1989	
Tadžikistán		6.5.1996
Tanzánie	20.12.1988	17.4.1996
Thajsko		3.5.2002
Togo	3.8.1989	1.8.1990
Tonga		29.4.1996
Trinidad a Tobago	7.12.1989	17.2.1995
Tunisko	19.12.1989	20.9.1990
Turecko	20.12.1988	2.4.1996
Turkmenistán		21.2.1996
Uganda		20.8.1990
Ukrajina	16.3.1989	28.8.1991
Uruguay	19.12.1989	10.3.1995
USA	20.12.1988	20.2.1990

Uzbekistán		24.8.1995
Velká Británie	20.12.1988	28.6.1991
Venezuela	20.12.1988	16.7.1991
Vietnam		4.11.1997
Zambie	9.2.1989	28.5.1993
Zimbabwe		30.7.1993

Stav ratifikací ke dni 1.1.2005

Příloha č. 3j

**Evropská úmluva o předávání trestního řízení
ze dne 15. 5. 1972**

Členské státy:	datum podpisu	datum ratifikace	datum vstupu v platnost
Albánie	19.5.1998	4.4.2000	5.7.2000
Andora			
Arménie	8.11.2001	17.12.2004	18.3.2005
Ázerbájdžán	7.11.2001		
Belgie	15.5.1972		
Bosna a Hercegovina			
Bulharsko	9.10.2003	30.3.2004	1.7.2004
Česká republika**	13.2.1992	15.4.1992	1.1.1993
Dánsko	15.5.1972	13.11.1975	30.3.1978
Estonsko	3.5.1996	28.4.1997	29.7.1997
Finsko			
Francie			
Gruzie			
Chorvatsko			
Írsko			
Island	19.9.1989		
Itálie	26.5.2000		
Kypr	9.2.2000	19.12.2001	20.3.2002
Lichtenštejnsko	20.10.1983	26.2.2003	27.5.2003
Litva	17.4.1997	23.11.1999	24.2.2000
Lotyšsko	30.10.1996	2.6.1997	3.9.1997
Lucembursko	15.5.1972		
Maďarsko	8.11.2001		
Republika Makedonie (FYROM)	8.11.2001	29.11.2004	1.3.2005
Malta			
Moldavsko	27.6.2001		
Německo			
Nizozemí	15.5.1972	18.4.1985	19.7.1985
Norsko	3.4.1974	29.12.1977	30.3.1978
Polsko			
Portugalsko	10.5.1979		
Rakousko	15.5.1972	1.4.1980	1.7.1980
Rumunsko	20.11.1997	8.6.2000	9.9.2000
Rusko	11.12.2000		
Řecko	27.8.1979		
San Marino			
Slovensko**	13.2.1992	15.4.1992	1.1.1993
Slovinsko	24.6.2002		
Srbsko a Černá Hora		30.9.2002*	31.12.2002
Španělsko	30.5.1984	11.8.1988	12.11.1988
Švédsko	15.5.1972	7.4.1976	30.3.1978
Švýcarsko			
Turecko	26.6.1974	27.10.1978	28.1.1979
Ukrajina		28.9.1995*	29.12.1995
Velká Británie			

* přistoupení, ** přistoupeno sukcesí

Stav ratifikací ke dni 1. 1. 2005

Příloha č. 3k

Úmluva o předávání odsouzených ze dne 21. 3. 1983

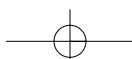
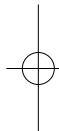
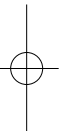
Členské státy:	datum podpisu	datum ratifikace	datum vstupu v platnost
Albánie	19.5.1998	4.4.2000	1.8.2000
Andora	4.11.1999	13.7.2000	1.11.2000
Arménie		11.5.2001*	1.9.2001
Ázerbájdžán	25.1.2001	25.1.2001	1.5.2001
Belgie	21.3.1983	6.8.1990	1.12.1990
Bosna a Hercegovina	30.4.2004		
Bulharsko	30.9.1993	17.6.1994	1.10.1994
Česká republika**	13.2.1992	15.4.1992	1.1.1993
Dánsko	21.3.1983	16.1.1987	1.5.1987
Estonsko	4.11.1993	28.4.1997	1.8.1997
Finsko		29.1.1987*	1.5.1987
Francie	27.4.1983	11.2.1985	1.7.1985
Gruzie		21.10.1997*	1.2.1998
Chorvatsko	6.11.1996	11.10.1997	1.2.1998
Irsko	20.8.1986	31.7.1995	1.11.1995
Island	19.9.1989	6.8.1993	1.12.1993
Itálie	20.3.1984	30.6.1989	1.10.1989
Kypr	27.2.1984	18.4.1986	1.8.1986
Lichtenštejnsko	3.5.1983	14.1.1998	1.5.1998
Litva	25.1.1995	24.5.1996	1.9.1996
Lotyšsko	30.10.1996	2.5.1997	1.9.1997
Lucembursko	21.3.1983	9.10.1987	1.2.1988
Maďarsko	19.11.1991	13.7.1993	1.11.1993
Republika Makedonie (FYROM)	28.7.1999	28.7.1999	1.11.1999
Malta	4.11.1988	26.3.1991	1.7.1991
Moldavsko	6.5.1997	12.5.2004	1.9.2004
Německo	21.3.1983	31.10.1991	1.2.1992
Nizozemí	21.3.1983	30.9.1987	1.1.1988
Norsko	8.3.1985	9.12.1992	1.4.1993
Polsko	22.11.1993	8.11.1994	1.3.1995
Portugalsko	21.3.1983	28.6.1993	1.10.1993
Rakousko	21.3.1983	9.9.1986	1.1.1987
Rumunsko	30.6.1995	23.8.1996	1.12.1996
Rusko			
Řecko	21.3.1983	17.2.1987	1.4.1988
San Marino	17.3.2004	25.6.2004	1.10.2004
Slovensko**	13.2.1992	15.4.1992	1.3.1993
Slovinsko	14.5.1993	16.9.1993	1.1.1994
Srbsko a Černá Hora		11.4.2002*	1.8.2002
Španělsko	10.6.1983	11.3.1985	1.7.1985
Švédsko	21.3.1983	9.1.1985	1.7.1985
Švýcarsko	21.3.1983	15.1.1988	1.5.1988
Turecko	19.6.1985	3.9.1987	1.1.1988
Ukrajina		28.9.1995*	1.1.1996
Velká Británie	25.8.1983	30.4.1985	1.8.1985
Nečlenské státy			
Austrálie		5.9.2002*	1.1.2003
Bahamy		12.11.1991*	1.3.1992
Bolívie		2.3.2004*	1.6.2004

Chille		30.7. 1998*	1.11.1998
Izrael		24.9.1997*	1.1.1998
Japonsko		17.2.2003*	1.6.2003
Kanada	21.3.1983	13.5.1985	1.9.1985
Kostarika		14.4.1998*	1.8.1998
Mauricius		18.6.2004*	1.10.2004
Panama		5.7.1999*	1.11.1999
Tonga		3.7.2000*	1.11.2000
Trinidad a Tobago		22.3.1994*	1.7.1994
USA	21.3.1983	11.3.1985	1.7.1985

* přistoupení, ** přistoupeno sukcesí

Stav ratifikací ke dni 1. 1. 2005

Příloha č. 31

**Dodatkový protokol k Úmluvě o předávání odsouzených
ze dne 18. 12. 1997**

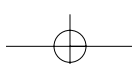
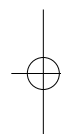
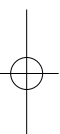
Členské státy:	datum podpisu	datum ratifikace	datum vstupu v platnost
Albánie			
Andora			
Arménie			
Ázerbájdžán			
Belgie	29.5.1998		
Bosna a Hercegovina			
Bulharsko	9.10.2003	30.3.2004	1.7.2004
Česká republika	26.4.2000	2.10.2002	1.2.2003
Dánsko	18.12.1997	10.9.2001	1.1.2002
Estonsko	26.2.1999	27.10.1999	1.6.2000
Finsko	22.1.1998	3.4.2001	1.8.2001
Francie	10.2.1998		
Gruzie	17.9.1999	13.4.2000	1.8.2000
Chorvatsko			
Irsko			
Island	18.12.1997	25.5.2000	1.9.2000
Itálie	26.5.2000		
Kypr	8.9.1999	1.6.2001	1.10.2001
Lichtenštejnsko	28.11.2002		
Litva	8.6.2000	31.1.2001	1.5.2001
Lotyšsko	10.11.1998		
Lucembursko	18.7.2001		
Maďarsko	26.4.1999	4.5.2001	1.9.2001
Republika Makedonie (FYROM)	28.7.1999	28.7.1999	1.6.2000
Malta	16.2.2000	26.11.2003	1.3.2004
Moldavsko	11.12.2000	12.5.2004	1.9.2004
Německo	18.12.1997		
Nizozemí	18.12.1997	18.6.2002	1.10.2002
Norsko	25.9.2000	25.9.2000	1.1.2001
Polsko	19.2.1998	1.2.2000	1.6.2000
Portugalsko	8.6.2000		
Rakousko	8.6.2000	7.12.2000	1.4.2001
Rumunsko	8.4.1998	7.12.2001	1.4.2002
Rusko			
Řecko	15.3.2000		
San Marino	17.3.2004	25.6.2004	1.10.2004
Slovensko			
Slovinsko			
Srbsko a Černá Hora		30.9.2002*	1.1.2003
Španělsko			
Švédsko	18.12.1997	24.11.2000	1.3.2001
Švýcarsko	9.7.2001	18.6.2004	1.10.2004
Turecko			
Ukrajina	8.6.2000		
Velká Británie			
Nečlenské státy			
Austrálie			
Bahamy			
Chille			

Izrael			
Japonsko			
Kanada			
Kostarika			
Panama			
Tonga			
Trinidad a Tobago			
USA			

* přistoupení

Stav ratifikací ke dni 1. 1. 2005

Příloha č. 3m

**Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými
a podmíněně propuštěnými pachateli
ze dne 30. 11. 1964**

Členské státy:	datum podpisu	datum ratifikace	datum vstupu v platnost
Albánie	8.6.2000	17.5.2001	18.8.2001
Andora			
Arménie			
Ázerbájdžán			
Belgie	22.12.1964	21.9.1970	22.8.1975
Bosna a Hercegovina		29.12.1994**	30.3.1995
Bulharsko			
Česká republika	15.10.1999	10.4.2002	11.7.2002
Dánsko	22.9.1966		
Estonsko	19.7.2001		
Finsko			
Francie	30.11.1964	16.9.1968	22.8.1975
Gruzie			
Chorvatsko		14.9.1994**	15.12.1994
Irsko			
Island			
Itálie	29.6.1965	21.5.1975	22.8.1975
Kypr			
Lichtenštejsko			
Litva			
Lotyšsko			
Lucembursko	30.11.1964	22.9.1976	23.12.1976
Maďarsko			
Republika Makedonie (FYROM)		30.3.1994**	1.7.1994
Malta	24.6.1999		
Moldavsko			
Německo	30.11.1964		
Nizozemí	7.4.1965	30.9.1987	1.1.1988
Norsko			
Polsko			
Portugalsko	23.2.1979	16.11.1994	17.2.1995
Rakousko	11.12.1964	1.4.1980	1.7.1980
Rumunsko			
Rusko			
Řecko	27.8.1979		
San Marino			
Slovensko	12.3.2003	21.7.2003	22.10.2003
Slovinsko		20.10.1992**	21.1.1993
Srbsko a Černá Hora		28.2.2001**	29.5.2001
Španělsko			
Švédsko	9.2.1979	27.2.1979	28.5.1979
Švýcarsko			
Turecko	13.9.1965		
Ukrajina		28.9.1995*	29.12.1995
Velká Británie			

* přistoupení, ** přistoupeno sukcesí

Stav ratifikací ke dni 1. 1. 2005

Příloha č. 4

**Seznam států, se kterými lze
na základě mezinárodní smlouvy
uplatňovat přímý právní styk ohledně dožádání**

Na základě čl. 53 odst. 1 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích¹⁾ si mohou justiční orgány níže uvedených států předávat přímo žádosti o právní pomoc:

Belgické království
Česká republika
Dánské království
Estonská republika
Finská republika
Francouzská republika
Islandská republika
Italská republika
Kyperská republika
Maďarská republika
Maltská republika
Nizozemské království
Norské království
Litevská republika
Lotyšská republika
Lucemburské velkovévodství
Polská republika
Portugalská republika
Rakouská republika
Řecká republika
Slovenská republika
Slovinská republika
Spolková republika Německo
Španělské království
Švédské království

Kontakty na justiční orgány dožádaného státu je možné najít na stránkách Evropské justiční sítě, kde je zveřejněna databáze Atlas (je v jazyce anglickém a francouzském), která má justičním orgánům členských států napomáhat při vyhledání oprávněného orgánu příslušného k vyřízení jejich žádosti o právní pomoc. Tato adresa je:

http://ejn.fishbones.pt/rje/atlas_advanced.aspx

Adresáře obcí a příslušných justičních orgánů **Spolkové republiky Německo** a **Maďarské republiky** jsou k dispozici v elektronické podobě na extranetových stránkách Ministerstva spravedlnosti (<http://extranet.justice.cz>) v rubrice „Ke stažení“.

Podle čl. 11 odst. 3 Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání ze dne 2. února 2000 (č. 68/2002 Sb.m.s.) žádosti o předání informací nebo podkladů z rejstříku trestů pro trestněprávní účely mohou být zasílány přímo ke Spolkovému ústřednímu rejstříku (Bundeszentralregister) na tuto adresu:

Generalbundesanwalt – Bundeszentralregister

Adenauerallee 99–103
531 13 Bonn
Bundesrepublik Deutschland
tel.: 0049 / 228 410 40
fax: 0049 / 228 410 50 50

¹⁾ Úř. věst., Zvl. vyd. 2004, Kap. 19, sv. 02 (L 239, 22.9.2000, s. 19).

Příloha č. 5

**Seznam států, do kterých lze
na základě mezinárodní smlouvy
zasílat občanům písemnosti přímo poštou**

Na základě čl. 52 odst. 1 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích¹⁾ (dále jen SPÚ) mohou justiční orgány níže uvedených států doručovat osobám nacházejícím se na území druhé smluvní strany písemnosti související s řízením přímo prostřednictvím pošty:

Belgické království
Česká republika
Dánské království
Estonská republika
Finská republika
Francouzská republika
Islandská republika
Italská republika
Kyperská republika
Maďarská republika
Maltská republika
Nizozemské království
Norské království
Litevská republika
Lotyšská republika
Lucemburské velkovévodství
Polská republika
Portugalská republika
Rakouská republika
Řecká republika
Slovenská republika
Slovinská republika
Spolková republika Německo
Španělské království
Švédské království

Na základě článku 21 odst. 2 **Úmluvy o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu z r. 1990** (č. 33/1997 Sb.) je možné doručovat písemnosti osobám, na které se vztahují prozatímní a konfiskační opatření přímo poštou nebo prostřednictvím konzulárních orgánů, pokud smluvní stát neučinil proti tomuto ustanovení výhradu.

Státy, které tuto výhradu neučinily (a nejsou členy Evropské unie - viz shora čl. 52 odst. 1 SPÚ), tj. do kterých **je možné** zasílat výše uvedené písemnosti adresátovi přímo poštou nebo prostřednictvím konzulárního orgánu, jsou tyto:

Bulharská republika
Chorvatská republika
Republika Makedonie (FYROM)
Ukrajina

¹⁾ Úř. věst., Zvl. vyd. 2004, Kap. 19, sv. 02 (L 239, 22.9.2000, s. 19).

Příloha č. 6

Seznam států, se kterými lze na základě mezinárodní smlouvy uplatňovat přímý právní styk ohledně předávání trestního řízení

Přímý právní styk je v této oblasti dvoustrannými smlouvami sjednán s těmito státy:

Maďarská republika (článek 3 odst. 1, č. 63/1990 Sb.),

Polská republika - v případě Polska dvoustranná smlouva č. 42/1989 v článku 3, odst. 3 sice stanoví ohledně předávání trestního stíhání styk pouze prostřednictvím ústředních justičních orgánů (tj. v České republice Nejvyšší státní zastupitelství a Ministerstvo spravedlnosti), avšak na základě rezortní dohody mezi Generálními prokuraturami ČSSR a PLR ze dne 1. 2. 1978 jsou trestní řízení předávána na české straně krajskými státními zastupitelstvími a na polské straně vojvodskými prokuraturami. V r. 2003 byl se zástupci Polské republiky projednán dodatek ke smlouvě č. 42/1989 Sb., který, jakmile bude vyhlášen ve Sbírce mezinárodních smluv, umožní přímý právní styk i v oblasti předávání trestního řízení.

Rakouská republika (článek XII odst. 1, č. 3/1996 Sb.)

Spolková republika Německo (článek 14 odst. 1 s odkazem na čl. 11 odst. 1, č. 68/2002 Sb. m. s.),

Článek 53 odst. 1 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích¹⁾ (dále jen SPÚ) se obecně na čl. 21 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.) nevztahuje, až na následující výjimku.

Podle čl. 53 odst. 5 SPÚ **oznámení pro účely trestního stíhání z důvodu porušení právních předpisů o době řízení vozidla a době odpočinku**, prováděná podle článku 21 Evropské úmluvy o právní pomoci v trestních věcech ze dne 20. dubna 1959 nebo podle článku 42 Smlouvy států Beneluxu o vydávání osob a právní pomoci v trestních věcech ze dne 27. června 1962 ve znění protokolu ze dne 11. května 1974, **mohou doručovat justiční orgány dožadující smluvní strany přímo justičním orgánům dožádané smluvní strany**. Tato oznámení je tedy možné přímo zasílat do těchto států:

Belgické království
Dánské království
Estonská republika
Finská republika
Francouzská republika
Islandská republika
Italská republika
Kyperská republika
Maďarská republika
Maltská republika
Nizozemské království
Norské království
Litevská republika
Lotyšská republika
Lucemburské velkovévodství
Polská republika
Portugalská republika
Rakouská republika
Řecká republika
Slovenská republika
Slovinská republika
Spolková republika Německo
Španělské království
Švédské království

¹⁾ Úř. věst., Zvl. vyd. 2004, Kap. 19, sv. 02 (L 239, 22.9.2000, s. 19).

Příloha č. 7

**Seznam států, do kterých lze
na základě mezinárodní smlouvy
zasílat listiny se zjednodušenou legalizací**

V případě níže uvedených zemí, na základě Úmluvy o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin (č. 45/1999 Sb.), postačí k legalizaci dokumentu pouze legalizace ministerstvem spravedlnosti - viz článek 9 tohoto pokynu (oficiální názvy států jsou převzaty z webových stránek Ministerstva zahraničních věcí: www.mzv.cz):

Andorrské knížectví
Antigua a Barbuda
Argentinská republika
Australské společenství
Bahamské společenství
Barbados
Belize
Bolívarovská republika Venezuela
Botswanská republika
Brunej Darussalam
Cookovy ostrovy
Dominické společenství
Ekvádorská republika
Republiky Fidži
Grenada
Honduraská republika
Indická republika
Japonsko
Jihoafrická republika,
Republika Kazachstán
Kolumbijská republika
Lesothské království
Liberijská republika
Malawiská republika
Marshallovy ostrovy
Mauricijská republika
Monacké knížectví
Namibijská republika
Niue
Nový Zéland
Panamská republika
Salvadorská republika
Nezávislý stát Samoa
Sanmarinská republika
Seychelská republika
Spojené státy mexické
Surinamská republika
Svatá Lucie (Saint Lucia)
Svatý Kryštof a Nevis (Saint Kitts a Nevis)
Svatý Vincenc a Grenadiny (Saint Vincent a Grenadines)
Svazijské království
Tonga
Trinidad a Tobago

Příloha č. 8

**Seznam mezinárodních smluv,
kterými je vázána Česká republika
a které se týkají předávání utajovaných informací**

- **Bezpečnostní dohoda o vzájemné ochraně utajovaných skutečností mezi vládou České republiky a vládou Estonské republiky** ze dne 29. července 2003 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 4/2004 Sb. m. s.)
- **Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Litevské republiky o vzájemné ochraně utajovaných skutečností** ze dne 19. září 2000 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 69/2001 Sb. m. s.)
- **Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o vzájemné ochraně utajovaných skutečností** ze dne 16. října 2000 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 1/2001 Sb. m. s.)
- **Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o vzájemné ochraně utajovaných skutečností** ze dne 25. září 2003 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 118/2003 Sb. m. s.)
- **Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o vzájemné ochraně utajovaných skutečností** ze dne 23. května 2000 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 89/2000 Sb. m. s.)
- **Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o vzájemné ochraně utajovaných skutečností** ze dne 25. července 2001 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 95/2001 Sb. m. s.)
- **Bezpečnostní dohoda mezi Českou republikou a Západoevropskou unií** ze dne 13. listopadu 1998 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 9/1999 Sb.)

Příloha č. 9

Vzory podání

- Vzor č. 1 - žádost o předání zásilky cizozemskému zastupitelskému úřadu akreditovanému pro Českou republiku se sídlem v cizině prostřednictvím zastupitelského úřadu ČR (čl. 12 odst. 1 tohoto pokynu)
- Vzor č. 2 - návrh na vydání mezinárodního zatýkacího rozkazu (§ 384 tr. ř.)
- Vzor č. 3 - prohlášení státního zástupce k extradičním materiálům
- Vzor č. 4 - návrh na dočasné převzetí vydávané osoby (§ 390 tr. ř.)
- Vzor č. 5 - návrh na vzetí do předběžné vazby (§ 386 tr. ř.)
- Vzor č. 6 - návrh na rozhodnutí o přípustnosti vydání (§ 397 odst. 1 tr. ř.)
- Vzor č. 7 - návrh na vydání evropského zatýkacího rozkazu (§ 405 tr. ř.)
- Vzor č. 8 - návrh na vydání příkazu k zatčení a evropského zatýkacího rozkazu (§ 69 tr. ř. a § 405 tr. ř.)
- Vzor č. 9 - návrh na vydání mezinárodního zatýkacího rozkazu a evropského zatýkacího rozkazu (§ 384 tr. ř. a § 405 tr. ř.)
- Vzor č. 10 - návrh na dočasné převzetí předávané osoby (§ 407 tr. ř.)
- Vzor č. 11 - návrh na vzetí do předběžné vazby (§ 410, § 386 tr. ř.)
- Vzor č. 12 - návrh na rozhodnutí o předání (§ 411 odst. 1 tr. ř.)
- Vzor č. 13 - písemné vyjádření státního zástupce k uznání vykonatelného rozhodnutí, na jehož základě byl vydán evropský zatýkací rozkaz (§ 417 odst. 4 ve spojení s § 452 odst. 3 tr. ř.)
- Vzor č. 14 - žádost o právní pomoc v cizině (§ 427 tr. ř.)
- Vzor č. 15 - žádost o právní pomoc v cizině spočívající v doručení rozhodnutí podle Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959
- Vzor č. 16 - žádost o právní pomoc v případě bezesmluvního styku do států uplatňujících anglosaský typ řízení (§ 427 tr. ř.)
- Vzor č. 17 - žádost o právní pomoc spočívající v dočasném převzetí osoby z ciziny (§ 440 tr. ř.)
- Vzor č. 18 - žádost o vzetí do vazby osoby, která má být dočasně předána na území ČR (podle § 440 odst. 2 tr. ř.)
- Vzor č. 19 - žádost státního zástupce o udělení souhlasu s použitím písemností poskytnutých policejním orgánům pro účely dokazování v trestním řízení
- Vzor č. 20 - přípis Nejvyššímu státnímu zastupitelství, kterým se předkládá žádost o právní pomoc v cizině
- Vzor č. 21 - podnět ministru spravedlnosti k rozhodnutí o dočasném předání do ciziny (§ 438 odst. 4, § 400 odst. 2 tr. ř.)
- Vzor č. 22 - rozhodnutí o převzetí trestní věci z ciziny (§ 447 odst. 1 a 2 tr. ř.)
- Vzor č. 23 - předání trestní věci do ciziny - žádost o převzetí trestní věci cizozemskými orgány (§ 448 odst. 1 tr. ř.)
- Vzor č. 24 - přípis Nejvyššímu státnímu zastupitelství, kterým se předkládá žádost o převzetí trestní věci do ciziny

Vzor č. 1**Žádost o předání zásilky cizozemskému zastupitelskému úřadu akreditovanému pro Českou republiku se sídlem v cizině prostřednictvím zastupitelského úřadu ČR (čl. 12 odst. 1)**

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v
adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

Ministerstvo zahraničních věcí**České republiky**

Loretánské nám. 5

118 00 Praha 1

zahraniční výpravna

**pro Velvyslanectví České republiky
ve Vídni**

Věc: **obv.** - žádost o předání zásilky Velvyslanectví Spojených arabských emirátů

Příl.: vyrozumění o zadržení občana Spojených arabských emirátů na území České republiky

Vážení,

vzhledem k tomu, že zastupitelský úřad Spojených arabských emirátů akreditovaný pro Českou republiku sídlí ve Vídni, žádám o předání zásilky uvedené v příloze tohoto přípisu Velvyslanectví Spojených arabských emirátů.

Děkuji předem za vyřízení této žádosti a žádám o zaslání dokladu o doručení.

S pozdravem

(vedoucí) státní zástupce

vlastnoruční podpis

otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 1:

V případě, že právní styk mezi Českou republikou a cizím státem se neuskutečňuje na základě mezinárodní smlouvy, která by stanovovala způsob styku justičních orgánů, státní zástupce zasílá žádosti o právní pomoc nebo o předání trestního řízení tomuto státu prostřednictvím mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

V praxi se však přesto může vyskytnout případ, kdy státní zástupce se může přímo obrátit na zastupitelský úřad cizího státu akreditovaný pro Českou republiku. Pokud tento úřad sídlí na území České republiky, obrací se na něj státní zástupce přímo poštou (viz čl. 11), pokud sídlí mimo území České republiky, obrací se na něj prostřednictvím zastupitelského úřadu České republiky ve státě, v němž sídlí cizozemský zastupitelský úřad akreditovaný pro Českou republiku, kterému je třeba zásilku doručit. Na tento zastupitelský úřad České republiky se státní zástupce obrací prostřednictvím zahraniční výpravny Ministerstva zahraničních věcí České republiky.

Vzor č. 2

Návrh na vydání mezinárodního zatýkacího rozkazu (§ 384 tr. ř.)

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v
adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

Okresnímu soudu

v

Věc: **obv.** - trestní stíhání - návrh na vydání mezinárodního zatýkacího rozkazu

Příl.: trestní spis Služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR v ČTS:

Státní zástupce Okresního (Krajského, Vrchního) státního zastupitelství v podává podle § 384 odst. 1 tr. ř.

n á v r h ,

- 1) aby byl vydán **mezinárodní zatýkací rozkaz** na obv., nar., občana, naposledy bytem který je policejním orgánem Služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR v pod ČTS: stíhán pro trestný čin podle § tr. zák., jehož se měl dopustit tím, že (*uveďte se stručný popis skutku v souladu s usnesením o zahájení trestního stíhání*),
- 2) aby Ministerstvu spravedlnosti ČR bylo podle § 386 odst. 1 tr. ř. navrženo, aby požádalo orgány cizího státu o uvalení **předběžné vazby** na obviněného, neboť je třeba zabránit útěku obviněného, (*předběžná vazba, kterou uvádí např. čl. 16 Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. prosince 1957, č. 549/1992 Sb., je v řadě cizích států zpravidla vazbou fakultativní; tento návrh by měl být podáván zejména tehdy, kdy je v cizině znám pobyt obviněného a je třeba naléhavě zabránit jeho útěku*),
- 3) aby Ministerstvu spravedlnosti ČR bylo podle § 386 odst. 1 tr. ř. navrženo, aby učinilo další opatření, která směřují k vyžádání obviněného z ciziny.

Jedná se o trestný čin, jehož trestní stíhání není promlčeno a za který lze očekávat uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání více jak 4 měsíce (§ 385 písm. a) tr. ř.),

(*případně se uveďte jiná hranice trestní sazby, jestliže tak stanoví mezinárodní smlouva týkající se vydávání, kterou je Česká republika vázána*).

Vzhledem k závažnosti trestného činu vydání obv. z ciziny není nepřiměřené veřejnému zájmu na trestním stíhání, ani zájmům obviněného s ohledem na jeho věk, sociální postavení nebo rodinné poměry.

U obv. jsou dány důvody vazby podle § 67 písm. tr. ř. a obviněného nelze předvolat, předvést nebo zadržet a zajistit tak jeho přítomnost u výslechu. (*Uveďte se podrobné zdůvodnění důvodů vazby - nestačí jen odkaz na zákonný text*).

Na základě (*uveďte se odkaz na konkrétní spisový materiál, z něhož tvrzené skutečnosti vyplývají*) bylo zjištěno, že obviněný se zdržuje v cizině a vzhledem k tomu, že je třeba jeho přítomnosti k provádění procesních úkonů trestního stíhání na území České republiky, je třeba jej vyžádat.

státní zástupce OSZ (KSZ, VSZ)

otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 2:

1. Mezinárodní zatýkácí rozkaz musí vedle údajů zajišťujících, že obviněný nebude zaměněn s jinou osobou, obsahovat stručný popis skutku, pro nějž je obviněný stíhán, označení trestného činu, který se v tomto skutku spatřuje, a ustanovení o promlčení a popis úkonů ovlivňujících plynutí promlčecí doby, pokud od spáchání trestného činu do vydání tohoto zatýkácího rozkazu uplynula doba delší než 3 roky (§ 384 odst. 2 tr. ř.).

K návrhu na vydání příkazu k zatčení předkládanému soudu přiloží státní zástupce zejména usnesení o zahájení trestního stíhání (§ 160 odst. 1 tr. ř.) s dokladem o jeho doručení. Přiloží další spisové materiály nebo jejich opisy, ze kterých zejména vyplývá, že se obviněný zdržuje v cizině a proč je třeba jej vyžádat.

2. Předběžná vazba, kterou uvádí např. čl. 16 Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. prosince 1957, č. 549/1992 Sb., je v řadě cizích států zpravidla vazbou fakultativní. Podle § 386 odst. 1 tr. ř. může soudce příslušný k vydání mezinárodního zatýkácího rozkazu požádat Ministerstvo spravedlnosti o uvalení předběžné vazby na obviněného jak před vydáním tohoto mezinárodního zatýkácího rozkazu, tak po jeho vydání.

Je-li v dané trestní věci postupováno podle Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. prosince 1957, č. 549/1992 Sb., podle čl. 16 odst. 2 této Úmluvy je možné žádat o předběžnou vazbu za těchto podmínek:

- jde o naléhavý případ (zejména tehdy, je-li známo místo pobytu obviněného a je třeba zabránit jeho útěku),
- je k dispozici jeden z dokladů podle čl. 12 odst. 1 písm. a) této Úmluvy, tj. v přípravném řízení příkaz ke vzetí do vazby vydaný v souladu s řízením stanoveným právním řádem dožadující strany,
- dožadující strana má v úmyslu podat žádost o vydání.

Žádost o předběžnou vazbu je podle čl. 16 odst. 3 Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. prosince 1957, č. 549/1992 Sb. zasílána příslušným orgánům dožadované strany přednostně a teprve poté je dožadované straně zasílána Ministerstvem spravedlnosti žádost o vydání s mezinárodním zatýkácím rozkazem a všemi ostatními extradičními materiály.

3. Návrh státního zástupce by měl rovněž obsahovat další údaje reagující na zvláštní požadavky týkající se vydání obviněného z ciziny, které vyplývají buď z mezinárodní smlouvy nebo z dosavadní praxe.

Zvláštní ustanovení o vyžádání z některých států**Extradiční materiály pro účely vyžádání ze Spojených států amerických**

Základní normativní úprava je obsažena ve Smlouvě o vzájemném vydávání zločinců z 2. července 1925 (byla vyhlášena pod č. 48/1926 Sb.) ve znění Dodatkové úmluvy o vzájemném vydávání zločinců z 29. dubna 1935 (vyhlášena pod č. 185/1935 Sb.; dále v tomto ustanovení jen „Smlouva“). Čl. II Smlouvy obsahuje taxativní výčet extradičních trestných činů. V praxi jsou proto využívána též ustanovení některých mnohostranných mezinárodních smluv, podle kterých jsou určité trestné činy zahrnuty do existujících dvoustranných smluv (např. čl. 6 odst. 2 Úmluvy Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z 20. prosince 1988, vyhlášena pod č. 462/1991 Sb.).

Podle sdělení Ministerstva spravedlnosti Spojených států amerických je k žádostem o vydání k trestnímu stíhání kromě zatýkácích rozkazů nezbytné jako důkazy podle čl. XI odst. 5 Smlouvy přikládat:

- buď ověřené kopie (čl. 8) všech důkazů, na jejichž základě je dostatečně odůvodněn závěr, že obviněný spáchal trestné činy, které jsou obsaženy v zatýkácím rozkazu, přičemž kopie důkazů by měly být jasně a srozumitelně označené a uspořádané, anebo
- zprávu (Case Summary) vypracovanou soudcem, která shrnuje obsah nejdůležitějších důkazů shromážděných v dané věci a v jejímž závěru soudce potvrdí, že na základě těchto důkazů je dostatečně odůvodněn závěr, že obviněný spáchal trestné činy, pro které je vydán zatýkácí rozkaz; tato zpráva by měla obsahovat:
 - jméno a titul (spíše funkci než akademický titul) autora,
 - identifikaci obviněného, včetně státního občanství a fyzického popisu (s odkazy na fotografie a další připojené identifikační materiály),
 - informaci o místě současného pobytu obviněného,
 - skutkové okolnosti případu a prameny důkazů tyto okolnosti prokazující (s odkazy na svědecké výpovědi a další relevantní dokumenty připojené jako důkazy),
 - procesní historii případu (s odkazy na relevantní procesní rozhodnutí připojená jako důkazy),
 - seznam trestných činů, pro které je o vydání žádáno, s uvedením maximální délky trestu, který může být uložen, u každého z nich (s odkazy na příslušná ustanovení trestního zákona, a to jak zvláštní části, tak obecné části o ukládání trestů, která musí být též připojena jako důkazy),
 - prohlášení, že trestní stíhání nebylo promlčeno (opět s odkazy na ustanovení § 67 tr. zák. a případně § 67a tr. zák., pokud jeho aplikace vzhledem k právní kvalifikaci skutku přichází v úvahu; znění ustanovení, na něž soud odkazuje, musí být připojena jako důkazy),
 - seznam přiložených důkazů, které musí být jasně a srozumitelně označené a uspořádané a na něž je odkazováno podle předchozích bodů.

Tuto zprávu může zpracovat v přípravném řízení i státní zástupce.

Americké orgány kladou velký důraz na prokázání identity osoby, o jejíž vydání jde. Vždy je proto zapotřebí k zatýkácímu rozkazu připojit i popis, fotografii a otisky prstů obviněného, jsou-li k dispozici. Pokud tomu tak není, musí být tato skutečnost v zatýkáčím rozkazu výslovně uvedena. Je-li k dispozici fotografie obviněného či odsouzeného, musí být v souladu s požadavky americké strany soudcem vypracováno potvrzení o totožnosti osoby.

Extradiční materiály pro účely vyžádání z Kanady

Základní normativní úprava je obsažena ve Smlouvě mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1925 s Protokolem ze 4. června 1926 (vyhlášena pod č. 211/1926 Sb., č. 22/1928 Sb.; dále v tomto ustanovení jen „Smlouva“). Podle sdělení Ministerstva spravedlnosti Kanady z 21. června 1999 je podle kanadského extradičního zákona k žádostem o vydání k trestnímu stíhání kromě zatýkáčích rozkazů nezbytné jako důkazy podle čl. 8 odst. 2 Smlouvy přikládat tzv. extradiční balík (Extradition Packet).

Extradiční balík musí být tvořen dvěma oddělenými částmi, a to tzv. záznamem případu (Record of the Case) a tzv. obecným prohlášením (General Legal Statement).

Pokud jde o vyžádání obviněného k trestnímu stíhání, musí záznam případu obsahovat:

- a) detailní shrnutí důkazů dostupných ke každému bodu obvinění (tj. ke každému jednotlivému skutku), pro který se žádá o vydání; tomuto požadavku je možné dostát tak, že státní zástupce nebo soudce vypracuje prohlášení (zprávu), ve kterém shrne fakta případu a detailně uvede obsah jednotlivých důkazů ve věci, nebo ve shrnutí případu odkáže na jednotlivé podstatné důkazy ve věci (např. svědecké výpovědi a jiné listinné důkazy), jejichž kopie budou tvořit přílohu tohoto prohlášení; kanadská strana bezvýhradně trvá na tom, aby tato část extradičních materiálů neobsahovala žádný odkaz na právní kvalifikaci skutku podle českého práva ani na žádná jiná ustanovení českého práva - materiály by měly obsahovat pouze shrnutí důkazního materiálu ve věci;*
- b) identifikační materiály osoby, o jejíž vydání jde, tj. fotografie, otisky prstů a protokol o rekognici svědkem; a*
- c) ověřovací doložku v tom smyslu, že shromážděné důkazy, které jsou zahrnuty v záznamu případu, mohou být použity v trestním řízení a byly opatřeny v souladu s českým právem; ověřovací doložka musí být vlastnoručně podepsána soudcem a opatřena otiskem kulatého úředního razítka soudu; kanadská strana trvá, na tom, aby anglický překlad ověřovací doložky doslovně odpovídal textu, který ministerstvo zašle soudu s pracovním překladem do češtiny.*

Tento záznam případu může zpracovat v přípravném řízení i státní zástupce.

Obecné prohlášení musí obsahovat:

- a) identifikaci osoby činící prohlášení, a to jménem a postavením a krátkým popisem odbornosti této osoby ve vztahu k českému právu,*
- b) popis vztahu této osoby k trestnímu stíhání (např. že je odpovědná za případ, vyřizuje případ, je seznámena s případem apod.),*
- c) prohlášení, že o vydání osoby je žádáno k trestnímu stíhání či k výkonu trestu odnětí svobody s uvedením právní kvalifikace, s odkazem na vyhotovení zatýkáčích rozkazů, které bude připojeno k této části extradičního balíku,*
- d) doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je naň v zákoně stanovena, a z nichž by podle výslovného požadavku kanadské strany mělo být též patrné, že nejde o přestupek, nýbrž o trestný čin, pro který lze podat obžalobu u soudu (např. citací ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích),*
- e) je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 89 odst. 11 tr. zák.,*
- f) doslovné znění zákonných ustanovení o promlčení stíhání pro předmětné trestné činy (§ 67 tr. zák. a případně § 67a tr. zák., pokud jeho aplikace vzhledem k právní kvalifikaci skutku přichází v úvahu) nebo o pomlčení výkonu trestu (§ 67a až § 68a tr. zák.) a výslovné prohlášení, že trestnímu stíhání nebo výkonu trestu promlčení nebrání,*
- g) prohlášení týkající se časové působnosti trestního zákona – tj. prohlášení o tom, že předmětná ustanovení trestního zákona byla účinná v době spáchání trestného činu a jsou účinná i v době, kdy je o vydání žádáno; pokud tomu tak není, připojí soud také ověřenou kopii předpisů uvedených v písmenech d) až f) ve znění účinném v době, kdy je o vydání žádáno.*

Obecné prohlášení však není třeba vyhotovovat, pokud znění zákonných ustanovení uvedených v písmenech d) až f) obsahuje zatýkáčích rozkaz, který v takovém případě obecné prohlášení nahrazuje.

4. *Příslušným k vydání mezinárodního zatýkáčích rozkazu je v přípravném řízení předseda senátu okresního soudu, v jehož obvodě je činný státní zástupce, který podal příslušný návrh (§ 26 odst. 1 tr. ř.), tj. státní zástupce jak okresního, tak krajského či vrchního státního zastupitelství provádějící dozor v trestním řízení podává tento návrh u okresního soudu, v jehož obvodě je činný.*

5. *Pominou-li důvody pro vydání mezinárodního zatýkáčích rozkazu, státní zástupce neprodleně podá soudu návrh na jeho zrušení (§ 384 odst. 6 tr. ř.) - postačí jen stručné sdělení obsahující odkaz na již dříve podaný návrh, mezinárodní zatýkáčích rozkaz a zdůvodnění návrhu na zrušení mezinárodního zatýkáčích rozkazu.*

6. *Extradiční materiály vyhotovuje a jejich překlad pořizuje soud.*

Vzor č. 3

Prohlášení státního zástupce k extradičním materiálům

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v
adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Spisová značka:

V dne

**Orgánu příslušnému pro rozhodování
o vydání z Nového Zélandu**

Věc: **obviněný** - vydání z Nového Zélandu do České republiky - záznam případu

Usnesením o zahájení trestního stíhání podle § 160 odstavce 1 trestního řádu (podle § 302 trestního řádu) bylo zahájeno trestní stíhání obviněného, narozeného, občana, naposledy bytem, který je policejním orgánem Služby kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky v pod číslem trestního spisu: stíhán pro trestný čin podle § trestního zákona, jehož se měl dopustit tím, že *(uvede se stručný popis skutku v souladu s usnesením o zahájení trestního stíhání).*

Mezinárodní zatýkácí rozkaz podle § 384 trestního řádu byl na obviněného vydán Okresním soudem v dne, číslo jednacích

Jednání obviněného, které zakládá v České republice podezření z trestného činu podle § trestního zákona, je dosud doloženo těmito důkazy:

- i.
- ii.

Jako státní zástupce odpovědný za přípravné řízení v této trestní věci prohlašuji, že tento mnou vyhotovený záznam obsahuje odkazy na důkazy, které byly získány za účelem použití v hlavním líčení s osobu, o jejíž vydání se žádá. Jakékoli vědomé uvedení nepravdy v tomto záznamu by mělo pro mě za následek trestní stíhání pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 trestního zákona České republiky publikovaný pod číslem 140/1961 Sbírky zákonů, ve znění pozdějších předpisů, který zní:

§ 158

Zneužívání pravomoci veřejného činitele

- (1) Veřejný činitel, který v úmyslu způsobit jinému škodu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch
 - a) vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu,
 - b) překročí svou pravomoc, nebo
 - c) nesplní povinnost vyplývající z jeho pravomoci, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti.
- (2) Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) opatří-li činem uvedeným v odstavci 1 sobě nebo jinému značný prospěch,
 - b) způsobí-li takovým činem vážnou poruchu v činnosti podniku nebo organizace, nebo
 - c) způsobí-li takovým činem značnou škodu nebo jiný zvlášť závažný následek.

Veřejným činitelem je podle § 89 odstavce 9 trestního zákona České republiky i státní zástupce.

(vedoucí) státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

soudce
(který vydal mezinárodní zatýkácí rozkaz)
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka okresního soudu

Poznámky k vzoru č. 3:

Jak již je uvedeno v poznámkách ke vzoru č. 2, je třeba vždy reagovat na zvláštní požadavky týkající se vydání obviněného z ciziny, které vyplývají buď z mezinárodní smlouvy nebo z dosavadní praxe. Na základě příslušné mezinárodní smlouvy a dosavadní praxe je třeba, aby v případě žádosti o vydání z Nového Zélandu státní zástupce zpracoval tzv. záznam o případu, doplněný jeho prohlášením o podloženosti tohoto záznamu patřičnými důkazy.

Základní normativní úprava je v tomto případě obsažena ve Smlouvě mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1925 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb., č. 22/1928 Sb.; dále v tomto ustanovení jen „Smlouva“). Podle nóty Vysoké komise Nového Zélandu v Canbeře byla Česká republika s účinností od 16. října 2003 zařazena mezi tzv. „vyňaté“ (exempted) státy, což umožňuje k žádostem o vydání k trestnímu stíhání kromě zatýkacích rozkazů přikládat jako důkazy podle čl. 8 odst. 2 Smlouvy pouze tzv. záznam případu (Record of the Case).

Záznam případu v těchto věcech v přípravném řízení vyhotovuje státní zástupce, který v daném případě zastupuje veřejnou žalobu. Záznam případu obsahuje souhrn důkazů opatřených na podporu žádosti o vydání (nepřímé důkazy, tzv. „důkazy z doslechu“, jsou podle novozélandského práva nepřipustné, a extradiční materiály se o nich proto nesmí vůbec zmiňovat) a jiné relevantní dokumenty (fotografie, kopie dokladů apod.).

Záznam případu musí být kromě podpisu státního zástupce a razítka státního zastupitelství ověřen i vlastnoručním podpisem soudce a otiskem kulatého úředního razítka soudu, který vydal mezinárodní zatýkací rozkaz.

K záznamu případu musí být přiloženo prohlášení státního zástupce uvádějící, že záznam případu byl vyhotoven jím nebo pod jeho vedením a že důkazy byly získány za účelem použití v hlavním líčení (trial) s osobou, jejíž vydání se žádá, jako obžalovanou; novozélandská strana vyžaduje, aby prohlášení státního zástupce (Affidavit) bylo učiněno takovou formou, aby případné uvedení nepravdy mělo pro státního zástupce vážné důsledky; s ohledem na skutečnost, že institut přísěžného prohlášení orgánů činných v trestním řízení české právo nezná, se doporučuje s požadavkem novozélandských orgánů se vypořádat uvedením znění § 158 trestního zákona a vysvětlením, že případně vědomé uvedení nepravdy pro účely vyžádání obviněného z ciziny by mohlo být považováno za trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele.

Ve velmi naléhavých případech lze požádat o uvalení předběžné vazby, a to ještě před tím, než ministr spravedlnosti Nového Zélandu obdržel formální extradiční žádost (ta pak musí být předložena do 40 dnů). Osoba vzata do předběžné vazby však může být propuštěna na kauci. Žádost o předběžnou vazbu proto musí novozélandským (exekutivním) orgánům též naznačit, zda mají případnému propuštění na kauci oponovat, a pokud ano, na jakém základě (zejména předchozí odsouzení, současná obvinění, věcné důvody pro domněnku, že osoba se bude vyhýbat extradičnímu řízení, a to včetně závažnosti trestného činu, pro který by měl být vydán, závažnost důkazů proti němu, pravděpodobnost uložení trestu odnětí svobody, spojení či jeho nedostatek s Novým Zélandem atp.). Státní zástupce proto v takových případech k návrhu na vydání mezinárodního zatýkacího rozkazu podle § 384 odst. 1 tr. ř. připojí i výše uvedené argumenty pro odporování propuštění na kauci.

Vzor č. 4

Návrh na dočasné převzetí vydávané osoby (§ 390 tr. ř.)

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

Okresnímu soudu

v

Ke sp. zn.:

Věc: **obv.** - trestní stíhání - návrh na dočasné převzetí vydávané osoby

Státní zástupce Okresního (Krajského, Vrchního) státního zastupitelství v podává podle § 390 odst. 1 tr. ř.

n á v r h ,

aby Ministerstvo spravedlnosti bylo požádáno o zajištění dočasného převzetí obv. na území České republiky za účelem provedení úkonů nezbytných pro ukončení trestního stíhání.

Okresní soud v vydal dne pod sp. zn.: **mezinárodní zatýkáací rozkaz** na obviněného, nar., občana, naposledy bytem, který je stíhán pro trestný čin podle § tr. zák. Na základě tohoto zatýkáacího rozkazu byl obviněný v (*dožádaný stát*) zadržen a ministr spravedlnosti (*je-li příslušným k rozhodování o vydání v dožádaném státě jiný orgán než ministr spravedlnosti, uvede se označení tohoto orgánu*) povolil vydání obviněného do České republiky, avšak obviněného na území České republiky dosud nepředal z důvodu, že je trestně stíhán orgány tohoto státu (*nebo zde vykonává trest odnětí svobody*).

Přítomnost obviněného na území České republiky je však naléhavě potřeba k provedení úkonů nezbytných k ukončení trestního stíhání, neboť se jedná o trestní věc, ve které jsou stíhání další spoluobvinění a vzhledem k okolnostem případu není vhodné vyloučit trestní věci obv. k samostatnému trestnímu řízení (*ev. se uvedou jiné důvody, pro které je přítomnosti obviněného k ukončení trestního stíhání v ČR potřeba*).

Přítomnost obviněného na území České republiky je potřeba k provedení těchto úkonů:

- (*popis úkonů, kterých se má obviněný osobně na území České republiky zúčastnit*)

Dobu, po kterou bude přítomnost obviněného na území České republiky nezbytná k provedení těchto úkonů, lze odhadnout na 2 měsíce (*ev. se uvede jiná lhůta*).

státní zástupce OSZ (KSZ, VSZ)

otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 4:

Ustanovení § 390 tr. ř. umožňuje předsedovi senátu, v přípravném řízení soudci, žádat ministerstvo spravedlnosti o zajištění dočasného předání obviněného, jehož vydání do ČR bylo povoleno, ale jeho realizace byla odložena z důvodu, že v dožádaném státě je trestně stíhán nebo je na něm vykonáván trest odnětí svobody. O dočasné předání je možné žádat za účelem provedení úkonů nezbytných pro ukončení trestního stíhání. V přípravném řízení může soudce žádat ministerstvo spravedlnosti o zajištění dočasného předání obviněného pouze na návrh státního zástupce. Zda bude osoba, o jejíž vydání jde, dočasně předána na území ČR plně závisí na rozhodnutí příslušného cizozemského orgánu.

Vzor č. 5

Návrh na vzetí do předběžné vazby (§ 396 tr. ř.)**Krajské státní zastupitelství v**

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

Krajskému soudu

v

Věc:, nar. - návrh na vzetí do předběžné vazby

Příloha: - sdělení Národní ústředny Interpolu Praha ze dne

- zatýkáací rozkaz soudu v ze dne sp. zn. (*přiloží se další písemnosti v konkrétní věci*)

- protokol o výslechu před policejním orgánem

Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v ve shora uvedené věci předkládá v příloze uvedený spisový materiál a **n a v r h u j e**, aby podle § 396 odst. 1 tr. ř. byl**v z a t d o p ř e d b ě ž n ě v a z b y**

....., narozený, státní příslušník, trvale bytem v České republice přechodně bytem, t. č. umístěn v policejní cele, s účinností vazby od omezení osobní svobody, tj. ode dne v hod.

Jmenovaný byl zadržen v ke sdělení Národní ústředny Interpolu Praha ze dne na podkladě zatýkáacího rozkazu vydaného soudem (*je-li příslušným k rozhodování o vydání v dožádaném státě jiný orgán, uveďte se označení tohoto orgánu*) ve ze dne sp. zn.U obv. jsou dány podle § 396 odst. 1 tr. ř. obavy z útěku, neboť
(*Uveďte se podrobné zdůvodnění důvodů útekové vazby, zejména v případě, kdy cizí stát požádal o předběžnou vazbu - nestačí jen odkaz na zákonný text*).

Předběžné šetření podle § 394 tr. ř. provádí Krajské státní zastupitelství v

(vedoucí) státní zástupce

vlastnoruční podpis

otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 5:

Omezení osobní svobody hledané osoby v průběhu předběžného šetření:

1. Zadržet osobu, o jejíž vydání jde, může podle § 395 odst. 1 tr. ř. pouze státní zástupce nebo na jeho příkaz policejní orgán, je-li dán důvod vazby, neboť zatýkácí rozkaz justičního orgánu cizího státu není na našem území přímo vykonatelný, ale je pouze důvodem k zadržení. Policejní orgán může zadržet podezřelého i bez předchozího souhlasu státního zástupce, je však povinen provedené zadržení státnímu zástupci bezodkladně ohlásit a předat mu opis protokolu, který sepsal při zadržení.

Zadrženou osobu je třeba ve lhůtě 48 hod. od zadržení předat soudu, přičemž před podáním návrhu k soudu musí být tato osoba vyslechnuta policejním orgánem (§ 395 odst. 2 tr. ř.). Předseda senátu je pak povinen vyslechnout zadrženou osobu (§ 396 odst. 3 tr. ř.) do 24 hod. od doručení návrhu státního zástupce na vzetí do předběžné vazby a rozhodnout o něm (§ 77 odst. 2 a § 396 odst. 1 tr. ř.).

2. Osobě, o jejíž vydání jde, musí být ustanoven obhájce (§ 36 odst. 4 písm. c), § 394 odst. 3 tr. ř.).

3. O předběžné vazbě podle § 396 odst. 1 tr. ř. soud rozhoduje pouze na návrh státního zástupce provádějícího předběžné šetření, a to v době před rozhodnutím o přípustnosti vydání, přičemž jediným důvodem této vazby je nutnost zamezení útěku této osoby. K tomuto návrhu státní zástupce připojí rovněž žádost cizího státu o vzetí takové osoby do vydávací vazby a zatýkácí rozkaz soudu cizího státu, pokud mu tento spisový materiál byl doručen.

4. Proti rozhodnutí o vzetí do vazby podle § 396 odst. 1 tr. ř. je stížnost přípustná, která nemá odkladný účinek (§ 396 odst. 7 tr. ř.).

5. O propuštění osoby, o jejíž vydání jde, z předběžné vazby rozhoduje státní zástupce provádějící předběžné šetření podle § 396 odst. 5 tr. ř. na návrh této osoby nebo i bez návrhu:

a) pominou-li důvody útekové vazby,

b) jestliže předběžné šetření bylo zahájeno bez žádosti cizího státu o vydání a tato žádost nebyla České republice doručena do 40 dnů ode dne vzetí do vazby. Propuštění v takovém případě nevyklučuje nové vzetí do vazby, pokud žádost o vydání dojde dodatečně.

6. Na řízení o žádosti osoby o propuštění z předběžné vazby se přiměřeně použijí ustanovení § 72 odst. 2, § 73, § 73a a § 73b odst. 3 tr. ř.

Vzor č. 6

Návrh na rozhodnutí o přípustnosti vydání (§ 397 odst. 1 tr. ř.)**Krajské státní zastupitelství v**

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

Krajskému soudu

v

Věc:, nar. - návrh na rozhodnutí o přípustnosti vydání k trestnímu stíhání (*výkonu trestu odnětí svobody*) doPříloha: - žádost v ze dne sp. zn. (*uvede se označení žádosti orgánu cizozemského státu o vydání*) s překladem- zatýkáací rozkaz soudu (*nebo jiného justičního cizozemského orgánu, který vydal zatýkáací rozkaz*) ve ze dne sp. zn. s překladem

- protokol o výslechu před státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v dne

- opis z evidence Rejstříku trestů

- sdělení Ministerstva vnitra ČR - odboru azylové a migrační politiky ze dne

(příloží se další písemnosti v konkrétní věci)

Po provedeném předběžném šetření podle § 394 tr. ř. státní zástupce Krajského státního zastupitelství v předkládá v příloze uvedený spisový materiál a podle § 397 odst. 1 trestního řádu **navrhuje**, aby Krajský soud v rozhodl takto:

V y d á n í

....., nar., trvale bytem, v České republice přechodně bytem t. č. ve předběžné vazbě ve Vazební věznici k trestnímu stíhání (*výkonu trestu*) do pro skutek uvedený v zatýkáací rozkazu soudu (*příp. se uvede označení jiného justičního cizozemského orgánu, který vydal zatýkáací rozkaz*) ve ze dne sp. zn.
je přípustné.

..... byl zadržen orgány Policie ČR dne v hod. v Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v podal dne v hod. u Krajského soudu v návrh na vzetí jmenovaného do předběžné vazby. Usnesením soudce Krajského soudu v sp. zn. Nt ze dne byl podle § 396 odst. 1 tr. ř. vzat do předběžné vazby s tím, že tato započala okamžikem omezení osobní svobody, tj. dne v hod.

Podle § 394 tr. ř. zahájil státní zástupce Krajského státního zastupitelství v předběžné šetření. V jeho rámci bylo zjištěno následující:

Ze zatýkáacího rozkazu soudu (*uvede se příp. označení jiného justičního cizozemského orgánu, který vydal zatýkáací rozkaz*) ve ze dne sp. zn. vyplývá, že je důvodně podezřelý ze spáchání (*byl odsouzen*) (*cituje se obsah zatýkáacího rozkazu, zejména skutek a jeho právní kvalifikace podle trestního zákona dožadujícího státu*).

Z výpisu z trestního zákona (*dožadujícího státu*) přiloženého k žádosti (*orgánu cizozemského státu*) ze dne vyplývá, že za spáchání shora popsaného trestného činu by jmenovanému hrozilo uložení trestní odnětí svobody na dobu

Jednání (*jméno hledané osoby*) tak, jak je popsáno ve shora zmíněném zatýkacím rozkazu soudu (*uvede se příp. označení jiného justičního cizozemského orgánu, který vydal zatýkací rozkaz*) ve, by podle trestního zákona České republiky mohlo být kvalifikováno jako trestný čin podle § tr. zák. a za tento trestný čin by mu hrozilo uložení trestu odnětí svobody od do let.

Jak vyplývá ze srovnání trestů stanovených trestními zákony obou států, je nepochybné, že trestný čin, pro nějž se o vydání žádá, je trestným činem podléhajícím vydání.

S ohledem na dobu spáchání činu jeho trestnost z důvodu promlčení ani v jednom z obou států nezanikla. Rovněž nebyly zjištěny žádné jiné právní překážky uvedené v § 393 a § 394 odst. 5 tr. ř., jež by vydání bránily.

..... je státním příslušníkem a na území České republiky nepožádal o přiznání statutu azylanta ani o udělení státního občanství České republiky. Na území České republiky není proti němu v současnosti vedeno žádné trestní řízení a v minulosti zde rovněž nebyl nikdy odsouzen.

Z jeho výpovědi učiněné dne před státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v nevyplynul žádný požadavek na provedení důkazů ve smyslu § 394 odst. 4 tr. ř. Ve své výpovědi rovněž uvedl, že nesouhlasí se svým vydáním k trestnímu stíhání (*výkonu trestu odnětí svobody*) do pro čin uvedený v žádosti o vydání. Dále uvedl, že jeho pobyt na území České republiky měl být pouze dočasný a že zde nemá žádné rodinné a podobné vazby.

Z provedeného předběžného šetření lze učinit závěr, že jsou splněny všechny podmínky stanovené trestním řádem a Evropskou úmluvou o vydávání ze dne 13. 12. 1957 (vyhlášenou pod č. 549/1992 Sb.), (*ev. ve znění dodatkových protokolů (vyhlášených pod č. 29/1997 a č. 30/1997 Sb., pokud je dožadující stát ratifikoval, anebo se zde uvede odkaz na jinou mezinárodní smlouvu, podle které se postupuje ve vztahu k dožadujícímu státu. V případě bezsmluvního styku se odkáže pouze na trestní řád*).

(vedoucí) státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 6:

1. O přípustnosti vydání ve smyslu § 397 odst. 1 tr. ř. může krajský soud, v jehož obvodu osoba, o jejíž vydání jde, má pobyt nebo byla zadržena, rozhodnout výlučně na návrh státního zástupce. Příslušný k podání návrhu je státní zástupce, který konal předběžné šetření.

2. **Předběžné šetření** podle § 394 odst. 1 tr. ř. začíná v okamžiku, kdy Ministerstvo spravedlnosti nebo Nejvyšší státní zastupitelství zaslalo žádost cizího státu o vydání příslušnému státnímu zástupci, anebo kdy se tento státní zástupce dozvěděl o trestném činu, pro který by cizí stát mohl žádat o vydání, tj. když vyžádaná osoba byla v obvodu jeho působnosti zadržena.

Státním zástupcem příslušným k předběžnému šetření, podání návrhu na vzetí do předběžné vazby podle § 396 odst. 1 tr. ř., jakož i k návrhu na vyslovení přípustnosti vydání po skončení předběžného šetření, je státní zástupce krajského státního zastupitelství, které působí při krajském soudu, v jehož obvodu osoba, o jejíž vydání jde, má pobyt nebo byla zadržena.

Předběžné šetření je zvláštním druhem řízení, které z obsahového hlediska není trestním stíháním. Z hlediska promlčení zde tedy nemohou nastat žádné účinky (srov. § 67 odst. 2 až 4 tr. zák.). Předběžné šetření není institutem mezinárodního, ale vnitrostátního práva. Neplatí pro něj zásady ústnosti, veřejnosti a bezprostřednosti (§ 2 odst. 10 až 12 tr. ř.). Týká se jak vydání k trestnímu stíhání, tak i k výkonu trestu nebo ochranného opatření spojeného s odnětím svobody.

Účelem předběžného šetření podle § 394 odst. 1 tr. ř. není zjištění, zda osoba, o jejíž vydání jde, spáchala trestný čin, pro který je její vydání žádáno. Řízení o vydání do ciziny podle § 391 a násl. tr. ř. není součástí trestního stíhání v ČR, a proto se v něm neuplatní příslušná ustanovení trestního řádu ohledně předmětu a rozsahu dokazování v trestním stíhání (§ 89 odst. 1 tr. ř.). Pouze v případě, že tato osoba uvádí v rámci předběžného šetření okolnosti vyvracející podezření ze spáchání trestného činu a současně nabízí o nich důkazy nacházející se především na území České republiky, přičemž tyto důkazy lze bez větších průtahů provést, je příslušný státní zástupce povinen zaměřit předběžné šetření i na objasnění těchto okolností (§ 394 odst. 4 tr. ř.). Splnění této povinnosti není závislé na tom, jaká je právní úprava týkající se předkládání důkazů uvedená v příslušné mezinárodní smlouvě, nebo zda se řízení koná bez smluvního podkladu. Výsledky šetření podle § 394 odst. 4 tr. ř. nepředstavují právní překážku bránící vydání žádané osoby k trestnímu stíhání do ciziny, ale mohou odůvodnit potřebu vyžádání dodatkových informací (např. ve smyslu čl. 13 Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. 12. 1957, vyhlášené pod č. 549/1992 Sb.), zejména vyjádření, zda dožadující strana i za zjištěných okolností na žádosti o vydání trvá.

Smyslem předběžného šetření tedy není obstarávat stejné důkazy jako v přípravném řízení, ale zjistit, zda jsou zde podmínky pro vydání, zejména zda jde o trestný čin podle práva obou států, pro který je vydání přípustné, že jeho trestnost nezanikla a zda nejde o občana České republiky.

Státní zástupce při předběžném šetření podle § 394 tr. ř. zkoumá zejména:

- a) zda osoba, o jejíž vydání se žádá, není podle českého právního řádu občanem České republiky (tj. podle zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství, ve znění pozdějších předpisů),
- b) zda této osobě nebylo příslušnými orgány České republiky uděleno právo azylu, (tj. podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů),
- c) zda tato osoba nemá být vydána do oblasti válečného konfliktu,
- d) zda zde nejsou humanitární, zdravotní a jiné závažné důvody, které by bránily vydání takové osoby žádajícímu státu,
- e) zda se žádá o vydání pro čin trestný podle práva obou států,
- f) zda se žádá o vydání pro čin, pro který je vydání přípustné ve smyslu příslušné mezinárodní smlouvy,
- g) zda se nežadá o vydání pro čin, jehož trestní stíhání je pro promlčení nebo jinou zákonnou překážku nepřipustné,
- h) zda proti osobě, o jejíž vydání jde, není vedeno v České republice trestní řízení pro tentýž nebo jiný skutek, či zda takové řízení proti ní nebylo ukončeno pravomocným rozhodnutím nebo zda proti takové osobě není nařízen výkon trestu anebo zda taková osoba trest nevykonává,
- i) v případě, že vyžádaná osoba byla vydána na území ČR z jiného státu, zda tento stát udělil svůj souhlas, požaduje-li to mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána,
- j) v případě, že vyžádaná osoba byla předána na území ČR z jiného členského státu, zda tento členský stát udělil svůj souhlas podle § 421 odst. 1 tr. ř. per analogiam.

Nutnost zkoumat další otázky může pro státního zástupce vyplývat z dvoustranných a mnohostranných mezinárodních smluv.

3. V řízení o vydání musí mít osoba, o jejíž vydání jde, **obhájce** (§ 36 odst. 4 a § 394 odst. 3 tr. ř.), a to již v předběžném šetření, nejspíše před započítáním výsledku podle § 394 odst. 4 tr. ř. Na postup při zvolení (ustanovení) obhájce se užíje obecných ustanovení § 37 až § 40a tr. ř. Ustanovení § 41 tr. ř. o právech a povinnostech obhájce přiměřeně platí též v řízení o vydání. Obhájce může být přítomen při výsledku této osoby státním zástupcem podle § 394 odst. 4 tr. ř., jinak může činit jen návrhy, žádosti a vyjádření. Státní zástupce je povinen včas vyrozumět obhájce o době a místě konání výsledku podle § 394 odst. 4 tr. ř.

Výslech v předběžném šetření podle ustanovení § 394 odst. 4 tr. ř. není výslechem osoby v procesním postavení obviněného a neužijí se na něj ustanovení § 91 až § 95 tr. ř. Smyslem výsledku je ověřit si i touto cestou, zda jsou splněny podmínky pro vydání podle § 394 odst. 1 tr. ř. a umožnit vyslychané osobě uplatnit námitky proti žádosti o vydání. Vzhledem k tomu, že předmětem žádostí o vydání jsou zpravidla trestné činy spáchané mimo území České republiky, bude pro posouzení, zda obstarání důkazu je spojeno se značnými průtahy, rozhodující, kde se důkazní prostředek nachází.

4. V návrhu státní zástupce uvede veškeré známé údaje k osobě, o jejíž vydání jde, shrne výsledky předběžného šetření a k návrhu přiloží žádost cizího státu o vydání této osoby a další spisový materiál, který obdržel od dožadujícího státu a který shromáždil v průběhu předběžného šetření. V návrhu musí státní zástupce především uvést, jaký postup soudu navrhuje:

- a) pokud má po provedeném předběžném šetření za to, že jsou tu podmínky pro vydání takové osoby, navrhne soudu, aby bylo rozhodnuto, že vydání je přípustné,
- b) má-li za to, že je možné vydat takovou osobu pouze s výhradou nebo její předání cizímu státu uskutečnit až po pravomocném skončení trestního řízení, které se proti ní v České republice pro jiný trestný čin vede, či po vykonání trestu za jiný trestný čin, než pro který je žádáno o vydání, navrhne soudu, pokud příslušná mezinárodní smlouva takový postup umožňuje, aby bylo rozhodnuto, že vydání je přípustné s výhradou nebo že je přípustné, ale předání vyžádané osoby bude uskutečněno až po pravomocném skončení trestního řízení nebo po vykonání trestu,
- c) jestliže státní zástupce dospěje k závěru, že tu podmínky pro vydání osoby nejsou, navrhne soudu, aby bylo rozhodnuto, že vydání není přípustné.

Dospěje-li státní zástupce provádějící předběžné šetření k závěru, že žádost cizího státu o vydání nebo spisový materiál, který je její přílohou, neposkytují dostatečný podklad pro podání návrhu soudu na rozhodnutí o přípustnosti vydání, informuje o tom ihned Ministerstvo spravedlnosti, které v souladu s příslušnou mezinárodní smlouvou zabezpečí dodatkové informace.

5. Jestliže se žádost o vydání týká více trestných činů, které byly spáchané více skutky, podmínky pro vydání se zkoumají u každého samostatně. Přichází v úvahu vyslovit, že vydání je přípustné jen pro některé z těchto trestných činů, i když v cizím státě byl ohledně těchto trestných činů vydán jediný rozsudek a uložen společný trest (srov. rozh. č. 49/1996 Sb. rozh. tr.).

6. Proti rozhodnutí o přípustnosti nebo nepřipustnosti vydání podle § 397 odst. 1 tr. ř. není stížnost přípustná (§ 397 odst. 4 tr. ř.). Stížnost je přípustná pouze proti rozhodnutí soudu o propuštění z vazby, v případě, že soud rozhodl o nepřipustnosti vydání (§ 397 odst. 4, § 397 odst. 2 tr. ř.) a proti vzetí osoby, o jejíž vydání jde, do vydávací vazby anebo proti přeměně předběžné vazby ve vazbu vydávací (§ 397 odst. 4, 397 odst. 2 tr. ř.). Tyto stížnosti mají odkladný účinek (§ 397 odst. 4 tr. ř.). V případě podání stížnosti osobou, o jejíž vydání jde, proti rozhodnutí o přípustnosti vydání, je možné tuto stížnost řešit pouze předložením věci Ministerstvu spravedlnosti, které případ předloží k přezkoumání Nejvyššímu soudu (§ 397 odst. 5 tr. ř.).

Vzor č. 7

Návrh na vydání evropského zatýkacího rozkazu (§ 405 tr. ř.)

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

Okresnímu soudu

v

Věc: **obv.** - trestní stíhání - návrh na vydání evropského zatýkacího rozkazuPříl.: trestní spis Služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR v ČTS: **(včetně příkazu k zatčení nebo mezinárodního zatýkacího rozkazu)**

Státní zástupce Okresního (Krajského, Vrchního) státního zastupitelství v podává podle § 405 odst. 1 tr. ř.

n á v r h ,

aby byl vydán **evropský zatýkací rozkaz** k zatčení na obviněného, nar., občana, naposledy bytem, který je policejním orgánem Služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR v **(uvede se stručný popis skutku v souladu s usnesením o zahájení trestního stíhání).**

Příkaz k zatčení na obv. podle § 69 tr. ř. **(ev. mezinárodní zatýkací rozkaz podle § 384 tr. ř.)** byl vydán Okresním soudem v dne, č. j.

Jedná se o trestný čin, jehož trestní stíhání není promlčeno a u kterého je stanovena horní hranice trestní sazby nejméně 12 měsíců (§ 404 odst. 2 písm. a) tr. ř.). Jedná se o trestný čin, který je možné zařadit pod kategorii jednání uvedenou v § 412 odst. 1, 2 písm. tr. ř. **(ev. se uvede, že se nejedná o trestný čin, který je možné zařadit pod kategorii jednání uvedenou v § 412 odst. 1, 2 tr. ř.).**

Na základě **(uvedou se spisové materiály)** bylo zjištěno, že obviněný se zdržuje v jiném členském státě Evropské unie a vzhledem k tomu, že je třeba jeho přítomnosti k provádění procesních úkonů trestního stíhání, je třeba jej vyžádat.

státní zástupce OSZ (KSZ, VSZ):
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 7:

1. Tento návrh na vydání evropského zatýkacího rozkazu lze podat buď samostatně poté, co byl vydán příkaz k zatčení podle § 69 tr. ř. nebo mezinárodní zatýkací rozkaz podle § 384 tr. ř. anebo zároveň s podáním návrhu na vydání příkazu k zatčení podle § 69 tr. ř. nebo mezinárodního zatýkacího rozkazu podle § 384 tr. ř. (vzory těchto spojených návrhů jsou uvedeny po č. 8 a 9 této přílohy).

Vzhledem k volnému pohybu osob po Evropské unii lze zpravidla doporučit, aby návrh na vydání evropského zatýkacího rozkazu byl podán vždy s návrhem na vydání příkazu k zatčení podle § 69 tr. ř. Pokud by státní zástupce měl k dispozici poznatky, že hledaná osoba se nachází v cizině, přičemž se může zdržovat i na území členských států Evropské unie, lze doporučit, aby návrh na vydání evropského zatýkacího rozkazu byl podáván zároveň s návrhem na vydání mezinárodního zatýkacího rozkazu podle § 384 tr. ř.

2. Příslušným k vydání evropského zatýkacího rozkazu je v přípravném řízení předseda senátu okresního soudu, v jehož obvodě je činný státní zástupce, který podal příslušný návrh (§ 26 odst. 1 tr. ř.), tj. státní zástupce jak okresního, tak krajského státního zastupitelství provádějící dozor v trestním řízení podává tento návrh u okresního soudu, v jehož obvodě je činný.

3. Pominou-li důvody pro vydání evropského zatýkacího rozkazu, státní zástupce neprodleně podá soudu návrh na jeho zrušení (§ 403 odst. 3, § 384 odst. 6 tr. ř.) - postačí jen stručné sdělení obsahující odkaz na již dříve podaný návrh, evropský zatýkací rozkaz a zdůvodnění návrhu na zrušení evropského zatýkacího rozkazu.

4. Překlad evropského zatýkacího rozkazu pořizuje soud.

Vzor č. 8

Návrh na vydání příkazu k zatčení a evropského zatýkacího rozkazu (§ 69 tr. ř. a § 405 tr. ř.)**Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v**

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

Okresnímu soudu

v

Věc: **obv.** - trestní stíhání - návrh na vydání příkazu k zatčení a evropského zatýkacího rozkazu

Příl.: trestní spis Služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR v ČTS:

Státní zástupce Okresního (Krajského, Vrchního) státního zastupitelství v podává **n á v r h**, aby byl vydán na obviněného, nar., naposledy bytem, který je policejním orgánem Služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR v pod ČTS: stíhán pro trestný čin podle § tr. zák., jehož se měl dopustit tím, že (*uvede se stručný popis skutku v souladu s usnesením o zahájení trestního stíhání*)

- 1) příkaz k zatčení podle § 69 odst. 1 tr. ř.,
- 2) evropský zatýkací rozkaz podle § 405 odst. 1 tr. ř.

Ve vztahu k obviněnému jsou dány důvody vazby podle § 67 písm.) tr. ř. a obviněného nelze předvolat, předvést nebo zadržet a zajistit tak jeho přítomnost u výslechu. (*uvede se podrobné zdůvodnění důvodů vazby - nestačí jen odkaz na zákonný text*).

Jedná se o trestný čin, jehož trestní stíhání není promlčeno a u kterého je stanovena horní hranice trestní sazby nejméně 12 měsíců (§ 404 odst. 2, písm. a) tr. ř.). Jedná se o trestný čin, který je možné zařadit pod kategorii jednání uvedenou v § 412 odst. 1, 2 písm.) tr. ř. (*ev. se uvede, že se nejedná o trestný čin, který je možné zařadit pod kategorii jednání uvedenou v § 412 odst. 1, 2 tr. ř.*).

Na základě (*uvedou se spisové materiály*) bylo zjištěno, že obviněný se zdržuje v jiném členském státě a vzhledem k tomu, že je třeba jeho přítomnosti k provádění procesních úkonů trestního stíhání, je třeba jej vyžádat. Trestní stíhání obviněného v České republice není dosud promlčeno.

státní zástupce OSZ (KSZ, VSZ):
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 8:

V příloze předkládaný spisový materiál musí zejména obsahovat údaje zajišťující, že obviněný nebude zaměněn s jinou osobou a usnesení o zahájení trestního stíhání (§ 160 odst. 1 tr. ř.) s dokladem o jeho doručení. Dále se přiloží další spisové materiály nebo jejich opisy, ze kterých zejména vyplývá, že se obviněný zdržuje v jiném členském státě (a ve kterém) a proč je třeba jej vyžádat.

Vzor č. 9

Návrh na vydání mezinárodního zatýkacího rozkazu a evropského zatýkacího rozkazu (§ 384 tr. ř. a § 405 tr. ř.)

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

Okresnímu soudu

v

Věc: **obv.** - trestní stíhání - návrh na vydání mezinárodního zatýkacího rozkazu a evropského zatýkacího rozkazu

Příl.: trestní spis Služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR v ČTS:

Státní zástupce Okresního (Krajského, Vrchního) státního zastupitelství v podává **návrh**, aby na obviněného, nar., naposledy bytem, který je policejním orgánem Služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR v pod ČTS: stíhán pro trestný čin podle § tr. zák., jehož se měl dopustit tím, že (*uvede se stručný popis skutku v souladu s usnesením o zahájení trestního stíhání*)

- 1) byl vydán mezinárodní zatýkací rozkaz podle § 384 odst. 1 tr. ř.,
- 2) aby Ministerstvu spravedlnosti ČR bylo podle § 386 odst. 1 tr. ř. navrženo, aby požádalo orgány cizího státu o uvalení **předběžné vazby** na obviněného, neboť je třeba zabránit útěku obviněného, (*předběžná vazba je v řadě cizích států zpravidla vazbou fakultativní; tento návrh by měl být podáván zejména tehdy, kdy je v cizině znám pobyt obviněného a je třeba naléhavě zabránit jeho útěku*),
- 3) aby Ministerstvu spravedlnosti ČR bylo podle § 386 odst. 1 tr. ř. navrženo, aby učinilo další opatření, která směřují k vyžádání obviněného z ciziny,
- 4) byl vydán evropský zatýkací rozkaz podle § 405 odst. 1 tr. ř.

Jedná se o trestný čin, jehož trestní stíhání není promlčeno a u kterého je stanovena horní hranice trestní sazby nejméně 12 měsíců (§ 404 odst. 2, písm. a) tr. ř.). Jedná se rovněž o trestný čin, za který lze očekávat uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání více jak čtyři měsíce (§ 385 písm. a) tr. ř.).

Vydáním (předáním) obv. z ciziny nebude obviněnému způsobena újma zjevně nepřiměřená významu trestního řízení anebo následkům trestného činu, a to ani s ohledem na jeho věk, sociální postavení anebo rodinné poměry.

U obv. jsou dány důvody vazby podle § 67 písm. tr. ř. a obviněného nelze předvolat, předvést nebo zadržet a zajistit tak jeho přítomnost u výslechu. (*Uvede se podrobné zdůvodnění důvodů vazby - nestačí jen odkaz na zákonný text*).

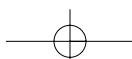
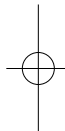
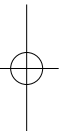
Jedná se o trestný čin, jehož trestní stíhání není promlčeno a u kterého je stanovena horní hranice trestní sazby nejméně 12 měsíců. Jedná se o trestný čin, který je možné zařadit pod kategorii jednání uvedenou v § 412 odst. 1, 2 písm. ...) tr. ř. (*ev. se uvede, že se nejedná o trestný čin, který je možné zařadit pod kategorii jednání uvedenou v § 412 odst. 1, 2 tr. ř.*).

Na základě (*uvede se odkaz na konkrétní spisový materiál, z něhož tvrzené skutečnosti vyplývají*) bylo zjištěno, že obviněný se zdržuje v cizině, přičemž z (*uvede se odkaz na konkrétní spisový materiál, z něhož tvrzené skutečnosti vyplývají*) bylo zjištěno, že pobýval i na území jiných členských států. Vzhledem k tomu, že je třeba jeho přítomnosti k provádění procesních úkonů trestního stíhání na území České republiky, je třeba jej vyžádat.

státní zástupce OSZ (KSZ, VSZ)
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 9:

Pokud ze spisového materiálu vyplývá, že obviněný pobýval jak na území jiných členských států, tak jiných cizích států, je vhodné podat návrh na vydání evropského zatýkacího rozkazu, jehož podkladem je mezinárodní zatýkací rozkaz. Např. vyplývá-li ze spisového materiálu, že obviněný cestuje mezi státy Evropské unie a USA, může k jeho zadržení reálně dojít jak na území členských států Evropské unie, tak na území USA. V takových případech je vhodné, aby Ministerstvo spravedlnosti bylo informováno soudem rovněž o tom, že v dané trestní věci byl vydán nejen mezinárodní zatýkací rozkaz, ale také evropský zatýkací rozkaz.

Vzor č. 10**Návrh na dočasné převzetí předávané osoby (§ 407 tr. ř.)****Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v**

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

Okresnímu soudu

v

Ke sp. zn.:

Věc: **obv.** - trestní stíhání - návrh na dočasné převzetí předávané osoby

Státní zástupce Okresního (Krajského, Vrchního) státního zastupitelství v podává podle § 407 odst. 1 tr. ř.

n á v r h ,aby (*příslušný orgán dožádaného členského státu*), byl požádán o dočasné předání obv. na území České republiky za účelem provedení úkonů trestního řízení.Okresní soud v vydal dne pod sp. zn. **evropský zatýkáací rozkaz** k zatčení na obviněného, nar., občana, naposledy bytem, který je stíhán pro trestný čin podle § tr. zák.Přítomnost obviněného na území České republiky je naléhavě potřeba k provedení úkonů nezbytných k trestnímu stíhání, neboť se jedná o trestní věc, ve které jsou stíháni další spoluobvinění a vzhledem k okolnostem případu není vhodné vyloučit obv. k samostatnému trestnímu řízení (*ev. se uvedou jiné důvody, pro které je nutné naléhavě zajistit přítomnost obviněného na území ČR*).Přítomnost obviněného na území České republiky je potřeba k provedení těchto úkonů:
- (*popis úkonů, kterých se má obviněný osobně na území České republiky zúčastnit*).Dobu, po kterou bude přítomnost obviněného na území České republiky nezbytná k provedení těchto úkonů, lze odhadnout na 1 měsíc (*ev. se uvede jiná lhůta*).Státní zástupce OSZ (KSZ, VSZ):
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství**Poznámky k vzoru č. 10:***Ustanovení § 407 tr. ř. umožňuje předsedovi senátu, v přípravném řízení soudci, který vydal evropský zatýkáací rozkaz, žádat příslušný orgán předávajícího státu o dočasné předání obviněného na území ČR. O dočasné předání je možné žádat za účelem provedení úkonů nezbytných pro trestní řízení. V přípravném řízení může soudce žádat příslušný orgán předávajícího státu o dočasné předání obviněného pouze na návrh státního zástupce. Zda bude osoba, o jejíž předání jde, dočasně předána na území ČR, plně závisí na rozhodnutí příslušného orgánu předávajícího členského státu.*

Vzor č. 11

Návrh na vzetí do předběžné vazby (§ 410, § 396 tr. ř.)

Krajské státní zastupitelství v
adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

Krajskému soudu

v

Věc:, nar. - návrh na vzetí do předběžné vazby

Příloha: - sdělení Národní centrály SIRENE Praha ze dne

- evropský zatýkací rozkaz soudu (*ev. jiného k tomu příslušného orgánu jiného členského státu*)

v ze dne sp. zn. (*je-li k dispozici*)

- protokol o výslechu před policejním orgánem

Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v ve shora uvedené věci předkládá v příloze uvedený spisový materiál a **n a v r h u j e**, aby podle § 410 ve spojení s § 396 odst. 1 tr. ř. byl

v z a t d o p ř e d b ě ž n ě v a z b y

....., narozený, státní příslušník, trvale bytem,
v České republice přechodně bytem, t. č. umístěn v policejní cele, s účinností vazby od
omezení osobní svobody, to jest ode dne v hodin.

Jmenovaný byl zadržen v dle sdělení Národní centrály SIRENE Praha ze dne na podkladě
evropského zatýkacího rozkazu vydaného soudem (*uvede se ev. označení jiného k tomu příslušného orgánu
jiného členského státu*) ve ze dne spisové značky

U obv. jsou dány podle § 410 ve spojení s § 396 odst. 1 tr. ř. obavy z útěku, neboť (*Uvede se podrobné
zdůvodnění důvodů útěkové vazby, zejména v případě, kdy cizí stát požádal o předběžnou vazbu - nestačí jen odkaz na zákonný
text*).

Předběžné šetření podle § 409 tr. ř. provádí Krajské státní zastupitelství v

(vedoucí) státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 11:

Omezení osobní svobody hledané osoby v průběhu předběžného šetření:

1. Zadržet osobu, o jejíž vydání jde, může podle § 410 ve spojení s § 395 odst. 1 tr. ř. pouze státní zástupce nebo na jeho příkaz policejní orgán, je-li dán důvod vazby, neboť evropský zatýkácí rozkaz justičního orgánu jiného členského státu není na našem území přímo vykonatelný, ale je pouze důvodem k zadržení. Policejní orgán může zadržet podezřelého i bez předchozího souhlasu státního zástupce, je však povinen provedené zadržení státnímu zástupci bezodkladně ohlásit a předat mu opis protokolu, který sepsal při zadržení.

Zadrženou osobu je třeba ve lhůtě 48 hod. od zadržení předat soudu, přičemž před podáním návrhu k soudu musí být tato osoba vyslechnuta policejním orgánem (§ 410, § 395 odst. 2 tr. ř.). Předseda senátu je pak povinen vyslechnout zadrženou osobu do 24 hod. od doručení návrhu státního zástupce na vzetí do předběžné vazby podle § 410 ve spojení s § 396 odst. 3 tr. ř., a rozhodnout o něm (§ 77 odst. 2 a § 410, § 396 odst. 1 tr. ř.).

2. Osobě, o jejíž předání jde, musí být ustanoven obhájce (§ 36 odst. 4 písm. c) per analogiam, § 403 odst. 3, § 394 odst. 3 tr. ř.).

3. O předběžné vazbě podle § 410, § 396 odst. 1 tr. ř. soud rozhoduje pouze na návrh státního zástupce provádějícího předběžné šetření, a to v době před rozhodnutím o předání, přičemž jediným důvodem této vazby je nutnost zamezení útěku této osoby. K tomuto návrhu státní zástupce připojí evropský zatýkácí rozkaz příslušného orgánu jiného členského státu, pokud mu tento spisový materiál byl doručen, a sdělení Národní centrály SIRENE Praha.

4. Proti rozhodnutí o vzetí do vazby podle § 410, § 396 odst. 1 tr. ř. je přípustná stížnost, která nemá odkladný účinek (§ 410, § 396 odst. 7 tr. ř.).

5. O propuštění osoby, o jejíž předání jde, z předběžné vazby rozhoduje státní zástupce provádějící předběžné šetření podle § 410, § 396 odst. 5 tr. ř. na návrh této osoby nebo i bez návrhu:

a) pominou-li důvody útekové vazby,

b) jestliže předběžné šetření bylo zahájeno bez doručení originálu evropského zatýkácího rozkazu a tento originál evropského zatýkácího rozkazu nebyl České republice doručen do 40 dnů ode dne vzetí do vazby. Propuštění v takovém případě nevylučuje nové vzetí do vazby, pokud originál evropského zatýkácího rozkazu dojde dodatečně.

6. Na řízení o žádosti osoby o propuštění z předběžné vazby se přiměřeně použijí ustanovení § 72 odst. 2, § 73, § 73a a § 73b odst. 3 tr. ř. (§ 410, § 396 tr. ř.)

Vzor č. 12

Návrh na rozhodnutí o předání (§ 411 odst. 1 tr. ř.)

Krajské státní zastupitelství v
adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

Krajskému soudu

v

Věc:, nar. - návrh na rozhodnutí o předání k trestnímu stíhání (*výkonu trestu*) do
Příloha: - evropský zatýkácí rozkaz soudu (*ev. jiného justičního cizozemského orgánu, který vydal evropský zatýkácí rozkaz*) ve ze dne sp. zn. s překladem
- protokol o výslechu před státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v dne
- opis z evidence Rejstříku trestů
(*přilož se další písemnosti v konkrétní věci*)

Po provedeném předběžném šetření podle § 409 tr. ř. státní zástupce Krajského státního zastupitelství v předkládá v příloze uvedený spisový materiál a podle § 411 odst. 1 tr. ř. **navrhuje**, aby Krajský soud v rozhodl takto:

P ř e d á v á s e

....., nar., trvale bytem, v České republice přechodně bytem t. č. ve předběžné vazbě ve Vazební věznici k trestnímu stíhání (*výkonu trestu*) do (*uvede se cílový stát*) pro skutek uvedený v evropském zatýkáčím rozkazu soudu (*uvede se ev. označení jiného justičního cizozemského orgánu, který vydal evropský zatýkáčím rozkaz*) ve ze dne sp. zn.

.... byl zadržen orgány Policie ČR dne v hod. v Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v podal dne v hod. u Krajského soudu v návrh na vzetí jmenovaného do předběžné vazby. Usnesením soudce Krajského soudu v sp. zn. Nt ze dne byl podle § 410 ve spojení s § 396 odst. 1 tr. ř. vzat do předběžné vazby. Vazba započala okamžikem omezení osobní svobody, tj. dne v hod.

Podle § 409 tr. ř. zahájil státní zástupce Krajského státního zastupitelství v předběžné šetření. V jeho rámci bylo zjištěno následující:

Z evropského zatýkáčím rozkazu soudu (*uvede se ev. označení jiného justičního cizozemského orgánu, který vydal evropský zatýkáčím rozkaz*) ve ze dne sp. zn. vyplývá, že je důvodně podezřelý ze spáchání (*byl odsouzen*) (*cituje se obsah evropského zatýkáčím rozkazu, zejména skutek a jeho právní kvalifikace podle trestního zákona dožadujícího členského státu*).

Následuje text podle jedné z níže uvedených alternativ a) nebo b):

(a) pro případ, že skutek spadá pod jednání uvedená v § 412 odst. 1 a 2 tr.ř.

Skutek uvedený v tomto evropském zatýkáčím rozkazu je možné podřadit pod jednání uvedená v § 412 odst. 1 a 2 tr. ř. S ohledem na dobu jeho spáchání trestnost činu v dožadujícím členském státě z důvodu promlčení nezanikla. Stíhání činu uvedeného v tomto evropském zatýkáčím rozkazu nespadá do působnosti právních předpisů České republiky. (*nebo: Stíhání činu uvedeného v tomto evropském zatýkáčím rozkazu spadá do působnosti právních předpisů České republiky a jeho trestnost z důvodu promlčení v České republice nezanikla - viz § 411 odst. 6, písm. b) tr. ř.*)

(b) pro případ, že skutek nespadá pod jednání uvedená v § 412 odst. 1 a 2 tr. ř.

Skutek uvedený v tomto evropském zatýkacím rozkazu není možné podřadit pod jednání uvedená § 412 odst. 1 a 2 tr. ř. Z výpisu z trestního zákona (dožadujícího členského státu) přiloženého k evropskému zatýkacímu rozkazu (orgánu cizozemského státu) ze dne vyplývá, že za spáchání shora popsaného trestného činu by jmenovanému hrozilo uložení trestu odnětí svobody na dobu

Jednání (jméno hledané osoby) tak, jak je popsáno ve shora zmíněném evropském zatýkacím rozkazu soudu (uveďte se ev. označení jiného justičního cizozemského orgánu, který vydal evropský zatýkací rozkaz) ve, by podle trestního zákona České republiky mohlo být kvalifikováno jako trestný čin podle § tr. zák., a za tento trestný čin by mu hrozilo uložení trestu odnětí svobody od do let.

Jak vyplývá ze srovnání trestních sazeb stanovených trestními zákony obou států, je nepochybné, že trestný čin, pro něž se o předání žádá, je trestným činem podléhajícím předání. S ohledem na dobu spáchání činu jeho trestnost z důvodu promlčení ani v jednom z obou států nezanikla.

Rovněž nebyly zjištěny žádné jiné právní překážky uvedené v § 409 odst. 3 a § 411 odst. 6 tr. ř., jež by předání bránily.

..... je státním příslušníkem Na území České republiky není proti němu v současnosti vedeno žádné trestní řízení a v minulosti zde rovněž nebyl nikdy odsouzen.

Z jeho výpovědi učiněné dne před státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v ve smyslu § 409 odst. 2 tr. ř. vyplývá, že nesouhlasí se svým předáním k trestnímu stíhání (výkonu trestu) do pro čin uvedený v evropském zatýkacím rozkazu. Dále uvedl, že jeho pobyt na území České republiky měl být pouze dočasný a že zde nemá žádné rodinné a podobné vazby.

Z provedeného předběžného šetření lze učinit závěr, že jsou splněny všechny podmínky stanovené trestním řádem pro předání této osoby.

(1. pro případ, že byly do podání návrhu na předání státnímu zástupci doručeny dva, ev. více zatýkacích rozkazů - § 419 tr. ř., je třeba rovněž uvést, kterému evropskému zatýkacímu rozkazu má soud vyhovět a tento návrh odůvodnit okolnostmi, závažností a místem spáchání trestných činů, datem vydání evropských zatýkacích rozkazů a zda byly vydány za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s omezením svobody).

(2. pro případ, že byly do podání návrhu na předání státnímu zástupci doručeny dva, ev. více zatýkacích rozkazů a žádost o vydání - § 420 tr. ř., je třeba soud na tuto skutečnost v tomto návrhu výslovně upozornit).

(vedoucí) státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 12:

1. O předání ve smyslu § 411 odst. 1 tr. ř. může krajský soud, v jehož obvodu osoba, o jejíž předání jde, má pobyt nebo byla zadržena, rozhodnout výlučně na návrh státního zástupce. Příslušný k podání návrhu je státní zástupce, který konal předběžné šetření.

2. Předběžné šetření podle § 409 odst. 1 tr. ř. začíná v okamžiku, kdy byla zadržena osoba, o jejíž předání jde, anebo kdy příslušný justiční orgán jiného členského státu, Ministerstvo spravedlnosti, Nejvyšší státní zastupitelství nebo Policejní prezídium zaslaly žádost cizího státu o vydání příslušnému státnímu zástupci.

Státním zástupcem příslušným k předběžnému šetření, podání návrhu na vzetí do předběžné vazby podle § 410 ve spojení s § 396 odst. 1 tr. ř., jakož i k návrhu na předání po skončení předběžného šetření je státní zástupce krajského státního zastupitelství, které působí při krajském soudu, v jehož obvodu osoba, o jejíž předání jde, má pobyt nebo byla zadržena.

Tak jako ve vydávacím řízení, je předběžné šetření i v řízení o předání zvláštním druhem řízení, které z obsahového hlediska není trestním stíháním. Z hlediska promlčení tedy ani zde nemohou nastat žádné účinky (srov. § 67 odst. 2 až 4 tr. zák.). Předběžné šetření není institutem mezinárodního, ale vnitrostátního práva. Neplatí pro něj zásady ústnosti, veřejnosti

a bezprostřednosti (§ 2 odst. 10 až 12 tr. ř.). Týká se jak předání k trestnímu stíhání, tak i k výkonu trestu nebo ochranného opatření spojeného s odnětím svobody.

Účelem předběžného šetření podle § 409 odst. 1 tr. ř. není zjištění, zda osoba, o jejíž předání jde, spáchala trestný čin, pro který je její předání žádáno. Řízení o předání do jiného členského státu podle § 408 a násl. tr. ř. není součástí trestního stíhání v ČR, a proto se v něm neuplatní příslušná ustanovení trestního řádu ohledně předmětu a rozsahu dokazování v trestním stíhání (§ 89 odst. 1 tr. ř.). Smyslem předběžného šetření tedy není obstarávat stejné důkazy jako v přípravném řízení, ale zjistit, zda jsou zde podmínky pro předání.

Státní zástupce při předběžném šetření podle § 409 tr. ř. zkoumá zejména:

- a) zda je vyžádaná osoba trestně odpovědná podle právního řádu ČR vzhledem ke svému věku,
- b) zda skutek popsany v evropském zatýkacím rozkazu spadá pod některou z kategorií jednání uvedených v § 412 odst. 1, 2 tr. ř.; v takovém případě státní zástupce zkoumá okolnosti promlčení podle trestního zákona ČR pouze v případě, že stíhání tohoto trestného činu spadá do působnosti trestních předpisů ČR,
- c) pokud skutek popsany v evropském zatýkacím rozkazu nespadá pod žádnou z kategorií jednání uvedených v § 412 odst. 1, 2 tr. ř., zda se žádá o předání pro skutek trestný podle práva obou států, včetně tohoto, zda trestnost tohoto činu nezanikla z důvodu promlčení ani v dožadujícím členském státě ani v ČR,
- e) zda se na skutek popsany v evropském zatýkacím rozkazu nevztahuje v ČR amnestie,
- f) zda vyžádaná osoba byla v ČR nebo cizím státě za tentýž skutek již pravomocným rozhodnutím odsouzena a trest byl již vykonán, nebo je právě vykonáván, nebo ho již nelze vykonat, anebo trestní řízení bylo v České republice nebo jiném členském státě pravomocným rozhodnutím skončeno, a zda byla taková rozhodnutí v předepsaném řízení zrušena,
- g) zda vyžádaná osoba není v ČR trestně stíhána pro stejný čin, pro který byl evropský zatýkací rozkaz vydán,
- h) zda proti vyžádané osobě není vedeno v ČR trestní stíhání pro tentýž nebo jiný skutek,
- i) v případě, že vyžádaná osoba byla vydána na území ČR z jiného státu nebo předána z jiného členského státu, zda tyto státy udělily svůj souhlas podle § 421 odst. 1, 3 tr. ř.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o udělení azylu v ČR je platné na celém území Evropské unie (postavení vyžádané osoby z hlediska udělení azylu tedy není na území jiného členského státu zhoršeno) a k tomu, že s dalším předáním jinému členskému státu Česká republika uděluje svůj souhlas, udělení azylu hledané osobě na území ČR nebrání předání vyžádané osoby do jiného členského státu.

Státní zástupce rovněž v každém případě zkoumá, zda vyžádaná osoba je státním občanem ČR nebo zda má v ČR trvalý pobyt. Pokud je tato osoba - občan ČR vyžadována:

- a) k trestnímu stíhání, státní zástupce navrhne její předání s podmínkou, že tato osoba bude vrácena k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného léčení nebo ochranné výchovy do České republiky, pokud jí bude uložen takový druh trestu nebo ochranného opatření a tato osoba po vynesení rozsudku ve vyžadujícím státě nevysloví souhlas s výkonem trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státě,
- b) k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného léčení nebo ochranné výchovy a osoba před příslušným soudem do protokolu prohlásí, že:
 - souhlasí s výkonem trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státě, státní zástupce navrhne její předání,
 - se odmítá podrobit výkonu tohoto trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státě, státní zástupce navrhne zamítnout její předání a současně navrhne, aby podle § 417 odst. 1 tr. ř. soud vyžádal ověřenou kopii vykonatelného rozhodnutí na jehož základě byl evropský zatýkací rozkaz vydán, s překladem.

3. V řízení o předání musí mít osoba, o jejíž předání bylo požádáno, **obhájce** (§ 36 odst. 4 per analogiam a § 403 odst. 3 ve spojení s § 394 odst. 3 tr. ř.), a to již v průběhu předběžného šetření, nejpozději však před započítím výslechu podle § 409 odst. 2 tr. ř. Na postup při zvolení (ustanovení) obhájce se užije obecných ustanovení § 37 až § 40a tr. ř. Ustanovení § 41 tr. ř. o právech a povinnostech obhájce přiměřeně platí též v řízení o předání. Obhájce může být přítomen při výslechu této osoby státním zástupcem podle § 409 odst. 2 tr. ř., jinak může činit jen návrhy, žádosti a vyjádření. Státní zástupce je povinen včas vyrozumět obhájce o době a místě konání výslechu podle § 409 odst. 2 tr. ř.

Výslech v předběžném šetření podle ustanovení § 409 odst. 2 tr. ř. není výslechem osoby v procesním postavení obviněného a neužívá se na něj ustanovení § 91 až § 95 tr. ř. Smyslem výslechu je ověřit si i touto cestou, zda jsou splněny podmínky pro předání (§ 409 odst. 1 tr. ř.), seznámit osobu, o jejíž předání jde, s obsahem evropského zatýkacího rozkazu, s možností souhlasit s předáním a s důsledky tohoto souhlasu a dále s možností vzdát se uplatnění zásady speciality podle ustanovení § 406 odst. 1 tr. ř., včetně důsledků vzdání se uplatnění této zásady.

4. V návrhu státní zástupce uvede veškeré známé údaje k osobě, o jejíž předání jde, shrne výsledky předběžného šetření a k návrhu přiloží originál evropského zatýkacího rozkazu jiného členského státu a další spisový materiál, který shromáždil v průběhu předběžného šetření.

V návrhu musí státní zástupce především uvést, jaký postup soudu navrhuje:

- a) pokud má po provedeném předběžném šetření za to, že jsou tu podmínky pro předání takové osoby, navrhne soudu, aby bylo rozhodnuto o předání vyžádané osoby podle § 411 odst. 1 tr. ř.,
- b) má-li za to, že je možné předat takovou osobu pouze s podmínkami uvedenými v § 411 odst. 1, 7, 8 nebo 10 tr. ř., navrhne

soudu předání vyžádané osoby s těmito podmínkami,

- c) má-li za to, že je možné předat vyžádanou osobu až po pravomocném skončení trestního řízení, které se proti ní v České republice pro jiný trestný čin vede, či po vykonání trestu za jiný trestný čin, než pro který je žádáno o předání, navrhne soudu, aby rozhodl o předání takové osoby s odkladem podle § 411 odst. 1 a 9 tr. ř. a navrhne dobu tohoto odkladu (např. do pravomocného skončení trestního stíhání v ČR nebo po vykonání trestu v ČR),
- d) jestliže státní zástupce dospěje k závěru, že tu podmínky pro předání osoby nejsou, navrhne soudu, aby bylo rozhodnuto o zamítnutí předání podle § 411 odst. 2, 6 tr. ř.

Dospěje-li státní zástupce provádějící předběžné šetření k závěru, že evropský zatýkácí rozkaz neobsahuje všechny náležitosti, ev. pokud má pochybnosti, zda v jiném členském státě již nedošlo k promlčení skutku uvedeného v evropském zatýkáčím rozkazu, vyžádá si sám přímo od justičního orgánu jiného členského státu, který evropský zatýkácí rozkaz vydal, dodatkové informace. Pokud skutek uvedený v evropském zatýkáčím rozkazu nespadá pod žádnou z kategorií uvedených v § 412 odst. 1, 2 tr. ř., státní zástupce rovněž vyžádá spisové materiály podstatné pro posouzení oboustranné trestnosti skutku (zejména znění ustanovení trestního zákona dožadujícího členského státu týkající se právní kvalifikace skutku uvedeného v evropském zatýkáčím rozkazu, včetně ustanovení o promlčení), pokud nebyly předloženy s originálem evropského zatýkáčím rozkazu.

5. Jestliže se evropský zatýkácí rozkaz týká více trestných činů, které byly spáchány více skutky, podmínky pro předání se zkoumají u každého trestného činu samostatně. Přichází v úvahu vyslovit, že vyžádaná osoba se předává jen pro některé z těchto trestných činů, i když v jiném členském státě byl ohledně těchto trestných činů vydán jediný rozsudek a uložen společný trest (srov. rozh. č. 49/1996 Sb. rozh. tr. per analogiam).

6. Jestliže se evropský zatýkácí rozkaz týká více trestných činů, z nichž některé byly spáchány před 1. 11. 2004, je třeba vést předběžné šetření týkající se:

- a) skutků spáchaných před 1. 11. 2004 podle § 394 tr. ř. a soudu po vyžádání žádosti o vydání a dalších extradičních materiálů podat návrh na přípustnost vydání podle § 397 odst. 1 tr. ř. (ev. nepřipustnost vydání podle § 397 odst. 2 tr. ř.),
- b) skutků spáchaných po 1. 11. 2004 podle § 409 tr. ř. a soudu podat návrh na předání podle § 411 odst. 1 (ev. předání s podmínkou podle § 411 odst. 1, 7, 8 nebo 10 tr. ř., anebo zamítnutí předání podle § 411 odst. 2, 6 tr. ř.).

7. Proti rozhodnutí o předání podle § 411 odst. 1 tr. ř., rozhodnutí o zamítnutí předání podle § 411 odst. 2, 6 tr. ř. a o vzetí do předávací vazby podle § 411 odst. 3 tr. ř. je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek (§ 411 odst. 5 tr. ř.). Proti rozhodnutí o propuštění vyžádané osoby z vazby má stížnost státního zástupce odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí.

Vzor č. 13

Písemné vyjádření státního zástupce k uznání vykonatelného rozhodnutí, na jehož základě byl vydán evropský zatýkácí rozkaz (§ 417 odst. 4 ve spojení s § 452 odst. 3 tr. ř.)

Krajské státní zastupitelství v

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

Krajskému soudu

v

Věc:, nar. - návrh na uznání rozhodnutí soudu (*uvede se označení soudu jiného členského státu, který uložil občanu ČR nepodmíněný trest odnětí svobody*)

Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v podle § 417 odst. 4 trestního řádu **n a v r h u j e**, aby Krajský soud v **uznal**, že rozsudek soudu (*uvede se označení soudu jiného členského státu, který uložil občanu ČR nepodmíněný trest odnětí svobody*) ze dne, č.j. a trest uložený tímto soudem jiného členského státu **přeměnil** na trest, který by mohl uložit, jestliže by v řízení o spáchaném činu rozhodoval.

Dne Krajský soud v, pod sp. zn. podle § 411 odst. 2 a 6 písm. e) tr. ř. rozhodl o tom, že vyžádaná osoba, nar., občan České republiky (*mající v České republice trvalý pobyt*) nebude předána do (*označení jiného členského státu*), neboť tato osoba prohlásila, že se odmítá podrobit výkonu trestu odnětí svobody v tomto státě.

Skutek popsáný ve shora uvedeném rozsudku soudu v by bylo možné v České republice posoudit jako trestný čin podle § tr. zák.

státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 13:

Prohlášení vyžádané osoby, občana České republiky nebo osoby mající v České republice trvalý pobyt, že se odmítá podrobit výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody v členském státě, který vydal evropský zatýkácí rozkaz za účelem výkonu trestu odnětí svobody, je jedním důvodů pro zamítnutí předání vyžádané osoby (§ 411 odst. 6 písm. e) tr. ř.).

V takovém případě vzniká České republice závazek uznat rozsudek soudu jiného členského státu, kterým byl občan České republiky nebo osobě mající v České republice trvalý pobyt, uložen nepodmíněný trest odnětí svobody.

Vzor č. 14

Žádost o právní pomoc v cizině (§ 427 tr. ř.)

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Spisová značka:

V dne

PILNÉ**VAZBA***přesné označení státního zastupitelství,
soudu nebo jiného orgánu cizího státu,
u něhož se právní pomoc vyžaduje**(pokud není žádost zasílána přímým právním stykem a státnímu zástupci není přesně známo, který orgán v cizině je příslušný k vyřízení jeho žádosti, postačí uvést - „orgánu příslušnému pro“ s uvedením místa, kde má být úkon proveden)**..... označení cizího státu**(nutno uvést oficiální název)*Věc: **obviněný** - žádost o právní pomoc v trestní věci vPříloha: poučení svědka a poškozeného s překladem do jazyka (*uvede se příslušný cizí jazyk*)*(případně jakékoli jiné spisové materiály s překladem, kterých je třeba k řádnému vyřízení žádosti v cizině)*

S odvoláním na Evropskou úmluvu o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 (*popř. se uvede odkaz na jinou mnohostrannou mezinárodní smlouvu nebo na dvoustrannou mezinárodní smlouvu o právní pomoci, pokud existuje*) žádám o právní pomoc pro trestní řízení vedené proti obviněnému, narozenému dne..... v, státnímu příslušníku České republiky, trvale bytem v, toho času ve vazbě v, stíhanému policejním orgánem Služby kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky, pod číslem trestního spisu... pro trestný čin podle § trestního zákona České republiky. (*Je-li v trestní věci stíháno více obviněných, uvedou se údaje ke všem obviněným, proti kterým se v dané trestní věci trestní stíhání vede*).

Ustanovení § trestního zákona České republiky zní:

*(cituje se příslušné ustanovení trestního zákona o trestném činu, pro který je obviněný stíhán),**(pokud je žádáno o provedení úkonu ad III, tj. takového úkonu, u něhož si cizí státy většinou vyhradily přezkoumání oboustranné trestnosti, je třeba citovat i ustanovení o promlčení trestního stíhání, tj. § 67 tr. z.).*

Uvedeného trestného činu se měl obviněný dopustit tak, že

(skutek by měl být popsán pokud možno v krátkých větách co nejpřehlednějším způsobem).

Aby bylo dále možné účinně pokračovat v trestním stíhání obviněného na území České republiky, žádám o provedení těchto úkonů v trestním řízení:

I. provedení výsledku (*jména osob, které mají být vyslechnuty, včetně adres jejich pobytu v dožádaném státě; místo pobytu svědka v dožádaném státě je možné si ověřit prostřednictvím mezinárodní policejní spolupráce) v procesním postavení svědka (ev. obviněného).*

S odkazem na článek 3 odstavce 2 citované Evropské úmluvy žádám, aby svědci byli před započítím výsledku poučení podle trestního řádu České republiky. Poučení je přiloženo k této žádosti. Skutečnost, že svědci byli takto poučeni, nechť je uvedena v protokolu o výsledku těchto svědků. (*příp.: obviněných; poučení svědka, obviněného nebo poškozeného nesmí obsahovat žádné pohrůžky pořádkovými pokutami nebo předvedením*).

(Pokud je postupováno podle jiné mezinárodní smlouvy, která tuto možnost neobsahuje, nebo v bezesmluvním styku, uveďte se: „Pokud to neodporuje právnímu řádu“ - uveďte se označení dožádaného státu - „žádám, aby svědci byli poučeni rovněž podle trestního řádu České republiky“).

Svědškům (*obviněným*) nechtě jsou položeny následující otázky:
(*uveďte se výčet jasně formulovaných otázek, které mají být svědkům či obviněným položeny*).

S odkazem na článek 4 citované Evropské úmluvy žádám o vyrozumění o době a místě provedení výslechu těchto svědků (*obviněných*) a o povolení účasti u výslechu těmito orgány činným v trestním řízení v České republice:

- kapitán, policejní rada Služby kriminální policie a vyšetřování v, Policie České republiky,
- JUDr., státní zástupce Okresního (Krajského, Vrchního) státního zastupitelství v

Dále žádám o povolení účasti u výslechu svědků těmito advokátům:

- iii. JUDr., obhájce obviněného, advokátu se sídlem
- iv. JUDr., obhájce obviněného, advokátu se sídlem

Podle trestního řádu České republiky má obhájce obviněného právo účastnit se všech úkonů prováděných v přípravném řízení trestním, jejichž výsledek může být použit jako důkaz v řízení před soudem, pokud si účast na těchto úkonech vyhradí. Obhájce JUDr. požádal, aby byl vyrozumíván o všech úkonech přípravného řízení. Z těchto důvodů žádám, aby tomuto obhájce obviněného byla umožněna přítomnost při dožádaných výsleších. Pokud to právo (*označení dožádaného státu*) neumožňuje, žádám, aby tato skutečnost byla písemně potvrzena.

(Pokud je postupováno podle jiné mezinárodní smlouvy, která tuto možnost neobsahuje, nebo v bezesmluvním styku, uveďte se: „Pokud to neodporuje právnímu řádu (označení dožádaného státu), žádám o vyrozumění o době a místě provedení výslechu svědků (obviněných) a o povolení účasti u výslechu těmito orgány činným v trestním řízení v České republice:“).

Pokud bude přítomnost shora uvedených osob u výslechů svědků povolena, žádám, aby o době a místě výslechů bylo s předstihem 1 měsíce (*ev. se uveďte jiná doba, tak aby bylo umožněno všem osobám se reálně vyžádaného úkonu zúčastnit*) vyrozuměno Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v....., na adresu:, faxové číslo: ke spisové značce:

II. zajištění a předání kopií těchto písemných dokladů, které se vztahují k této trestní věci:

(uveďte se přesné označení listinných důkazů, které mají být zajištěny a jakým způsobem se vztahují k trestní věci).

Žádám, aby tyto písemné doklady ověřeny tak, aby bylo patrné, že souhlasí s originálem.

III. provedení domovních prohlídek v (uveďte se označení míst, kde mají být provedeny domovní prohlídky), neboť se zde nachází tyto věci důležité pro trestní řízení vedené v České republice: (označení těchto věcí s uvedením, proč jsou tyto věci důležité pro trestní řízení).

Žádám, aby domovní prohlídky byly provedeny pokud možno v jeden okamžik. Pokud to neodporuje právnímu řádu (*označení dožádaného státu*), žádám, aby se těchto domovních prohlídek účastnili tito zástupci policejního orgánu České republiky (*uveďte se jména osob*).

Pokud bude přítomnost shora uvedených osob u domovních prohlídek povolena, žádám, aby o době domovních prohlídek bylo s dostatečným předstihem vyrozuměno Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v na adresu: faxové číslo: ke spisové značce:

Státní zástupce v České republice je oprávněn žádat soud o povolení domovní prohlídky podle § 83 odstavce 1, věty první trestního řádu, který zní:

“Nařídí domovní prohlídku je oprávněn předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce.”

IV. zajištění těchto bankovních informací:

a) informace k bankovnímu účtu číslo, vedenému u (*název a adresa pobočky banky, která účet vede*):

- kdy byl tento účet založen a kým,
- osoby oprávněné disponovat s tímto účtem,
- (*ev. jiné bankovní informace, které je potřeba zajistit*),

b) informace k bankovnímu účtu číslo, vedenému u (*název a adresa pobočky banky, která účet vede*): - ,
 c) sledování bankovního účtu číslo, vedeného u (*název a adresa pobočky banky, která účet vede*) po dobu měsíců. Informace o pohybu na tomto účtu nechť jsou prosím průběžně zasílány na Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství, na adresu:, faxové číslo: ke spisové značce:

(Jedná se o jednu z nových forem spolupráce, kterou Česká republika neváže na existenci mezinárodní smlouvy, avšak je schopna ji zajistit na základě vzájemnosti; v ČR se tento úkon provádí podle § 8 odst. 3 tr. ř., pokud by jejím provedením nedošlo k ohrožení zájmů státu – viz § 377 tr. ř.; její provedení při bezsmluvním styku bude plně záviset na rozhodnutí dožádaného státu).

Žádám, aby majitelé těchto bankovních účtů nebyli vyrozuměni o tom, že byly vyžádány informace týkající se jejich bankovních účtů.

Tyto bankovní informace jsou nezbytné pro trestní řízení vedené v České republice z těchto důvodů: (*popsat vztah mezi trestným činem, kterého se měl obviněný dopustit a požadovanými bankovními informacemi*).

Státní zástupce v České republice je oprávněn žádat o poskytnutí bankovních informací podle § 8 odstavce 2, věty první trestního řádu, který zní:

“Jestliže je toho v trestním řízení třeba k řádnému objasnění okolností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, nebo v řízení před soudem též k posouzení poměrů obviněného anebo pro výkon rozhodnutí, může státní zástupce a po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání předseda senátu požadovat údaje, které jsou předmětem bankovního tajemství, a údaje z evidence cenných papírů.”

Státní zástupce v České republice je oprávněn nařídít sledování bankovního účtu podle § 8 odstavce 3 trestního řádu, který zní:

“Z důvodů uvedených v odstavci 2 může státní zástupce a po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání předseda senátu nařídít sledování bankovního účtu nebo účtu u Střediska cenných papírů, a to nejvýše po dobu šesti měsíců. Trvá-li účel, pro který bylo sledování účtu nařízeno, i po této době, lze toto sledování prodloužit na základě příkazu orgánu, před kterým je řízení v té době vedeno, o dalších šest měsíců, a to i opakovaně. Údaje získané podle tohoto ustanovení nelze využít pro jiný účel než pro trestní řízení, v jehož rámci byly získány.”

Vzhledem k tomu, že obviněný se nachází ve vazbě, prosím, aby tato žádost byla vyřízena v co nejkratším termínu, případně urychleně sděleny důvody, které tomu brání.

Veškerou korespondenci v této věci zasílejte prosím Okresnímu (Krajskému, Vrchnímu) státnímu zastupitelství v....., na adresu:, faxové číslo: ke spisové značce: (*uvede se pouze v případě přímého právního styku*).

Děkuji za spolupráci.

(vedoucí) státní zástupce
 vlastnoruční podpis
 otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 14:

1. Právo trestat je projevem vnitřní suverenity každého státu. Orgán činný v trestním řízení (§ 12 odst. 1 tr. ř.) proto není oprávněn vykonávat procesní úkony na území jiného státu, stejně tak jako obdobné orgány jiného státu nemohou vykonávat takové úkony na území České republiky. O provedení procesního úkonu je nutno požádat příslušný orgán státu, na jehož území má být úkon proveden.

2. Dožádáním podle § 425 tr. ř. se rozumí úkony, které po zahájení trestního řízení v České republice mají být na žádost orgánů České republiky provedeny v cizím státě, anebo úkony, které mají být v trestním řízení na žádost orgánů cizích států provedeny na území České republiky.

O právní pomoc, tj. o provedení procesního úkonu, zejména takového, který má být později použit jako důkaz v řízení před trestním soudem, v cizině žádá v přípravném řízení pouze státní zástupce. Státní zástupce zasílá žádost do ciziny výhradně prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství, pokud mezinárodní smlouva nestanoví přímý právní styk mezi justičními orgány. V takovém případě státní zástupce zasílá svoji žádost příslušnému justičnímu orgánu v cizině přímo a mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství zasílá pouze kopii této žádosti na vědomí (čl. 69 odst. 3 pokynu).

Žádost o právní pomoc je možné vyžádat i před zahájením trestního stíhání. Právní pomoc je možné vyžádat již po zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr. ř.

Žádá-li se právní pomoc podle Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 (vyhlášena pod č. 550/1992 Sb.), není obecně podmínkou oboustranná trestnost skutku (čl. 1 odst. 1 této Úmluvy). Trestnost však musí být dána na straně dožadujícího státu. Proto je nutné, aby v každé žádosti byl uveden popis skutku s označením jeho právní kvalifikace. Výjimkou je žádost o provedení úkonu spočívajícího **pouze v doručení rozhodnutí** či jiné písemnosti v trestním řízení (čl. 7 této Úmluvy), která nemusí obsahovat popis skutku a právní kvalifikaci (čl. 14 odst. 2 této Úmluvy) - viz poznámka ke vzoru č. 13.

Oboustranná trestnost je podle čl. 5 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 přezkoumávána tedy, pokud smluvní stát při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy si vyhradil právo provést dožádání týkající se prohlídky nebo zajištění věci závislým na jedné nebo více z následujících podmínek:

- a) trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný podle právního řádu jak dožadující tak i dožádané strany;
- b) trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestným činem podléhajícím vydání v dožádaném státě;
- c) provedení dožádání je v souladu s právním řádem dožádané strany.

Česká republika podmínila provedení prohlídky nebo zajištění věci podmínkami ad a) a c). Pokud smluvní strana učiní prohlášení podle článku 5 odst. 1, může kterákoliv jiná strana použít vzájemnosti.

3. Procesní úkony, jejichž provedení je žádáno v cizině, jsou zejména úkony dokazování, vybrané zajišťovací úkony a doručování. Ze zajišťovacích úkonů jsou vyloučeny např. úkony zatčení a vazby, které jsou předmětem extradice. Obdobně jsou vyloučeny i úkony týkající se bezprostředního výkonu trestu, popř. ochranného opatření, neboť jde o instituty, které jsou součástí výkonu rozsudku cizozemského soudu, ale v úvahu přichází právní pomoc ohledně některých procesních úkonů směřujících k výkonu rozsudku dožadujícím státem, např. doručení výzvy k zaplacení peněžitého trestu. Dále jsou z dosahu právní pomoci v užším smyslu zcela vyloučeny tzv. úkony jurisdikční povahy, tzn. úkony, které jsou výkonem práva státu vést trestní stíhání, jakými jsou zejména vydání rozhodnutí o zahájení trestního stíhání, podání obžaloby, vydání rozhodnutí ve věci. Provedení takových úkonů cizím státem by znamenalo přenesení trestního stíhání do tohoto státu, tj. záměnu s instituty předání a převzetí trestního řízení. Úkonem právní pomoci však může být doručení rozhodnutí orgánu cizího státu o zahájení trestního řízení či stíhání v tomto státě a výslech obviněného na našem území na základě žádosti justičního orgánu cizího státu. Stejně tak lze v rámci právní pomoci doručit v konkrétní věci obžalobu a rozhodnutí ve věci samé, pokud byly vydány k tomu oprávněnými orgány dožadujícího státu.

4. Justičním orgánem oprávněným vyžádat provedení důkazu v cizině je v České republice v přípravném řízení trestním pouze státní zástupce, který buď koná dozor v přípravném řízení trestním nebo sám trestní řízení vede. Policejní orgány nejsou zařazovány pod označení justiční orgány. Na základě pokynu státního zástupce však mohou úkony požadované dožadující stranou provádět. Které orgány cizího státu jsou považovány pro účely mezinárodní justiční spolupráce v trestním řízení za justiční orgány, tj. za orgány oprávněné žádat v České republice o provedení důkazu v trestním řízení, vyplývá buď z příslušných ustanovení mezinárodních smluv nebo prohlášení k mezinárodním smlouvám (k tomu viz např. prohlášení smluvních států k čl. 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.).

Justičními orgány z hlediska vymezení subjektů, které jsou oprávněny provádět na žádost státního zástupce důkazy v trestním řízení v cizině, nejsou české zastupitelské a konzulární úřady v cizině, pokud nestanoví mezinárodní smlouva nebo právo přijímajícího státu (stát, ve kterém konzul působí) jinak (čl. 5 písm. j) Vídeňské smlouvy o konzulárních stycích ze dne 24. dubna 1963, vyhlášena pod č. 32/1969 Sb.).

Na základě mezinárodních smluv je tedy diplomatická mise nebo konzulární úřad oprávněn v rámci trestního řízení:

- **provést výslech občana České republiky za podmínky dobrovolnosti** (nesmí být použito žádných donucovacích prostředků) v těchto zemích - **Afghánistán** (viz čl. 9, č. 44/1983 Sb.), **Itálie** (čl. 14, č. 508/1990 Sb.), **Jemen** (čl. 9, č. 76/1990 Sb.) a **Rusko**, event. další země bývalého SSSR, které k této smlouvě přistoupily (čl. 10, č. 95/1983 Sb.) - v případě Itálie a Ruska, které ratifikovaly Evropskou úmluvu o vzájemné pomoci ve věcech trestních z r. 1959 (dále jen Úmluva z r. 1959), je možné na základě těchto ustanovení konzulárních smluv postupovat podle čl. 26, odst. 2 Úmluvy z r. 1959, který umožňuje aplikovat dvoustrannou smlouvu obsahující specifické aspekty vzájemné pomoci v této oblasti,
- **doručit písemnost občanu České republiky za podmínky dobrovolnosti v těchto zemích** - **Afghánistán** (viz čl. 9, č. 44/1983 Sb.), **Albánie** (čl. 11, č. 97/1960 Sb.), **Alžírsko** (čl. 14, č. 17/1984 Sb.), **Bulharsko** (čl. 6, č. 3/1978 Sb.), **Itálie** (čl. 14, č. 508/1990 Sb.), **Jemen** (čl. 9, č. 76/1990 Sb.), **Kuba** (čl. 8, č. 80/1981 Sb., čl. 11 smlouvy č. 14/1975 Sb.), **Kypr** (čl. 9, č. 96/1983 Sb.), **Maďarsko** (čl. 11, č. 63/1990 Sb.), **Mongolsko** (čl. 9, č. 106/1978 Sb.), **Rumunsko** (čl. 12, č. 31/1959

ve znění č. 1/1996 Sb.), a **Rusko**, event. další země bývalého SSSR, které k této smlouvě přistoupily (čl. 10, č. 95/1983 Sb.), **Řecko** (čl. 9, č. 102/1983 Sb.), **země bývalé Jugoslávie** (čl. 10, č. 207/1964 Sb.), **Sýrie** (čl. 10, odst. 2, č. 8/1986 Sb.), **Tunisko** (čl. 10, odst. 2, č. 40/1981 Sb.) a **Vietnam** (čl. 8, č. 98/1984 Sb.) - pokud jde o země, které ratifikovaly Úmluvu z r. 1959, opět se odkazuje na čl. 26, odst. 2 této Úmluvy,

- **provedení žádosti o vzájemnou pomoc s odkazem na vnitrostátní právo přijímajícího státu** (viz čl. 5 písm. j) shora citované Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích) - v tomto případě je konzul povinen si vnitrostátní právo v této oblasti ověřit, event. požádat o stanovisko místní ministerstvo zahraničních věcí nebo místní justiční orgány.

Ve všech ostatních případech může zastupitelský úřad naložit s žádostí českého státního zástupce pouze tak, že ji předá k vyřízení místním příslušným orgánům, zpravidla ministerstvu zahraničních věcí nebo ministerstvu spravedlnosti přijímajícího státu. V opačném případě, kdyby konzul, byť na území velvyslanectví nebo konzulátu, prováděl sám na žádost českého orgánu činného v trestním řízení úkon trestního řízení, aniž by mu to umožňovala mezinárodní smlouva nebo vnitrostátní právo přijímajícího státu, byl by v pozici českého orgánu činného v trestním řízení, který na cizím území přímo vykonává trestní jurisdikci, což je z hlediska mezinárodního práva i mezinárodních zvyklostí naprosto nepřijatelné a tento postup by mohl být přijímajícím státem hodnocen jako porušování suverenity nebo vměšování do vnitřních záležitostí státu.

5. V případě, že státní zástupce v těžce věci k témuž orgánu téhož cizího státu žádá provedení dalších úkonů na základě žádosti o právní pomoc, postačí, když sepiše pouze dodatek k původní žádosti, tj. v tomto dodatku k původní žádosti odkáže na svou předchozí žádost (s uvedením trestní věci, spisové značky a data žádosti) a popis skutku v tomto dodatku již znovu neuvádí, pokud nedošlo k rozšíření trestního stíhání o nové skutky nebo k tomu nejsou jiné zvláštní důvody.

6. V případě poskytování **právní pomoci v přípravném řízení trestním justičním orgánům cizího státu na bezsmluvním podkladě** je třeba postupovat podle ustanovení trestního řádu České republiky. Pro vzájemnou pomoc v trestním řízení na bezsmluvním základě platí tyto obecné zásady:

a) **zásada vedení konkrétního trestního řízení** - justiční vzájemnou pomoc lze vyžádat pouze v konkrétní trestní věci, tj. v každé žádosti o vzájemnou pomoc musí být uveden konkrétní popis skutku s označením jeho právní kvalifikace v dožadujícím státě,

b) **zásada vzájemnosti (reciprocity)** - § 376 tr. ř. - při hodnocení vzájemnosti je třeba vycházet z dosavadní praxe. Pokud je Česká republika požádána o vzájemnou pomoc příslušným justičním orgánem státu, se kterým dosud neprobíhal žádný právní styk ve věcech trestních a žádost jinak splňuje všechny ostatní náležitosti, není zpravidla důvodu této žádosti nevyhovět. Podmiňuje-li dožadovaný stát vyhovění žádosti státního zástupce zárukou vzájemnosti, může ji v přípravném řízení poskytnout Nejvyšší státní zastupitelství (§ 376 odst. 2 tr. ř.),

c) **zásada pravomoci dožádaného českého justičního orgánu** - státní zástupce je oprávněn žádat v cizině o zajištění takového důkazního prostředku či provedení důkazu, k jehož zajištění či provedení je oprávněn podle trestního řádu, pokud by byl úkon prováděn na území České republiky anebo pokud o takový úkon by byl oprávněn v trestním řízení žádat jiný orgán (např. soud o povolení domovní prohlídky). Zda bude jeho žádosti vyhověno, plně závisí na rozhodnutí dožádaného orgánu cizího státu. Naopak pokud státnímu zástupci byla zaslána žádost o provedení důkazu v trestním řízení na území České republiky, k jejímuž vyřízení není příslušný, postoupí žádost k vyřízení orgánu k tomu příslušnému,

d) **zásada ochrany zájmů státu** - § 377 tr. ř. - žádost dožadujícího orgánu cizího státu je nutné odmítnout, pokud by jejím vyřízením byla porušena Ústava České republiky nebo takové ustanovení právního řádu, na kterém je třeba bez výhrady trvat, anebo jestliže by vyřízením žádosti byl poškozen jiný významný chráněný zájem České republiky (např. na ochraně základních lidských práv a svobod, na utajení chráněných informací, ochraně životního prostředí, atd.),

e) **zásada ochrany a použití informací** - § 378 tr. ř. - informace nebo důkazy získané prostřednictvím právní pomoci ve věcech trestních není možné poskytnout nebo zveřejnit bez souhlasu příslušného orgánu cizího státu, který je poskytl anebo je používat pro jiné účely, jestliže k tomu Českou republiku zavazuje mezinárodní smlouva nebo tyto informace nebo důkazy byly poskytnuty pouze pod podmínkou dodržení těchto omezení,

f) **zásada platnosti úkonů**, pokud byly doručení nebo důkazy provedeny na žádost státního zástupce v cizině v souladu s právem dožádaného státu, nebo v souladu s právním řádem České republiky (§ 428 tr. ř.),

g) **zásada požadavků vyššího ověření žádosti (legalizace, superlegalizace)** - je třeba vždy zjistit, zda a jaký typ legalizace (ověření pravosti podpisu a úředního razítka) orgány cizího státu požadují. V praxi to především znamená zejména zjistit, zda daný stát ratifikoval Úmluvu o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin ze dne 5. října 1961 (vyhlášena pod č. 45/1999 Sb.) - viz čl. 9 tohoto pokynu,

h) **zásada doručení žádosti diplomatickou nebo konzulární cestou** - žádost je třeba zasílat vždy prostřednictvím zastupitelských úřadů České republiky. Zpravidla se tak děje prostřednictvím našich konzulů, výjimečně prostřednictvím našich velvyslanců v cizině.

Vzor č. 15

Žádost o právní pomoc v cizině spočívající v doručení rozhodnutí podle Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v
adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Spisová značka:

V dne

*přesné označení státního zastupitelství,
soudu nebo jiného orgánu cizího státu,
u něhož se právní pomoc vyžaduje
..... označení cizího státu
(nutno uvést oficiální název)*

Věc: **obviněný** - žádost o vzájemnou pomoc v trestní věci v

Příloha: usnesení státního zástupce o zastavení trestního stíhání podle § 172 odstavce 1 písmene ...) trestního řádu s překladem do (*uvede se příslušný cizí jazyk*)

S odvoláním na článek 7 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 žádám o právní pomoc pro trestní řízení vedené proti obviněnému, narozenému dne..... v, státnímu příslušníku České republiky, trvale bytem v (*je-li v trestní věci stíháno více obviněných, uvedou se údaje ke všem obviněným, proti kterým se v dané trestní věci trestní stíhání vede*).

V této trestní věci žádám o doručení usnesení státního zástupce o zastavení trestního stíhání podle § 172 odstavce 1 písmene ...) trestního řádu vedeného proti obviněnému

Žádám, aby v příloze uvedené usnesení bylo doručeno obviněnému (*jméno obviněného s uvedením jeho adres v dožádaném státě*) do vlastních rukou tak, aby důkazem o doručení byla doručenko podepsaná obviněným, včetně data doručení. Dále žádám o potvrzení, že doručení bylo provedeno podle právního řádu (*uvede se název dožádaného státu*). Pokud doručení nemůže být provedeno, žádám o sdělení této skutečnosti, včetně důvodů, které brání doručení.

Děkuji za spolupráci.

(vedoucí) státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 15:

1. *Žádá-li se právní pomoc podle Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 (vyhlášena pod č. 550/1992 Sb.) - dále jen Úmluva z r. 1959, spočívající pouze v doručení písemnosti (např. předvolání svědka) nebo rozhodnutí, není podle čl. 7 a čl. 14 odst. 2 této Úmluvy třeba v žádosti uvádět popis skutku a právní kvalifikaci.*

*Žádost o vzájemnou pomoc spočívající pouze v doručení **musí obsahovat:***

- a) *označení orgánu, který žádost podává,*
- b) *předmět a důvod žádosti,*
- c) *je-li to možné, údaje o osobě (podezřelý nebo obviněný), které se žádost týká, a o jejím státním občanství,*
- d) *jméno a adresu osoby, které má být něco doručeno.*

V případě, že jiná mezinárodní smlouva tuto možnost nestanoví anebo v případě bezsmluvního právního styku, musí žádost obsahovat všechny náležitosti vyžadované mezinárodní smlouvou nebo trestním řádem ČR, zejména popis skutku a jeho právní kvalifikaci.

2. *Stížnost se podle § 143 odst. 1 věta před středníkem tr. ř. podává u orgánu, proti jehož usnesení stížnost směřuje, a to do tří dnů od oznámení usnesení (§ 137 tr. ř.). Lhůta k podání stížnosti a místo, kde ji lze podat, je třeba uvést v poučení o opravném prostředku.*

Podle § 60 odst. 4 tr. ř. je lhůta k podání stížnosti zachována, pokud je:

- *podána jako poštovní zásilka adresovaná soudu, státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, u něhož má být podáno nebo který má ve věci rozhodnout - § 60 odst. 4 písm. a) tr. ř.,*
- *učiněna u soudu nebo u státního zástupce, který má ve věci rozhodnout - § 60 odst. 4 písm. b) tr. ř.,*
- *učiněna příslušníkem ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru v činné službě u jeho náčelníka - § 60 odst. 4 písm. c) tr. ř.,*
- *učiněna u ředitele nápravného zařízení, kde je ten, kdo podání činí, ve vazbě nebo v trestu - § 60 odst. 4 písm. d) tr. ř.,*
- *učiněna ústně do protokolu u kteréhokoli okresního soudu nebo okresního státního zástupce - § 60 odst. 4 písm. e) tr. ř.*

*Vzhledem k tomu, že ustanovení § 60 odst. 4 písm. e) tr. ř. výslovně označuje pouze okresní soud nebo okresního státního zástupce v České republice, **lhůta není podle trestního řádu zachována, pokud oprávněná osoba v cizině podá opravný prostředek ústně do protokolu cizozemskému orgánu.***

3. *Specifickým případem doručování je doručení předvolání obviněnému, který se zdržuje na území dožádané strany. V tomto případě je třeba respektovat dvě podmínky vyplývající z Úmluvy z r. 1959, ev. z prohlášení smluvních států k této Úmluvě:*

a) ***doručení předvolání obviněnému s určitým časovým předstihem** - podle článku 7 odst. 3 Úmluvy z r. 1959 je třeba tyto žádosti o vzájemnou pomoc doručit příslušným orgánům s určitým časovým předstihem, který smluvní strany této úmluvy stanovily ve svých prohlášeních a který nesmí překročit 50 dnů. Na základě prohlášení smluvních států je třeba předvolání obviněných zasílat do níže uvedených států nejméně:*

- **50 dní** před datem, kdy se má daná osoba dostavit do dožadujícího státu - *Arménie, Bulharsko, Island, Malta a Portugalsko,*
- **40 dní** před datem, kdy se má daná osoba dostavit do dožadujícího státu - *Izrael, Kypr, Rumunsko, Turecko a Ukrajina,*
- **30 dní** před datem, kdy se má daná osoba dostavit do dožadujícího státu - *Dánsko, Finsko, Francie, Chorvatsko, Německo, Norsko, Polsko, Rakousko, Slovensko, Srbsko a Černá Hora, Španělsko, Švédsko a Švýcarsko.*

Přestože jiné státy ve svých prohlášeních tuto lhůtu jednoznačně nestanovily, je zřejmé, že předvolání je třeba zasílat v takovém časovém předstihu, aby dožádaný orgán mohl reálně předvolání doručit a aby se obviněný mohl k řízení do České republiky dostavit. Totéž platí pro předvolávání svědků, event. znalců,

b) ***zajištění imunity obviněnému** ve smyslu čl. 12 odst. 2 a 3 Úmluvy z r. 1959 - podle čl. 12 odst. 2 Úmluvy z r. 1959 osoba, ať je její státní občanství jakékoliv, která byla předvolána před justiční orgány dožadující strany, aby se odpovídala za činy, které jsou předmětem řízení proti ní, nebude trestně stíhána ani zadržena nebo jinak omezena na osobní svobodě v souvislosti s činy spáchanými nebo rozsudky vynesenými před opuštěním území dožádané strany, které nejsou uvedeny v předvolání. Podle čl. 12 odst. 3 Úmluvy z r. 1959 tato imunita přestane platit v případě, že stíhaná osoba měla možnost opustit území 15 po sobě jdoucích dní ode dne, kdy její přítomnost již nebyla vyžadována, ale bez ohledu na to zůstala na tomto území, nebo se tam po odjezdu vrátila.*

Podmínku ad b) je třeba dodržet i v případě, že je na území ČR předvoláván svědek nebo znalec (viz čl. 12 odst. 1 Úmluvy z r. 1959).

Pokud není v cizině žádána právní pomoc spočívající ve výslechu obviněného nebo svědka či znalce, ale je žádáno, aby jim bylo doručeno předvolání k výslechu na území ČR, je nezbytné v žádosti o doručení takového předvolání výslovně uvést záruku imunity ve smyslu čl. 12 Úmluvy z r. 1959.

4. *Pokud se státní zástupce v přípravném řízení rozhodne nepředvolávat obviněného k výslechu do České republiky, ale požádá o jeho výslech v cizině, je třeba i v takovém případě plně respektovat veškerá práva obviněného na obhajobu, tak jak mu je stanoví trestní řád České republiky. Zejména v případě nutné obhajoby podle § 36 tr. ř. je třeba dát obviněnému reálnou možnost zvolit si obhájce ze seznamu advokátů vedeného Českou advokátní komorou. Tuto lhůtu je třeba obviněnému stanovit dostatečně dlouhou tak, aby měl možnost toto své právo skutečně realizovat.*

Vzor č. 16

Žádost o právní pomoc v případě bezsmluvního styku do států uplatňujících anglosaský typ řízení

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Spisová značka:

V dne

PILNÉ**V A Z B A***přesné označení státního zastupitelství,**soudu nebo jiného orgánu cizího státu,**u něhož se právní pomoc vyžaduje**(pokud není žádost zasílána přímým právním stykem a státnímu zástupci není přesně známo, který orgán v cizině je příslušný k vyřízení jeho žádosti, postačí uvést - „orgánu příslušnému pro“ a uvést místo, kde má být úkon proveden)**..... označení cizího státu**(nutno uvést oficiální název)*Věc: **obviněný** - žádost o právní pomoc v trestní věci vPříloha: poučení svědka a poškozeného s překladem do jazyka (*uvede se příslušný cizí jazyk*)*(případně jakékoli jiné spisové materiály s překladem, kterých je třeba k řádnému vyřízení žádosti v cizině)*

S odvoláním na dosavadní dobrou spolupráci ve věcech trestních mezi Českou republikou a (*dožádaný stát*) žádám o právní pomoc pro trestní řízení vedené proti obviněnému, narozenému dne..... v, státnímu příslušníku České republiky, trvale bytem v, toho času ve vazbě v, stíhanému policejním orgánem Služby kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky, číslo trestního spisu:..... pro trestný čin podle § trestního zákona České republiky. (*je-li v trestní věci stíháno více obviněných, uvedou se údaje ke všem obviněným, proti kterým se v dané trestní věci trestní stíhání vede*).

Ustanovení § trestního zákona České republiky zní:

(ocituje se příslušné ustanovení trestního zákona o trestném činu, pro který je obviněný stíhán).

Uvedeného trestného činu se měl obviněný dopustit tak, že

(skutek by měl být popsán v krátkých větách co nejpřehlednějším způsobem v chronologickém pořádku, současné však tak, aby byla zachována jeho totožnost v souladu s popisem skutku uvedeným v usnesení o zahájení trestního stíhání).

Trestní stíhání tohoto trestného činu není v České republice podle § 67 trestního zákona promlčeno. Ustanovení § 67 trestního zákona zní:

*(ocituje se příslušné ustanovení trestního zákona).*Obviněný se nachází na území České republiky ve vazební věznici (*případně se uvede, že se na našem území nenachází, ev. že na něj byl vydán mezinárodní zatýkácí rozkaz anebo že je vedeno řízení proti uprchlému podle § 302 tr. ř. a následující*).Obhájcem obviněného je JUDr., advokát se sídlem (*v případě trestního stíhání proti uprchlému podle § 302 tr. ř. a násl. se uvede, že podle § 304 tr. ř. má obhájce stejná práva jako obviněný*).V této trestní věci bylo dne doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání (*jméno obviněného*), který od tohoto dne je považován za osobu obviněnou. V současné době proti tomuto obviněnému probíhá v České republice přípravné řízení trestní, jehož účelem je posoudit, zda tato osoba má být postavena před trestní soud či nikoli.

Podle čl. 80 Ústavy České republiky (vyhlášené pod číslem 1/1993 Sbírky zákonů) veřejnou žalobu v trestním řízení zastupuje státní zastupitelství. Článek 80 Ústavy České republiky zní:

- (1) Státní zastupitelství zastupuje veřejnou žalobu v trestním řízení; vykonává i další úkoly, stanoví-li tak zákon.
- (2) Postavení a působnost státního zastupitelství stanoví zákon.”

Zákonem, který stanovuje působnost státního zastupitelství v trestním řízení, je trestní řád (vyhlášený pod číslem 141/1961 Sbírky zákonů, ve znění pozdějších předpisů).

Podle ustanovení § 174 odstavce 1 trestního řádu dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení vykonává státní zástupce. Dožádání o provedení důkazu v cizině je v přípravném řízení trestním podle § 426 trestního řádu oprávněn podat pouze státní zástupce, a to prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství. Soud není oprávněn v přípravném řízení trestním v České republice žádat o provedení důkazu v cizině.

Ustanovení § 426 trestního řádu zní:

“Pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak, dožádání státního zástupce se zasílají do cizího státu prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství a dožádání předsedy senátu se zasílají prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti.”

Jako státní zástupce odpovědný za přípravné řízení v této trestní věci prohlašuji, že tato mnou vyhotovená žádost odkazuje na skutečnosti, které byly opatřeny v trestním řízení postupem podle právního řádu České republiky a tato žádost je podávána za účelem získání důkazů v (*označení dožádaného státu*), tak, aby mohly být předloženy v této trestní věci jako důkazy trestnímu soudu v České republice. Jakékoli vědomé uvedení nepravdy v této žádosti by mělo pro mě za následek nebezpečí trestního stíhání pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 trestního zákona České republiky (vyhlášený pod číslem 140/1961 Sbírky zákonů, ve znění pozdějších změn), který zní:

§ 158

Zneužívání pravomoci veřejného činitele

- (1) Veřejný činitel, který v úmyslu způsobit jinému škodu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch
 - a) vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu,
 - b) překročí svou pravomoc, nebo
 - c) nesplní povinnost vyplývající z jeho pravomoci,
 - bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti.
- (2) Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán,
 - a) opatří-li činem uvedeným v odstavci 1 sobě nebo jinému značný prospěch,
 - b) způsobí-li takovým činem vážnou poruchu v činnosti podniku nebo organizace, nebo
 - c) způsobí-li takovým činem značnou škodu nebo jiný zvlášť závažný následek.

Veřejným činitelem je podle § 89 odstavce 9 trestního zákona České republiky je i státní zástupce.

Aby bylo dále možné účinně pokračovat v trestním stíhání obviněných na území České republiky, žádám o provedení těchto úkonů v trestním řízení:

I. výsledku (*jména osob, které mají být vyslechnuty, včetně adres jejich pobytu v dožádaném státě; místo pobytu svědka v dožádaném státě je možné si ověřit prostřednictvím mezinárodní policejní spolupráce*)
 v procesním postavení svědka (*ev. obviněného*).

Pokud to neodporuje právnímu řádu (*označení dožádaného státu*), žádám, aby svědci byli poučeni rovněž podle trestního řádu České republiky. Poučení je přiloženo k této žádosti. Skutečnost, že svědci byli takto poučeni, nechť je uvedena v protokolu o výsledku těchto svědků (*obviněných*). (*poučení svědka, obviněného nebo poškozeného nesmí obsahovat žádné pohružky pořádkovými pokutami nebo předvedením*).

Svědškům (*obviněným*) nechť jsou položeny následující otázky:

(*uveďte se výčet jasně formulovaných otázek, které mají být svědkům či obviněným položeny*).

Pokud to neodporuje právnímu řádu (*označení dožádaného státu*), žádám o vyrozumění o době a místě provedení výsledku svědků (*obviněných*) a o povolení účasti těchto orgánů činných v trestní řízení v České republice:

- kapitán, policejní rada Služby kriminální policie a vyšetřování v, Policie České republiky,
- JUDr., státní zástupce Okresního (Krajského, Vrchního) státního zastupitelství v

Pokud to neodporuje právnímu řádu (*označení dožadáného státu*), žádám dále o povolení účasti u výsledku svědků těmto advokátům:

- iii. JUDr., obhájci obviněného, advokátu se sídlem,
- iv. JUDr., obhájci obviněného, advokátu se sídlem

Podle trestního řádu České republiky má obhájce obviněného právo účastnit se všech úkonů prováděných v přípravném řízení trestním, jejichž výsledek může být použit jako důkaz v řízení před soudem, pokud si účast na těchto úkonech vyhradí. Obhájce JUDr. požádal, aby byl vyrozumíván o všech úkonech přípravného řízení. Z těchto důvodů žádám, aby tomuto obhájci obviněného byla umožněna přítomnost při dožadovaných výsleších. Pokud to právo (*označení dožadáného státu*) neumožňuje, žádám, aby tato skutečnost byla písemně potvrzena.

Pokud bude přítomnost výše uvedených osob u výslechů shora uvedených svědků povolena, žádám, aby o době a místě výslechů bylo vyrozuměno Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v, na adresu:, faxové číslo: ke spisové značce:

II. zajištění a předání kopií těchto písemných dokladů, které se vztahují k této trestní věci:

(uveďte se přesně označení listinným důkazů, které mají být zajištěny a jakým způsobem se vztahují k trestní věci).

Žádám, aby tyto písemné doklady ověřeny tak, aby bylo patrné, že souhlasí s originálem.

III. provedení domovních prohlídek v (uveďte se označení míst, kde mají být provedeny domovní prohlídky), neboť se zde nachází tyto věci důležité pro trestní řízení vedené v České republice: (označení těchto věcí s uvedením, proč jsou tyto věci důležité pro trestní řízení).

Žádám, aby domovní prohlídky byly provedeny pokud možno v jeden okamžik. Pokud to neodporuje právnímu řádu (*označení dožadáného státu*), žádám, aby se těchto domovních prohlídek účastnili tito zástupci policejního orgánu České republiky (*uvedení jmen osob*).

Pokud bude přítomnost shora uvedených osob u domovních prohlídek povolena, žádám, aby o době domovních prohlídek bylo s dostatečným předstihem vyrozuměno Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v, na adresu:, faxové číslo: ke spisové značce:

Státní zástupce v České republice je oprávněn žádat soud o povolení domovní prohlídky podle § 83 odstavce 1, věty první trestního řádu, který zní:

“Nařídít domovní prohlídku je oprávněn předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce.”

IV. zajištění těchto bankovních informací:

a) informace k bankovnímu účtu číslo....., vedenému u (*název a adresa pobočky banky, která účet vede*):

- kdy byl tento účet založen a kým,
- osoby oprávněné disponovat s tímto účtem,
- (ev. jiné bankovní informace, které je potřeba zajistit),*

b) informace k bankovnímu účtu číslo....., vedenému u (*název a adresa pobočky banky, která účet vede*):

-

c) sledování bankovního účtu číslo....., vedeného u (*název a adresa pobočky banky, která účet vede*) po dobu měsíců. Informace o pohybu na tomto účtu nechť jsou prosím průběžně zasílány na Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v, na adresu: ..., faxové číslo: ... ke spisové značce: (*jedná se o jednu z nových forem spolupráce, kterou Česká republika neváže na existenci mezinárodní smlouvy, avšak je schopna ji zajistit na základě vzájemnosti; v ČR se tento úkon provádí podle § 8 odst. 3 tr. ř., pokud by jejím provedením nedošlo k ohrožení zájmů státu - viz § 377 tr. ř.; její provedení při bezsmluvním styku bude plně záviset na rozhodnutí dožadáného státu*).

Žádám, aby majitelé těchto bankovních účtů nebyli vyrozuměni o tom, že byly vyžádány informace týkající se jejich bankovních účtů.

Tyto bankovní informace jsou nezbytné pro trestní řízení vedené v České republice z těchto důvodů: *(popsat vztah mezi trestným činem, kterého se měl obviněný dopustit a požadovanými bankovními informacemi).*

Státní zástupce v České republice je oprávněn žádat o poskytnutí bankovních informací podle § 8 odstavce 2, věty první trestního řádu, který zní:

“Jestliže je toho v trestním řízení třeba k řádnému objasnění okolností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, nebo v řízení před soudem též k posouzení poměrů obviněného anebo pro výkon rozhodnutí, může státní zástupce a po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání předseda senátu požadovat údaje, které jsou předmětem bankovního tajemství, a údaje z evidence cenných papírů.”

Státní zástupce v České republice je oprávněn nařít sledování bankovního účtu podle § 8 odstavce 3 trestního řádu, který zní:

“Z důvodů uvedených v odstavci 2 může státní zástupce a po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání předseda senátu nařít sledování bankovního účtu nebo účtu u Střediska cenných papírů, a to nejvýše po dobu šesti měsíců. Trvá-li účel, pro který bylo sledování účtu nařízeno, i po této době, lze toto sledování prodloužit na základě příkazu orgánu, před kterým je řízení v té době vedeno, o dalších šest měsíců, a to i opakovaně. Údaje získané podle tohoto ustanovení nelze využít pro jiný účel než pro trestní řízení, v jehož rámci byly získány.”

Vzhledem k tomu, že obviněný se nachází ve vazbě, prosím, aby tato žádost byla vyřízena co nejdříve, případně urychleně sděleny důvody, které tomu brání.

Velmi děkuji za Vaši spolupráci.

S pozdravem

(vedoucí) státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 16:

1. Pro vyhotovení této žádosti platí obecná pravidla uvedená v poznámce ke vzoru č. 12, zejména bod 5 těchto poznámek.

2. Pro státy uplatňující anglosaský způsob trestního řízení obecně platí, že žádost o provedení v důkazu v cizině žádá soud, výjimečně policejní orgán. Proto je třeba zvláště zdůraznit oprávnění státního zástupce podle trestního řádu České republiky jednak vykonávat dozor v přípravném řízení a jednak žádat o provedení důkazu v cizině, pokud je věc ve stádiu přípravného řízení trestního.

3. Často se stává, že dožádaný orgán vyžaduje, aby státní zástupce, který provádí dozor v přípravném řízení trestním, podal žádost nebo se vyjádřil k námitkám dotčené osoby, které podala v dožádaném státě proti provedení žádosti státního zástupce ČR o právní pomoc, formou tzv. affidavitu, tj. přísěžného prohlášení (přísaha se zpravidla v těchto státech skládá do rukou k tomu příslušného úředníka soudu). Jedná se o takovou formu prohlášení, která v těchto státech zajišťuje, že případné uvedení nepravdy bude mít pro státního zástupce vážné důsledky. Bez takového či obdobného prohlášení se příslušné zahraniční justiční orgány často odmítají našimi žádostmi zabývat.

S ohledem na skutečnost, že institut přísěžného prohlášení orgánů činných v trestním řízení právní řád ČR nezná, lze doporučit, aby na tento požadavek bylo reagováno vysvětlením rozdílu mezi právními systémy obou států, nelépe již v žádosti státního zástupce o právní pomoc. Státní zástupce v ČR nevystupuje v trestním řízení jako soukromá osoba, takže jeho postup v trestním řízení (např. sepsání žádosti o právní pomoc) není třeba nijak zvlášť ověřovat (nezaměňovat s legalizací ve smyslu čl. 9 tohoto pokynu). Státní zástupce zastupuje v trestním řízení státní moc, a to na základě zákona a způsobem, který mu zákon stanoví. V případě, že by překročil své pravomoci nebo jeho postup by byl nezákonný, vystavuje se tím nebezpečí trestního stíhání pro zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 tr. zák., což je vhodné v žádosti výslovně uvést.

Tím, že státní zástupce žádá o vzájemnou pomoc (přičemž žádost má jisté obsahové i formální náležitosti - hlavička úřadu, podpis státního zástupce, kulaté razítko), projevuje vůli státu v trestním řízení a zároveň ji osvědčuje. Tj. v našem právním systému dochází ke ztotožnění projevu vůle státního zástupce a ověření její pravdivosti. Vzhledem k tomu, že státní zástupce na základě zákona a způsobem, který zákon staví, přímo zastupuje státní moc v trestním řízení, není jeho postup v trestním řízení ověřován jiným orgánem státní moci.

Vzor č. 17

Žádost o právní pomoc v cizině spočívající v dočasném převzetí osoby z ciziny (§ 440 tr. ř.)

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Spisová značka:

V dne

PILNÉ**V A Z B A**

*přesné označení státního zastupitelství,
soudu nebo jiného orgánu cizího státu,
u něhož se právní pomoc vyžaduje
..... označení cizího státu
(nutno uvést oficiální název)*

Věc: **obviněný** - žádost o právní pomoc v trestní věci v

S odvoláním na článek 11 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 (*popř. se uvede odkaz na jinou mnohostrannou mezinárodní smlouvu nebo na dvoustrannou mezinárodní smlouvu o právní pomoci, pokud existuje*) žádám o právní pomoc pro trestní řízení vedené proti obviněnému, narozenému dne..... v, státnímu příslušníku České republiky, trvale bytem v, toho času ve vazbě v, stíhanému policejním orgánem Služby kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky, pod číslem trestního spisu:..... pro trestný čin podle § trestního zákona České republiky. (*Je-li v trestní věci stíháno více obviněných, uvedou se údaje ke všem obviněným, proti kterým se v dané trestní věci trestní stíhání vede*).

Ustanovení § trestního zákona České republiky zní:
(*cituje se příslušné ustanovení trestního zákona o trestném činu, pro který je obviněný stíhán*).

Uvedeného trestného činu se měl obviněný dopustit tak, že
(*skutek by měl být popsán pokud možno v krátkých větách co nejpřehlednějším způsobem*).

Aby bylo dále možné účinně pokračovat v trestním stíhání obviněného na území České republiky, **žádám o dočasné předání** (*jméno osoby, která má být dočasně předána, včetně adresy jejího pobytu ve vazební věznici nebo věznici v dožádaném státě*) na území České republiky na dobu za účelem provedení těchto úkonů:

- provedení výslechu (*jméno osoby, která má být dočasně předána*) v procesním postavení svědka,
- provedení konfrontace (*jméno osoby, která má být dočasně předána*) s (*jméno osoby, se kterou má být osoba, která má být dočasně předána, konfrontována*),
- provedení prověrky na místě činu (*ev. se uvede jiný důvod - např. provedení vyšetřovacího pokusu nebo rekonstrukce*).

Osobní přítomnost (*jméno osoby, která má být dočasně předána*) na území České republiky je nezbytná z těchto důvodů:

- osoba, se kterou má být (*jméno osoby, která má být dočasně předána*) konfrontována je z důvodu vážné nemoci dlouhodobě upoutána na lůžko v nemocnici a její zdravotní stav neumožňuje převoz (*ev. se uvedou jiné důvody, pro které není možné provést úkon na území dožádaného státu a je tedy nezbytná osobní přítomnost dané osoby na území ČR*).

Pokud bude (*jméno osoby, která má být dočasně předána*) dočasně předána na území České republiky:

- a) bude tato osoba po dobu dočasného předání omezena na osobní svobodě, pokud (*název dožádaného státu*) nepožádá o její propuštění,

b) bude této osobě po dobu dočasného předání zajištěna imunita ve smyslu čl. 12 odst. 1 a 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 (*pokud je tato právní pomoc žádána na bezesmluvním základě, uveďte se citace ustanovení § 429 tr. ř.*)

Vzhledem k tomu, že obviněný se nachází ve vazbě, prosím, aby tato žádost byla vyřízena co nejdříve, případně urychleně sděleny důvody, které tomu brání.

Velmi děkuji za Vaši spolupráci.

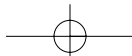
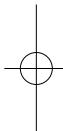
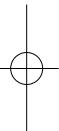
S pozdravem

(vedoucí) státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 17:

1. Tento druh vzájemné pomoci podle ustanovení § 440 tr. ř. se neváže na existenci mezinárodní smlouvy, tj. tato vzájemná pomoc je možná podle trestního řádu ČR i na základě **vzájemnosti**. V žádosti je třeba vždy citovat ustanovení § 429 tr. ř. Vyhovění této žádosti v takovém případě však bude zcela záviset na rozhodnutí příslušného orgánu dožádaného státu.

2. Pokud je Česká republika vázána mezinárodní smlouvou, která upravuje tento druh vzájemné pomoci, pak je třeba požadavky této smlouvy vždy dodržet.

Vzor č. 18**Žádost o vzetí do vazby osoby, která má být dočasně předána na území ČR (podle § 440 odst. 2 tr. ř.)**

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

Okresnímu soudu

v

Ke sp. zn.:

Věc: **obv.** - trestní stíhání - návrh na vzetí do vazby (**jméno osoby, která má být dočasně předána**)

Státní zástupce Okresního (Krajského, Vrchního) státního zastupitelství v podává podle § 440 odst. 2 tr. ř.

n á v r h ,aby (**jméno osoby, která má být dočasně předána**) byla vzata do vazby po dobu dočasného odevzdání na území České republiky s tím, že vazba začíná dnem převzetí této osoby na území České republiky.Státní zástupce Okresního (Krajského, Vrchního) státního zastupitelství v požádal dne (**datum podání žádosti o právní pomoc**) (**název dožádaného státu**) o dočasné předání (**jméno osoby, která má být dočasně předána**) na území České republiky za účelem provedení procesních úkonů ve shora uvedené trestní věci.Dne (**název orgánu dožádaného státu**) povolil dočasně předat (**jméno osoby, která má být dočasně předána**) na území České republiky za účelem provedení procesních úkonů na dobustátní zástupce OSZ (KSZ, VSZ):
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství**Poznámky k vzoru č. 18:****1.** Tento návrh státní zástupce podává poté, co mu Nejvyšší státní zastupitelství (v případě přímého právního styku příslušný orgán dožádaného státu) sdělí, že dočasné předání osoby na území ČR bylo povoleno.**2.** Podle § 440 odst. 2 tr. ř. soud není důvody vazby podle § 67 tr. ř. vázán.**3.** Poté, co byly požadované úkony na území ČR provedeny a osobu je třeba vrátit zpět na území dožádaného státu, státní zástupce, k jehož žádosti byla tato osoba dočasně předána, propustí tuto osobu z vazby a postupuje podle čl. 81 odstavce 4 až 9 tohoto pokynu.

Vzor č. 19

Žádost státního zástupce o udělení souhlasu s použitím písemností poskytnutých policejním orgánům pro účely dokazování v trestním řízení

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v
adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Spisová značka:

V dne

*přesné označení státního zastupitelství,
soudu nebo jiného orgánu cizího státu,
u něhož se právní pomoc vyžaduje*

(pokud není žádost zasílána přímým právním stykem a státnímu zástupci není přesně známo, který orgán v cizině je příslušný k vyřízení jeho žádosti, postačí uvést - „orgánu příslušnému pro“ a uvést místo, kde má být úkon proveden)

*..... označení cizího státu
(nutno uvést oficiální název)*

Věc: **obviněný** - žádost o udělení souhlasu podle článku 39 odstavec 2 Schengenské prováděcí úmluvy

S odvoláním na Evropskou úmluvu o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 a článek 39 odstavec 2 Schengenské prováděcí úmluvy ze dne 19. června 1990 žádám o udělení souhlasu k použití těchto písemností jako důkazů v níže uvedeném trestním řízení před trestním soudem v České republice:

(uveďte se seznam jednotlivých písemností, které podle čl. 39 odst. 1 Schengenské prováděcí úmluvy byly policejnímu orgánu ČR předány policejním orgánem jiného členského státu).

V České republice je vedeno trestní stíhání proti obviněnému, narozenému dne v, státnímu příslušníku České republiky, trvale bytem v, stíhanému policejním orgánem Služby kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky, pod číslem trestního spisu... pro trestný čin podle § trestního zákona České republiky. *(Je-li v trestní věci stíháno více obviněných, uvedou se údaje ke všem obviněným, proti kterým se v dané trestní věci trestní stíhání vede).*

Ustanovení § trestního zákona České republiky zní:

(cituje se příslušné ustanovení trestního zákona o trestném činu, pro který je obviněný stíhán).

Uvedeného trestného činu se měl obviněný dopustit tak, že

(skutek by měl být popsán pokud možno v krátkých větách co nejpráhlednějším způsobem).

Výše uvedené písemnosti, které jsou nutné pro toto trestní stíhání v České republice byly na základě článku 39 odstavec 1 Schengenské prováděcí úmluvy poskytnuty policejnímu orgánu České republiky *(uveďte se přesný název tohoto orgánu)* policejním orgánem *(uveďte se přesný název policejního orgánu jiného členského státu)* dne

Děkuji za spolupráci.

(vedoucí) státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 19:

1. Česká republika, stejně jako dalších 9 “nových” členských států, Schengenskou prováděcí úmluvu¹⁾ (dále jen SPÚ) neratifikovala. Česká republika však ratifikovala **Smlouvu o přistoupení**, jejíž nedílnou součástí je **Akt o podmínkách přistoupení a o úpravách smluv, na nichž je založena EU**. Článek 3 odstavec 1 tohoto Aktu stanoví, že **ustanovení schengenského acquis**, jak bylo začleněno do rámce EU protokolem připojeným ke Smlouvě o EU a Smlouvě o založení ES, a aktů na ně navazujících nebo s ním jinak souvisejících, jsou pro tyto státy závazná, avšak ode dne přistoupení závazná a **použitelná** v nových členských státech jsou pouze ustanovení uvedená v seznamu v příloze I tohoto aktu.

Podle odstavce 2, Přílohy I Aktu o podmínkách přistoupení a o úpravách smluv, na nichž je založena EU, v návaznosti na citovaný článek 3 odstavec 1 tohoto aktu je pro Českou republiku a další „nové“ členské státy závazné a použitelné rovněž ustanovení čl. 39 SPÚ.

SPÚ v současné době zavazuje všechny členské státy Evropské unie, kromě Velké Británie a Irska, a dále Norsko a Island.

2. Podle čl. 39 odst. 1 SPÚ se smluvní strany zavazují, že si jejich policejní orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy a v rámci svých pravomocí poskytují pomoc za účelem předcházení trestným činům a jejich vyšetřování,

- a) pokud podle vnitrostátních právních předpisů není žádost vyhrazena soudním orgánům a
 - b) pokud žádost nebo její vyřízení nevyžaduje od dožádané smluvní strany použití donucovacích opatření.
- Nejsou-li dožádané policejní orgány příslušné k vyřízení žádosti, postoupí ji příslušným orgánům.

Podle čl. 39 odst. 2 SPÚ písemné informace, které dožádaná smluvní strana poskytne podle odstavce 1, může dožadující smluvní strana použít jako důkazy v trestním řízení pouze se souhlasem příslušných justičních orgánů dožádané smluvní strany.

Pokud jde o tyto písemné informace, typicky se může jednat o výpisy s různých databází, např. obchodního rejstříku či katastru nemovitostí, kopie listinných důkazů z trestních spisů, tj. o takové písemnosti, pro jejichž vyžádání policejní orgán nepotřebuje v dožádaném státě souhlas státního zástupce nebo soudce.

3. Žádost státního zástupce o poskytnutí souhlasu s použitím písemností poskytnutých na základě čl. 39 odst. 1 SPÚ musí obsahovat zejména:

- označení státního zastupitelství, které o tento souhlas žádá,
- popis skutku a jeho právní kvalifikaci s citací znění trestného činu v trestním zákoně ČR,
- seznam písemností, které byly poskytnuty podle čl. 39 odst. 1 SPÚ,
- kdy a kterým orgánem byly tyto písemnosti poskytnuty.

Udělení souhlasu závisí pouze na právních předpisech dožádaného státu a rozhodnutí dožádaného justičního orgánu.

4. Policejní orgán ČR je na základě čl. 39 odst. 1 SPÚ rovněž oprávněn policejnímu orgánu výše uvedených členských států poskytnout součinnost. Pokud jde o písemnosti, které je možné na základě tohoto ustanovení předat, může se jednat o výpisy s různých databází, např. obchodního rejstříku či katastru nemovitostí nebo kopie listinných důkazů z trestních spisů, tj. o takové písemnosti, pro jejichž vyžádání policejní orgán nepotřebuje v dožádaném státě souhlas státního zástupce nebo soudce. Výpisy z databází může policejní orgán žádat podle § 47 a § 47a zákona o Policii České republiky (č. 283/1991 Sb. ve znění pozdějších změn). Do zahraničí může policejní orgán předávat tyto údaje právě na základě čl. 39 odst. 1 SPÚ.

5. V případě dožádání justičním orgánem dožadujícího státu státní zástupce **souhlas uděluje podle čl. 39 odst. 2 SPÚ za podmínek uvedených v trestním řádu, zejména v ustanovení § 434 tr. ř.**

Souhlas, aby údaje nebo věci, které byly dožadujícímu státu Českou republikou předány, byly použity jako důkazy v trestním řízení v cizím státě, může státní zástupce udělit pouze za těchto podmínek:

- k poskytnutí takových údajů nebo věcí není příslušný soud,
- použití údajů nebo věcí jako důkazů v trestním řízení by bylo možné v případě, že by se takové trestní řízení vedlo v České republice (z toho vyplývá, že např. nelze udělit souhlas s použitím úředních záznamů o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 5 tr. ř. jako důkazu v trestním řízení vedeném v cizině), a
- nehrozí, že by tím bylo zmařeno jiné řízení vedené v České republice nebo by byl vážně ohrožen jiný důležitý zájem.

Jestliže poskytnuté písemnosti byly získány v trestním řízení vedeném v České republice a trestní řád stanoví zvláštní pravidla jejich použití v jiné trestní věci (např. § 88 odst. 4, § 159d odst. 5 tr. ř.), je třeba při rozhodování o udělení souhlasu tyto respektovat.

Pokud žádost justičního orgánu dožadujícího státu o udělení souhlasu podle čl. 39 odst. 2 SPÚ neobsahuje náležitosti uvedené v bodě 3, státní zástupce vyžádá její doplnění.

¹⁾ Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích podepsané dne 19. června 1990 v Schengenu (OJ, L 239, 22. 9. 2000), znění v češtině je uveřejněno pod číslem Úřední věstník, Zvláštní vydání 2004, Kap. 19, sv. 02 (OJ, L 239, 22. 9. 2000, s. 19).

Vzor č. 20**Přípis Nejvyššímu státnímu zastupitelství, kterým se předkládá žádost o právní pomoc v cizině**

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v
 adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

PILNÉ

V A Z B A

**Nejvyšší státní zastupitelství
 mezinárodní odbor
 oddělení právního styku s cizinou**

Věc: **obviněný** - žádost o právní pomoc v trestní věci v (*název státu*)
 Příl.: 3x žádost o právní pomoc s překladem do jazyka
 3x poučení svědka s překladem do jazyka
 1x (*ev. další přílohy*)

Ve shora uvedené trestní věci předkládám podle čl. 63 Pokynu obecné povahy poř. č. 1/2005 ze dne 26. 1. 2005, kterým se upravuje postup státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství v oblasti právního styku s cizinou v trestních věcech žádost o právní pomoc v (*název státu*) a žádám, aby byla odeslána do tohoto státu k vyřízení.

(vedoucí) státní zástupce
 vlastnoruční podpis

Poznámky k vzoru č. 20:

Žádost je třeba mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství zaslat ve trojím vyhotovení, neboť dvě vyhotovení jsou zasílána do dožádaného státu, z nichž jedno zůstává u ústředního justičního orgánu tohoto státu a jedno je postoupeno orgánu, který je oprávněn dožádat státního zástupce v tomto státě provést. Jedno vyhotovení zůstává na mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství pro případ ztráty žádosti v cizině nebo pro případné urgencye. Jedno vyhotovení žádosti státní zástupce musí založit rovněž do trestního spisu (čl. 61 odst. 8 tohoto pokynu).

Vzor č. 21

Návrh ministru spravedlnosti na dočasné předání osoby do ciziny (§ 438 odst. 3, § 400 odst. 2 a 3 tr. ř.)

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

Ministerstvo spravedlnosti ČR

Mezinárodní odbor

Výšehradská 16

128 10 Praha 2

Věc: **obv.** - návrh na dočasné předání do ciziny..... (*jméno osoby, která má být dočasně předána*)Příl.: Žádost (*název justičního orgánu dožadujícího státu*) o právní pomoc ze dne- protokol o výsledku (*jméno osoby, která má být dočasně předána*)(*ev. další spisový materiál*)

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v podává podle § 438 odst. 3 ve spojení s § 400 odst. 2 a 3 tr. ř. ministru spravedlnosti

n á v r h n a d o č a s n é p ř e d á n í

..... (*jméno osoby, která má být dočasně předána*), nar., bytem, t. č. ve vazební věznici (*věznici*) v....., do (*označení dožadujícího státu*) na dobu od do za účelem provedení těchto úkonů:

-

..... (*jméno osoby, která má být dočasně předána*) musí být vrácena do České republiky nejpozději do

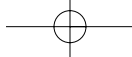
..... (*jméno osoby, která má být dočasně předána*) je v České republice stíhána pro trestný činpodle § tr. zák. Rozhodnutím Okresního soudu v ze dne, sp. zn. byla tato osoba vzata do vazby, která trvá až do současné doby. (..... *vykonává trest odnětí svobody na základě rozsudku ... soudu v ze dne , sp. zn. , kterým byla uznána vinnou trestným činem podle § tr. zák., za který jí byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce, který nastoupila dne*).

..... (*jméno osoby, která má být dočasně předána*) dne uvedla, že s dočasným předáním do za účelem výše uvedených úkonů trestního řízení souhlasí. Tato osoba nemá v (*název dožadujícího státu*) postavení obviněného, jak vyplývá z žádosti (*označení justičního orgánu dožadujícího státu*). Její přítomnost v době od do není v České republice nezbytná z důvodu dokazování v trestním řízení, neboť Toto dočasné předání nezmění účel vazby (*uloženého trestu odnětí svobody*), ani nepřiměřeně neprodlouží trvání vazby, která je vykonávána na území České republiky (*neprodlouží výkon trestu odnětí svobody, který je vykonáván na území České republiky*), neboť.....

(vedoucí) státní zástupce

vlastnoruční podpis

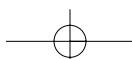
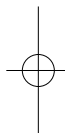
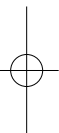
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 21:

1. O dočasném předání osoby z ČR na území dožadujícího státu (ev. na žádost státního zástupce podle § 439 tr. ř.) rozhoduje podle § 438 odst. 3 ve spojení s § 400 odst. 2 a 3 tr. ř. ministr spravedlnosti.

2. Před podáním tohoto návrhu státní zástupce musí prověřit, zda jsou splněny podmínky dočasného předání uvedené v § 438 odst. 2 tr. ř., ev. v mezinárodní smlouvě, kterou je Česká republika vázána (např. čl. 11 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959, č. 550/1992 Sb.).

3. Pokud státní zástupce příslušný k vyřízení takové žádosti o právní pomoc neshledá dočasné předání vhodným, navrhne ministru spravedlnosti zamítnout dočasné předání. Tento návrh řádně odůvodní, např. probíhajícími úkony trestního řízení, v rámci kterého je tato osoba ve vazbě.

Vzor č. 22

Rozhodnutí o převzetí trestní věci z ciziny (§ 447 odst. 1 a 2 tr. ř.)

Nejvyšší (Okresní, Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v
adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

Rozhodnutí**o převzetí trestní věci z ciziny**

Nejvyšší (Okresní, Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v rozhodlo dne o žádosti
(označení orgánu, který o převzetí trestní věci žádal), č. j. ze dne o převzetí trestní věci t a k t o :

Podle § 447 odst. 1 trestního řádu (*pokud rozhoduje o převzetí trestního řízení podle příslušné mezinárodní smlouvy jiné než Nejvyšší státní zastupitelství, uveďte odkaz na § 447 odst. 1 a 2 tr. ř.*)

se přebírá

trestní věc vedená u (*označení orgánu, který vedl trestní řízení v dožadujícím státě*), pod sp. zn. proti
..... nar. bytem , státním občanům České republiky, pro trestný čin podle
§ trestního zákona (*dožadujícího státu*), kterého se měli dopustit tím, že

(*uveďte se popis skutku tak, aby nebyl zaměnitelný s jiným skutkem; při popisu skutku se vychází nejen z popisu skutku uvedeného v žádosti cizozemského orgánu, ale z celého spisového materiálu, který tento orgán předložil.*)

státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 22:

1. Převzetí trestního řízení nespočívá v tom, že by po rozhodnutí o žádosti orgánu cizího státu plynule pokračovalo trestní řízení v České republice. Převzetím trestního řízení se zde totiž rozumí převzetí trestního oznámení i převzetí již zahájeného trestního stíhání.

2. Při převzetí trestní věci z ciziny musí o žádosti příslušného orgánu cizího státu, aby orgány České republiky převzaly trestní řízení vedené proti občanu České republiky, který na území tohoto státu spáchal soudně trestný čin (popř. občanu jiného státu nebo osoby bez státní příslušnosti, je-li dána trestní jurisdikce České republiky), rozhodnout Nejvyšší státní zastupitelství, které také přezkoumá žádost a připojený spisový materiál z hlediska splnění podmínek stanovených příslušnou mezinárodní smlouvou a právního řádu České republiky. Pokud takovou žádost obdrželo přímo nižší státní zastupitelství, předloží ji Nejvyššímu státnímu zastupitelství, nestanoví-li mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána přímý právní styk justičních orgánů ohledně převzetí trestního řízení (§ 447 odst. 2 tr. ř.).

3. Pokud Nejvyšší státní zastupitelství po přezkoumání žádosti příslušného orgánu cizího státu dospěje k závěru, že jsou splněny podmínky příslušné mezinárodní smlouvy a právního řádu České republiky, rozhodne, že trestní řízení se přebírá, a dá bezodkladně podnět k trestnímu řízení podle trestního řádu nižšímu věcně a místně příslušnému státnímu zastupitelství. Zároveň s tímto podnětem předá Nejvyšší státní zastupitelství veškerý spisový materiál, který od orgánu cizího státu obdrželo. Současně vyzoomí dožadující orgán cizího státu o svém rozhodnutí.

Rozhodnutí Nejvyššího státního zastupitelství podle § 447 odst. 1 tr. ř. má pouze deklaratorní charakter, tj. nezakládá trestní jurisdikci ČR. Tato je dána již od okamžiku spáchání trestného činu. Toto rozhodnutí má význam především pro dožadující cizí stát, který je tak dočasně zbaven povinnosti vést trestní stíhání v dané věci a pro ČR má význam z hlediska přípustnosti některých důkazů provedených v rámci trestního řízení v cizině.

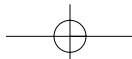
4. Rozhodnutí Nejvyššího státního zastupitelství podle § 447 odst. 1 tr. ř. je rozhodnutím „sui generis“, které nemá formu usnesení podle § 119 odst. 2 tr. ř., protože se jedná o rozhodnutí, kterým se reaguje na žádost cizího státu, nikoli na návrh některé z osob zúčastněných na trestním řízení, a to v situaci, kdy není zřejmé, zda vůbec bude konáno trestní řízení podle práva České republiky. Nicméně musí mít charakter rozhodnutí, z něhož vyplývá jednoznačné stanovisko k uvedené žádosti orgánu cizího státu. Jen samotné opatření či pokyn by neodpovídaly svým významem povaze tohoto úkonu, takže by neposkytovaly dostatečný a zákonný podklad pro použití důkazů provedených dožadujícím orgánem v cizině v pozdějším trestním řízení, zahájeném po převzetí trestní věci orgány České republiky. Nejvyšší státní zastupitelství při tomto rozhodování posuzuje otázku, zda jsou splněny podmínky podle příslušné mezinárodní smlouvy, za nichž lze trestní věc převzít, a zda přichází v úvahu trestní řízení podle vnitrostátního práva. Rozhodnutí se vždy založí do trestního spisu.

5. V trestní věci, ve které došlo k převzetí trestního řízení cizího státu na základě mezinárodní smlouvy, již je Česká republika vázána, nebo i bez smluvního základu jen na základě reciprocity Nejvyšším státním zastupitelstvím způsobem předpokládaným právním řádem České republiky, je možno v řízení před soudem použít i důkazy, které byly v procesní formě provedeny a zajištěny v rámci trestního řízení orgány cizího státu (§ 447 odst. 3 tr. ř.).

Po převzetí trestního řízení je nutno provést na území ČR nové trestní řízení v tom směru, že se zahájí úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr. ř., ev. jsou-li k tomu podmínky, trestní stíhání podle § 160 odst. 1 tr. ř., vyslechne se obviněný, a provedou další úkony přípravného řízení předpokládané trestním řádem České republiky. Důkazní řízení však není nutné provádět znovu jen proto, že důkazy nebyly provedeny a zajištěny orgány České republiky, ale orgány cizího státu před zahájením trestního stíhání v České republice (rozh. č. 14/1997 Sb. rozh. tr.).

6. Pokud Nejvyšší státní zastupitelství dospěje k závěru, že pro převzetí trestního řízení nejsou splněny podmínky příslušné mezinárodní smlouvy a právního řádu České republiky, žádost o převzetí trestní věci dožadujícímu orgánu vrátí s odůvodněním, proč nebylo rozhodnuto o převzetí dané trestní věci k trestnímu řízení do České republiky. Negativní rozhodnutí o tom, že se trestní řízení nepřebírá, se tedy nevydává.

7. Jestliže Nejvyšší státní zastupitelství shledá, že předložená žádost a k ní připojený spisový materiál neposkytují dostatek podkladů pro rozhodnutí o převzetí trestního řízení, o převzetí trestního řízení nerozhoduje, ale požádá orgán cizího státu, který žádost předložil, o jejich doplnění.

Vzor č. 23

Předání trestní věci do ciziny - žádost o převzetí trestní věci cizozemskými orgány (§ 448 odst. 1 tr. ř.)

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Spisová značka:

V dne

*přesné označení státního zastupitelství,
soudu nebo jiného orgánu cizího státu,
u něhož se právní pomoc vyžaduje*

(pokud není žádost zasílána přímým právním stykem a státnímu zástupci není přesně známo, který orgán v cizině je příslušný k vyřízení jeho žádosti, postačí uvést „orgánu příslušnému pro“ a dále uvést místo, kde má podezřelý nebo obviněný v cizině bydliště)

..... *označení cizího státu*

(nutno uvést oficiální název)

Věc: **obviněný (podezřelý)** - žádost o převzetí trestní věci

Příloha: podstatná část spisu Policie České republiky – Služby kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky v číslo trestního spisu: s překladem do jazyka (*uvede se příslušný cizí jazyk*)

Podle článku 6 Evropské úmluvy o předávání trestního řízení ze dne 15. května 1972 (*popř. se uvede odkaz na jinou mnohostrannou mezinárodní smlouvu nebo na dvoustrannou mezinárodní smlouvu o právní pomoci, pokud existuje - např. článek 21 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959, č. 550/1992 Sb.*) žádám o převzetí trestního stíhání obviněného (*podávám trestní oznámení a navrhuji, aby bylo zahájeno trestní stíhání podezřelého*), narozeného dne, státního příslušníka (*označení státu*), trvale bytem ve (*uvede se označení státu a přesná adresa*).

Obviněný je v České republice stíhán pro trestný čin podle §..... trestního zákona, kterého se měl tím, že (*Jmenovaný je na základě šetření orgánů Policie České republiky důvodně podezřelý, že*) (*podrobný popis skutku*).

V rámci trestního stíhání (*řízení*) vedeného v České republice byly shromážděny tyto materiály:

I.

protokoly o výslechu svědků:

- ze dne

- protokol o rekognici ze dne

II.

úřední záznamy o podaném vysvětlení těchto osob:

- ze dne

III.

- znalecký posudek z oboru ze dne

IV.

tyto listinné a věcné důkazy:

-

Materiály uvedené v bodech I., III. a IV. je možné v České republice použít jako důkaz v řízení před trestním soudem. Naopak materiály uvedené v bodě II. není možné v České republice použít jako důkaz v řízení před trestním soudem. Pokud osoby uvedené v bodě II. jsou později vyslýchány jako svědci nebo jako obvinění, nemohou jim být podle trestního řádu České republiky úřední záznamy přečteny, nebo jinak konstatován jejich obsah. Tyto úřední záznamy slouží státnímu zástupci a obviněnému v České republice ke zvážení návrhu, aby osoba, která takové vysvětlení podala, byla vyslechnuta jako svědek, a soudu k úvaze, zda takový důkaz provede.

Na základě shora uvedených materiálů je možno učinit závěr, že obviněný (*podezřelý*) je důvodně podezřelý ze spáchání činu, který by mohl být podle trestního zákona České republiky posouzen jako trestný čin podle § trestního zákona.

§ trestního zákona zní:

(Uvede se citace příslušného ustanovení podle trestního zákona).

Toto trestní stíhání v České republice podle § 67 trestního zákona nebylo promlčeno.

§ 67 trestního zákona zní:

(Uvede se citace příslušného ustanovení podle trestního zákona).

(Případně se uvede citace jiných právních předpisů např. z oblasti dopravy takto):

Obviněný (*Podezřelý*) tuto dopravní nehodu zavinil porušením dopravních předpisů České republiky, když jako řidič nedodržel ustanovení § (*následuje výčet*) zákona číslo 361/2000 Sbírky zákonů, o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Tato ustanovení shora uvedeného zákona znějí takto:

§ 11

Směr a způsob jízdy

....

§ 17

Předjíždění

....

(Následuje citace příslušných ustanovení zákona, resp. jiných právních předpisů).

Porušení uvedených pravidel silničního provozu České republiky je v příčinné souvislosti se vznikem dopravní nehody a s jejími následky spočívajícími ve zranění a hmotné škodě jemu způsobené.

Shora uvedená pravidla silničního provozu je nutno posuzovat za důležité povinnosti uložené řidiči podle zákona, neboť jejich porušení zpravidla vede k vážným dopravním nehodám s těžkými následky.

Obviněný (*Podezřelý*) nebyl na území České republiky omezen na osobní svobodě a ani mu nebyla odňata žádná z jeho věcí. Pro skutek, který je předmětem tohoto řízení, nebyl postižen žádným trestem ani správní pokoutou.

Jak vyplývá z protokolu o výsledku poškozeného ze dne, tento poškozený žádá, aby obviněný (*podezřelý*) byl trestně stíhán a aby mu byla uložena povinnost nahradit způsobenou škodu.

Z protokolu o zajištění věci podle § 78 trestního řádu ze dne vyplývá, že byla zajištěna peněžitá částka v hotovosti ve výši, která je složena na účtu státního zastupitelství v

(ev. podle § 79a tr. ř. byly zajištěny peněžité prostředky na č. účtu u banky anebo podle § 78 tr. ř. byla zajištěna vozidla, která jsou uložena u atd.).

Obviněný po zahájení trestního stíhání v České republice vycestoval do (*uvede se zpravidla domovský stát*), proto proti němu není možné nadále v České republice účinně vést trestní stíhání (*případně se uvedou jiné důvody, proč není možné nebo efektivní vést dále trestní stíhání v České republice*).

(Nebylo-li v České republice zahájeno trestní stíhání podle § 160 odst. 1 tr. ř. nebo § 302 a násl. tr. ř. uvede se:)

Podezřelý vycestoval před sdělením obvinění zpět do (*uvede se zpravidla domovský stát*), proto proti němu nebylo v České republice zahájeno trestní stíhání.

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v podává tuto žádost o převzetí trestní věci a žádá, aby bylo informováno ve smyslu čl. 16 odst. 2 Evropské úmluvy o předávání trestního řízení ze dne 15. května 1972 (**popř. se uvede odkaz na jinou mnohostrannou mezinárodní smlouvou nebo na dvoustrannou mezinárodní smlouvu o právní pomoci, pokud existuje a upravuje tuto možnost - např. čl. 21 odst. 2 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních**) o opatřeních, která budou učiněna v (**uvede se označení příslušného orgánu cizího státu a jeho sídla**) o souvislosti s touto žádostí, a aby mu byl zaslán opis rozhodnutí, které bude vydáno.

Děkuji za spolupráci.

S pozdravem

(vedoucí) státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 23:

1. Předání trestní věci do ciziny státní zástupcem je možné jen před podáním obžaloby.

2. Pokud bylo na území ČR zahájeno trestní stíhání podle § 160 odst. 1 tr. ř. (nebo § 302 a násl. tr. ř.) a nadále není možné či efektivní toto trestní řízení v ČR vést, zejména z důvodu nepřítomnosti obviněného na území ČR, státní zástupce přeruší trestní stíhání podle § 173 odst. 1, písm. a) nebo d) tr. ř. Pokud byly na území ČR zahájeny pouze úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr. ř., rozhodnutí o přerušení tohoto řízení se nevydává.

3. Poté zpracuje žádost o předání trestní věci do ciziny, a to pokud je vedeno trestní řízení:

- a) pro trestný čin spáchaný na území České republiky a z jeho spáchání je podezřelá osoba, která je občanem cizího státu, nebo
- b) pro trestný čin spáchaný touto osobou na území cizího státu.

Tuto žádost zasílá spolu se spisovým materiálem do ciziny prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství, nestanoví-li mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, přímý právní styk justičních orgánů ohledně převzetí trestního řízení (§ 448 odst. 2 tr. ř.).

4. Jestliže orgán dožádaného státu rozhodl o převzetí trestního řízení, nelze na území České republiky pokračovat v trestním řízení pro trestný čin, pro který bylo trestní řízení předáno, nebo nařídít výkon trestu uloženého za čin, pro který bylo trestní řízení předáno (§ 448 odst. 3 tr. ř.). Orgány České republiky však mohou v trestním řízení pokračovat nebo nařídít výkon trestu (§ 448 odst. 4 tr. ř.), jestliže dožádaný stát

- a) oznámí, že ve věci nebude řízení konat,
- b) dodatečně odvolá své rozhodnutí o převzetí trestního řízení, nebo
- c) oznámí, že v řízení nebude pokračovat.

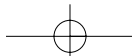
5. Po předání trestní věci do ciziny státní zástupce vyčká rozhodnutí cizozemského orgánu v této trestní věci. Jakmile je o rozhodnutí cizozemského orgánu v této trestní věci vyrozuměn

- a) pokud nebylo na území ČR původně zahájeno trestní stíhání - založí toto rozhodnutí do spisu a odloží věc podle § 159a odst. 2 tr. ř. nebo podle § 159a odst. 3 tr. ř., event. dá k takovému postupu pokyn policejnímu orgánu,
- b) pokud bylo na území ČR původně zahájeno trestní stíhání - rozhodne o pokračování trestního stíhání podle § 173 odst. 2 věta druhá tr. ř. a zároveň rozhodne o zastavení tohoto trestního stíhání podle § 172 iii. odst. 1, písm. d) tr. ř. ve spojení s § 11 odst. 1 písm. f), nebo g), nebo h), odst. 4 tr. ř., nebo iv. odst. 1, písm. d) tr. ř. ve spojení s § 11 odst. 1 písm. j) tr. ř., nebo v. odst. 2 písm. b) tr. ř.

Při posuzování, zda určité rozhodnutí orgánu cizího státu činného v trestním řízení je překážkou věci rozhodnuté a zda tedy zakládá nepřijatelnost trestního stíhání ve smyslu § 11 odst. 1 písm. j) tr. ř., tj. zda zastaví trestní stíhání podle § 172 odst. 1, písm. d) tr. ř. ve spojení s § 11 odst. 1 písm. j) tr. ř. anebo podle § 172 odst. 2 písm. b) tr. ř., jsou tyto možnosti:

I. Pokud jde o tato rozhodnutí příslušného orgánu členského státu Evropské unie:

- pravomocný rozsudek soudu nebo rozhodnutí soudu nebo jiného oprávněného orgánu o pravomocném zastavení trestního

stíhání, jestliže rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno,
 - pravomocné rozhodnutí o schválení narovnání, jestliže rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno,
 - pravomocné rozhodnutí o postoupení věci s podezřením, že skutek je přestupkem, jiným správním deliktem nebo kárným proviněním, jestliže rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno,
 jedná se podle § 11 odst. 4 tr. ř. o rozhodnutí, která vytvářejí překážku vedení trestního stíhání v České republice, proto je třeba trestní stíhání zastavit podle § 172 odst. 1, písm. d) tr. ř. ve spojení s § 11 odst. 1 písm. f), nebo g), nebo h), odst. 4 tr. ř.
 Ve vztahu ke všem členským státům Evropské unie je Česká republika vázána Schengenskou prováděcí úmluvou (dále jen SPÚ), která v čl. 54 stanoví, že osoba, která byla pravomocně odsouzena jednou smluvní stranou, nesmí být pro tentýž čin stíhána druhou smluvní stranou za předpokladu, že v případě odsouzení již byla vykonána nebo je právě vykonávána sankce, nebo podle práva smluvní strany, ve které byl rozsudek vynesen, již nemůže být vykonána. Ustanovení čl. 55 SPÚ sice stanoví možnost výjimek z této zásady na základě prohlášení členských států učiněných při ratifikaci, přijetí nebo schválení SPÚ, avšak článek 58 SPÚ stanoví, že ustanovení SPÚ o zákazu dvojího trestu neodporují použití širších vnitrostátních právních předpisů upravujících zásadu zákazu dvojího řízení v téže věci ve vztahu k justičním rozhodnutím vyneseným v zahraničí. Proto se ve vztahu k členským státům Evropské unie vždy uplatní § 11 odst. 4 tr. ř. a nikoli platné mezinárodní smlouvy, které byly, tak jako je SPÚ, dodatkem k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959.

II. Pokud je Česká republika ve vztahu k cizímu státu vázána **pouze Evropskou úmluvou o předávání trestního řízení ze dne 15. května 1972**, za překážku věci rozhodnuté bude považován pouze pravomocný a vykonatelný trestní rozsudek, jímž daná osoba:

- (a) byla zproštěna viny,
- (b) uložený trest:
 - (i) byl zcela vykonán nebo je vykonáván, nebo
 - (ii) zcela nebo z její nevykonané části podléhal milosti nebo amnestii, nebo
 - (iii) nemůže již být vykonán vzhledem k promlčení,
- (c) soud uznal obžalovaného vinným a upustil od potrestání,

a to pouze v případě, že Česká republika požádala cizí stát o převzetí trestního řízení.

Pokud tedy cizí stát na základě žádosti příslušných orgánů České republiky převzal trestní řízení, v této věci rozhodl rozsudkem ve smyslu ustanovení čl. 35 odst. 1 Úmluvy a o tomto rozhodnutí Českou republiku informoval, pak státní zástupce toto trestní stíhání zastaví podle § 172 odst. 1 písm. d) tr. ř., ve spojení s § 11 odst. 1 písm. j) tr. ř.

Pokud orgán cizího státu činný v trestním řízení rozhodne jinak než ve smyslu čl. 35 odst. 1 výše uvedené Úmluvy, pak státní zástupce trestní stíhání zastaví **podle § 172 odst. 2 písm. b) tr. ř.**

Tento postup bude uplatněn, pokud trestní stíhání bylo z České republiky předáno do těchto států: Turecko (dvoustranná smlouva vyhlášená pod č. 76/1933 Sb. neobsahuje ustanovení týkající se předávání trestního stíhání), Ukrajina.

III. Další možností je, že v oblasti předávání trestního řízení je Česká republika ve vztahu k některým státům vázána **nejen Evropskou úmluvou o předávání trestního řízení z r. 1972, ale rovněž bilaterální smlouvou o spolupráci v trestním řízení.**

Čl. 43 odst. 1 Evropské úmluvy o předávání trestního řízení z r. 1972 mimo jiné stanoví, že tato Úmluva se nedotýká ustanovení upravujících záležitosti, kterými se zabývá tato Úmluva a která jsou již obsažena v jiných stávajících dohodách mezi smluvními státy. Při posuzování, zda určité rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení cizího státu je překážkou věci rozhodnuté a zda tedy zakládá nepřipustnost trestního stíhání ve smyslu § 11 odst. 1 písm. j) tr. ř., je tedy třeba vycházet jak z Evropské úmluvy o předávání trestního řízení z r. 1972, tak z dané bilaterální smlouvy.

Seznam států, kde dvoustranná smlouva neobsahuje žádné ustanovení týkající se zásad *res iudicata* nebo *ne bis in idem* nebo plně odkazuje na Evropskou úmluvu o předávání trestního řízení z r. 1972:

Albánie (čl. 54, č. 97/1960 Sb.), **Rumunsko** (čl. 59, č. 31/1959 Sb.), **Srbsko a Černá Hora** (čl. 81, č. 207/1964 Sb.).

Při rozhodování o pokračování a následném zastavení trestního stíhání státní zástupce postupuje stejně jako je uvedeno v bodě ad II.

IV. Jestliže je Česká republika vůči určitému státu vázána **pouze dvoustrannou smlouvou**, pak české orgány činné v trestním řízení posuzují, zda určité rozhodnutí orgánu cizího státu činného v trestním řízení je překážkou věci rozhodnuté a zda tedy zakládá nepřipustnost trestního stíhání ve smyslu § 11 odst. 1 písm. j) tr. ř., pouze podle ustanovení dané dvoustranné smlouvy.

Seznam států, se kterými Česká republika je vázána dvoustrannou smlouvou, upravující předávání trestního stíhání, která však neobsahuje žádné ustanovení týkající se zásad *res iudicata* nebo *ne bis in idem*

Afgánistán (čl. 32, č. 44/1983 Sb.), **Alžírsko** (čl. 48, č. 17/1984 Sb.), **Bosna a Hercegovina** (čl. 81, č. 207/1964 Sb.), **Bulharsko** (čl. 67, č. 3/1978 Sb.), **Chorvatsko** (čl. 81, č. 207/1964 Sb.), **Jemen** (čl. 32, č. 76/1990 Sb.), **severní Korea** (čl. 44 a 45, č. 93/1989 Sb.), **Kuba** (čl. 59 a 60, č. 80/1981 Sb.), **Makedonie** (čl. 81, č. 207/1964 Sb.), **Mongolsko** (čl. 85 a 86, č. 106/1978 Sb.), **Sýrie** (čl. 51, č. 8/1986 Sb.), **Tunisko** (čl. 48, č. 40/1981 Sb.), **Vietnam** (čl. 59 a 60, č. 98/1984 Sb.).

V tomto případě státní zástupce zastaví trestní stíhání podle § 172 odst. 2 písm. b) tr. ř.

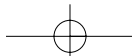
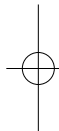
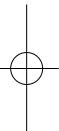
Seznam států, se kterými Česká republika je vázána dvoustranou smlouvou, upravující předávání trestního stíhání, která však obsahuje ustanovení týkající se zásad res iudicata nebo ne bis in idem, kdy za res iudicata jsou považována pravomocná konečná rozhodnutí všech orgánů činných v trestním řízení

Bělorusko (čl. 86, č. 95/1983 Sb.), **Rusko** (čl. 86, č. 95/1983 Sb.).

V tomto případě státní zástupce zastaví trestní stíhání podle § 172 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 1, písm. j) tr. ř.

V. Pokud Česká republika není vázána vůči určitému státu žádnou mezinárodní smlouvou týkající se předávání trestního řízení, buď pokračuje samostatně v trestním stíhání nebo je na uvážení státního zástupce, zda zastaví trestní stíhání podle § 172 odst. 2 písm. b) tr. ř.

6. *Pokud bylo zahájeno řízení podle zákona č. 218/12003 Sb. proti dítěti mladšímu patnácti let, nejedná se o trestní řízení a tuto věc nelze do ciziny, jako trestní řízení předat. O činnosti nezletilců je vhodné informovat zastupitelský úřad státu, jehož jsou občany, který je akreditován pro Českou republiku.*

Vzor č. 24

Přípis Nejvyššímu státnímu zastupitelství, kterým se předkládá žádost o převzetí trestní věci do ciziny**Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v**

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Sp. zn.:

V dne

**Nejvyšší státní zastupitelství
mezinárodní odbor
oddělení právního styku s cizinou**Věc: **obviněný (podezřelý)** - žádost o předání trestní věci do (**název státu**)

Příl.: 3x žádost o předání trestní věci do ciziny s překladem do jazyka

1x ověřená kopie podstatné části trestního spisu Policie České republiky, SKPV, Policie ČR v ČTS:

..... s překladem do jazyka (**uvede se příslušný cizí jazyk**)**(nebo originál spisu, ev. další přílohy)**

Ve shora uvedené trestní věci předkládám podle čl. 96 Pokynu obecné povahy poř. č. 1/2005 ze dne 26. 1. 2005, kterým se upravuje postup státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství v oblasti právního styku s cizinou v trestních věcech žádost o převzetí trestní věci v (**název státu**) a žádám, aby byla i s přílohami odeslána do tohoto státu k vyřízení.

(vedoucí) státní zástupce
vlastnoruční podpis**Poznámky k vzoru č. 24:**

Žádost je třeba mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství zaslat ve trojím vyhotovení, neboť dvě vyhotovení jsou zasílána do dožádaného státu, z nichž jedno zůstává u ústředního justičního orgánu tohoto státu a jedno je postoupeno orgánu, který je oprávněn v dožádaném státě vést trestní řízení. Jedno vyhotovení zůstává na mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství pro případ ztráty žádosti v cizině nebo pro případné urgencye.

Příloha č. 10

Úřední jazyky vybraných států

(Informace o úředních jazycích níže uvedených států jsou převzaty z webových stránek Ministerstva zahraničních věcí: www.mzv.cz)

- Albánská republika** - albánština
Alžírská demokratická a lidová republika - arabština
Belgické království - francouzština, vlámsština a němčina (podle regionu - pro žádosti či jiné písemnosti lze doporučit francouzštinu)
Běloruská republika - běloruština a ruština
Bosna a Hercegovina - bosenština, srbština a chorvatština
Bulharská republika - bulharština
Dánské království - dánština
Estonská republika - estonština
Finská republika - finština, švédština
Francouzská republika - francouzština
Gruzie - gruzínština
Chorvatská republika - chorvatština
Irská republika - irština a angličtina
Islandská republika - islandština
Italská republika - italština
Kubánská republika - španělština
Kyperská republika - řečtina a turečtina
Kyrgyzská republika - kyrgyzština a ruština
Maďarská republika - maďarština
Maltská republika - angličtina
Moldavská republika - moldavština
Mongolsko - mongolština
Nizozemské království - nizozemština
Norské království - norština
Lichtenštejnské knížectví - němčina
Litevská republika - litevština
Lotyšská republika - lotyština
Lucemburské velkovévodství - lucemburština, administrativními jazyky jsou i francouzština a němčina
Polská republika - polština
Portugalská republika - portugalština
Přechodový islámský stát Afghánistán - paštu (52 % obyv.), darí (dialekt perštiny - 32 % obyv.)
Ostatní hlavní jazyky: uzbečtina, turkmenština, balúčí
- Rakouská republika** - němčina
Republika Kazachstán - kazaština a ruština
Republika Makedonie (FYROM) - makedonština
Rumunsko - rumunština
Ruská federace - ruština
Řecká republika - řečtina
Slovinská republika - slovinština
Spojené království Velké Británie a Severního Irska - angličtina
Spojené státy americké - angličtina
Spolková republika Německo - němčina
Svazová republika Jugoslávie - Srbsko a Černá hora - v Srbsku je srbština s ekavským nářečím s písmem cyrilicí, v Černé Hoře srbština s ijekavským nářečím s písmem latinkou v pobřežních oblastech a cyrilicí ve vnitrozemí.
Španělské království - španělština
Švédské království - švédština
Tádžická republika - tádžičtina
Tuniská republika - arabština
Turecká republika - turečtina
Ukrajina - ukrajinština
Uzbecká republika - uzbečtina
Vietnamská socialistická republika - vietnamština

Příloha č. 11

**Adresy vybraných orgánů, jejichž činnost
se týká právního styku s cizinou****Nejvyšší státní zastupitelství České republiky
mezinárodní odbor
oddělení právního styku s cizinou**

Jezuitská 4
660 55 Brno

tel.: 542 512 202 (telefon vedoucí kanceláře)

fax: 542 512 414

Eurojust

Maanweg 174
2516 AB, The Hague
The Netherlands

tel: 0031 / 70 412 52 72

fax: 0031 / 70 412 52 71

e-mail: pzeman@eurojust.eu.int

**Ministerstvo spravedlnosti ČR
mezinárodní odbor
oddělení mezinárodních smluv
a mezinárodní právní pomoci trestní**

Vyšehradská 16
128 10 Praha 2

tel.: 221 997 111

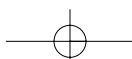
fax: 221 997 560

**Policejní prezidium ČR
odbor mezinárodní policejní spolupráce
oddělení SIRENE**

P.O. Box 62/MPS
Strojinická 27
170 89 Praha 7

tel.: 974 834 225, 974 834 210

fax: 974 834 716

Policejní prezidium ČR
odbor mezinárodní policejní spolupráce
oddělení Interpol
P.O. Box 62/MPS
Strojnická 27
170 89 Praha 7

tel.: 974 834 210 (kontakt na stálou službu Interpolu)
fax: 974 834 716

Diplomatický protokol
Ministerstvo zahraničních věcí České republiky
Loretánské náměstí 5
118 00 Praha 1

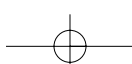
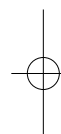
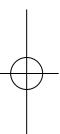
tel.: 224 182 190
fax: 224 182 034

Národní bezpečnostní úřad
Na Popelce 2/16, Praha 5, 150 06

adresa pro podávání písemností:

Národní bezpečnostní úřad
P.O.BOX 49
Praha 56, 150 06

tel.: 257 283 111
fax: 257 283 110

Příloha č. 12

**Adresy ústředních justičních orgánů evropských států
pro přípravné řízení trestní**

STÁT	ADRESA Ministerstva spravedlnosti nebo Generální prokuratury	WWW jsou-li k dispozici	fax telefon jsou-li k dispozici
Albánie	Ministry of Justice Bld. Deshmoxet e Kompit ALB – Tirana	www nejsou k dispozici	fax: 00355/42/228 359 tel.: 00355/42/234 560
Andorra	Ministerio de Justicia e Interior Edifici de Serveis de l'Obac Ctra. de l'Obac s/n Escaldes-Engordany Andorra	www nejsou k dispozici	fax: 0037/6/869-250 tel.: 0037/6/872-080
Bělorusko	Generální prokuratura Běloruské republiky Internacionálnaja 22 220 849 Minsk Belarus	www.ncpi.gov.by/minjust	fax: 00375/17/226 44 18 00375/17/223 72 43
Belgie	Ministry of Justice Boulevard de Waterloo 115 1000 Bruxelles Belgium	www.just.fgov.be	fax: 0032/2/538 83 75 tel.: 0032/2/542 65 11
Bosna a Hercegovina	Ministarstvo Vanjskih Poslova Bosny a Hercegoviny Musala br. 9 7100 Sarajevo Bosnia a Hercegovina	www nejsou k dispozici	fax není k dispozici tel.: na MZV 00387/33/28 11 00
Bulharsko	Ministry of Justice 1040 Sofia Slavjanska 1 Bulgaria	www.mjeli.government.bg	fax: 00359/2/98 70 098 tel.: 00359/2/98 70 709
Dánsko	Ministry of Justice Slotsholmsgade10 1216 Kobenhavn Denmark	www.jm.dk	fax: 0045/33/933510 tel.: 0045/33/923340
Estonsko	Ministry of Justice Tõnismägi 5a 15191 Tallin Estonia	www.just.ee	fax: 00372/7/6936052 tel.: 00372/7/441390
Finsko	Ministry of Justice Eteläesplanadi 10 00130 Helsinki Finland	www.om.fi	fax: 00358/9/16067524 tel.: 00358/9/16067524

STÁT	ADRESA Ministerstva spravedlnosti nebo Generální prokuratury	WWW jsou-li k dispozici	fax telefon jsou-li k dispozici
Francie	Ministere de la Justice 13, Place Vendome 750 42 Paris France	www.justice.gouv.fr	fax: 0033/1/44772258 tel.: 0033/1/44861422
Chorvatsko	Ministarstvo pravosuda ul. Republike Austrije 14 100 00 Zagreb Hrvatska	www.pravosudje.hr	fax: 00385/1/3710672 tel.: 00385/1/3710671
Island	Ministry of Justice Arnarhvoll 111 IS-150 Reykjavík Iceland	www.strj.is	fax: 00354/5527340 tel.: 00354/5609010
Irsko	Ministry of Justice, Equality and Law Reform 72-76 St.Stephens Green Dublin 2 Ireland	www.justice.ie	fax: 00353/1/6028420 tel.: 00353/1/6028202
Itálie	Ministero della Giustizia Via Arenula 70 I-00186 Roma Italy	www.giustizia.it	fax: 0039/06/68897528 tel.: 0039/06/68852841
Kypr	Ministry of Justice 125 Athalassa Ave CY-Nicosia Cyprus	www nejsou k dispozici	fax: 00357/22/518356 tel.: 00357/22/805958
Lichtenštejnsko	Fürstliches Landgericht Aeulestr. 70 FL-9490 Vaduz Fürstentum Liechtenstein	www nejsou k dispozici	fax: 00423/236/6569 tel.: 00423/236/6508
Litva	Ministry of Justice Gedimimo pr 30/1 Vilnius LT-2600 Lithuania	www.tm.gov.lt	fax: 00370/2/625940 tel.: 00370/2/624670
Lotyšsko	General Prosecutor's Office O. Kalpaka blvd. 6 Riga LV - 1801 Latvia	www.tm.gov.lv	fax: 00371/7044449 tel.: 00371/7044525
Lucembursko	Parquet Général du Luxembourg Cote D'Eich 12 L-2010 Luxembourg Grossherzogtum Luxembourg	www.mj.public.lu	fax: 00352/470550 tel.: 00352/475981336

STÁT	ADRESA Ministerstva spravedlnosti nebo Generální prokuratury	WWW jsou-li k dispozici	fax telefon jsou-li k dispozici
Maďarsko	General Prosecutor's Office Markó utca 16 1055 Budapest Hungary	www.im.hu	fax: 0036/1/2692662 tel.: 0036/1/2692600
Makedonie	Ministarstvo Pravde Republiky Makedonie Veljko Vlahovič 9 91000 Skopje Makedonia	www nejsou k dispozici	fax: 00389/91/226975 tel.: 00389/91/110439
Malta	The Office of the Attorney General the Palace MLT-Valletta Malta	www.justice.gov.mt	fax: 00356/240738 tel.: 00356/21235549
Moldavsko	General Prosecutor's Office of the Moldavian Republic ul.Mitropolita Banulescu-Bodoni 26 2005 Chisinau Moldova	www nejsou k dispozici	fax: 00373/2/228635 tel.: 00373/2/228635
Monako	Principality Monaco Gouvernement	www.gouv.mc	
Nizozemí	Ministry of Justice PO box 20301 2500 EH The Hague The Netherlands	www.justitie.nl	fax: 0031/70/3707945 tel.: 0031/70/3707911
Norsko	Ministry of Justice Akersgaten 42 P.O. Box 8005 Dep. 0030 Oslo Norway	www.odin.dep.no/jd	fax: 0047/22/249534 tel.: 0047/22/249090
Německo	Bundesministerium für Justiz Mohrenstr. 37 D-10117 Berlin Deutschland	www.bmj.bund.de	fax: 0049/30/20259875 tel.: 0049/30/202570
Polsko	Ministry of Justice Al. Ujazdowskie 11 00-950 Warszawa Poland	www.ms.gov.pl	fax: 0048/22/6220881 tel.: 0048/22/6280949
Portugalsko	Procuradoria-Geral da República Rua da Escola Politécnica 140 P-1250-103 Lisboa Portugal	www.mj.gov.pt	fax: 00351/21/3975255 tel.: 00351/21/3921900
Rakousko	Bundesministerium für Justiz Musseumstrasse 7 1070 Wien Austria	www.bmj.gov.at	fax: 0043/1/521522730 tel.: 0043/1/521520

STÁT	ADRESA Ministerstva spravedlnosti nebo Generální prokuratury	WWW jsou-li k dispozici	fax telefon jsou-li k dispozici
Rumunsko	Ministry of Justice 17, Apolodor Sector 5-Arr RO-70602 Bucurest Romania	www.just.ro	fax: 0040/1/4107129 0040/1/3101662 tel.: 0040/1/4107129 0040/1/3141514
Ruská federace	General Prosecutor's Office ul.B.Dmitrovka 15a 101999 Moscow Russia	www.minjust.ru	fax: 007/095/2928848 007/095/2659797
Řecko	Ministry of Justice Mesogeion 96 GR-Athens 115 27 Greece	www.ministryofjustice.gr	fax: 0030/1/7716710 tel.: 0030/1/7753230
Slovensko	Generální prokuratura Štúrova 2 812 85 Bratislava	www.justice.gov.sk +421 2 59 35 31 11	fax: 00421/2/52922308 tel.: 00421/2/59532768
Slovinsko	Ministry of Justice Župančičeva 3 SI-1000 Ljubljana	www.sigov.si	fax: 00386/14/261050 tel.: 00386/61/1785350
Srbsko a Černá Hora	Ministry of Justice Nemanjina 22-26 11000 Beograd Serbia Serbia and Montenegro Ministry of Justice Vuka Karadžiča 3 81 000 Podgorica Montenegro Serbia and Montenegro	www nejsou k dispozici	
Španělsko	Ministry of Justice San Bernardo, 62 28015 Madrid Spain	www.mju.es	fax: 0034/91/3904457 tel.: 0034/91/3902228
Švédsko	Ministry of Justice Rosenbad 4 103 33 Stockholm Sweden	www.justitie.regeringen.se	fax: 0046/8/4054676 tel.: 0046/8/4054500
Švýcarsko	Federal Office of Justice Bundesrain 20 CH-3003 Bern Schweiz	www.ejpd.admin.ch	fax: 0041/31/3225380 tel.: 0041/31/3224268
Turecko	Ministry of Justice TR-06659 Ankara Türkiye	www.adalet.goc.tr	fax: 0090/312/4191163 tel.: 0090/312/4195733

STÁT	ADRESA Ministerstva spravedlnosti nebo Generální prokuratury	WWW jsou-li k dispozici	fax telefon jsou-li k dispozici
Ukrajina	General Prosecutor's Office Riznicka 13/15 01601 Kyiv Ukraine	www.minjust.gov.ua	fax: 00380/44/2902851 tel.: 00380/44/5738139
Vatikán	Holly Sedic Vatican	www.vatican.va	
Velká Británie	Home Office Mutual Legal Assistance Section 50, Queen Anne's Gate London SW1H 9AT United Kingdom	www.lcd.gov.uk	fax: 0044/207/2734400 0044/207/2734422 tel.: 0044/204/2734083
Evropská unie	<i>European Union Brussel</i>	www.europa.eu	
Rada Evropy	<i>Council of Europe CEDEX 67075 Strasbourg France</i>	www.coe.int	

12

Pokyn

obecné povahy

ze dne 7. října 2005, poř. č. 2/2005

nejvyššího státního zástupce,

jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/1998 ze dne 29. ledna 1998, kterým se upravuje postup státních zastupitelství při přezkoumávání trestních věcí na základě podnětů ke stížnostem pro porušení zákona a při přezkoumávání trestních věcí z vlastní iniciativy státního zastupitelství, ve znění pokynu obecné povahy poř. č. 10/2001 ze dne 13. prosince 2001, a pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/2001 ze dne 13. prosince 2001, kterým se upravuje postup státních zastupitelství v řízení o dovolání v trestních věcech, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 4/2003 ze dne 28. července 2003

Podle § 12 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, stanovím:

ČÁST PRVNÍ

Změna pokynu obecné povahy poř. č. 1/1998

Čl. I

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/1998 ze dne 29. ledna 1998, kterým se upravuje postup státních zastupitelství při přezkoumávání trestních věcí na základě podnětů ke stížnostem pro porušení zákona a při přezkoumávání trestních věcí z vlastní iniciativy státního zastupitelství, ve znění pokynu obecné povahy poř. č. 10/2001 ze dne 13. prosince 2001, se mění takto:

1. V čl. 1 se číslovka „389a“ nahrazuje číslovkou „466“.
2. Článek 2 odst. 1 zní:

„(1) Přezkumným řízením se rozumí postup státního zastupitelství příslušného podle čl. 3 (dále jen „příslušné státní zastupitelství“), kterým přezkoumává, zda v případě pravomocného rozhodnutí státního zástupce nebo soudu, případně jiného orgánu činného v trestním řízení, jímž byl porušen zákon v neprospěch obviněného, převažuje zájem na plné zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, nad zájmem na stabilitě a nezměnitelnosti takového rozhodnutí. V případech porušení zákona nikoli v neprospěch obviněného zkoumá, zda podání stížnosti pro porušení zákona v neprospěch obviněného může mít význam pro sjednocení praxe nebo pro výklad zákona.“
3. V čl. 2 odst. 2 písm. a) se v závorce před slova „§ 31“ vkládají slova „§ 466 tr. ř.“ a za slovy „jednacím řádu“ se čárka a slova „§ 389a tr. ř.“ zrušují.
4. V čl. 3 odst. 1 se slova „389a tr. řádu“ nahrazují slovy „466 tr. ř.“.
5. V čl. 3 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Směřuje-li podnět k přezkoumání trestní věci, u níž byl již proveden přezkum státním zastupitelstvím na základě pověření ministra spravedlnosti vydaného podle čl. IV zákona č. 292/1993 Sb., věc se znovu nepřezkoumává. V takovém případě státní zastupitelství předloží podnět Ministerstvu spravedlnosti k dalšímu opatření se svým přezkumným spisem a na výsledky předchozího přezkoumání stručně odkáže.“

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

6. V čl. 3 odst. 4 se číslovka „389a“ nahrazuje číslovkou „466“ a na konci textu odstavce se doplňují slova, která včetně poznámky pod čarou č. 1 znějí:

„ani postup státního zastupitelství, které bylo činné v řízení o dovolání, nestanoví-li zvláštní předpis jinak.“¹⁾

¹⁾ § 32 odst. 3 a 4 jednacího řádu.“.

7. V čl. 3 odst. 5 se dosavadní poznámka pod čarou č. 1 včetně odkazu na poznámku pod čarou nahrazuje poznámkou pod čarou č. 2, která zní:

²⁾ Opatření nejvyššího státního zástupce poř. č. 6/2003 ze dne 13. listopadu 2003, kterým se vydává organizační řád Nejvyššího státního zastupitelství, ve znění opatření nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2004 ze dne 21. ledna 2004, kterým se mění organizační řád Nejvyššího státního zastupitelství.“.

8. V čl. 4 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

9. V čl. 6 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 3 zní:

„(2) Probíhá-li ve věci, v níž byl podán podnět, řízení o návrhu na povolení obnovy řízení, řízení o ústavní stížnosti obviněného nebo dovolací řízení, nebo bylo-li již před doručením podnětu státnímu zastupitelství dovolací řízení ukončeno, postupuje státní zastupitelství při přezkumném řízení podle zvláštního právního předpisu.“³⁾

³⁾ § 32 jednacího řádu.“.

10. V čl. 9 odst. 1 se na konci odstavce doplňuje věta: „Zjistí-li však, že jsou ve věci současně dány důvody pro podání dovolání, předloží Nejvyššímu státnímu zastupitelství návrh na podání dovolání a Ministerstvo spravedlnosti o tomto postupu jen vyrozumí.“.

11. V čl. 9 odst. 3 písm. d) se slova „výrazné označení konce lhůty stanovené v ustanovení § 266a odst. 1 tr. ř. a“ zrušují a slovo „informace“ se nahrazuje slovem „informaci“.

12. V čl. 9 se odstavec 5 zrušuje.

13. V čl. 10 odst. 1 se slova „ , bez omezení uvedeného v jeho druhé větě“ zrušují.

14. V čl. 10 odst. 6 se v závorce slovo „odst.“ nahrazuje slovem „odstavec“.

15. V čl. 11 odst. 2 se věta první zrušuje.

ČÁST DRUHÁ**Změna pokynu obecné povahy poř. č. 9/2001****Čl. II**

Nejvyššímu státnímu zastupitelství dodatečně, nejpozději však do jednoho měsíce od doručení napadaného rozhodnutí státnímu zástupci.

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/2001 ze dne 13. prosince 2001, kterým se upravuje postup státních zastupitelství v řízení o dovolání v trestních věcech, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 4/2003 ze dne 28. července 2003, se mění takto:

1. V čl. 3 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Tuto povinnost nemůže přenést pokynem na státní zastupitelství nižšího stupně.“.

2. Článek 4 zní:

„Čl. 4

(1) Dospěje-li státní zastupitelství k závěru, že dovolání proti rozhodnutí soudu je přípustné (§ 265a tr. ř.) a je dán některý z důvodů dovolání (§ 265b tr. ř.), předloží Nejvyššímu státnímu zastupitelství neprodleně návrh na podání dovolání se svým spisem obsahujícím rozhodnutí, proti němuž má dovolání směřovat (§ 265d odst. 1 písm. a) tr. ř.) a se spisovým materiálem, který má v té době k dispozici. Další spisový materiál, který může sloužit k posouzení důvodnosti dovolání, opatří státní zastupitelství neprodleně a předloží jej (2) Nelze-li potřebný spisový materiál předložit ve lhůtě stanovené v odstavci 1 poslední větě, státní zastupitelství sdělí důvody, které brání předložení spisových materiálů v plném rozsahu.“.

3. V čl. 6 odstavec 2 zní:

„(2) Spisový materiál, který má v té době k dispozici, včetně spisu státního zastupitelství obsahujícího rozhodnutí, proti kterému dovolání obviněného směřuje, předloží neprodleně Nejvyššímu státnímu zastupitelství se svým vyjádřením k důvodnosti dovolání. Nemá-li k dispozici veškerý spisový materiál potřebný pro posouzení důvodnosti dovolání, v předkládací zprávě na tuto skutečnost upozorní a po jeho získání jej Nejvyššímu státnímu zastupitelství bez průtahů dodatečně předloží.“.

4. V čl. 8 odstavec 1 zní:

„(1) Podnět obsahující náležitosti podle čl. 5 předloží okresní státní zastupitelství neprodleně se spisovým materiálem, který má v té době k dispozici, včetně svého dozorového spisu obsahujícího rozhodnutí soudu, proti kterému má dovolání směřovat. Další spisový materiál zajistí a Nejvyššímu státnímu zastupitelství předloží až na jeho pokyn.“.

5. V čl. 12 odst. 1 se slova „9/1994“ nahrazují slovy „12/2003“ a poznámka pod čarou č. 3 včetně odkazu na poznámku pod čarou se zrušuje.

ČÁST TŘETÍ**Účinnost****Čl. III**

Tento pokyn obecné povahy nabývá účinnosti dne 1. listopadu 2005

nejvyšší státní zástupkyně:
JUDr. Renata **Vesecská**, v. r

13
Pokyn
obecné povahy

ze dne 4. listopadu 2005, poř. č. 3/2005

nejvyššího státního zástupce, jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2005 ze dne 26. ledna 2005, kterým se upravuje postup státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství v oblasti právního styku s cizinou v trestních věcech

Podle § 12 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, stanovím:

Čl. 1

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2005 ze dne 26. ledna 2005, kterým se upravuje postup státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství v oblasti právního styku s cizinou v trestních věcech, se mění takto:

1. V článku 29 odst. 2 se za větu první vkládá věta: „Provádí-li předběžné řízení na základě podnětu, který mu byl doručen jinak než prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti, informuje o započetí předběžného šetření faxem rovněž mezinárodní odbor Ministerstva spravedlnosti.“
2. V článku 47 odst. 2 se za první větu vkládá věta: „Provádí-li předběžné šetření na základě evropského zatýkacího rozkazu, který mu byl doručen jinak než prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti, informuje o započetí předběžného šetření rovněž mezinárodní odbor Ministerstva spravedlnosti.“
3. V článku 47 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:
„Pokud se evropský zatýkací rozkaz týká občana České republiky nebo osoby, která má trvalý pobyt v České republice, příslušný státní zástupce požádá prostřednictvím orgánu,

který evropský zatýkací rozkaz vydal, vyžadující stát o poskytnutí záruky, že tato osoba bude předána do České republiky k výkonu trestu nebo ochranného opatření, pokud jí budou uloženy.“

Dosavadní odstavce 6 a 7 se označují jako odstavce 7 a 8.

4. V článku 47 odstavci 8 ve větě první se na konci vkládá text: „a mezinárodnímu odboru Ministerstva spravedlnosti.“
5. Článek 104 se zrušuje.
6. V čl. 105 se slova „a 104“ zrušují.
7. V nadpisu článku 111 se slovo „usnesení“ nahrazuje slovem „ustanovení“.
8. V příloze č. 9, jíž se stanoví vzory podání, se doplňují vzory č. 25 až 31, které znějí:

Čl. 2

Účinnost

Tento pokyn obecné povahy nabývá účinnosti dne 20. listopadu 2005.

nejvyšší státní zástupkyně:
JUDr. Renata Vesecká, v. r.

Příloha vzor č. 25

Vzor č. 25 - žádost o právní pomoc v cizině týkající se zajištění věcí nebo majetku v trestním řízení (§ 427 tr. ř.)

Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Spisová značka:

V dne

PILNÉ

VAZBA

přesné označení státního zastupitelství, soudu nebo jiného orgánu cizího státu, u něhož se právní pomoc vyžaduje (pokud není žádost zasílána přímým právním stykem a státnímu zástupci není přesně známo, který orgán v cizině je příslušný k vyřízení jeho žádosti, postačí uvést - „orgánu příslušnému pro“ s uvedením místa, kde má být úkon proveden)

..... označení cizího státu
(nutno uvést oficiální název)

Věc: obviněný - žádost o právní pomoc v trestní věci v

Příloha: *(jakékoli jiné spisové materiály s překladem, kterých je třeba k řádnému vyřízení žádosti v cizině)*

S odvoláním na Evropskou úmluvu o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 *(popř. se uvede odkaz na jinou mnohostrannou mezinárodní smlouvou nebo na dvoustrannou mezinárodní smlouvu o vzájemné pomoci, pokud existuje)* žádám o právní pomoc pro trestní řízení vedené proti obviněnému, narozenému dne..... v, státnímu příslušníku České republiky, trvale bytem v, toho času ve vazbě v, stíhanému policejním orgánem Služby kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky, pod číslem trestního spisu pro trestný čin podle § trestního zákona České republiky. *(je-li v trestní věci stíháno více obviněných, uvedou se údaje ke všem obviněným, proti kterým se v dané trestní věci trestní stíhání vede)*

Ustanovení § trestního zákona České republiky zní:

(cituje se příslušné ustanovení trestního zákona o trestném činu, pro který je obviněný stíhán)

Ustanovení § trestního zákona České republiky zní:

(cituje se ustanovení o promlčení trestního stíhání, tj. § 67 tr. zák.)

Uvedeného trestného činu se měl obviněný dopustit tak, že
(skutek by měl být popsán pokud možno v krátkých větách co nejpřehlednějším způsobem)

Aby bylo dále možné účinně pokračovat v trestním stíhání obviněného na území České republiky, žádám o provedení těchto úkonů v trestním řízení:

I. zajištění a předání kopií těchto písemných dokladů, které se vztahují k této trestní věci:
(uvede se přesné označení listinných důkazů, které mají být zajištěny a jakým způsobem se vztahují k trestní věci)

Žádám, aby tyto písemné doklady byly ověřeny tak, aby bylo patrné, že souhlasí s originálem.

II. provedení domovních prohlídek v *(uvede se označení míst, kde mají být provedeny v dožádaném státě domovní prohlídky)*, neboť se zde nachází tyto věci důležité pro trestní řízení vedené v České republice: *(označení těchto věcí s uvedením, proč jsou tyto věci důležité pro trestní řízení)*

Žádám, aby domovní prohlídky byly provedeny pokud možno v jeden okamžik. Pokud to neodporuje právnímu řádu *(označení dožádaného státu)*, žádám, aby se těchto domovních prohlídek účastnili tito zástupci policejního orgánu České republiky *(uvedou se jména osob)*.

Pokud bude přítomnost shora uvedených osob u domovních prohlídek povolena, žádám, aby o době domovních prohlídek bylo s dostatečným předstihem vyrozuměno Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství v, na adresu:, faxové číslo: ke spisové značce:

Státní zástupce v České republice je oprávněn žádat soud o povolení domovní prohlídky podle § 83 odstavce 1, věty první trestního řádu, který zní:

„Nařídít domovní prohlídku je oprávněn předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce.“

Podle § 84 trestního řádu České republiky vykonat domovní prohlídku nebo osobní prohlídku nebo prohlídku jiných prostor a pozemků lze jen po předchozím výsledku toho, u koho nebo na kom se má takový úkon vykonat, a to jen tehdy, jestliže se výsledkem nedosáhlo ani dobrovolného vydání hledané věci nebo odstranění jiného důvodu, který vedl k tomuto úkonu. Předchozího výsledku není třeba, jestliže věc nesnese odkladu a výslech nelze provést okamžitě.

III. zjištění těchto bankovních informací:

a) informace k bankovnímu účtu číslo, vedenému u *(název a adresa pobočky banky v dožádaném státě, která účet vede):*

- kdy byl tento účet založen a kým,
- osoby oprávněné disponovat s tímto účtem,

(ev. jiné bankovní informace, které je potřeba zajistit)

b) sledování bankovního účtu číslo, vedeného u *(název a adresa pobočky banky v dožádaném státě, která účet vede)* po dobu měsíců. Informace o pohybu na tomto účtu nechtě jsou, prosím, průběžně zasílány na Okresní (Krajské, Vrchní) státní zastupitelství, na adresu:, faxové číslo: ke spisové značce:

(jedná se o jednu z nových forem spolupráce, kterou Česká republika neváže na existenci mezinárodní smlouvy, avšak je schopna ji zajistit na základě vzájemnosti; v ČR se tento úkon provádí podle § 8 odst. 3 tr. ř., nedojde-li jejím provedením k ohrožení zájmů státu – viz § 377 tr. ř.; její provedení při bezesmluvním styku bude plně záviset na rozhodnutí dožádaného státu)

Žádám, aby majitelé těchto bankovních účtů nebyli vyrozuměni o tom, že byly vyžádány informace týkající se jejich bankovních účtů.

Tyto bankovní informace jsou nezbytné pro trestní řízení vedené v České republice z těchto důvodů: *(popsat vztah mezi trestným činem, kterého se měl obviněný dopustit a požadovanými bankovními informacemi)*.

Státní zástupce v České republice je oprávněn žádat o poskytnutí bankovních informací podle § 8 odstavce 2, věty první trestního řádu, který zní:

„Jestliže je toho v trestním řízení třeba k řádnému objasnění okolností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, nebo v řízení před soudem též k posouzení poměrů obviněného anebo pro výkon rozhodnutí, může státní zástupce a po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání předseda senátu požadovat údaje, které jsou předmětem bankovního tajemství, a údaje z evidence cenných papírů.“

Státní zástupce v České republice je oprávněn nařídít sledování bankovního účtu podle § 8 odstavce 3 trestního řádu, který zní: „Z důvodů uvedených v odstavci 2 může státní zástupce a po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání předseda senátu nařídít sledování bankovního účtu nebo účtu u Střediska cenných papírů, a to nejvýše po dobu šesti měsíců. Trvá-li účel, pro který bylo sledování účtu nařízeno, i po této době, lze toto sledování prodloužit na základě příkazu orgánu, před kterým je řízení v té době vedeno, o dalších šest měsíců, a to i opakovaně. Údaje získané podle tohoto ustanovení nelze využít pro jiný účel než pro trestní řízení, v jehož rámci byly získány.“

IV) zajištění tohoto majetku jako výnosu z trestné činnosti

a) peněžení částky na bankovním účtu vedeném u *(název a adresa pobočky banky v dožádaném státě, která účet vede):*

b) věci *(popsat věci movité, které se nacházejí v dožádaném státě - pokud je to možné, i přesné místo, kde se nacházejí)*

c) nemovitosti *(popsat věci nemovité, které se nacházejí v dožádaném státě - pokud je to možné, i přesné místo, kde se nacházejí)*

neboť je důvodné podezření, že tyto věci (peněžní prostředky) jsou výnosem z trestné činnosti. Toto podezření vyplývá z těchto zjištěných skutečností:

(popsat vztah mezi trestným činem, kterého se měl obviněný dopustit a peněžními prostředky nebo věcmi, které mají být zajištěny).

Státní zástupce v České republice je oprávněn zajistit tyto věci (peněžní prostředky) podle § 79 (§79a až 79c) trestního řádu, který zní: *(doplní se text příslušných zákonných ustanovení)*

V) zajištění majetku obviněného

a) peněžení částky na bankovním účtu vedeném u *(název a adresa pobočky banky v dožádaném státě, která účet vede):*

b) věci *(popsat věci movité, které se nacházejí v dožádaném státě - pokud je to možné, i přesné místo, kde se nacházejí)*

c) nemovitosti *(popsat věci nemovité, které se nacházejí v dožádaném státě - pokud je to možné, i přesné místo, kde se nacházejí)*

neboť je důvodné podezření, že se obviněný dopustil shora uvedené trestné činnosti

1) kterou způsobil poškozenému *(uvést jméno a adresu poškozeného)* škodu ve výši a je obava, že uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody bude zmařeno nebo ztíženo.

2) a je stíhán pro trestný čin, za který je vzhledem k povaze a závažnosti činu a poměrům obviněného třeba očekávat uložení trestu propadnutí majetku, a je obava, že výkon tohoto trestu bude zmařen nebo ztížen.

(popsat z jakých důvodů je dána obava ze zmaření nebo ztížení uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody nebo na výkon trestu propadnutí majetku).

Státní zástupce v České republice je oprávněn zajistit tento majetek obviněného podle § 47 (§ 347) trestního řádu, který zní: *(doplní se text příslušných zákonných ustanovení)*

Vzhledem k tomu, že obviněný se nachází ve vazbě, prosím, aby tato žádost byla vyřízena v co nejkratším termínu, případně urychleně sděleny důvody, které tomu brání.

Veškerou korespondenci v této věci zasílejte, prosím, Okresnímu (Krajskému, Vrchnímu) státnímu zastupitelství v, na adresu:, faxové číslo: ke spisové značce: *(uvede se pouze v případě přímého právního styku)*

Děkuji za spolupráci,

(vedoucí) státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 25:

1. Právo trestat je projevem vnitřní suverenity každého státu. Orgán činný v trestním řízení (§ 12 odst. 1 tr. ř.) proto není oprávněn vykonávat procesní úkony, včetně zajišťování majetku v trestním řízení, na území jiného státu, stejně tak jako obdobné orgány jiného státu nemohou samy vykonávat takové úkony na území České republiky. O provedení procesního úkonu je nutno požádat příslušný orgán státu, na jehož území má být úkon proveden.

2. **Dožádáním** podle § 425 tr. ř. se rozumí úkony, které po zahájení trestního řízení v České republice mají být na žádost orgánů České republiky provedeny v cizím státě, anebo úkony, které mají být v trestním řízení na žádost orgánů cizích států provedeny na území České republiky.

O právní pomoc, tj. o provedení procesního úkonu, zejména takového, který má být později použit jako důkaz v řízení před trestním soudem, v cizině žádá v přípravném řízení pouze státní zástupce. Státní zástupce zasílá žádost do ciziny výhradně

prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství, pokud mezinárodní smlouva nestanoví přímý právní styk mezi justičními orgány. V takovém případě státní zástupce zasílá svoji žádost příslušnému justičnímu orgánu v cizině přímo a mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství zasílá pouze kopii této žádosti na vědomí (čl. 69 odst. 3 pokynu).

Žádost o právní pomoc je možné vyžádat i před zahájením trestního stíhání, a to ve stejném rozsahu, v němž lze tyto úkony provést podle trestního řádu na území ČR. Právní pomoc je možné vyžádat již po zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr. ř. Některé státy (typicky Velká Británie a Irsko) však zajišťují věci (majetek) v trestním řízení teprve po zahájení trestního stíhání, tj. poté, co trestní stíhání bylo zahájeno proti konkrétní osobě.

Oboustranná trestnost je podle čl. 5 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 přezkoumávána tehdy, pokud smluvní stát při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy si vyhradil právo provést dožádání týkající se **prohlídky nebo zajištění věci** závislým na jedné nebo více z následujících podmínek:

- a) trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný podle právního řádu jak dožadující tak i dožádané strany;
- b) trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestným činem podléhajícím vydání v dožádaném státě;
- c) provedení dožádání je v souladu s právním řádem dožádané strany.

Česká republika podmínila provedení prohlídky nebo zajištění věci podmínkami ad a) a c). Pokud smluvní strana učiní prohlášení podle článku 5 odst. 1, může kterákoliv jiná strana použít vzájemnosti.

3. **Procesním úkonem**, jehož provedení je žádáno v cizině, je i žádost týkající se zajištění věci nebo majetku.

4. **Justičním orgánem** oprávněným vyžádat provedení důkazu v cizině je v České republice v přípravném řízení trestním pouze státní zástupce, který buď koná dozor v přípravném řízení trestním nebo sám trestní řízení vede. Policejní orgány dávají státnímu zástupci pouze podnět k provedení zajištění věci nebo majetku v cizině.

5. V případě, že státní zástupce v téže věci žádá též orgán cizího státu o provedení dalších úkonů na základě předtím již podané žádosti o právní pomoc, postačí, když sepiše pouze **dotatek** k původní žádosti, tj. v tomto dodatku k původní žádosti odkáže na svou předchozí žádost (s uvedením trestní věci, spisové značky a data žádosti) a popis skutku v tomto dodatku již znovu neuvádí, pokud nedošlo k rozšíření trestního stíhání o nové skutky nebo k tomu nejsou jiné zvláštní důvody.

Pokud však v původní žádosti bylo žádáno o úkony, u kterých se nepřezkoumává oboustranná trestnost, je třeba v dodatku k původní žádosti, ve kterém se žádá o zajištění věci nebo majetku, uvést všechny citace příslušných ustanovení právních předpisů, které jsou ve shora uvedeném vzoru žádosti uvedeny.

6. Státní zástupce není oprávněn do ciziny žádat o provedení takového úkonu, který nemůže sám provést nebo navrhnout jeho provedení soudem podle trestního řádu ČR - z tohoto důvodu se citují v žádosti ustanovení trestního řádu, podle kterých může státní zástupce postupovat, pokud by se majetek nacházel na území ČR. Nelze tedy žádat o zajištění výnosu z trestného činu spočívajícím v majetkové hodnotě, která nepodléhá výkonu rozhodnutí nebo u níž to výslovně zákon vylučuje (viz zejm. § 47 odst. 5 a § 348 odst. 1 věta druhá a odst. 2 tr. ř., a příslušná ustanovení zákona č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věci v trestním řízení a o změně některých zákonů).

7. Podle článku 49 písm. d) Schengenské prováděcí úmluvy se právní pomoc rovněž poskytuje v občanskoprávních řízeních, která souvisejí s trestním řízením, pokud trestní soud dosud o žalobě pravomocně nerozhodl. Z tohoto důvodu v členských státech Evropské unie by neměl být problém žádat právní pomoc týkající se zajištění nároku poškozeného ve smyslu našeho ustanovení § 47 tr. ř. Bude však záležet na vnitrostátní právní úpravě členského státu, zda takovýto druh zajištění majetku obviněného připouští.

Pokud jde o jiné než členské státy Evropské unie, zde bude cela záviset na vnitrostátní právní úpravě dožádaného státu a rozhodnutí dožádaného orgánu v dané věci.

8. Pokud jde o zajišťování majetku obviněného podle § 347 tr. ř., je pouze na dožádaném státě, zda a v jakém rozsahu aplikuje trest propadnutí majetku ve smyslu našeho ustanovení § 51 tr. zák. Vyhovnění této části žádosti tedy může být problematické.

Protože státní zástupce není oprávněn do ciziny žádat o provedení takového úkonu, který nemůže sám provést nebo navrhnout jeho provedení soudem podle trestního řádu ČR, nemůže žádost do ciziny o zajištění náhradní hodnoty a o zajištění majetku pro účely uložení peněžitého trestu.

Příloha vzor č. 26

Protokol o vydání věci (§ 441 odst. 1, 2, ve spojení s § 78 odst. 1, 3 tr. ř.)

Okresní státní zastupitelství v
adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Spisová značka:

V dne

PROTOKOL O VYDÁNÍ VĚCI

Dne v hod. podle § 441 odst. 1, odst. 2, ve spojení s § 78 odst. 1, odst. 3 tr. ř. byl vyzván

titul, jméno a příjmení:

dřívější jméno, dřívější příjmení:

datum narození:

rodné číslo:

průkaz totožnosti:

trvalý pobyt:

ulice, číslo:

PSC, místo:

spojení:

k vydání

poř. č. název a přesný popis věci, výr. značka, výr. čísla

1.

jako věci důležité pro trestní řízení.

Po poučení podle § 78 odst. 1 tr. ř. o povinnosti věc na vyzvání vydat a po upozornění na možnost odnětí věci, jakož i na možnost uložení pořádkové pokuty (§ 66 tr. ř.), vyzvaná osoba uvádí:

Úkon ukončen v hodin.

Po poučení o možnosti doplnění a oprav protokolu a po jeho přečtení osoba, která věc vydala prohlašuje, že se zněním protokolu souhlasí - nesouhlasí (důvody).

*Nezúčastněná osoba
(byla-li přibrána):
(jméno a příjmení)*

*Osoba, jež věc vydala současně potvrzuje,
že převzala opis protokolu jako potvrzení
o vydání věci:
(jméno a příjmení)*

*státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství*

Poznámky k vzoru č. 26:

1. Ustanovení § 441 tr. ř. se týká mezinárodní spolupráce obecně při zajišťování výnosů a jiného majetku v trestním řízení, přestože odstavec 1 tohoto ustanovení odkazuje na „vyžádanou osobu“ v předávacím řízení. Odstavec 1 tohoto ustanovení uvádí, že orgán příslušný podle odstavce 3 (v přípravném řízení to je státní zástupce okresního státního zastupitelství) na základě žádosti orgánu vyžadujícího státu rozhodne o zajištění a předání věci a majetku, které:

- a) mohou sloužit jako důkaz nebo
- b) které vyžádaná osoba získala trestným činem, pro který je předání vyžadováno,
- c) nebo co za takovou věc bylo opatřeno.

Pokud jde o provedení zajištění, ustanovení § 441 odst. 2 tr. ř. stanoví, že zajištění se provádí za přiměřeného použití ustanovení hlavy druhé oddílu sedmého, hlavy čtvrté oddílu třetího a hlavy dvacáté první oddílu čtvrtého. Zde dochází k určitému rozporu s ustanovením § 441 odst. 1 tr. ř., neboť o „zajištění“ věcí movitých podle § 78 a § 79 tr. ř. se nerozhoduje, ale toto „zajištění“ má povahu opatření, kterým se věc důležitá pro trestní řízení odnímá anebo osoba, která má takovou věc u sebe, ji dobrovolně vydá. Podle § 79 odst. 5 tr. ř. je třeba sepsat protokol o vydání a odnětí věci, který musí obsahovat též dostatečně přesný popis vydané nebo odňaté věci, který by umožnil určit její totožnost.

Vzhledem ke shora uvedenému a k tomu, že ustanovení § 441 odst. 1 tr. ř. nestanoví, jakou formu má mít toto rozhodnutí, a celé ustanovení § 441 neřeší možnost podání opravného prostředku, lze se přiklonit k názoru, že není třeba podle § 441 odst. 1 tr. ř. vydávat formální rozhodnutí, ale je možné postupovat zcela podle ustanovení hlavy druhé oddílu sedmého, hlavy čtvrté oddílu třetího a hlavy dvacáté první oddílu čtvrtého trestního řádu, a to pouze s odkazem na § 441 odst. 1, 2 tr. ř., neboť věci ani majetek nejsou zajišťovány v trestním řízení vedeném na území ČR, ale jde o úkon právní pomoci, který je na základě dožadování justičního orgánu jiného státu prováděn pro trestní řízení vedené v cizině.

2. Ustanovení § 441 tr. ř. umožňuje vyhovět žádosti cizozemského justičního orgánu týkající se **zajištění věcí důležitých pro trestní řízení, které je vedeno v cizině. Vyhovět však lze pouze za podmíněk, které stanoví náš právní řád, zejména ustanovení § 78 a § 79 tr. ř.** Podle těchto ustanovení je možné zajišťovat jak výnosy spočívající ve věcech movitých, tak věcné důkazy ve smyslu § 112 tr. ř.

3. Státní zástupce okresního státního zastupitelství, v jehož obvodu se nachází věc, která má být zajištěna, v těchto případech postupuje na základě žádosti justičního orgánu dožadujícího státu, a to podle § 441 odst. 1, odst. 2, ve spojení s § 78 odst. 1, odst. 3 tr. ř.

4. V případě, že státní zástupce žádosti justičního orgánu dožadujícího státu zajištění věci **nevyhoví**, je povinen podle § 431 odst. 5 tr. ř. sdělit justičnímu orgánu dožadujícího státu důvody odmítnutí žádosti. Stejně tak je třeba justičnímu orgánu dožadujícího státu odůvodnit **odložení provedení** žádosti, např. v části, která se týká předání zajištěné věci do ciziny.

Příloha vzor č. 27

Vzor č. 27 - příkaz k odnětí věci (§ 441 odst. 1, 2, ve spojení s § 79 odst. 1 tr. ř.)

Okresní státní zastupitelství v
adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Spisová značka:

V dne

PŘÍKAZ K ODNĚTÍ VĚCI

Podle § 441 odst. 1, odst. 2, ve spojení s § 79 odst. 1 tr. ř.

p ř í k a z u j í

odejmout níže jmenovanému

titul, jméno a příjmení:
dřívější jméno, dřívější příjmení:
datum narození:
rodné číslo:

průkaz totožnosti:
trvalý pobyt:
ulice, číslo:
PSC, místo:
spojení:

následující věci:

poř. č. název a přesný popis věci, výr. značka, výr. čísla
1.

jako věci důležité pro trestní řízení.

Odůvodnění

V (*název dožadujícího státu*) je vedeno trestní stíhání proti (*jméno a příjmení*), obviněnému z trestného činu podle § trestního zákona (*název dožadujícího státu*), kterého se měl dopustit tím, že (*uveďte se popis skutkového stavu vyplývající z žádosti o právní pomoc justičního orgánu dožadujícího státu*).

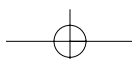
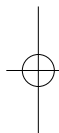
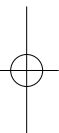
V žádosti (*název justičního orgánu dožadujícího státu*) ze dne je uvedeno (*uvést, jak zajištěná věc souvisí s trestním řízením vedeným v dožádaném státě*).

Věc je nutno odejmout, protože nebyla výše jmenovaným, který má věc u sebe, na výzvu dobrovolně vydána.

státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 27:

1. K výkladu vztahu § 441 a § 79 tr. ř. viz poznámky u vzoru č. ... (protokol o vydání věci).
2. Státní zástupce okresního státního zastupitelství, v jehož obvodu se nachází věc, která má být zajištěna, v těchto případech vydává příkaz na základě žádosti justičního orgánu dožadujícího státu, a to podle § 441 odst. 1, odst. 2 ve spojení s § 79 odst. 1 tr. ř.
3. V případě, že státní zástupce žádosti justičního orgánu dožadujícího státu zajištění věci **nevyhoví**, je povinen podle § 431 odst. 5 tr. ř. sdělit justičnímu orgánu dožadujícího státu důvody odmítnutí žádosti. Stejně tak je třeba justičnímu orgánu dožadujícího státu odůvodnit **odložení provedení** žádosti, např. v části, která se týká předání zajištěné věci do ciziny.

Příloha vzor č. 28

Vzor č. 28 - protokol o odnětí věci (§ 441 odst. 1, 2, ve spojení s § 79 odst. 1 tr. ř.)

Okresní státní zastupitelství v
adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Spisová značka:

V dne

PROTOKOL O ODNĚTÍ VĚCI

Na základě příkazu k odnětí věci vydaného dne po předchozí marné výzvě k vydání věci podle § 441 odst. 1, odst. 2, ve spojení s § 79 odst. 1 tr. ř. byla dne v hod. níže jmenovanému

titul, jméno a příjmení:

dřívější jméno, dřívější příjmení:

datum narození:

rodné číslo:

průkaz totožnosti:

trvalý pobyt:

ulice, číslo:

PSC, místo:

spojení:

odňata následující věc důležitá pro trestní řízení:

poř. č. název a přesný popis věci, výr. značka, výr. čísla

1.

Po poučení o možnosti doplnění a oprav protokolu a po jeho přečtení osoba, již byla věc odňata, prohlašuje, že se zněním protokolu souhlasí - nesouhlasí (důvody).

Úkon ukončen v hodin.

*Nezúčastněná osoba
(byla-li přibrána):
(jméno a příjmení)*

*Osoba, jež věc vydala současně potvrzuje,
že převzala opis protokolu jako potvrzení
o vydání věci:
(jméno a příjmení)*

*státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství*

Poznámky k vzoru č. 28:

Podle § 79 odst. 5 tr. ř. je třeba sepsat protokol o odnětí věci, který musí obsahovat též dostatečně přesný popis vydané nebo odňaté věci, který by umožnil určit její totožnost. Viz dále poznámky ke vzoru č. 26 (příkaz k odnětí věci).

Příloha vzor č. 29

Vzor č. 29 - usnesení státního zástupce o zajištění peněžních prostředků na účtu u banky (§ 441 odst. 1, 2, ve spojení s § 79a odst. 1 tr. ř.)

Okresní státní zastupitelství v

Spisová značka:

V dne

U s n e s e n í

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v rozhodl dne na základě žádosti o právní pomoc (uvede se název cizozemského justičního orgánu, který žádost podal) ze dne (datum žádosti), sp. zn.
takto:

Podle § 441 odst. 1, odst. 2, ve spojení s § 79a odst. 1 trestního řádu

s e z a j i š ť u j í

peněžní prostředky ve výši, — Kč na účtu č. vedeném u pobočky banky (název a sídlo banky, její číslo a kód), majitele účtu nar., bytem , neboť zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že peněžní prostředky na účtu u banky jsou určeny ke spáchání trestného činu - ke spáchání trestného činu byly užity - jsou výnosem z trestné činnosti (uvede se příslušná alternativa nebo více z těchto alternativ).

Okamžikem doručení tohoto usnesení se zakazuje s peněžními prostředky v zajištěné výši jakkoli nakládat, s výjimkou výkonu rozhodnutí a (§ 79a odst. 2 věta třetí trestního řádu - majiteli účtu lze povolit přesně vymezené dispozice, např. odvádět prostředky na mzdy zaměstnancům, na úhradu plateb uvedených v § 147 tr. zák.)

O d ů v o d n ě n í :

V (název dožadujícího státu) je vedeno trestní stíhání proti (jméno a příjmení), obviněnému z trestného činu podle § trestního zákona (název dožadujícího státu), kterého se měl dopustit tím, že (uvede se popis skutkového stavu vyplývající z žádosti o právní pomoc justičního orgánu dožadujícího státu).

(Dále se uvedou okolnosti vztahující se k podmínkám postupu dle § 79a odst. 1 tr. ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou je možno podat nejpozději do tří dnů od jeho oznámení u Okresního státního zastupitelství v Stížnost nemá odkladný účinek (§ 141 odst. 4 trestního řádu ve spojení s § 79a odst. 5 trestního řádu). O stížnosti rozhoduje Okresní soud v (§ 146a odst. 1 písm. b) tr. ř.).

Na úhradu pohledávek, které jsou předmětem výkonu soudního nebo správního rozhodnutí, se přednostně použijí peněžní prostředky nedotčené tímto usnesením (§ 79a odst. 2 věta čtvrtá trestního řádu).

S peněžními prostředky, na které se vztahuje toto usnesení, lze v rámci výkonu soudního rozhodnutí nakládat jen po předchozím souhlasu státního zástupce; to neplatí, je-li výkon rozhodnutí prováděn k uspokojení pohledávky státu (§ 79a odst. 2 poslední věta trestního řádu).

Majitel účtu má právo kdykoliv žádat o zrušení nebo omezení zajištění peněžních prostředků na účtu u banky. Byla-li taková žádost státním zástupcem zamítnuta, majitel účtu ji, neuvede-li nové důvody, může opakovat až po uplynutí čtrnácti dnů po právní moci rozhodnutí o zamítnutí (§ 79a odst. 4 trestního řádu).

státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky ke vzoru č. 29:

1. Ustanovení § 441 odst. 1, odst. 2 tr. ř. umožňuje vyhovět žádosti cizozemského justičního orgánu týkající se **zajištění peněžních prostředků na účtu u banky**, ve prospěch trestního řízení vedeného v cizině. **Vyhovět však lze pouze za podmíněk, které stanoví náš právní řád, zejména ustanovení § 79a tr. ř.**

Ustanovení § 441 odst. 1, odst. 2 tr. ř. neváže tento typ spolupráce na existenci mezinárodní smlouvy, nicméně je třeba zdůraznit, že řada mezinárodních smluv Českou republiku zavazuje k zajišťování výnosů z trestné činnosti, event. věci určených či užitých k trestné činnosti. Jedná se zejména o tyto mezinárodní smlouvy:

- Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.), včetně Dodatkového protokolu ze dne 17. 3. 1978 (č. 31/1997 Sb.) a čl. 51 Schengenské prováděcí úmluvy,
- Úmluva o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu ze dne 8. listopadu 1990 (č. 33/1997 Sb.),
- Trestněprávní úmluva o korupci ze dne 27. ledna 1999 (č. 70/2002 Sb.m.s.),
- Úmluva OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami ze dne 20. prosince 1988 (č. 462/1991 Sb.),
- Úmluva OECD o boji proti podplácení zahraničních veřejných činitelů v mezinárodních podnikatelských transakcích ze dne 17. prosince 1997 (č. 25/2000 Sb.m.s.),
- Úmluva Společnosti národů o potírání penězokazectví ze dne 20. 4. 1929 (č. 15/1932 Sb.).

2. Státní zástupce okresního státního zastupitelství, v jehož obvodu se nachází banka, která účet, který má být zajištěn, vede, v těchto případech rozhoduje na základě žádosti justičního orgánu dožadujícího státu, a to podle § 441 odst. 2 ve spojení s § 79a odst. 1 tr. ř.

3. V případě, že státní zástupce žádosti justičního orgánu dožadujícího státu o zajištění peněžních prostředků u banky **nevyhoví**, je povinen podle § 431 odst. 5 tr. ř. sdělit justičnímu orgánu dožadujícího státu důvody odmítnutí žádosti.

4. Rozhodnutí podle § 79a odst. 1 tr. ř. musí být **doručeno** bance, která vede účet, a poté, co banka zajištění provedla, i majiteli účtu.

Jde-li o osoby, které se zdržují na území členského státu EU (kromě Irska) a na území Norska nebo Islandu, je možné jim doručit toto usnesení přímo poštou podle čl. 52 Schengenské prováděcí úmluvy. Pokud lze důvodně předpokládat, že adresát nerozumí jazyku, ve kterém je písemnost sepsána, musí být tato písemnost nebo alespoň její důležité části přeloženy do jazyka nebo do jednoho z jazyků smluvní strany, na jejímž území se adresát nachází. Pokud je orgánu, který písemnost odesílá, známo, že adresát zná pouze jiný jazyk, musí být tato písemnost nebo alespoň její důležité části přeloženy do tohoto jiného jazyka.

Stejně tak je možné doručit toto usnesení prostřednictvím konzulárních orgánů nebo přímo poštou osobám, zdržujícím se na území Bulharska, Chorvatska, Makedonie (FYROM) a Ukrajiny, a to na základě článku 21 odst. 2 Úmluvy o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu z r. 1990 (č. 33/1997 Sb.). V takovém případě je třeba informovat dotčené osoby o opravných prostředcích, které existují podle právního řádu země, která zajištění provedla (zde tedy podle trestního řádu ČR). Přestože to tato smlouva výslovně nestanoví, lze i v takovém případě doporučit provést překlad tohoto ustanovení do jazyka nebo do jednoho z jazyků smluvní strany, na jejímž území se adresát nachází nebo do jazyka, kterému dotčená osoba rozumí, neboť v mezinárodním právu platí obecně zásada, že nikdo není povinen převzít písemnost v jazyce, kterému nerozumí.

Přestože ve shora uvedených případech výše uvedené mezinárodní smlouvy umožňují zaslat toto usnesení přímo poštou, lze v praxi doporučit i v těchto případech zaslání tohoto ustanovení prostřednictvím justičního orgánu dožadovaného státu, a to vzhledem k často odlišným pravidlům doručování poštou (např. zásilka do vlastních rukou je v některých státech považována za doručenu, pokud ji převezme rodinný příslušník nebo soused).

V jakýchkoli jiných případech je možné oprávněným osobám toto usnesení doručit pouze prostřednictvím justičního orgánu dožadujícího, event. jiného státu. Justiční orgán dožadujícího státu je třeba o provedeném zajištění vždy vyrozumět.

5. V rozhodnutí se uvede bankovní spojení, kterým se rozumí číslo účtu a kód banky, a dále peněžní částka v příslušné měně, na kterou se zajištění vztahuje. Formát bankovního spojení upravují zvláštní předpisy a aktuální stav lze zjistit na webových stránkách České národní banky.

6. Nestanoví-li orgán činný v trestním řízení uvedený v § 441 odst. 3, ve spojení s § 79a odst. 1 tr. ř. jinak, zakáže se okamžikem doručení rozhodnutí jakákoliv dispozice s peněžními prostředky, které se na účtu nacházejí, až do výše zajištění, s výjimkou výkonu rozhodnutí.

7. O stížnosti proti usnesení o zajištění peněžních prostředků na účtu u banky rozhoduje soud, v jehož obvodu je činný státní zástupce, který napadené usnesení vydal (§ 146a odst. 1 písm. b) tr. ř.).

8. Tento vzor se přiměřeně použije v případech, kdy se vydává usnesení o zajištění peněžních prostředků na účtu u spořitelního a úvěrního družstva nebo jiných subjektů, které vedou účet pro jiného, blokaci peněžních prostředků penzijního připojištění se státním příspěvkem, blokaci čerpání finančního úvěru a blokaci finančního pronájmu (§ 79b tr. ř.). Totéž platí i při rozhodování o zajištění zaknihovaných cenných papírů (§ 79c tr. ř.). Ohledně stížnosti je třeba uvést, že i v tomto případě o ní rozhoduje soud, v jehož obvodu je činný státní zástupce, který napadené usnesení vydal, podle ustanovení § 146a odst. 1 písm. c) tr. ř.

Příloha vzor č. 30

Vzor č. 30 - usnesení o zajištění nároku poškozeného (§ 441 odst. 1, 2, ve spojení s § 47 odst. 1, 2, 4 tr. ř.)

Okresní státní zastupitelství v

adresa, včetně telefonu, faxu a e-mailu

Spisová značka:

V dne

U s n e s e n í

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v rozhodl dne na základě žádosti o právní pomoc (*uvede se název cizozemského justičního orgánu, který žádost podal*) ze dne (*datum žádosti*), sp. zn.:,
t a k t o :

Podle § 441 odst. 1, odst. 2 ve spojení § 47 odst. 1, odst. 2, odst. 4 trestního řádu se zajišťuje nárok poškozeného (*nar., bytem*) na náhradu škody způsobené mu trestným činem podle § trestního zákona (*název dožadujícího státu*) do výše stanovené pro tento účel finanční částkou celkem.....Kč, neboť je důvodná obava, že uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody způsobené trestným činem bude mařeno (nebo ztěžováno - *uvede se příslušná alternativa, popř. obě*).

Zajištění se vztahuje na tyto části majetku obviněného, nar., bytem:
(uvede se výčet věcí tak, aby nemohly být zaměněny s jinými)

..... (*jméno a příjmení, datum narození*), obviněnému v (*název dožadujícího státu*) se současně zakazuje, aby s uvedenými zajištěnými věcmi jakkoli nakládal.

O d ů v o d n ě n í :

V (*název dožadujícího státu*) je vedeno trestní stíhání proti (*jméno a příjmení*), obviněnému z trestného činu podle § trestního zákona (*název dožadujícího státu*), kterého se měl dopustit tím, že (*uvede se popis skutkového stavu vyplývající z žádosti o právní pomoc justičního orgánu dožadujícího státu*).

Tato osoba je v (*název dožadujícího státu*) stíhána(*název orgánu dožadujícího státu, který vede trestní stíhání*).

V tomto trestním řízení vedeném v (*název dožadujícího státu*) řádně uplatnil nárok na náhradu škody poškozený (*jméno a příjmení, datum narození*) ve výši (*uvede se i měna, v níž je nárok v dožádání cizozemského orgánu vyčíslen*) a o jeho důvodnosti a výši v tomto stadiu trestního řízení není pochybností. Přitom ze skutečností uvedených v žádosti (*název justičního orgánu dožadujícího státu*) vyplývá, že je dána důvodná obava, že uspokojení nároku na náhradu škody způsobené trestným činem bude mařeno a ztěžováno. Proto bylo žádosti (*název justičního orgánu dožadujícího státu*) vyhověno a podle § 441 odst. 1, odst. 2, ve spojení s § 47 odst. 1, odst. 2, odst. 4 trestního řádu bylo rozhodnuto o zajištění nároku poškozeného na náhradu škody až do pravděpodobné výše škody na majetku obviněného, která byla pro účely tohoto zajištění stanovena finanční částkou celkem v Kč, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto usnesení, v níž jsou dále uvedeny i věci, na které se zajištění vztahuje.

Podle § 47 odst. 7 tr. ř. lze práva třetích osob k zajištěnému majetku uplatnit podle zvláštního právního předpisu.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou je možno podat nejpozději do tří dnů od jeho oznámení u Okresního státního zastupitelství v Stížnost nemá odkladný účinek (§ 49 trestního řádu a contrario ve spojení s § 141 odst. 4 trestního řádu). O stížnosti rozhoduje Okresní soud v (146a odst. 1 písm. d) trestního řádu).

*státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství*

Poznámky k vzoru č. 30:

1. Ustanovení § 441 odst. 1, odst. 2 tr. ř. umožňuje vyhovět žádosti cizozemského justičního orgánu týkající se **zajištění nároku poškozeného v trestním řízení, které je vedeno v cizině. Vyhovět však lze pouze za podmínek, které stanoví náš právní řád, zejména ustanovení § 47 tr. ř.** Pokud to nevyplývá z žádosti dožadujícího justičního orgánu, je třeba vždy požádáním o doplnění žádosti vyžádat informace týkající se toho, zda poškozený řádně uplatnil nárok na náhradu škody a v jaké výši a zda o důvodnosti a výši tohoto nároku v tomto stadiu trestního řízení nejsou pochybnosti.

Ustanovení § 441 odst. 2 tr. ř. neváže tento typ spolupráce na existenci mezinárodní smlouvy, nicméně vůči členským státům EU (kromě Irska) a Norsku a Islandu je třeba vycházet i z článku 49 písm. d) Schengenské prováděcí úmluvy, podle kterého se právní pomoc rovněž poskytuje v občanskoprávních řízeních, která souvisejí s trestním řízením, pokud trestní soud dosud o žalobě pravomocně nerozhodl.

2. Zajištění nároku poškozeného přichází v úvahu až **po zahájení trestního stíhání** (v ČR podle § 160 odst. 1 tr. ř.). Pokud to nevyplývá z žádosti dožadujícího justičního orgánu, je třeba vždy požádáním o doplnění žádosti vyžádat informace k tomu, zda osoba, proti níž se trestní řízení v cizině vede, má analogické postavení v tomto trestním řízení, jako je postavení obviněného v trestním stíhání vedeném v ČR.

3. Státní zástupce okresního státního zastupitelství, v jehož obvodu se nachází majetek nebo jeho podstatná část, v těchto případech rozhoduje na základě žádosti justičního orgánu dožadujícího státu, a to podle § 441 odst. 2 ve spojení s § 47 odst. 1, odst. 2, odst. 4 tr. ř.

4. V případě, že státní zástupce žádosti justičního orgánu dožadujícího státu o zajištění nároku poškozeného v trestním řízení nevyhoví, je povinen podle § 431 odst. 5 tr. ř. sdělit justičnímu orgánu dožadujícího státu důvody odmítnutí žádosti.

5. V usnesení podle § 441 odst. 2 ve spojení s § 47 odst. 1, odst. 2, odst. 4 tr. ř. je nutné popsat části majetku obviněného určené k zajištění nároku. Obviněnému se zakáže s těmito věcmi nakládat. Z usnesení musí být zřejmé, že hodnota zajištěného majetku odpovídá přibližně výši zajišťovaného nároku, kterou je třeba pro tento účel vyčíslit v korunách.

6. Jde-li o nemovitost, po právní moci usnesení zašle státní zástupce jeho stejnopis opatřený doložkou právní moci též tomu, kdo podle zvláštního právního předpisu (např. zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, katastrální zákon, ve znění pozdějších předpisů, dále srov. § 2 odst. 2, § 5 zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřičských a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, když katastrální úřad zapíše zajištění nemovitosti podle ustanovení § 1 až § 9 zák. č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů), eviduje vlastníky nebo držitele věcí, na něž se zajištění vztahuje.

Movité věci se zpravidla uloží do úschovy soudu, event. státního zastupitelství. Podle § 2 odst. 2 zákona o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů (č. 279/2003 Sb.) je třeba usnesení oznámit rovněž dlužníku obviněného a uložit mu, aby místo plnění obviněnému složil předmět plnění do úschovy státního zastupitelství nebo na státním zástupcem určené místo.

7. Některé věci jsou ze zajištění vyloučeny (srov. § 47 odst. 3 tr. ř. a příslušná ustanovení zákona č. 279/2003 Sb.).

8. Usnesení o zajištění nároku se oznamuje obviněnému, má-li obhájce, jeho obhájci (§ 137 odst. 2, 3 tr. ř.). Jde-li o osoby, které se zdržují na území členského státu EU (kromě Irska) a na území Norska nebo Islandu, je možné jim doručit toto usnesení přímo poštou podle čl. 52 Schengenské prováděcí úmluvy. Pokud lze důvodně předpokládat, že adresát nerozumí jazyku, ve kterém je písemnost sepsána, musí být tato písemnost nebo alespoň její důležité části přeloženy do jazyka nebo do jednoho z jazyků smluvní strany, na jejímž území se adresát nachází. Pokud je orgánu, který písemnost odesílá, známo, že adresát zná pouze jiný jazyk, musí být tato písemnost nebo alespoň její důležité části přeloženy do tohoto jiného jazyka.

Stejně tak je možné doručit toto usnesení prostřednictvím konzulárních orgánů nebo přímo poštou osobám, zdržujícím se na území Bulharska, Chorvatska, Makedonie (FYROM) a Ukrajiny, a to na základě článku 21 odst. 2 Úmluvy o prání, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu z r. 1990 (č. 33/1997 Sb.). V takovém případě je třeba informovat dotčené osoby o opravných prostředcích, které existují podle právního řádu země, která o zajištění rozhodla (zde tedy podle trestního řádu ČR). Přestože to tato smlouva výslovně nestanoví, lze i v takovém případě doporučit provést překlad tohoto ustanovení do jazyka nebo do jednoho z jazyků smluvní strany, na jejímž území se adresát nachází nebo do jazyka, kterému dotčená osoba rozumí, neboť v mezinárodním právu platí obecně zásada, že nikdo není povinen převzít písemnost v jazyce, kterému nerozumí.

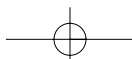
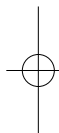
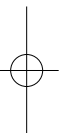
Ačkoli ve shora uvedených případech výše uvedené mezinárodní smlouvy umožňují zaslat toto usnesení přímo poštou, lze v praxi doporučit i v těchto případech zaslání tohoto usnesení prostřednictvím justičního orgánu dožadovaného státu, a to vzhledem k často odlišným pravidlům doručování poštou (např. zásilka do vlastních rukou je v některých státech považována za doručenu, pokud ji převezme rodinný příslušník nebo soused).

V jakýchkoli jiných případech je možné oprávněným osobám toto usnesení doručit pouze prostřednictvím justičního orgánu dožadujícího, event. jiného státu.

Jeden stejnopis je potřebné zaslat též katastrálnímu úřadu, jde-li o nemovitost (srov. shora). Justiční orgán dožadujícího státu je třeba o provedeném zajištění vždy vyrozumět.

9. Jestliže státní zástupce v přípravném řízení zajistí nárok poškozeného podle § 441 odst. 1, odst. 2, ve spojení s § 47 odst. 1, odst. 2, odst. 4 tr. ř., a jestliže proti takovému usnesení je podána stížnost, rozhoduje o ní soud, jehož příslušnost vyplývá z ustanovení § 146a tr. ř. Musí přitom jít o soud, jehož obvod působnosti je totožný s obvodem působnosti státního zástupce, o jehož usnesení jde. Pro určení příslušnosti soudu zde neplatí ustanovení § 26 tr. ř. (srov. rozh. č. 55/1995 Sb. rozh. tr.).

Příloha vzor č. 31

Vzor č. 31 - usnesení státního zástupce o majetku obviněného v přípravném řízení (§ 441 odst. 1, 2, ve spojení s § 347 odst. 1 tr. ř.)

Okresní státní zastupitelství v

Spisová značka:

V dne

U s n e s e n í

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v rozhodl dne na základě žádosti o právní pomoc (*uvede se název justičního orgánu dožadujícího státu*) ze dne (*datum žádosti*), sp. zn.:, **t a k t o :**

Podle § 441 odst. 1, odst. 2, ve spojení s § 347 odst. 1 trestního řádu

se zajišťuje

majetek (*event. se popíše část majetku*) (*jméno a příjmení, datum narození*), obviněného v (*název dožadujícího státu*) pro trestný čin podle § trestního zákona (*název dožadujícího státu*), za který je vzhledem k povaze a závažnosti činu a poměrům obviněného třeba očekávat uložení trestu propadnutí majetku, a je obava, že výkon tohoto trestu bude zmařen nebo ztížen.

..... (*jméno a příjmení, datum narození*), obviněnému v (*název dožadujícího státu*) se zakazuje po dobu trvání zajištění majetku s majetkem nakládat. Všechny úkony, které se týkají tohoto majetku, jsou neúčinné, vyjímaje úkony směřující k odvrácení bezprostředně hrozící škody.

O d ů v o d n ě n í :

V (*název dožadujícího státu*) je vedeno trestní stíhání proti (*jméno a příjmení*), obviněnému z trestného činu podle § trestního zákona (*název dožadujícího státu*), kterého se měl dopustit tím, že (*uvede se popis skutkového stavu vyplývající z žádosti o právní pomoc justičního orgánu dožadujícího státu*).

Tato osoba je v (*název dožadujícího státu*) stíhána (*název orgánu dožadujícího státu, který vede trestní stíhání*).

Obviněný je v (*název dožadujícího státu*) stíhán pro trestný čin, pro který mu lze v tomto státě uložit i trest propadnutí majetku. Uložení tohoto trestu je možno s ohledem na jeho povahu a závažnost důvodně očekávat.

Z obsahu žádosti o právní pomoc vyplývá, že svědkyně vydala vyšetřovateli dopis, v němž jí obviněný dává příkazy, jak má naložit s majetkem, který podle údajů v dopise i podle vyjádření svědkyně je v jeho výlučném vlastnictví. Jedná se o Tyto věci měla prodat a peníze uschovat.

Z uvedeného vyplývá, že je tu plně odůvodněna obava, že výkon trestu propadnutí majetku, jehož uložení přichází v úvahu, bude zmařen nebo ztížen.

Proto bylo v souladu s ustanovením § 441 odst. 2 ve spojení s § 347 odst. 1 trestního řádu rozhodnuto o zajištění majetku obviněného.

Zajištění se týká celého majetku obviněného (*event. jeho přesně popsaných částí*), a to i přírůstků a výtěžku, které z něho plynou. Vztahuje se i na majetek, který obviněný nabude po právní moci tohoto rozhodnutí. Zajištění se nevztahuje na prostředky nebo věci, jichž je nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb odsouzeného nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je podle zákona obviněný povinen pečovat.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou je možno podat nejpozději do tří dnů od jeho oznámení u Okresního státního zastupitelství v Stížnost nemá odkladný účinek (§ 141 odst. 4 trestního řádu ve spojení s § 347 odst. 2 trestního řádu). O stížnosti rozhoduje Okresní soud v (§ 146a odst. 1 písm. e) trestního řádu).

státní zástupce
vlastnoruční podpis
otisk kulatého úředního razítka státního zastupitelství

Poznámky k vzoru č. 31:

1. Ustanovení § 441 odst. 1, odst. 2 tr. ř. umožňuje vyhovět žádosti cizozemského justičního orgánu týkající se **zajištění majetku obviněného v trestním řízení, které je vedeno v cizině. Vyhovět však lze pouze za podmíněk, které stanoví náš právní řád, zejména ustanovení § 347 tr. ř.** Pokud to nevyplývá z žádosti dožadujícího justičního orgánu, je třeba vždy požádáním o doplnění žádosti vyžádat informace týkající se toho, zda lze očekávat uložení trestu propadnutí majetku a na základě čeho je dána důvodná obava, že uložení trestu propadnutí majetku bude zmařeno nebo ztíženo.

Ustanovení § 441 odst. 1, odst. 2 tr. ř. neváže tento typ spolupráce na existenci mezinárodní smlouvy, nicméně je třeba zdůraznit, že Úmluva OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami ze dne 20. prosince 1988 (č. 462/1991 Sb.) Českou republiku zavazuje k zajišťování věcí, které byly získány za výnosy z trestné činnosti nebo které byly s nimi smíchány, a které jsou považovány za majetek obviněného.

2. Zajištění majetku obviněného přichází v úvahu až **po zahájení trestního stíhání** (v ČR podle § 160 odst. 1 tr. ř.). Pokud to nevyplývá z žádosti dožadujícího justičního orgánu, je třeba vždy požádáním o doplnění žádosti vyžádat informace k tomu, zda osoba, proti níž se trestní řízení v cizině vede, má analogické postavení v tomto trestním řízení, jako je postavení obviněného v trestním stíhání vedeném v ČR.

3. Státní zástupce okresního státního zastupitelství, v jehož obvodu se nachází majetek nebo jeho podstatná část, v těchto případech rozhoduje na základě žádosti justičního orgánu dožadujícího státu, a to podle § 441 odst. 2 ve spojení s § 347 odst. 1 tr. ř.

4. V případě, že státní zástupce žádosti justičního orgánu dožadujícího státu o zajištění nároku poškozeného na majetku obviněného v trestním řízení **nevyhoví**, je povinen podle § 431 odst. 5 tr. ř. sdělit justičnímu orgánu dožadujícího státu důvody odmítnutí žádosti.

5. Usnesení o zajištění majetku **zašle** státní zástupce obviněnému, jeho obhájci, popřípadě osobě, která s obviněným žije ve společné domácnosti nebo osobě, o jejíž výchovu a výživu je obviněný podle zákona povinen pečovat.

Jde-li o osoby, které se zdržují na území členského státu EU (kromě Irska) a na území Norska nebo Islandu, je možné jim doručit toto usnesení přímo poštou podle čl. 52 Schengenské prováděcí úmluvy. Pokud lze důvodně předpokládat, že adresát nerozumí jazyku, ve kterém je písemnost sepsána, musí být tato písemnost nebo alespoň její důležité části přeloženy do jazyka nebo do jednoho z jazyků smluvní strany, na jejímž území se adresát nachází. Pokud je orgánu, který písemnost odesílá, známo, že adresát zná pouze jiný jazyk, musí být tato písemnost nebo alespoň její důležité části přeloženy do tohoto jiného jazyka.

Stejně tak je možné doručit toto usnesení prostřednictvím konzulárních orgánů nebo přímo poštou osobám, zdržujícím se na území Bulharska, Chorvatska, Makedonie (FYROM) a Ukrajiny, a to na základě článku 21 odst. 2 Úmluvy o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu z r. 1990 (č. 33/1997 Sb.). V takovém případě je třeba informovat dotčené osoby o opravných prostředcích, které existují podle právního řádu země, která o zajištění rozhodla (zde tedy podle trestního řádu ČR). Přestože to tato smlouva výslovně nestanoví, lze i v takovém případě doporučit provést překlad tohoto ustanovení do jazyka nebo do jednoho z jazyků smluvní strany, na jejímž území se adresát nachází nebo do jazyka, kterému dotčená osoba rozumí, neboť v mezinárodním právu platí obecně zásada, že nikdo není povinen převzít písemnost v jazyce, kterému nerozumí.

Ačkoli ve shora uvedených případech výše uvedené mezinárodní smlouvy umožňují zaslat toto usnesení přímo poštou, lze v praxi doporučit i v těchto případech zaslání tohoto usnesení prostřednictvím justičního orgánu dožadovaného státu, a to vzhledem k často odlišným pravidlům doručování poštou (např. zásilka do vlastních rukou je v některých státech považována za doručenu, pokud ji převezme rodinný příslušník nebo soused).

V jakýchkoli jiných případech je možné oprávněným osobám toto usnesení doručit pouze prostřednictvím justičního orgánu dožadujícího, event. jiného státu.

Jeden stejnopis je potřebné zaslat též katastrálnímu úřadu, jde-li o nemovitost (srov. shora). Justiční orgán dožadujícího státu je třeba o provedeném zajištění vždy vyrozumět.

6. Podle § 2 odst. 2 zákona č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, je třeba usnesení oznámit rovněž dlužníku obviněného a uložit mu, aby místo plnění obviněnému složil předmět plnění do úschovy státního zastupitelství nebo na státním zástupcem určené místo.

7. Podle § 3 cit. zákona jsou z výkonu rozhodnutí o zajištění vyloučeny věci ve vlastnictví obviněného, které jsou nezbytné k uspokojování životních potřeb obviněného a jeho rodiny nebo k plnění jeho pracovních úkolů, jakož i jiné věci, jejichž prodej by byl v rozporu s dobrými mravy; vyloučeny jsou zejména

- a) běžné oděvní součásti,
- b) obvyklé vybavení domácnosti,
- c) snubní prsten a předměty obdobné povahy,
- d) zdravotnické potřeby a jiné věci, které obviněný potřebuje vzhledem ke své nemoci nebo tělesné vadě,
- e) hotové peníze do částky 1 000 Kč.

Zajištění nepodléhají rovněž peněžité dávky sociální péče a dávky státní sociální podpory vyplácené obviněnému podle zvláštního zákona jednorázově, a dále

- a) pohledávky obviněného na výplatu odměny z pracovněprávního nebo obdobného poměru,*
- b) pohledávky obviněného na výplatu výživného a*
- c) pohledávky na výplatu dávek nemocenského a důchodového pojištění do částky životního minima stanovené podle zvláštních právních předpisů na osobu obviněného, jeho domácnost a osoby, o jejichž výchovu a výživu je obviněný povinen pečovat, pokud nemají vlastní zdroj příjmů.*

8. Po právní moci usnesení o vyloučení věci ze zajištění podle § 4 cit. zákona státní zástupce vždy vyrozumí justiční orgán dožadujícího státu o takovém vyloučení věci.

9. Ke zjišťování majetku podléhajícího zajištění státní zástupce využije pravomocí uvedených v § 5 až 8 uvedeného zákona.

10. Po právní moci usnesení zašle jeho stejnopis opatřený doložkou právní moci též tomu, kdo podle zvláštního právního předpisu (např. zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, katastrální zákon, ve znění pozdějších předpisů - dále srov. § 2 odst. 2, § 5 zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřičských a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, když katastrální úřad zapíše zajištění nemovitosti podle ustanovení § 1 až § 9 zák. č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů), eviduje vlastníky nebo držitele věci, na něž se zajištění vztahuje.

11. Správa zajištěného majetku se řídí ustanoveními § 9 až § 12 zákona č. 279/2003 Sb.

12. Obdobné obsahové náležitosti - přízpůsobené povaze těchto rozhodnutí - má rozhodnutí státního zástupce o zrušení zajištění, jakož i o tom, že se na určité prostředky vztahuje anebo nevztahuje zajištění majetku obviněného (viz bod 8).

13. K žádosti justičního orgánu dožadujícího státu nelze zajišťovat podle § 441 odst. 1, ve spojení s § 347 odst. 1 tr. ř. tzv. náhradní hodnotu, neboť trestní zákon ČR propadnutí takové hodnoty prozatím neumožňuje.

14

Pokyn

obecné povahy

ze dne 25. listopadu 2005, poř. č. 4/2005

nejvyššího státního zástupce,

jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 7/2004 ze dne 25. října 2004, jímž se vydává kancelářský řád státního zastupitelství, ve znění pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 10/2004 a 12/2004, a pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 14/2003 ze dne 30. prosince 2003, jímž se upravuje postup státních zastupitelství při zavádění, vedení a využívání Centrální evidence stíhaných osob (Centrální evidence) a pro přístup ostatních orgánů činných v trestním řízení do Centrální evidence, ve znění pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2004, 3/2004 a 13/2004

Podle § 12 odst. 1 a § 13e odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, stanovím:

Čl. 1

Změna kancelářského řádu státního zastupitelství

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 7/2004 ze dne 25. října 2004, jímž se vydává kancelářský řád státního zastupitelství, ve znění pokynů obecné povahy poř. č. 10/2004 a 12/2004, se mění takto:

1. V § 9 odstavec 5 zní:

„(5) Zaměstnanec státního zastupitelství není povinen převzít zásilku, která není vůbec nebo částečně vyplacena.“
2. V § 12 odst. 1 větě první se za slova „zaručeným elektronickým podpisem“ vkládají slova „nebo elektronickou značkou“, a ve větě druhé se slova „touto instrukcí“ nahrazují slovy „těmito předpisy“.
3. V § 12 odst. 3 písm. a) se za slova „zaručeným elektronickým podpisem“ vkládají slova „nebo elektronickou značkou“.
4. V § 12 odst. 5 první větě se za slova „ověření elektronického podpisu“ vkládají slova „(elektronické značky)“.
5. V § 12 odst. 7 se slova „a minutách“ nahrazují slovy „minutách a sekundách“.
6. § 12 odst. 9 zní:

„(9) Je-li podání v elektronické podobě, opatřené zaručeným elektronickým podpisem nebo elektronickou značkou odesílatele (odstavec 1), doručeno jinému organizačnímu útvaru státního zastupitelství než elektronické podatelně, tento útvar jej nejprve uloží na pevný disk počítače nebo jiné médium ve formátu zprávy elektronické pošty *.msg a neprodleně jej pak předá elektronickou cestou jako přílohu zprávy elektronické pošty ve formátu *.msg k dalšímu zpracování této podatelně.“
7. § 12 odst. 10 včetně poznámek pod čarou č. 9a a 9b zní:

„(10) Není-li dále stanoveno jinak, s podáním došlým v podobě datové zprávy,^{9a)} která není opatřena zaručeným elektronickým podpisem nebo elektronickou značkou, se naloží jako s podáním, které není podepsáno. To neplatí, pokud identita odesílatele z obsahu datové zprávy jednoznačně a nezaměnitelně vyplývá, nebo pokud byl tento způsob komunikace mezi odesílatelem a státním zastupitelstvím výslovně dohodnut.^{9b)}“

^{9a)} § 2 písm. d) zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém pod-

pisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 517/2002 Sb., zákona č. 440/2004 Sb., zákona č. 635/2004 Sb. a zákona č. 501/2004 Sb.

^{9b)} § 3 odst. 1 zákona č. 227/2000 Sb.“

8. V § 13 odst. 1 poslední věta včetně poznámky pod čarou č. 10 zní:

„O vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů může na základě písemné žádosti předložené a ověřené podle předchozí věty tohoto ustanovení žádat v rámci poskytování právní pomoci této osobě advokát nebo na základě úředně ověřené plné moci i zmocněnec této osoby.¹⁰⁾“

¹⁰⁾ § 11 odst. 1 zákona č. 269/1994 Sb.

9. § 14 odst. 5 zní:

„(5) Doručuje-li státní zastupitelství písemnost v trestním řízení, použijí se pro doručování ustanovení § 62, § 63, § 64 a § 64a tr. ř., a nestanoví-li trestní řád jinak, i § 46 a 46a o. s. ř. pro doručování fyzickým osobám, § 47 o. s. ř. pro doručování právnickým osobám, § 48 o. s. ř. pro doručování advokátům, 48a o. s. ř. pro doručování notářům, § 48b o. s. ř. pro doručování soudním exekutorům (s výjimkou uvedenou v § 63 odst. 3 tr. ř.), § 48c o. s. ř. pro doručování patentovým zástupcům, § 48d o. s. ř. pro doručování osobám vykonávajícím právní poradenství podle zvláštních právních předpisů, § 48e o. s. ř., pro doručování státu, § 48f o. s. ř. pro doručování Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, § 48g o. s. ř. pro doručování správním úřadům, § 48h o. s. ř. pro doručování obcím a § 48i o. s. ř. pro doručování vyšším územním samosprávným celkům. Při doručování pro jiné účely než trestní řízení se užije příslušného procesního předpisu; není-li jej, postupuje se podle věty první přiměřeně.“

10. V § 15 odst. 1 v poslední větě se slovo „ruku“ nahrazuje slovem „rukou“.
11. V § 15 odst. 4 se na konci textu odstavce vkládají slova „ , pokud nejsou doručeny elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem nebo elektronickou značkou.“
12. V § 15 odst. 5 se na konci odstavce doplňuje věta „Pokud zvláštní předpis nestanoví jinak nebo nevyplývá-li to z povahy doručovaného podání, lze taková podání činit i bez zaručeného elektronického podpisu nebo elektronické značky.“

13. V § 15 odst. 6 se na konci odstavce doplňuje věta „Poslední věta odstavce 5 zde platí obdobně.“.
14. V § 19 odst. 1 se poslední věta zrušuje.
15. V § 24 odst. 4 se slovo „přiděleným“ nahrazuje slovem „přidělením“.
16. § 30 odst. 3 zní:
„Po uzavření rejstříku se uzavřený rejstřík v rozsahu zápisů věcí v něm skončených po uložení všech spisů v něm vyřízených, nejpozději však před zahájením skartačního řízení, vytiskne a uloží do spisovny.“
17. V § 30 se doplňuje nový odstavec 4, který zní:
„(4) V rozsahu nezbytném pro archivaci údajů uvedených v uzavřených rejstřících se před předložením uzavřených rejstříků do skartačního řízení vytiskne též seznam osob vystupujících v těchto věcech v roli obviněného, podezřelého, navrhovatele nebo odpůrce.“
18. Za § 37 se vkládá nový § 37a, který včetně nadpisu zní:
„§ 37a
Informační povinnost o zahájení trestního stíhání (sdělení podezření)
Státní zastupitelství je povinno předložit soudu spolu s podávanou obžalobou nebo návrhem na potrestání seznam osob, na něž je podávána obžaloba nebo návrh na potrestání, s uvedením jejich jména, příjmení, data narození a data prvního zahájení trestního stíhání, sdělení obvinění nebo sdělení podezření u každé z těchto osob ve věci, v níž je podávána obžaloba nebo návrh na potrestání.
Informační povinnost podle odstavce 1 může být nahrazena předáním těchto údajů v digitalizované podobě způsobem umožňujícím jejich automatizované zpracování soudem.“
19. V § 39 se na konci textu odstavce 3 doplňuje věta „Obdobně se postupuje, vzal-li státní zástupce podaný návrh na potrestání zpět.“.
20. § 47 odst. 3 zní:
„(3) V rejstříku ZC se zřídí tyto oddíly:
1. Oddíl 1: Sběrné spisy, pokyny a stanoviska.
2. Oddíl 2: Návrhy podle § 90 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže.
3. Oddíl 3: Ostatní věci.“
21. V § 48 se v písmenu b) slova „navrhovatele a odpůrce“ nahrazují slovy „žalobce (navrhovatele), žalovaného“.
22. § 50 odstavce 2 až 4 znějí:
„(2) V rejstříku KZC se zřídí tyto oddíly
1. Oddíl 1: Sběrné spisy, pokyny a stanoviska.
2. Oddíl 2: Prověrky.
3. Oddíl 3: Vstupy do řízení. Zapisují se věci v nichž je krajské státní zastupitelství činné v prvním stupni.
4. Oddíl 4: Návrhy podle § 68 a § 257 obchodního zákoníku, návrhy podle § 8 zák. č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech.
5. Oddíl 5: Agenda odvolací a dohledová. Zapisují se věci, v nichž je krajské státní zastupitelství činné ve druhém stupni.
6. Oddíl 6: Agenda popření otcovství podle § 62 a § 62a zákona o rodině.
7. Oddíl 7: Ostatní věci.
(3) V rejstříku VZC se zřídí tyto oddíly
1. Oddíl 1: Sběrné spisy.
2. Oddíl 2: Pokyny a stanoviska.
3. Oddíl 3: Prověrky. Zapisují se prověrky činnosti státních zástupců krajských státních zastupitelství v agendě evidované v rejstřících KZC.
4. Oddíl 4: Vstupy do řízení.
5. Oddíl 5: Návrhy.
6. Oddíl 6: Ostatní věci.
(4) V rejstříku NZC se zřídí tyto oddíly:
1. Oddíl 1: Sběrné spisy.
2. Oddíl 2: Návrhy na popření otcovství podle § 62 a § 62a zákona o rodině.
3. Oddíl 3: Žaloby podle § 66 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního.
4. Oddíl 4: Věci sociálně právní ochrany dětí a soudnictví ve věcech mládeže.
5. Oddíl 5: Věci vstupů do řízení o konkurzu a vyrovnání, do incidenčních sporů a věci návrhů na zrušení obchodních společností a návrhů podle § 42 zákona o státním zastupitelství.
6. Oddíl 6: Uznání cizích rozhodnutí.
7. Oddíl 7: Ostatní věci.“
23. § 63 odst. 2 zní:
„(2) V rejstříku se zřídí tyto oddíly:
1. Oddíl 1: Sběrné spisy
2. Oddíl 2: Věci týkající se podmíněného propuštění odsouzených.
3. Oddíl 3: Věci týkající se přezahnutí odsouzených do jiného typu věznice (včetně přezahnutí mladistvých).
4. Oddíl 4: Ostatní věci.“
24. V § 75 odst. 1 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:
„b) v řízení o uznání cizozemských rozhodnutí v trestních věcech,“.
Dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena c) a d).
25. V § 78 se za větu první vkládají věty „Důvodem pro obživnutí věci je též obnova řízení. Dojde-li k obnově řízení v době, kdy příslušný rejstřík je již podle § 30 odst. 2 uzavřen, věc se zapíše nově.“.
26. § 108 odst. 3 písm. c) zní:
„c) u vydávací vazby den, kdy soud rozhodl o přeměně předběžné vazby na vazbu vydávací (§ 397 odst. 3 věta první tr. ř.),“.
27. V § 110 odst. 5 v druhé větě se v závorce za slova „v cizí měně“ vkládají slova „a finančních prostředků skládaných na depozitní účet státního zastupitelství v podobě peněžní jistoty podle § 47a nebo § 73a tr. ř., nebo peněžních prostředků určených na obecně prospěšné účely podle § 309 tr. ř.“.
28. § 123 odst. 2 zní:
„(2) Ve věcném spisu (§ 154) se provedou a vyznačí veškeré nutné úkony týkající se pokynu, zejména předání písemných vyhotovení pokynu nebo jeho kopií pořízených podle odstavce 4 státním zástupcům a knihovně státního zastupitelství, případně i dalším zaměstnancům státního zastupitelství, kteří jej k plnění svých pracovních povinností potřebují, a převedení jednoho písemného vyhotovení pokynu do Sbírký pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce (§ 124). Rozesílání pokynů nižším stupňům státního zastupitelství zabezpečuje Nejvyšší státní zastupitel-

ství prostřednictvím elektronické pošty. Nižší státní zastupitelství sdělují pro tento účel Nejvyššímu státnímu zastupitelství neprodleně změnu své elektronické adresy.“

29. V § 124 odst. 1 se na konci odstavce doplňuje věta „Jejich kopie se současně odevzdá k zařazení do knihovního fondu knihovně státního zastupitelství.“

30. V § 124 odst. 5 se na konci textu první věty doplňují slova „spolu s přehledem vedeným podle odstavce 2 obsahujícím údaje o zrušených pokynech“ a za větu první se vkládá věta „Kopie tohoto přehledu se předá knihovně státního zastupitelství.“

31. V § 137 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „ , nebo jemuž spis zapůjčuje nebo předkládá z jiného důvodu (např. z důvodu dožadání, vyřízení opravného prostředku atd.)“.

32. V § 158 odst. 1 písm. d) se poznámka pod čarou č. 67 včetně textu poznámky pod čarou zrušuje.

33. V § 158 odst. 1 se na konci textu písmene f) doplňují slova „ , a při vyřízení věci též příslušný skartační znak a lhůtu podle zvláštního předpisu.“

34. V § 164 odstavce 4 a 5 znějí:

„(4) V každé skončené věci se provede spisová kontrola, která se provádí současně s pokynem k založení spisu na spisovnu. Při této kontrole je třeba zjistit, zda byly vyloučeny a vráceny připojené spisy, vydány zapůjčené doklady a jiné přílohy, upraveno a vyplaceno svědecké, znalečné, tlumočné, zaplacená pořádková pokuta, zda bylo rozhodnuto o všech věcech zajištěných v trestním řízení a zda byl dán příkaz k realizaci takového rozhodnutí apod. Spisovou kontrolu provede zaměstnanec pověřený vedením rejstříku nebo evidenční pomůcky.

(5) Provedení spisové kontroly se vyznačí na spisovém obalu v předepsaném řádku tohoto znění: “Spisově prověřeno dne” Doložku podepíší zaměstnanci, kteří provedli kontrolu podle odstavce 4. Bez této doložky nesmí být spis uložen do spisovny.“

35. § 165 odst. 2 včetně poznámky pod čarou č. 76 zní:

„(2) Podle pokynu státního zástupce vyznačí zaměstnanec pověřený vedením rejstříku na obalu spisu též příslušný skartační znak a lhůtu. Podrobnosti o vyznačování dalších údajů stanoví zvláštní předpis.⁷⁶⁾“

⁷⁶⁾ § 66 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a o změně některých zákonů.“

36. V § 166 se za slova „vypůjčených spisů“ vkládají slova „evidence údajů o provedeném skartačním řízení“.

37. V § 167 odstavci 3 se poslední věta zrušuje.

38. V § 167 odst. 7 v první větě se za slova „pověřený vedením spisovny“ vkládají slova „po převzetí spisů na spisovnu vytiskne jejich seznam, jehož jedno vyhotovení uloží na spisovně a jedno vyhotovení předá zaměstnanci pověřenému vedením rejstříku. Dále je povinen“.

39. § 168 odst. 3 zní:

„(3) Při vrácení spisu se žádanka z lístkového přehledu vyřadí a spolu s potvrzenkou se založí do spisu.“

40. § 170 zní:

„§ 170

Vyřazování písemností a úředních razítek (skartace)

(1) Vyřazování vyřízených písemností a vyřazování úředních razítek státního zastupitelství, která mají být vyřazena z používání pro ztrátu platnosti nebo v důsledku jejich opotřebování, upravuje skartační řád vydaný podle zvláštního zákona.⁷⁷⁾

(2) Evidence údajů o provedeném skartačním řízení je součástí evidence vedené o spisech odevzdaných na spisovnu (§ 166).

(3) Státní zastupitelství, u něhož došlo k vyřazení úředního razítka podle předpisů o skartačním řízení, vede evidenci vyřazených úředních razítek. Evidence obsahuje údaje o vyřazovaném úředním razítku s uvedením jeho obsahu (textu a druhu státního znaku, pokud jej obsahuje), důvodu a doby vyřazení a s údaji o tom, jak bylo s razítkem po provedeném řízení naloženo. Tuto evidenci připojí k evidenci údajů o současně provedeném skartačním řízení, a pokud bylo řízení o vyřazení úředního razítka provedeno mimo skartační řízení, k evidenci o skartačním řízení provedeném v období nejbližší následujícím po vyřazení úředního razítka.

⁷⁷⁾ § 66 odst. 2 zákona č. 499/2004 Sb.“

41. V § 181 odst. 2 se písmena n) a o) včetně poznámek pod čarou č. 89, 90 a 91 zrušují.

42. V § 181 odst. 2 se vkládá písmeno n), které včetně poznámky pod čarou č. 89 zní:

“n) majetek, který v souvislosti s porušením celních předpisů anebo na základě těchto předpisů připadl státu, propadlé nebo zabavené výrobky, které jsou předmětem spotřební daně, a dále dopravní prostředky, které propadly nebo byly zabráný v souvislosti s porušením právních předpisů upravujících správu spotřebních daní, se předají příslušnému celnímu orgánu,⁸⁹⁾“

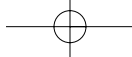
⁸⁹⁾ § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 219/2000 Sb., ve znění zákona č. 217/2005 Sb.“

Dosavadní písmena p) a q) se označují jako písmena o) a p).

43. V příloze č. 2 se u vzorů spisů č. 32, 33, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, a 47 slova „Vyloučeno ze zničení“ nahrazují slovy „Skartační znak a lhůta“ a u vzoru č. 35 se slova „Ze zničení vyloučena č.l.“ nahrazují slovy „Skartační znak a lhůta:“

44. V příloze č. 2 se u vzorů spisů č. 32 až 47 doplňuje pod slova „Skartační znak a lhůta“ nová položka, která zní: „Spisová kontrola provedena dne:“

45. V příloze č. 2 se doplňuje nový vzor spisu pro podmíněné propuštění a přeřazení č. 48 v tomto provedení:

Vzor č. 48

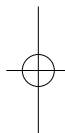
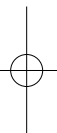
.....
(razítko)

.....
(spisová značka)

Spis pro podmíněné propuštění a přeřazení

Věc:

.....

Státní zástupce:

Lhůta:

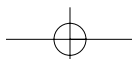
Skartační znak a lhůta:

Spisová kontrola provedena dne:

Vytěženo pro netrestní úsek:

.....
(spisová značka)

NSZ č. 48

Čl. 2

Změna pokynu obecné povahy poř. č. 14/2003

Pokyn obecné povahy poř. č. 14/2003 ze dne 30. prosince 2003, jímž se upravuje postup státních zastupitelství při zavádění, vedení a využívání Centrální evidence stíhaných osob (Centrální evidence) a pro přístup ostatních orgánů činných v trestním řízení do Centrální evidence, ve znění pokynů obecné povahy poř. č. 1/2004, 3/2004 a 13/2004, se mění tak, že v § 3 odst. 1 písm. c) se slova „prostřednictvím správce aplikace [písmeno b)] nebo“ zrušují.

Čl. 3

Ustanovení přechodné

Do doby vyčerpání zásob obalů spisů lze používat stávající obaly i bez úpravy uvedené v čl. 2 bodě 35. tohoto pokynu

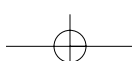
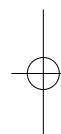
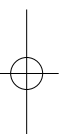
obecné povahy. Skartační znak a lhůta se v takovém případě uvede v rubrice „Vyloučeno ze zničení“ a text nové položky „Spisová kontrola provedena dne:“ se doplní rukopisně nebo razítkem.

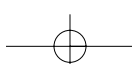
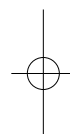
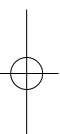
Čl. 4

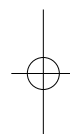
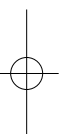
Účinnost

Tento pokyn obecné povahy nabývá účinnosti dne 1. ledna 2006 s výjimkou čl. 1 bodů č. 33. a č. 35., které nabývají účinnosti dnem účinnosti instrukce ministerstva spravedlnosti upravující provádění skartací u státního zastupitelství, a čl. 2, který nabývá účinnosti dnem vydání tohoto pokynu obecné povahy.

nejvyšší státní zástupkyně:
JUDr. Renata **Vesecká** v.r.

Vydavatel: Ministerstvo spravedlnosti České republiky – **Vychází** podle potřeby pro vnitřní potřebu justice – **Redakce:** Ministerstvo spravedlnosti ČR, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2 – telefon: 221 997 119 – e-mail: sis@msp.justice.cz – **Administrace, objednávky:** NVD, Na průhonu 19/653, Praha 8, e-mail: nvd@atlas.cz, roční předplatné pro rok 2005 činí 600 Kč – **Tisk:** Vězeňská služba VStisk Praha - Pankrác – **Distribuce:** V.R.V. s.r.o. (zam. ZPS), provoz Petýrkova 1950, Praha 11

